

ਸਦਾ ਸਮਾਦਿ ਸਤਿ ਤੇ ਬਿਅਮਾ ਅਤੇ ਤਿਨੋ ਬਿ
 ਬਿਅਮਾ ਜੁਗਤਿ ਦਿਖਾ ਲਛਮੀ ਸੁਣਾ ਤੇ ਅਰਜਨ
 ਪਰਤਪਾ ਤੇ ਅਰਜਨ ਮਨੋ ਦਸੁ ਮੁਖੁ ਲਗਤ ਜਾਣੈ
 ਆਪਣੇ ਅਤ ਸਾਧਿ ਮਨੋ ਮਨੋ ਕਾ ਸੁਖ ਦਇ ਕੁ ਸੇਵਕੁ
 ਭੂਤ ਪ੍ਰਾਣੀ ਓ ਬਿਅਮਾ ਮਨੋ ਕਾ ਸੁਖ ਦਇ ਕੁ ਸੇਵਕੁ
 ਟਿਅਮਾ ਮਨੋ ਤਿਸ ਕੇ ਮਨੋ ਕਾ ਸੁਖ ਦਇ ਕੁ ਸੇਵਕੁ
 ਮਾਪਾ ਬਿਅਮਾ ਮਨੋ ਕਾ ਸੁਖ ਦਇ ਕੁ ਸੇਵਕੁ

ਥੀਖੇ ਮੁਏ ਅਤਮਾ ਬ੍ਰਹਮ ਕਉ
ਥੀਖੇ ਮੁਏ ਅਤਮਾ ਬ੍ਰਹਮ ਕਉ
ਥੀਖੇ ਮੁਏ ਅਤਮਾ ਬ੍ਰਹਮ ਕਉ
ਥੀਖੇ ਮੁਏ ਅਤਮਾ ਬ੍ਰਹਮ ਕਉ
ਥੀਖੇ ਮੁਏ ਅਤਮਾ ਬ੍ਰਹਮ ਕਉ
ਥੀਖੇ ਮੁਏ ਅਤਮਾ ਬ੍ਰਹਮ ਕਉ
ਥੀਖੇ ਮੁਏ ਅਤਮਾ ਬ੍ਰਹਮ ਕਉ
ਥੀਖੇ ਮੁਏ ਅਤਮਾ ਬ੍ਰਹਮ ਕਉ
ਥੀਖੇ ਮੁਏ ਅਤਮਾ ਬ੍ਰਹਮ ਕਉ
ਥੀਖੇ ਮੁਏ ਅਤਮਾ ਬ੍ਰਹਮ ਕਉ

ਅਹੁਸਰਨੋਬਿਖੋਜੋਤਉਬਿਆ। ਅਹੋਤਿਨੋਬਿ
ਖੋਮੋਰਭਜਨੁਕਿਆਕਰਣਾਹੈ। ਸੁਣਾਤੇਅਹਜਨ
ਜੋਸਾਅਪਦੈਆਤਮਕੋਤੁਖੁਸੁਖੁਲਗਤਾਜਾਣੈ
ਤੈਸੇਹੀਨੁਖੁਸੁਖੁਅਗਲੇਕਉਜਾਣੈ। ਏਤੁਜਾਣਕਹਿ
ਕਿਸੀਕੋਤੁਖਾਵੈਨਹੀ। ਸਭਹੋਕਾਸੁਖਦਾਇਕੁਸੇਵਕੁ
ਸਿਤੁਤੇਇਹੈ। ਮੋਰਮਾਤਿ ਪਕੁਤੁ ਰਭਨੋਜੋਗੀਓਤੇਵ
ਹੁਜੋਗੀਸੇਸਟੁਹੈ। ਜੋਸ ਪਕੁਤੁ ਪਦਾਇਕੁਤੈ।
ਰਸ ਸਿਤਿ

ਅਰਜਨੇਵਤੈ॥

॥ਅਰਜਨਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਭ

ਗਵਨਪਹਿਪ੍ਰਸਨੁਕਰੈ॥ ਕਿਤੇਮਧਸੁਦਨਜੀਤੁ
 ਮੇਜੋਏਹੁਜੋਗੁਮੁਖਕੇਪਰਵੇਸੁਕੀਆਸੇਹੇਪ੍ਰਭ
 ਜੀਏਹੁਜੋਗੁਤੋਮੁਖਬਿਖੈਨਹੀ॥ ਅਰੁਤਉਮੇਸਾ
 ਜੋਗੁਕਰਿਭੀਨਹੀਸਕਤਾ॥ ਏਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਭਗਵਨ
 ਜੀਮਨੁਤੇਪਰਮਚੰਦ੍ਰਮਨੋਰੁਮਸਤੁਤਾਥੀਕੀ
 ਨਿਅਈਬਲਿਦੁਸੁਮਨਕੇਪਕਹਿਅਨ

ਤੀਜਾਤਾ। ॥ ੮੭ ॥ ਪਵਣ ਤੇ ਭੀ ਕਠਨ ਜਾਣਤਾ ॥ ਅ
ਗਨ ਕੇ ਪ੍ਰਸਾਨ ਕਾ ਉਤਰ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਗਵਾਨੀ ਕ
ਤੇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਦੇਵ ਦੇ ॥ ॥ ੮੮ ॥ ਮਹਾ ਬੰ
ਅਗਨ ਇਸੁ ਬਾਤਿ ਬਿਖੈ ਸਦੇ ਤੁਕਿ ਭਾਈ ਮਨੁ ਤੇ
ਐਸਾ ਤੀਤੈ ॥ ਚੰਦ ਲੁਧੈ ॥ ਮਹਾ ਪਕਹਿ ਅਭੀਨਾਤੀ
ਜਾਤਾ ॥ ਇਸੁ ਮਨ ਕੇ ਪਕਹੈ ਕੇ ਦੇ ਨ ਉਪਾਵੈ ॥ ਸੇ
ਸੁਭਾ ॥ ਮੇਰੇ ਸਾਥਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਮਹਾ ਚੰਦਰ ਕੀ ਬਿਖਿਆ

ਤੇ ਬੈਰਾਗਾ ਏਤੁ ਦੋਨੋ ਓਪਾਵੈ। ਇਨੋ ਕਰਿ ਮਨੁ ਨ
 ਝਲੁ ਤੋਤੈ। ਅਹੁ ਜਿਨੇ ਮੁਸਾਥਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਾ
 ਅਹੁ ਸਮਾਹਕੀ ਬਿਖਿਆ ਤੇ ਜਿਸ ਕੋ ਬੈਰਾਗੁ ਨਾਹੀ।
 ਸੋਨਾ ਪਾਵਤਿ। ਜਿਨੇ ਅਭਿਆਸੁ ਕਰਿ ਮਨੁ ਮੁਸਾਥਿ
 ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਜੋਤਿ ਆਤਿਸ ਕੋ ਜੋਗੁ ਕਰਤੈ। ਅਭਿ
 ਆਸੁ ਕਰਤੀ ਐ ਜੋ ਮੇਵੇ ਸਿਮਰਨ ਬਿਨਾ ਜੋ ਕਛੁ ਅਵ
 ਹੁਤਿ ਤਵਨਾ ਮਨਿ ਚਿਤਵੈ। ਤਬ ਮਨ ਕੋ ਬੁਧ ਸਾਥਿ

ਪਕਹਿਕਰਿਮੁਧੀਕੋਸਿਮਰੈ॥ ਇਸਕਨਮੁਅਭਿ
ਆਸੁਏ॥ ਜਿਨੇਅਭਿਆਸੁਅਰੁਬੈਗੁਏਨੋਉਪਾਇ
ਨਹੀਕੀਨੇਤਿਨਕੋਜੋਗੁਕਠਨੁਏ॥ ਅਰੁਜਿਨੇਅਭਿ
ਆਸੁਅਰੁਬੈਗੁਕਰਿਮਨੁਮੁਸਾਥਿਜੋਹਿਆਏ
ਤਿਸਕੋਜੋਗੁਪਾਵਣਾਸੁਖਾਏ॥ ਅਭਿਆਸੁਅਰੁ
ਬੈਗੁਏਏਨੋਉਪਾਇਮਨੁਪਕੜਨੇਕੇਏ॥

ਅਰਜਨੇਵਾਏ॥

॥ ਅਰਜਨਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਤਗ

ਵਨ ਕੋ ਪ੍ਰਸਨ ਕਰੈ ਤੈ ॥ ਕਿਤੇ ਮਠ ਪੁਰਜੀ ਜਿਨੇ ਤੁਮਾਰੈ
 ਸਾਥਿ ਜੋਗੁ ਜੋਤਿ ਆਇ ॥ ਅਰੁ ਦੇਹਿ ਢੁਟਣੈ ਕੈ ਸਾਥੇ
 ਤਿਸ ਕੀ ਸਹਧਾ ਨੂਪੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੁਤੁਮਾਰੈ ਜੋਗੁ ਤੇ ਢੁਟ
 ਕਿ ਕਿਸੀ ਅਊਰ ਬਾਤਿ ਮਹਿ ਗਈ ॥ ਸੋ ਜੋਗ ਕੀ
 ਸਿਧਿ ਕੋ ਨਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਭਇਆ ॥ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸਨ ਭ
 ਗ ਵਨ ਜੀਸੇ ਕਿਸੁ ਗਤਿ ਕੋ ਜਾਇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਭਇਆ
 ॥ ਕਿਵਹੁ ਤੁਮਾਰੈ ਜੋਗ ਤੇ ਕ੍ਰਿਸਨ ਭਇਆ ਸੋ ਕ੍ਰਿਸਨ ਭ

ਤਸਾਬਿਮੇਰੇਬਿਖੈਮਗਨੁਤੇਇਗਾਇਆਪੈ। ਬੁਝਿ
ਗਾਇਆਪੈ। ਅਹੁਨਿਤਤੀਸਰਧਾਸਾਬਿਮੇਰੀਪੁਜਾ
ਕਰੇਪੈ। ਅਹੁਸਾਸਿਸਾਸਿਪ੍ਰੀਤਸਤਤਿਮੇਰਨਾਨੁਸਿ
ਮਗਨੁਕਰੇਪੈ। ਤਿਸੁਪਰਕਾਰਜੇਮੇਰਕੁਜਨੁਕਰੇਪੈ
ਸੇਮੇਗੀਅਤਿਬਿਖੈਸਭਨੇਜੇਗੀਓਤੇਵਹੁਜੇਗੀਸੇ
ਸਟੁਪੈ।

॥ਇਤਸ੍ਰੀਭਗਵਤਗੀਤਸੁਪ

ਨਿਖੜਸੁ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬਿਦਿਆ ਜੋਗਸਾਸ ਤੇ ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ
 ਅਰਜੁਨ ਸੰਬਾਦੇ ਅਤਮ ਸੰਜਮੁ ਜੋਗਨਾਮੁਖ ਸ੍ਰਮੇਧਿ
 ਆਉ॥੬॥ ਸ੍ਰੀਭਗਵਾਨੋ ਵਾਚੈ॥

ਸੁਲੋਕੁ॥

॥ ਚਿਤੁ ਗਾਖਿ ਚਿਤੁ ਗਾ

ਗਬਿੰਦ ਭਗਤ ਭਗਵੰਤ ਕੀ ਪਾਇ। ਏਕਟੇਕ ਰੋਲਸ
 ਨਤੀ ਇਤ ਬਿਧਿ ਜੋਗਟਿ ਕਾਇ॥੧॥ ਏ ਅਰਜੁਨ ਮੇ
 ਰਾਮਾ ਸਗਕਿਆ ਕਹੀ ਮੈ॥ ਕਿਹੇ ਮਹਾ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਸ੍ਰੀ

ਕ੍ਰਿਸਨ ਭਗਵਾਨ ਜੀ ਤਉ ਜੋ ਤੁਮਾਰੇ ਸਿਮਰਨਿ ਸਾਥਿ
ਜੋ ਗੁਰ ਕਰਿ ਜੁਹਿ ਆਤੋ ਸੋ ਤੁਮਾਰੀ ਟੀਕਿ ਰਪਾ ਕਰਿ ਜੁ
ਹਿ ਆਤੋ ਆਪ ਤੇ ਨਹੀ ਜੁਹਿ ਆ॥ ਸਲੋਕੁ
॥ ਏਤਿ ਬਿਧਿ ਸਗਲੀ ਸਾਸਿ ਕੇ ਪਾਇ ਆ ਜੋਗ
ਕਾਰਾਨਾ ਤੁਮਾਰੀ ਕਿਰਪਾ ਅਸਥਿਤਿ ਭਏ ਸਚੇ ਵੇ
ਪਰਵਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਤੇ ਅਰਜਨ ਮੇਰੇ ਜੋਗ ਜਾਨਣੇ ਕੇ ਪੁ
ਸਾਰਿ ਤਿਨ ਕੇ ਗਿਆਨੁ ਉਪਜੈ ਤੈਸੇ ਸੁਖਾ ਸੋਗਿ

ਅਨਤੁਲਕ ਤਉ ਬਿਗਿਆਨ ਸਮੇਤਿ ਧੀ ਕਰੇਤੋ
 ਗਜਿਸੁ ਗਿਆਨ ਕੇ ਸੁਣੇ ਤੇ ਬਹੁੜ ਕਿਛੁ ਜਾਨਣ
 ਨਹੀ ਗਤਿ ਆਸੇਹੇ ਅਰਜਨ ਕਈ ਕੋਟਿ ਸੁਖੇ
 ਮਾਹਿਏ ਕੁ ਕਈ ਸੀਸ ਰਤੇ ਬਿਰਕਤਿ ਹੋਤੈ ਆ
 ਭਾਜਿਤਨੇ ਬਿਰਕਤਿ ਤੇ ਤੈ ਤਿਨੇ ਬਿਰਕਤਿ ਹੋਇ
 ਰਿਓ ਬਿਖੈ ਕੋਈ ਕੋਟਾਧੇਏ ਕਮੁਕਤਿ ਪਰਕੇ
 ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਤੈ ਆਮਹੁ ਜਿਤਨੇ ਮੁਕਤਿ ਹੋਤੈ

ਤਿਸੇਸਟਹੈਮੁਸੁਵਤਿਭੇਦਨਮਨ॥੧॥ਦੇਅਰਜ
ਨਮੁਸੁਕੋਗਿਆਨੀਪਿਆਰਾਹੈ॥ਅਗੁਗਿਆਨੀਕੋ
ਹਉਪਿਆਰਾਹੈ॥ਪਹੁਏਤੁਜੋਰਗਤੁਤੇਆਦਿਲੇ
ਕਰਿਮੁਸੁਕੋਸਿਮਰੈਹੈ॥ਤਿਨਕੋਭੀਤੂਘਟਿਮਤੁ
ਜਾਣਹਿ॥ਤੇਭੀਵਡੇਉਦਰਮਤਾਨਿਭਾਵਹੈ॥ਜੇ
ਮੁਸੁਸਾਹਖੇਈਸਰਕੋਸਿਮਰੈਹੈ॥ਪਹੁਗਿਆਨੀਮੇ
ਰਾਅਤਮਾਹੈ॥ਤਿਨਿਗਿਆਨੀਕੋਵਲਮੇਰੇਹੀ

ਚਗਨਕਮਲੇਸਾਥਿਦਿਵਿਨਿਤਚੇਬਾਧਿਆਤੋਅ
 ਰੁਤਿਨੇਹਉਹੀਸਭਨੇਤੇਉਤਮੁਠਕੁਰਸੇਸਦੁਈ
 ਸਰੁਜਾਣਿਆਤੋਅਰੁਤੇਅਰਜਨਬਹੁਤਿਓਜ
 ਨਮੋਕੀਸਾਧਨਾਭਜਨਕਰਤੇਕਰਤੇਇਸਕੀਬੁਧ
 ਨਿਰਮਲੁਤਤੀਹੈਤਬਤਿਸਕੇਮੇਰੇਜਨਣੇਕਾ
 ਗਿਆਨੁਉਪਜੈਹੈਕੈਸਾਗਿਆਨੁਸੇਗਿਆਨੁਸੁ
 ਣਾਤਿਸਕੇਸਭਹੀਬਾਸਦੇਵਈਦ੍ਰਿਸਟੀਆ

ਵੇਠੈ। ਸੋਗਿਆਨੀ ਮਹਾਤਮਾ ਮਹਿਤਮਾ ਪੁਰਖੁ
ਕਹੀਐ। ਪਰੁ ਅੰਸਾਗਿਆਨੀ ਸਸਾਹ ਬਿਖੇਤੁਰ
ਲਭੁਐ। ਅਬਜੋ ਮੁਝ ਕੋਤਿ ਆਗਿ ਕਰਿ ਮਨੁਖ ਅ
ਉਗਦੇ ਵਤਾਰੀ ਉਪਾਸਨ ਕਰਤੇਐ। ਤਿਨ ਕੀ ਬਾਤ
ਸੁਣਾ ਕਾਮਨ ਕਰਿ ਤਿਨ ਕਾਗਿਆਨੁ ਅਢਾਨਿਐ
ਤੋ ਕਾਮਨ ਪਾਵਨੇ ਕੇ ਨਿਮਿਤਿ ਅਉਗਦੇ ਵਤਾਰੀ
ਉਪਾਸਨ ਕਰਤੇਐ। ਅਹੁ ਜਿਸੁ ਜਿਸੁ ਦੇ ਵਤਾਰੀ

ਉਪਾਸਨਾ ਬਿਖੈ ਜਿਸ ਕੀ ਸਰਧਾਲਾਗਰਹੀ ਹੈ। ਸੋਹ
 ਉਤਿਸ ਕੈ ਰਿਦੈ ਬਿਖੈ ਬੈਠਿ ਕਰਿ ਉਸ ਦੇ ਵਤਾ ਕੀਉ
 ਪਾਸਨਾ ਬਿਖੈ ਦਿਨੁ ਸਰਧਾਲਾਗਾਉ ਤੋ। ਅਤਿ ਸੁਤਿ
 ਸੁਕੀ ਸਰਧਾ ਤਉ ਉਸ ਬਿਖੈ ਨਿਚਲੁ ਕਰੇ ਤੋ। ਸੋ
 ਸੋਪੇ ਮਾਸਰਧਾ ਸਾਥਿ ਤੇ ਮਨੁ ਖਾਤਿ ਸੁਨੇ ਵਤਾ ਕੀ
 ਭਗਤ ਕਰਤੇ ਹੈ। ਅਗੁਰੁ ਉਧੀ ਦੇ ਵਤਿ ਅਗੁਰੇ
 ਭੀਤਰਿ ਅਤਿ ਰਿਜਾ ਮੀਤੋ। ਅਇਉ ਕਰਿ ਮਨੁ ਖੇਕੇ ਦੇ

ਵਤਿਅਹੁ ਤੇਕਾਮਾ ਵਹੁ ਵਿਵੇਤੋ। ਤੇ ਅਰਜਨ
ਦੇ ਵਤਿਅਹੁ ਕਾ ਦੀਅਨੁ ਹੈ ਕਾਮਾ ਕਾ ਵਹੁ ਸੇਵ
ਹੁ ਅਨਿਤਿ ਹੈ। ਅਬਿਨਾਸੀ ਨਾਹੀ ਸੇਵਹੁ ਅਤਿ
ਵਤੁ ਹੈ ਬਿਨਾਸ ਜਾਤਾ ਹੈ। ਅਹੁ ਜਿਨ ਕੀ ਨਿਪਟਿ
ਥਹੀ ਅਤਿ ਹੈ ਤੇ ਦੇਵਤਾ ਕੀ ਉਪਾਸਨਾ ਕਰਤੇ ਹੈ। ਅ
ਬਿਅਰਜਨ ਅਉਗੁਣਾ ਨਿਰਦੇ ਕੀ ਬਾਤਾ। ਦੇਵ
ਤਾ ਕੇ ਪੂਜਣ ਯਹ ਦੇਵਤਾ ਕੇ ਲੋਕ ਬਿਖੈ ਜਾਇ ਪੁ

ਪਤਿ ਤੋ ਤੇ ਹੈ। ਅਰੁ ਮੇਰੇ ਗੁਣ ਮੇਰੇ ਪਰਮ ਅਨ
 ਬਿਨਾ ਸੀ ਪਦ ਬਿਖੇ ਜਾਇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਤੋ ਤੇ ਹੈ। ਅਬਿਨ
 ਰਜਨ ਅਉਰ ਸੁਣਾਹੁ ਭਿਅ ਬਿਇ ਕਤੀ ਤੇ। ਕਿਨੀ
 ਪ੍ਰਗਟਿ ਨਤੀ ਕੀਆ। ਅਰੁ ਕਿਨੀ ਜਾਇਆ ਭੀ ਨ
 ਭੀ। ਕਿਨੀ ਸਵਾਰਿ ਆਭੀ ਨਤੀ। ਅਪਣੀ ਕਲਾ
 ਅਪਣੀ ਪੁਰਨੁ ਹੈ। ਅਰੁ ਦੁਰਬੁਧੀ ਮਤਿ ਕੇ ਤੀਏ
 ਮੁਏ ਕੇ ਕਿਸੀ ਤੇ ਪ੍ਰਗਟਿ ਆ ਜਾਣੁ ਤੇ ਹੈ। ਸੇ ਪਰਮ

ਪਰਤਾਪ ਕੋ ਨਹੀ ਜਾਣਤੇ। ਸੋ ਤਉ ਕੈ ਸਾਹੇ ਅਥਿਨਾਸੀ
ਪੁਰਖੁ ਤੋ॥ ਸਲੋਕੁ॥ ॥ ਅਤਿ ਉਤਮ ਬਹੁ ਉਤ
ਪ੍ਰਭੁ ਤਿਸੁ ਸਮ ਸਰਿ ਨਾਹੀ ਕੋਇ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਤ
ਚਲਾ ਅਤਿ ਅਗਾਹਿ ਇਹ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੇ॥੧॥
ਪਰੁ ਤੇ ਅਰਜਨ ਤੇ ਵਿਚਾਰੇ ਮਨੁਖ ਕਿ ਅਕਰਹਿ ਤਿ
ਨੇਕਾਗਿ ਅਸੁ ਮੇਰੀ ਜਗੁ ਮਾਇਆ ਅਢਾ ਦਿਰ
ਖਿਆ ਹੈ॥ ਸੋ ਮਾਇਆ ਸਭ ਨੇਕੋ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਤੇਇ

ਨਤੀਵੇਤੀ॥ ਸਲੋਕ ॥ ਐਤੁਮਾਇਆਮ
 ਹਮਾਦਿਗਅਧਮਨਮਨਕੀਬਿਸੋਚਕਹੈ॥ ਅ
 ਬਿਨਾਸੀਅਜਨਮਤਾਤਿਪ੍ਰਤਪੁਨਹਲਾਧਿਤੇਹੈ॥
 ੧॥ ਅਬਅਰਜਨਏਕੁਮੇਗਨਾਮੁਬੇਦੇਬਿਖੇਦੇ
 ਤਨੁਪੁਰਖੁਹੈ॥ ਤਿਸੁਨਾਮਕਾਅਰਥੁਸੁਲਾਬ੍ਹਤ
 ਮੇਤੇਏਕਰਿਚੀਟੀਪਰਜਤਕੁਤਪ੍ਰਾਣੀਵਗਤਿ
 ਮਾਨਿ॥ ਅਬਜੋਵਰਤੇਹੈ॥ ਅਰੁਜਿਨਾਅਗੈਤੋਲਾ

ਭੈਸੋਤਿਨੇ ਸਭਨੇ ਕੋ ਹਉ ਭੁਲੀ ਭਾਤਿ ਜਾਣੈ ਤੇ ਆਸੁ
ਸੁਕੇ ਏਕੁ ਤੁਝੀ ਜਾਣੈ ਹੈ। ਅਉਰ ਕੋਈ ਨਾ ਹੀ ਮੁਸ
ਕੇ ਜਾਣਤਾ। ਕਿਉ ਨਾ ਹੀ ਮੁਸਕੇ ਜਾਣਤੈ ਸੋ ਸੁਭ।
ਇੰਦ੍ਰੀਆ ਕੇ ਭੋਗ ਹੁ ਬਿਖੈ ਤਿਨ ਕੀ ਕਾਮ ਨਾ ਹੈ। ਅ
ਭੁਲੀ ਵਸਤੁ ਪਾਏ ਤੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਤੈ ਹੈ। ਬੁਗੀ ਵਸ
ਤੁ ਪਾਏ ਤੇ ਚਿਤਾ ਕਰਤੈ ਹੈ। ਤੇਰਾ ਥਾ ਅਰਜਨ ਅੰਸੇ
ਤਰਖ ਸੋ ਗਕੇ ਕਲਾਤਿ ਕਲੇ ਸੁਕਾਰਿ ਨੇ ਪੈ ਹੈ। ਇਸੁ

ਕਾਹਣਤੇ ਮੁਝ ਕਉ ਨਾਹੀ ਪਛਾਣਤੇ॥ ਅਹੁ ਜੋ ਮੁ
 ਨਾਹੀ ਪਛਾਣਤੇ ਸੋ ਸਾਗ ਬਿਖੈ ਜਨਮ ਤੇਭੀ
 ਹੈ॥ ਅਹੁ ਤੇ ਮਾਤ ਪਾਅਰ ਜਨ ਤੇ ਮਰਤੇਭੀ ਹੈ॥
 ਅਹੁ ਜਿਨ ਕੇ ਪਾਪ ਕਟੇ ਗਏ ਹੈ॥ ਅੰਝੇ ਜੋ ਪੁਨ
 ਕਰਮੀ ਪੁਨ ਆਤਮਾ ਤੇ ਸਾਗ ਕੇ ਟਰਖਿ ਸੋ ਗਕੇ ਕ
 ਲੇ ਸੋ ਤੇ ਮੁਕਤਿ ਹੋਇ ਕਰਿ ਮਨੁ ਰਿਹੈ ਸਾ
 ਬਿਸੇਰਾ ਭਾਜੁ ਰਤੇ ਹੈ॥ ਅਹੁ ਮੇਰੀ ਆਸ ਹੈ॥ ਓ

ਸੁਮੇਰੇ ਭਜਨ ਕਾ ਫਲੁ ਕਿਆ ਪਾਵੈ ਤੈਸੇ ਸੁਣਾ ਜਗ
ਜੇ ਹੈ ਬੁਢੇ ਪਾਤਿ ਸੁਕਤੁ ਖੁਅਹੁ ਮਾਣਕਾ ਨੁਖਤਿ
ਸਤੇ ਮੁਕਤ ਹੋਤੇ ਹੈ। ਅਹੁ ਤਿਨ ਕੇ ਮਾਥਿ ਖੇਮੇਰੇ
ਜਾਨਣੇ ਕਾਗਿਆਨੁ ਏ ਪਜੈ ਹੈ ਸੇ ਸੁਣਾ ਸੇ ਮੁਸ
ਹੀ ਕਏ ਬ੍ਰਹਮੁ ਜਾਣਤੇ ਹੈ। ਅਹੁ ਮੁਸਕਏ ਅ
ਪਾਤ ਮੁਜਾਣਤੇ ਹੈ। ਅਹੁ ਮੁਸਕਏ ਹੀ ਕਏ ਕਰ
ਮੁਜਾਣਤੇ ਹੈ। ਅਹੁ ਮੁਸਕਏ ਹੀ ਕਏ ਅਧਿਭੂਤ ਜਾ

१२८

ਏਤੈਤੈਅਹੁਮੁਸੁਹੀਕਉਅਧਿਰੇਉਜਾਣਤੇ
ਅਹੁਮੁਸੁਹੀਕਉਅਧਿਰਗੁਜਾਣਤੇਤੈਅਮੇਸਾ
ਮੁਸੁਕਉਪਛਾਣਕਰਿਪ੍ਰਾਣਤਜਣਕੇਸਮੇ
ਮਨਿਕਾਣੇਤਮੇਗੇਬਿਖੈਰਬਿਕਰਿਮੇਗਸਿਅਹੁਕ
ਰਤੇਤੈ।ਨੇਤਕੇਤਿਅਗਤੇਤੈ।ਸੋਪਗਮਾਨਿਅਧਿ
ਨਾਸੀਪਦਿਬਿਖੈਜਾਇਪ੍ਰਾਪਤਿਤੇਤੈ।

॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਤ ਗੀਤਾ ਸੁਪਨਿਖਤ ਸੁਬ੍ਰਹਮਾਥਿ
ਦਿਆ ਜੋਗ ਸਾਸਤ੍ਰੇ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਅਰਜਨ ਸੰਬਾਦੇ
॥ ਗਿਆਨ ਥਿਗਿਆਨ ਜੋਗ ਸਾਸਤ੍ਰੇ ਸੁਪਨਿਖਤ ਮੋਧਿ ਆਉ
੭॥

ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਭਗਵਾਨ
ਕੇ ਬਚਨ ਸੁਣਿ ਕਰਿ ਅਰਜਨ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕਰੈ ॥

ਅਰਜਨੋ ਵਾਨੈ ॥

॥ ਤੇ ਪੁਰਖੋ ਤਮ

ਜੀਤੁ ਮਕੈ ਜੋ ਤੁਮਾਰੇ ਭਗਤ ਬ੍ਰਹਮਾ ਜਾਣਤੈ ॥

ਸੋਬ੍ਹਤਮਕਿਆਕਤੀਐ॥ ਅਹੁਜੀਕਰਮਕਿਆਕ
 ਤੀਐ॥ ਅਹੁਜੀਅਧਿਆਤਮਕਿਆਕਤੀਐ॥
 ਤੀ॥ ਅਹੁਜੀਅਧਿਭੂਤਕਿਆਕਤੀਐ॥ ਅਹੁਅਧ
 ਦੇਵਕਿਆਕਤੀਐ॥ ਅਹੁਤਮਧਸੂਦਨਜੀ
 ਅਧਜਗਕਿਆਕਤੀਐ॥ ਪ੍ਰਾਣਤਿਆਗਦੇ
 ਕੇਸਮੇਜੇਤੁਮਕੇਸਾਜਾਣਤੇ॥ ਸੋਇਨੋਸਭ
 ਨਾਪਹਿਓਨਮੇਕੇਕਿਰਪਕਰਿਸੁਸ਼੍ਰੇਕੇਸਮਸ਼੍ਰਾ

ੴ ਅਗਨਿਕੇ ਪ੍ਰਸੰਨਕ ਉਤਹੁ ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼
ਨਭਗਵਨ ਜੀ ਕਰੈ ਹੈ। ਸ੍ਰੀਭਗਵਨ ਵਲੈ
ਅਤੇ ਅਗਨਿ ਸਭ ਤੁਤੇ ਪਰੈ ਅਰੁ ਅਥਿਨਾ ਸੀ
ਇਸੁ ਕਾਗਨ ਤੇ ਮੇਗਨ ਮੁਬੂਤ ਮੁਹੈ। ਅਰੁ ਮੁਬੂਕੇ
ਆਪਣੇ ਹੀ ਪਰਤਾਪ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਹੈ। ਅਰੁ ਆਪਣੇ
ਬਲਿ ਬਲੁ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਹੀ ਗਿਆਨ ਗਿਆਨੁ ਹੈ
ਅਰੁ ਜਿਤ ਨੇ ਭੂਤ ਪ੍ਰਾਣੀ ਹੈ। ਨਤਿ ਨਕ ਉਮੇਰੇ ਹੀ

ਬਲਿ ਬਲੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਪਰਤਾ ਪਰਤਾ ਪੁਰੈ ॥ ਅ
 ਹੁ ਮੇਰੀ ਗਿਆਨ ਗਿਆਨੁ ਹੈ ॥ ਸਭਨੇ ਆਤਮਿ ਓਕਾ
 ਅਧਿਕਾਰੀ ਠਾਕਰ ਪੁਰੁਤਾ ॥ ਇਸੁ ਕਾਰਣ ਤੇ ਮੇਰਾ
 ਮੁਆਧਿ ਆਤਮੁ ਹੈ ॥ ਅਹੁ ਸਭਨੇ ਭੂਤ ਪ੍ਰਾਣੀ ਓ
 ਕੇ ਉਪਜਾਵਤਾ ॥ ਅਹੁ ਜੈਸੀ ਕਿਸੀ ਕੇ ਮਸਤਕਿ
 ਕਰਮ ਕੀ ਰੇਖ ਮੇਲਤਾ ॥ ਲਿਖਤਾ ॥ ਤੈਸੀ ਹੀ
 ਤਿਸ ਕਉ ਹੋਤੀ ॥ ਇਸੁ ਕਾਰਣ ਤੇ ਮੁਏ ਕੇ ਕਰ

ਮੁਕਰਤੇ ਹੈ। ਅਹੁਪਚਤੂਤਜੇ ਹੈ। ਅਪੁਤੇ ਜੁਥਾਇ ਪ੍ਰਿਥ
ਵੀਅਕਾਸੁ। ਪਚੇਰੂਤਕਾਅਥਿਨਸੀਕਰਤਾ ਹੈ। ਇਸੁਕਾ
ਹਣਤੇ ਮੇਰਨਾਮੁ ਅਧਰੂਤ ਹੈ। ਅਹੁਜੇਕਿਯੁਤੋਵਣਤਾ
ਗੀਤੈਤਿਸਕਾਭੀਪ੍ਰਭੁਠਕਰਤਾ। ਅਹੁਸਭਨਾਦੇਵਤਿਓ
ਕਾਭੀਪ੍ਰਭਤਾ। ਇਸਕਾਹਣਤੇ ਮੇਰਨਾਮੁ ਅਧਿਦੇਵ ਹੈ।
ਅਹੁਜਿਤਨੇਜਗਿਤੋਤੈਦੇਵਤਿਓਕੇਨਿਦਿਤਿ।
ਪਿਤੋਰੇਕੇਨਿਦਿਤਾ। ਜਗਸਿਰਾਧਿਥਿਆਤਿਮਨੁਪਕ

ਅਧਕਾਰੀ

ਰਤੇ ਤੈ। ਤਿਨੇ ਸਭ ਨੇ ਜਗੇ ਬਿਖੈ ਪ੍ਰਿਥ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਪੂਜਾ ਤੇ
 ਤੀਤੈ। ਇਸ ਕਾਰਣ ਤੇ ਮੇਰਾ ਨਾਮੁ ਅਧਿ ਜਗਿ ਹੈ। ਅਰੁ ਦੇ
 ਕ ਮੇਰਾ ਨਾਮੁ ਦੇ ਹਰ ਹਰ ਤਬ ਹੁ ਹੈ। ਅਬਿ ਇਸ ਕਾ ਅਰਥੁ
 ਸੁਣਾ। ਜਿ ਤਨੇ ਦੇ ਹਧਾਗੀ ਹੈ ਤਿ ਤਨਿ ਓ ਬਿਖੈ ਜੈ ਸਾ ਮੇਰਾ
 ਦੇ ਹੁ ਸੁੰਦਰ ਹੈ। ਐਸਾ ਅਭਿਰਕਿ ਸੀ ਕਾ ਦੇ ਹੁ ਸੁੰਦਰ
 ਤੀ। ਅਰੁ ਜੈ ਸਾ ਮੇਰੀ ਦੇ ਹਰ ਬਿਖੈ ਬਲੁ ਹੈ। ਅਭਿਰਕੇ
 ਤਿ ਬਿਖੈ ਬਲੁ ਨਾ ਤੀ। ਅਭਿਰਕੇ ਤਿ ਧਾਗੀ ਓ ਕੀ ਕਿਆ

ਕਤੀਐਯੋਜਿਤਨੇਮੇਰੇਅਵਤਾਰੈਤਿਨੇਸਭਨਬਿਖੈਏ
ਤੁਮੇਰਾਅਵਤਾਰੁਅਤਿਸੁੰਦਰੁਹੈਅਰੁ ਸ੍ਰੇਸਟੁਤੋਯਿਸੁ
ਕਾਰਣਤੇਮੇਰਾਨਾਮੁਦੇਹਿਭਰਿਤਬਹੁਹੈਅਤਿਕਾਲ
ਦੇਹਿਤਿਆਗਏਕੇਸਮੇਐਸਾਮੁਲਕਪਹਿਚਾਣਕਰਿ
ਮੇਰਾਸਿਮਰਨੁਕਰਤੇਹੈਦੇਹਕਤਿਆਗੁਕਰਤੇਹੋਏ॥
ਸੋਮੇਰੇਪਰਮਨੰਦਅਥਿਨਾਸੀਪਦਿਬਿਖੈਨਾਇਪ੍ਰਾਪ
ਤਿਹੋਤਹੈਯਿਸੁਬਿਖੈਸਸਾਕਿਢੁਨਾਹੀਸਤਿਹੈਸਤਿ

ਏਸਤਿਐ। ਏਕੁਤੀਨੰਦਨਅਗਜਨਦੇਹਿਕੇਤਿਅਗ
 ਏਕੇਸਮੇਜਿਸਿਜਿਸਿਕਾਸਿਅਗਦੁਕਰਤੇਐ। ਏਤਯੁ
 ਟਿਤੀਸੋਤਿਸਹੀਕਉਪਾਵੈ। ਤਿਸੁਕਾਰਣਤੇਏਅਗ
 ਜਨਸਭਨੇਕਾਲਸਮਓਬਿਖੈਮੇਰਹੀਸਿਅਗਦੁਕਰਾ।
 ਜਿਜਾਣੀਮੇਢਿਨਿਭੰਗੀਸਗੀਰੁਏਕਿਸੀਸਮੇਢੁਟਿ
 ਜਾਇ। ਮੇਰੇਬਿਖੈਮਨਕਾਨਿਹਚਲੁਚੇਤਾਹਥੁਅਗ
 ਬੁਧਕਾਨਿਹਚਮੇਰੇਬਿਖੈਹਥੁ। ਤਬਿਸੁਸੁਕਪਾਵੈ

ਗਾਇਸੁ ਬਿਖੈ ਸੰਸਾਰਿ ਢੁਕਾਈ॥ ਸਲੋਕੁ
ਤੇ ਅਰਜਨ ਇਸ ਬਿਤਿ ਚਿਤਿ ਕੋ ਕਹੀ॥ ਸੋ ਸੁਣਾ ਸੁ
ਵਿਸਿ ਧਿਆਨ ਪਰਮ ਗਿਆਨ ਨ ਚਿਤਿ ਕੋ ਚਿਤਾਹਣ
ਤ॥੧॥ ਅਭਿਆਸ ਜੋਗ ਇਹ ਲਛਣਾ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਸਾ
ਦਿ ਬਿਪ੍ਰਕਾਸਿ॥ ਮਹਾਈ ਸ੍ਰਗ ਪ੍ਰਗ ਪ੍ਰਭ ਮੇਸੇ ਧਿਆ
ਇਸਾਇ॥੨॥ ਬਹੁ ਹੁਕੈ ਸਾਤ॥ ਕਵਿ ਹੁਪ ਗਿਆਤੁ
ਸਤੁ ਸਤੁ ਕੀਆ ਦਿਅਲੇਖੁ॥ ਗਲਿ ਓਅਗਿਆ

੧੨੪

ਕਰਤੋਂ ਮੁਸ਼ਿ ਜਿਹਿ ਨ ਡੀਲੇਖੁ ॥ ਅਤਿ ਸੁਖ ਮਾਣੇ
ਸਗਲ ਉਪਜਾਇਣ ਅਚਿਤ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਬੀਨ ॥ ਜਿਸੁ ਕ
ਹੁਪੁ ਅਚਿਤ ਵੈ ਤੇਜੁ ਸੁਗਜ ਮਹਿ ਕੀਨਾ ॥ ਅਧਕਾਰ
ਅਗਿਆਨ ਤੇ ਪਾਗਬੁਜਾਤੁ ਹੈ ਭੀਨਾ ॥ ਗਿਆਨ ਮਹੁ ਏਕ ਜੋ
ਗੀਮਨ ਸਾਕੇ ਨਿਤ ਚਲੁ ਗਧਿ ਕਰਿ ਅਰੁ ਭਗਤਿ ਜੋਗ
ਕੇ ਬਲਿ ਕਰਿ ਗਿਆ ॥ ਪ੍ਰਾਣ ਬਾਇਤਿ ਕੁਟੀਤ ਠਾਕੁ ਲੀਤਾ
ਤਿਠਾਗਇਆ ॥ ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਦਿ ਬਿਪੁਰਖ ਕਰਿ ਸਗਲ

ਸਤਜਿਲਗਾਇਐਸਾਜਪੁਸਗਤਕਰਿਤਿਆਗ
ਤੇਏਜੇਦੇਹਿਪ੍ਰਮਾਨੰਦਅਬਿਨਾਸੀਪਦਿਜਾਇਪ੍ਰਾ
ਪਤਿਭਏਏਤੋ॥੧॥ਤੇਅਰਜਨਜਿਸੁਪੁਰਖਕੋਬੋਲੇ
ਕਾਤਤਜਾਨਣੁਤਰੇਅਖਰੁਅਬਿਨਾਸੀਕਹੈਏਯਾਅ
ਹੁਜਿਸੁਪੁਰਖਕਉਜੋਗੀਜਾਇਪਰਾਪਤਿਤੋਏ॥
ਅਹੁਜਿਸੁਪੁਰਖਕਉਪਵਣੇਕੇਨਿਮਿਤਿਬ੍ਰਹਮਚ
ਰੀਬ੍ਰਹਮਚਰਨੁਰਖਤੇਏ॥ਤਿਸੁਪੁਰਖਕਾਮਤ

ਮੁਤੁਲਕਉਮੁਏਥੋਹੀਮਹਿਕਹਿਆਅਹੁਏਕਜੇ
 ਗੀਇਤੁਪ੍ਰਕਾਰਦੇਹਿਕੋਤਿਅਥਾਤੇਏਸੇਸੁਲਾਸਭ
 ਨਉਦੁਆਰੇਦੇਹਿਕੇਸਜਾਸਿਸੰਜੁਗਤਿਸਾਥਿਮੁਦ
 ਕਰਿਅਹੁਮਨਕੋਰਿਦੈਬਿਖੈਨਿਹਚਲੁਕਰਤੇਏਅ
 ਹੁਪ੍ਰਣਪਵਨਕੇਸਤਕਿਬਿਖੈਲੇਆਵਤੇਏਅ
 ਹਮੇਰੇਨਾਮੁਕਰਿਦੇਹਿਬਿਖੈਜਾਪੁਕਰਤੇਏਅ
 ਬ੍ਰਹਮਾਇਸੁਨਾਮਕਾਜਾਪੁਸਿਮਰਣੁਕਰਤੇਦੇਹਿਕ

ਤਿਆਗੁ ਕਰਤੇ ਹੈ। ਸੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਮਾਨਿ ਅਥਿਨਾਸੀ ਪਦ
ਬਿਖੈ ਜਾਇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਤੇਤੇ ਹੈ। ਅਥਿ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੇਮੀ ਭਗਤਿ
ਕਾ ਬਿਰਤੰਤੁ ਸੁਣਾ ਜੇ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੇਮੀ ਭਗਤੁ ਮਨ ਕਾ ਨਿਹ
ਚਲੁ ਚੇਤਾ ਮੇਰੇ ਬਿਖੈ ਰਖਿ ਕਰਿ ਟੁਰਤੇ ਫਿਰਤੇ ਉਠ
ਤੇ ਉਚਰੰਤਿ ਤਹਿ ਤਹਿ ਕ੍ਰਿਸਨ ਭਗਵਨਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
ਅਪਰ ਮੇਸਰਹਾ ਪਰੰਮਾ ਤਮਾ ਬਾਸੁ ਦੇਵ ਸਾਖੀਇ
ਤਿਸੀ ਕ੍ਰਿਸਨ ਭਗਵਨ ਬਿਸੁਰਹਾ ॥ ਏਤਨਾਤ

੧੨੬

ਜਪੁਕਰਤੇ ਹੈ। ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜੁਪੈ ਸੇ ਨਿਤਿ ਜੋਗੀ ਹੈ। ਮੇਰੇ
 ਸਾਥਿ ਜੁਹੇ ਹੁਏ ਹੈ। ਸੇ ਮੁਸਕੋ ਪਾਵੈ ਹੈ। ਪਾਇਤਰ
 ਹੇ ਹੈ। ਨਾਮ ਸਿਮਰਣ ਕੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਰਿ ਅਪਾਇਰ
 ਹੇ ਹੈ। ਅਹੁਦੇ ਹਕਊ ਤਿ ਆਗਿ ਕਰਿ ਮੇਰੇ ਪਰਮਾਨ
 ਦਾ ਬਿਨਾਸੀ ਪਾਵਿ ਬਿਖੈ ਜਾਇ ਪਾਤਿ ਹੋਤੇ ਹੈ।
 ਮੁਸਕੋ ਪਾਵੈ ਹੈ। ਸਲੋਕੁ ॥ ਸੀਸਾਰ ਸਾਗ
 ਰਮਤਾ ਤੁਧਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸੁਖ ਨਾਹੀ ਇਸ ਬਿਤੀ ਜੋ

ਮਤਾ ਪੁਰਖ ਪਰਮ ਸਿਧਾ ਤੇ ਬਹੁ ਹਿਜਨ ਮਨਾਲ ਭਤੇ
१॥ ਤੇ ਅਰਜਨ ਕੁੰਤੀ ਨਿਰਨਾ ਬ੍ਰਹਮ ਲੋਕਿ ਲਾਗਿ ਜਾ
ਇਕ ਰਿਜੀਆ ਫਿਰਿਆ ਵਤੇ ਤੈ। ਸਸਾਰ ਬਿਖੈ ਜਨ
ਮੁਖ ਮਨੁ ਪਾਵਤੇ ਤੈ। ਅਰੁ ਜਿਨੇ ਹਉ ਪਾਇ ਅਤੇ ਮੇਰੇ
ਪਾਇ ਬਿਖੈ ਤੈ। ਤਿਨ ਕੇ ਸਸਾਰ ਬਿਖੈ ਮੇਰੁ ਨ ਤੀ। ਬਹੁ
ਹਿਜਨ ਮੁਨ ਤੀ। ਅਬਿਅਰਜਨ ਜਿਨੇ ਮੇਰਾ ਮਤ
ਮੁਸੁਇਆ ਤੈ। ਤਿਨ ਕੀ ਦਿਸਟਿ ਸੁਣਾ ਜਿ ਕੈ ਸੇ

ਤੇ ਤੇ ਹੈ। ਏ ਜੋ ਚਰ ਜੁਗ ਸਤਿ ਜੁਗੁ ਤੇ ਤਾ ਤੁਆ ਪੁਰਖ
 ਨਿ ਜੁਗੁ ਜਾ ਜ ਬਸ ਸਰ ਬਾਰਿ ਵਗਤਿ ਪਹੁੰਚੈ ਹੈ। ਤ
 ਬਿਬੁ ਤਾ ਕਾ ਏ ਕੁ ਦਿਨੁ ਹੋਤਾ ਹੈ। ਅਰੁ ਜਾ ਬਿਬੁ ਤੁ
 ਚਰ ਜੁਗ ਸਤਿ ਬਾਰਿ ਵਗਤਿ ਪਹੁੰਚੈ ਹੈ। ਤ ਬਿ
 ਮੇਸੀ ਤੀ ਬੁਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਤੀ ਹੈ। ਅਬਿ ਜੁਗ
 ਕੀ ਸਿਰ ਜਾਨੁ ਸੁਣਾ ਸਤਾ ਹਾਥ ਅਰੁ ਮਠਾ ਸੀ
 ਸਤਿ ਸਬਰਖ ਸਤਿ ਜੁਗ ਹੈ। ੧੭੧੮੦੦੦੦ ਸਤਿ ਜੁਗ

ਕੀ ਆਰਜਾ ॥ ੧ ॥ ਅਰੁ ਬਾਰ ਲਖ ਢਿਨ ਵੇਸਤ ਸਬ
ਰਖ ਤੇਤਾ ਹੈ ॥ ੧੨੯੬੦੦ ॥ ਤੇਤਾ ਜੁਗ ਕੀ ਆਰਜਾ ॥
ਅਰੁ ਅਠ ਲਖ ਅਰੁ ਚਉਸ ਠਾ ਜਾਰਿ ਬਰਖ ਦੁਆ
ਪੁਰ ਹੈ ॥ ੮੮੪੦੦ ॥ ਦੁਆ ਪੁਰ ਕੀ ਆਰਜਾ ॥ ਅ
ਰੁ ਚਾਰਿ ਲਖ ਬਤੀਤ ਜਾਰ ਬਰਖ ਕਲਿ ਜੁਗੁ ਹੈ ॥
੪੩੨੦੦੦ ॥ ਕਲਿ ਜੁਗ ਕੀ ਆਰਜਾ ॥ ਤਿਤਾ ਲੀਸ
ਲਖ ਅਰੁ ਬੀਸ ਤਜਾਰ ਬਰਖ ਹੈ ਇਨੇ ਚਾਰੇ ਜੁਗ ਕੀ

ਆਰਜਾ ॥੪੩੨੦੦੦॥ ਏਤ ਜੁ ਗੁਜ ਬਸ ਹਿ ਸਥਾਰ
 ਵਗਤਿ ਪੁਰੁ ਚੈ ਹੈ ਤਬ ਬ੍ਰਹਮੇ ਕਾ ਏਕੁ ਨਿਰੁਤਾ ਹੈ ॥
 ਅਥਿ ਜਿਨੇ ਮੇਰਾ ਅਥਿ ਨਾਸੀ ਪਤਾ ਪੁਜਾਇਆ ਹੈ ॥
 ਤਿਨ ਕੀ ਨਿਸਟਿ ਸੁਣਾ ਏਤ ਜੋ ਹੈ ਚਰੇ ਪਰਮ
 ਨੁਖੁ ਕਾ ਨਿਨੁ ॥ ਅਹੁ ਬ੍ਰਹਮੇ ਕਾ ਨਿਨੁ ਤਿਨ ਕੇ ਜਾਣੈ
 ਏਕੁ ਤੀ ਸਮਾਨਿ ਹੈ ॥ ਕਿਉ ਏਕੁ ਸਮਾਨ ਜਾਣੈ ਸੋ ਸੁਣ
 ॥ ਜੇ ਲੇਖੇ ਮਹਿ ਆਇਆ ਹੈ ਜਿਸ ਕਾ ਅਤੁ ਹੈ ਸੋ ਬਰ

ਕਿਆ ਅਰੁ ਢੋਟਾ ਕਿਆ ਜੋ ਬਿਵਿਸਦਾ ਹੈ ਸੋ ਏਕਹੀ
ਸਮਾਨਤੈ। ਅਪਣੀ ਅਰਬਲਾ ਭੋਗ ਕਰਿ ਬ੍ਰਹਮਾਤੀ
ਬਿਨਸਿਤਾ ਹੈ। ਅਰੁ ਮਨੁ ਪਤੀ ਮਰਤੈ ਹੈ। ਇਸੁ ਕਾਰ
ਏਤੈ ਜੋ ਬਿਨਸੈ ਹੈ ਸੋ ਏਕਹੀ ਸਮਾਨਤੈ। ਤਿਨੇ ਏਕੁ
ਅਬਿਨਾਸੀ ਹੀ ਪਹਿਚਾਣਿਆ ਹੈ। ਸੇਰੇ ਚਗਣਕ
ਮਲੇ ਸਾਥਿ ਵਿਰੁਨਿਤ ਚਾਬਾਧਾ ਹੈ। ਅਬ ਅਰਜਨ ਅ
ਊਰਸੁਦਾ। ਸੇਰਾ ਜੁ ਹੈ ਅਬਿਗਤਿ ਸਹੁਪੁ। ਤਿਸੁ ਸਹੁ

ਪਤੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕੇ ਦਿਨ ਬਿਖੈ ਸਿਸਟਿ ਉਪਜਤੀ ਹੈ ਬ
 ਹੁਤ੍ਰਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕੀ ਗਤਿ ਬਿਖੈ ਹੀ ਜਿਸੁ ਮੇਰੇ ਸਰੂਪ ਕਾ
 ਨਮੁ ਅਵਿਗਤੁ ਹੈ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਖੈ ਸਿਸਟਿ ਜਾਇ ਸਮਾ
 ਵੈ ਹੈ ॥ ਏ ਅਰਜਨ ਏ ਹਜੇ ਹੈ ਰੂਤਾ ਕਾ ਗਿਰਗੁ ਚਉ
 ਗਸੀਲਖ ਜੀਅ ਜੂਨਿ ॥ ਸੋ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕੀ ਗਤਿ ਬਿਖੈ
 ਮੇਰੇ ਅਵਿਗਤ ਸਰੂਪ ਬਿਖੈ ਜਾਇ ਲੀ ਛੋਤੀ ਹੈ ॥
 ਅਰੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕੇ ਦਿਨ ਬਿਖੈ ਸਿਸਟਿ ਪ੍ਰਗਟਿ ਤੋਤੀ ਹੈ

ਅਰੁਵਹੁਮੇਗਅਵਗਤੁਸਰੂਪੁਸਭਤੁਤੇਪਰੈਤੈਅ
ਕੁਸਨਤਨਪ੍ਰਗਤਨਤੈ। ਸਭਨਕੇਨਾਸਤੁਏਤੇਤਿ
ਸਕਾਨਾਸੁਨਹੀਤੈ। ਐਸਾਤਪਰਮਅਥਿਨਾਸੀ
ਤੈ। ਅਰੁਕਿਸੀਕਬਤੁਪ੍ਰਗਟਿਦੇਖਿਆਨਾਹੀ॥
ਇਸਕਾਰਣਤੇਤਿਸਕਾਨਾਸੁਅਬਗਤੁਹੈ। ਅਰੁ
ਤਿਸੀਕਉਅਖੁਰੁਅਬਨਾਸੀਕਤੈਤੈ। ਅਰੁਤਿ
ਸੀਕਉਪਰਮਗਤਿਕਤੈਤੈ। ਤਿਸਕਉਪ੍ਰਪਤਿਤੈ

ਦੇ ਤੇ ਬਹੁ ਹਿਸਾਸਾਰ ਕੇ ਆਗਿ ਮਹਿ ਨਿ ਆਵੈ। ਸੋ
 ਪ੍ਰੇਮ ਪਰਮੁ ਪਰਮੇਸਰੈ। ਤੇ ਪੁਰਖ ਅਰਜਨ ਸੋ ਪੁਰਖੁ
 ਸੁਭ ਤੁ ਤੇ ਪਰੈ। ਅਥਿ ਤਿਸੁ ਪੁਰਖੁ ਕੋ ਪਾਵੈ
 ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਸੁਣਾ। ਜਿਸੁ ਮਾਰਗ ਕਰਿ ਪਾਈ। ਮੇਰੇ
 ਅਖੰਡ ਤਿਭਗ ਤਿ ਕਰਿ ਪਾਈ। ਮੇਰੇ ਅਥਿ ਅਨੰਨ
 ਭਗਤਿ ਕਾ ਅਰਥੁ ਸੁਣਾ। ਮੇਰੇ ਸਾਥਿ ਤੁਸਰਾ ਦੇਵਤਾ
 ਨਹੀ ਪੂਜਣਾ। ਇਸ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਨੰਨ ਭਗਤਿ ਕਰੀ।

ਤੈ॥ ਅਹੁ ਮੇਰੇ ਰਜਨ ਬਿਨਾ ਏਕੁ ਸਾਸੁ ਅਕਾਰਥਾਨ ਤੀਗ
 ਵਣੁ॥ ਇਸ ਕਾਨਾਮੁ ਅਖੰਡ ਗਤਿ ਕਰਿ ਪਾਈ ਅੰਤੈ॥
 ਸਕੈ ਸਾ ਪੁਰਖੁ ਪਾਈ ਅੰਤੈ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਸਰਤੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉ
 ਪਜਤੀ ਤੈ॥ ਅਹੁ ਬਹੁ ਹਿਤਿ ਸੀ ਬਿਖੈ ਜਾਇ ਲੀਨੁ ਤ
 ਤੀ ਤੈ॥ ਤੇ ਅਰਜਨ ਅਬ ਅਉਗੁਣਾ॥ ਇਛਾ ਚਾਹੀ
 ਤੁਇ ਜੋਗੀ ਤੈ॥ ਏਕ ਦੇਹਿ ਕਉ ਤਿ ਆਗ ਕਰਿ ਮੁਸ੍ਰਿ
 ਪਰਬ੍ਰਹਮ ਕੋ ਜਾਇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਤੇ ਤੈ॥ ਤੇ ਬਹੁ ਹਿਸਾਸ

ਰਕੇ ਮਾਗ ਮਾਹਿਨੀ ਆਵਤੋ ॥ ਅਹੁ ਤੁਸਰ ਜੋਗੀ
 ਚੰਦ ਮਾ ਕੇ ਲੋਕਿ ਜਾਇ ਕਰਿ ਬਹੁ ਹਿਠਿ ਰਿਆਵਤੈ ॥
 ॥ ਤਿਨੋ ਦੋਨੋ ਕਾ ਬਿਰਤੰਤੁ ਸੁਣਾ ॥ ਜੋ ਜਾਇ ਕਰਿ ਬਹੁ
 ਹਿਠਿ ਰਿਨੀ ਆਵਤਾ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮੇ ਤਉ ਤਿਸ ਕੀ ਬਾ
 ਤਿ ਸੁਣਾਵਤੁ ਇਛਾ ਚਾਹੀ ਜੋਗੀ ਕਾ ਬਿਦੇ ਤਿਛਾ
 ਰਿਤੰਤੈ ਜਬ ਮਨੁ ਖਤੁ ਕਾਭੀ ਦਿਨੁ ਰੋਤਾ ॥ ਅਹੁ ਪਿ
 ਤਰ ਕਾਭੀ ਦਿਨੁ ਰੋਤਾ ॥ ਅਹੁ ਦੇਵਤਾ ਕਾਭੀ ਦਿਨੁ

ਤਤਾਏ। ਸੁਕਲਿਪਖੁਜੁਏ ਰਾਨ ਨਾਪਖੁਸੋਪਿਤੋ
ਕਾਦਿਨੁਏ। ਅਗਕ੍ਰਿਸ਼ਨਪਖੁਜੁਏ ਅਨੇਰਪਖੁਸੋਪਿ
ਤੋਰੀਗਾਤਿਤੋਤਾਏ। ਜਾਬਿਨੇਵਤਿਓਕਾਭੀਦਿਨੁ
ਤਤਾਏ। ਨੇਵਤਿਓਕਾਦਿਨੁਕਉਣਏ। ਫਿਅਮਤੀ
ਨੇਜਬਸੁਰਜਕਰਬੁਓਤਰਿਮਾਗਹਿਤਤਾਏ। ਤਬਿ
ਨੇਵਤਿਓਕਾਦਿਨੁਤਤਾਏ। ਅਗਜਬਫਿਅਮਤੀ
ਨੇਸੁਰਜਕਰਬੁਰਖਣਮਾਗਹਿਤਤਾਏ। ਤਬਿਨੇਵਤਿ

ਓਕੀਗਤਿ ਹੋਤੀ ਹੈ। ਸੇਵਹੁਇ ਢਾਡਗੀ ਜੋਗੀ ਜਾਬਿ
 ਮਨੁਖਹੁ ਕਾਭੀ ਦਿਨੁ ਹੋਤਾ ਹੈ। ਅਹੁਪਿਤਰ ਕਾਭੀ ਦਿਨੁ
 ਹੋਤਾ ਹੈ। ਅਹੁਜਾਬਿ ਦੇਵਤਿ ਆਕਾਭੀ ਦਿਨੁ ਹੋਤਾ ਹੈ।
 ਤਬਿ ਦੇਹੋ ਕਤਿ ਆਗੁ ਕਰਤੇ ਹੈ। ਜਬ ਮਨੁਖ ਭੀ ਜ
 ਗਤੇ ਹੋਤੇ। ਪਤਰਿ ਦੇਵਤਾ ਭੀ ਜਾਗਤੇ ਹੋਤੇ ਹੈ।
 ਸੋ ਜੋਗੀ ਮਨੁਖਹੁ ਕਾ ਪਿਤਰ ਕਾ ਦੇਵਤਿ ਓਕਾਇ ਨੇ ਸਭ
 ਨੇ ਲੋਕਹੁ ਕਾ ਕਉਤ ਕੁ ਦੇਖਤਾ ਹੈ। ਬਹੁ ਹਿਇ ਨੇ ਤੇ

ਆਗੇ ਅਗਨਿਕ ਜੋਤਿ ਨਾਮਾ ਪੁਰ ਨਗਰੁ ਹੈ ॥ ਤਿਸੁ ਜੋ
ਤਿਪੁਰਿ ਬੀਡਿ ਕਰਿ ਸੁਖ ਪਾਗੁ ਬਹੁ ਸੁਕੋ ਜਾਨਿ ਹਰ
ਮੇਰੇ ਸੇਵਕੁ ਜੋਗੀ ॥ ਸੇ ਮੇਰੇ ਪਰਮਾ ਆਨਿਦ ਅਥਿਨਾਸੀ
ਪਦਾ ਬਿਖੈ ਜਾਇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਤੋਤਾ ਹੈ ॥ ਅਥਿਨੁ ਸਗੋ
ਗੀ ਜੋ ਜਾਇ ਕਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵਤਾ ਹੈ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਬ
ਤਿਸੁਣ ਵਹੁ ਜੋਗੀ ਜਬ ਮਨੁ ਪਤੁ ਕੀਭੀ ਗਤਿ ਤੋਤ
ਹੈ ॥ ਅਗੁ ਜਬ ਦੇਵਤਿ ਓਕੀ ਪਿਤਰ ਕੀਭੀ ਗਤਿ ਤੋ

ਤੀਐ॥ ਜਾਬਿ ਵਹੁ ਜੋਗੀ ਦੇ ਹਰ ਕੋ ਤਿਆਗਿ ਤੈਐ॥ ਇਨੇ
 ਲੋਕ ਹੁਬੀ ਚਕਰਿ ਬਹੁ ਹੁਏ ਕੁਧੁਏ ਕਾਪੁਰ ਨਾਮਾਨਗਰੁ
 ਐ॥ ਤਿਸੁ ਨਗਰ ਬੀਚਿ ਕਰਿ ਚੰਦ੍ਰਾ ਕੀ ਜੋਤਿ ਬਿਖੇ
 ਜਾਇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਤਾਐ॥ ਤਹਾ ਕਿ ਤਨ ਕੁ ਕਲਬਰ
 ਖਰੈ ਬਹੁ ਹੁਅਨੁ ਖਲੋਕ ਬਿਖੇ ਆਵੈਐ॥ ਏਹੇ ਨੇ
 ਮਾਗਿ ਜੋਗੀ ਓ ਕੇ ਪੁਰਾਤਨ ਐ॥ ਏਕ ਕਾਨਾ ਮੁਸੁਕ
 ਲਚਨ ਨੀਗਤਿ ਐ॥ ਏਕ ਕਾਨਾ ਮੁਕਿ ਸੁਨਾ ਅਨੇ

ਗੀਗਤਿਐ। ਏਕਮਾਗਕੇ ਗਾਇਆਛੇਰਿਨਤੀ
ਆਵਤਾ। ਅਰੁਏਕਮਾਗਕਉਗਾਇਆਛੇਰਿ
ਆਵਤਾਐ। ਏਅਰਜਨਜਿਨੇਜੋਗੀਓਏਤਵੇਨੇਮ
ਗਸੁਦੇਸਮਝੇਐ। ਸੋਜੋਗੀਮੋਤਕੇਪ੍ਰਾਪਤਿਨਾਹੋਇ।
ਤਿਸੁਕਾਰਣਤੇਏਅਰਜਨਤੂਭੀਸਤਨੇਕਾਲੇਬਿਖੇਮੇ
ਹੇਸਾਥਿਜੁਹਿਅਯੀਹਤੁ। ਅਬਿਜੇਇਸੁਧਿਆਇਕ
ਉਪਹੁਕੇਸੁਦੇਤਿਸਨੇਪੁਨਕਿਤਨਾਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਇਸੋਸੁ

੧੪੪

ਏ। ਜੋ ਕਿਛੁ ਚਰਿ ਬੇਦ ਸੁਏ ਪੁਨੁ ਉਪਜੈ ਹੈ। ਅਹੁ ਜੋ
ਕਿਛੁ ਸਭ ਹੀ ਜਗ ਕੀ ਏਤੇ ਪੁਨੁ ਉਪਜੈ ਅਹੁ ਜੋ ਕਿ
ਛੁ ਸਭ ਤਪਸਿਆਤੇ ਪੁਨੁ ਉਪਜੈ ਹੈ। ਅਹੁ ਜੋ ਕਛੁ ਸ
ਭ ਹੀ ਤੀਰਥੋ ਇਸਨਾਨ ਕੀ ਏਤੇ ਪੁਨੁ ਉਪਜੈ। ਜੋ
ਕਿਛੁ ਸਭ ਨੇ ਦਾਤੇ ਪੁਨੁ ਉਪਜੈ। ਸੋ ਏਤੇ ਪੁਨੁ ਇ
ਸੁਧਿਆਇ ਕੇ ਪੜਨਿ ਸੁਣਨ ਤਰੇ ਕੋਤਿ। ਜੋ
ਸਰਪਾਸ ਹਤਿ ਰਿਦੇ ਅਵਧਾਰੁ ਕਰੇ॥ ॥ ॥

ਵਨਕਰਹਤਅਭਾਉ। ਇਸੁਕਾਗਇਤੇਤੁਸੁਕੇਕਰੋ
 ਸੋਕੈਸਾਗਿਆਨੁਉਪਾਉ। ਬਿਗਿਆਨਸਜੁਗਤਿਤ
 ਉਕਰੋਰੋਜਾਣੈਏਹੁਗਿਆਨੁ। ਜਨਮੁਮਰਣੁਤੁ
 ਖੁਜਗਤਮਤਿਤਿਸਤੇਮੁਕਤਿਪਗਨ॥੧॥ਬਹੁ
 ਟਿਕੈਸਾਗਿਆਨੁਕਰੋਰੋ। ਜਿਸੁਸਮਸਾਗਿਬਿ
 ਨਿਆਕੋਨਹੀ। ਸਗਲਗੁਣਜਾਬਿਧਿਮੇਗੁਪ
 ਦਿਤੇਤੇਹੈਅਤਿਪਾਵਿਤੁਉਤਮੁਮੰਧਉਤਮੇਗੁ॥

ਅਗਸਪੁਰਖੁ ਨਹਿ ਜਾਣੀਐ ਤਿਸ ਕਉ ਪ੍ਰਗਟਿ ਦਿਖਾਇ॥
ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਅਥਿਨ ਸੁਸੁਖੁ ਸੇਪਾਈਐ ਗਿਆਨੁ ਕਮਾ
ਇ॥੨॥ ਤੇ ਅਰਜਨ ਅਥਿ ਜੋਇ ਸੁਗਿਆਨ ਕੋ ਨਪਾ
ਵੈ॥੩॥ ਤਿਨ ਕੀ ਬਾਤਿ ਸੁਦਾ॥ ਤੇ ਪਰੰਤਪ ਅਰਜਨ॥
ਜਿ ਗਿਆਨ ਸਮਾਇ ਨਹੀ ਉਪਜਤੀ॥ ਸੁਣਨ ਸਰਧਾ
ਪ੍ਰੀਤਿ॥ ਤੇ ਨਹੀ ਪਾਵਹਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪਦਮ ਨਤੁ ਮਾਰੇ ਸੀਤਾ॥
ਅਸੇਤ ਤੁਗਿਆਨ ਜਾਣੈ ਬਿਨ ਨਹੀ ਪਾਵਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਇ

੧੪੬

ਤੇਬਹੁਹਿਬਹੁਹਿਸੰਸਾਰਮਹਿਜਨਮਮਹਤਿਦੁਖਰੋਇ
 ॥ ਅਥਿਅਰਜਨਗਿਆਨੁਸੁਖਾਜਿਸੁਗਿਆਨਕੀਪੀ
 ਫੈਵਡਿਆਈਉਸਤਿਤਕਹੀਐ। ਏਅਰਜਨਮੇ
 ਜੋਤੋਅਵਗਤਸਰੂਪਤਿਸੁਅਵਗਤਿਸਰੂਪਤੇਸਾਰ
 ਸੰਸਾਰਪ੍ਰਗਟਭਇਅਐ। ਅਹੁਦੁਸਗਜੇਐਮੇਰਾਬੈ
 ਰਾਨੁਸਰੂਪਾਤਿਸੁਪਰਿਸਭਹੀਰੂਤਪ੍ਰਾਣੀਬ੍ਰਹਮਾ
 ਅਹੁਚੀਟੀਪਰਜੰਤਸਭਬੈਰਾਨਪੁਰਖਪਰਿਬਸੇਐ

ਸੋ ਕਿ ਸੁਭਾਤਿ ਬੈਰਾਠ ਪਰਿ ਲੋਕ ਬਸੇ ਹੈ ॥ ਜੈ ਸੇ ਵਡੇ ਬਿ
ਰਾਠ ਪਰਿ ਆਇ ਅਸੰਖ ਪਖੇ ਹੁ ਬਸੇ ਹੈ ॥ ਤੈ ਸੇ ਡੀ ਬੈਰਾਠ
ਪੁਰਖ ਪਰਿ ਦੇ ਤਿਧਾਗੀ ਭੂਤਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਬਸੇ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਸਭ
ਨ ਕੇ ਰਿਦੈ ਬਿਖੈ ਆਤਮਾ ਰਾਮੁ ਭੀ ਤਉ ਡੀ ਬਸੇ ਹੈ ॥ ਅ
ਹੁ ਏ ਕੁਰੂ ਪੁਕਰਿ ਤੇ ਰੇ ਸਾ ਬਿਗੋ ਸਟਿ ਕਰੇ ਹੈ ॥ ਤੇ ਅਰਜਨ
ਦੇ ਖੁਤੇ ਤੁਝ ਕਉ ਮੁਠੈ ਅਪਣੀ ਕੈ ਸੀ ਪ੍ਰਭ ਤਵ ਰਿਆਈ
ਈਸਰੁ ਜਗੁ ਕਰੇ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਸਭ ਨੇ ਕਉ ਭਗਨ ਤਹੁ ਭੀ

ਹਉਹੀਓ। ਅਰੁਸਭਨੇਤੇਨਿਅਰਭੀਹਉਹੀਓ। ਅ
 ਰੁਸਭਨੇਭੂਤੇਪ੍ਰਦੀਓਕਾਅਤਮਾਭੀਹਉਹੀਓ। ਅ
 ਰੁਸਭਨੇਕੋਉਪਜਾਵਦਹਾਰਭੀਹਉਹੀਓ। ਅਰੁਨਿਰ
 ਲੇਪੁਕੈਸਾਹੋ। ਤਿਸਕਾਦਿਸਟਤੁਸੁਲਾ। ਨੈਸੇਨਿਤਹੀ
 ਪਵਨਕਾਨਿਵਸੁਅਕਾਸਾਬਿਖੈਐ। ਪਰੁਪਦਨੁਅਕਾ
 ਸਕੋਸਪਗਸਿਤਾਫੁਹਤਨਾਹੀ। ਤੈਸੇਹੀਭੂਤਪ੍ਰਦੀਸੁ
 ਸੁਹੀਤੇਉਪਜਤੇਐ। ਅਰੁਸੁਸੁਹੀਪਰਿਬੈਸਤੇਐ। ਅ

ਹਰਉਹੀਸਭਨੇਕੇਭੀਤਹਿਰੇ॥ਪਰਮੁਸ਼ਕੋਸਪਰਸਤਿਓ
ਤਤਕੇਈਨਾਹੀ॥ਐਸਤੋਨਿਗਲੇਪੁਰੇ॥ਹੇਕੁਤੇਅ
ਬਿਇਤੁਸੰਸਾਰਸਾਗਅਪਣੀਮਿਗਜਾਣਲਾਗਿਵਗਤਿ
ਪਤੁਚੈਤੈ॥ਤਬਿਸੰਸਾਰਪਰਲੇਤੇਇਕਰਿਸੇਗੀਆਇ
ਆਜੇਚੈਪਰਕਿਗਤਿਤਿਸੁਬਿਖੈਜਾਇਲੀਦਤਤੈ॥
ਬਹੁਹਤਿਸੁਆਇਆਅਰੁਸੰਸਾਰਕੀਆਵਿਹਉਹੀ
ਤੈ॥ਬਹੁਹਿਸੰਸਾਰਕੇਪ੍ਰਗਟਕਰੇਤੈ॥ਪਰਲੇਭੀਕਰੇਤੈ॥

॥ ਅਪਣੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤਿ ਜੋ ਹੈ ਮਾਇਆ ਤਿਸੁ ਮਾਇਆ
 ਬੀਚਿ ਕਰਿ ਵਰੇ ਵਾਰਿ ਸੰਸਾਰ ਕੇ ਪ੍ਰਗਟਿ ਭੀ ਕਰੇ ਤੋ ਪ੍ਰਭੁ
 ਭੀ ਕਰੇ ਤੋ ਏਹਿ ਜੋ ਹੈ ਭੂਤ ਪ੍ਰਣੀਤਿ ਕਾ ਗ੍ਰਾਸੁ ਚ ਭੀ ਹਸੀ
 ਲਖ ਜੀਅ ਜੋ ਨਿਸੇ ਏਹੁ ਅਪਣੇ ਵਸਨਹੀ ਏਹਿ ਸ
 ਭਿ ਪ੍ਰਕਿਰਤਿ ਮਾਇਆ ਕੇ ਵਸਿ ਤੈ ਅਥਿ ਅਰਜਨ
 ਅਵਹੁ ਸੁਣਾ ਤਉ ਸੰਸਾਰ ਕੇ ਉਪਜਾਵੇ ਤੋ ਅਰੁ ਪਾ
 ਲੇ ਤੋ ਅਰੁ ਸਾਧਾਰੇ ਤੋ ਪ੍ਰਗਟਿ ਨੇ ਕਰ ਸੋ ਕੀਏ ਕਾਮੁ

ਮੁਝ ਕੋ ਕੋਈ ਬੰਧਨੁ ਨ ਹੀ ਬਿਆਪਿ ਸਕਤਾ ॥ ਕਿਉ
ਨ ਹੀ ਬੰਧਨੁ ਬਿਆਪਤਾ ਸੇ ਸੁਣਾ ॥ ਤਉ ਕਿਸੀ ਸਾਥਿ
ਮੇਰੁ ਮਤਾਨ ਹੀ ਲਗਾਵਤਾ ॥ ਨਿਰਮੋਹੀ ਉਦਾਸੀ
ਹੋ ॥ ਇਨ ਸਭ ਨੇ ਤੇ ਰਹਤ ਹੋ ॥ ਇਸੁ ਕਾਗਣਿ ਤੋ ਕੋ
ਈ ਬੰਧਨੁ ਬਾਧਿ ਨ ਹੀ ਸਕਤਾ ॥ ਤੇ ਕੁੰਤੈ ਅਰਜਨ
ਮੇਰੀ ਕਿਰਪਾ ਦਿਸਿ ਟਿਕੇ ਪਾਇ ਕਰਿ ਤੁਭੀ ਨਿਰਲੇਪੁ
ਨਿਆਰਾ ਰਹੁ ॥ ਨਿਆਰਾ ਹੀ ਜਨੁ ॥ ਅਬ ਅਵਰ ਸੁ

੧੪੫

ਤੁ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤਿ ਜੋ ਤੈ ਮਾਇਆ ਸੋ ਮਾਇਆ ਅ
ਸਥਾ ਵਰਜ ਗਮ ਕਉ ਜਾਣਤੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਗਟਿ ਕਰਤੀ
ਹੈ। ਤੁਸਰਾ ਪਰਕਾਰ ਸੰਸਾਰ ਕਉ ਪਜਾਵਣੇ ਕਾ ਤੁਮਤਿ
ਜਾਣਹਿ। ਸੋ ਮੇਂ ਸਾਈ ਸਹੁ ਤੋ ਹਉਤੀ ਹੈ। ਅਹੁ ਅਰਜ
ਨਇ ਤੁਜੇ ਮੁਸੁ ਮਨੁ ਖੁ ਕਾ ਦੇ ਤੁ ਪਾਰਿਆ ਹੈ। ਸੋ ਮੁਫ
ਮਤਿ ਜੁ ਤੈ ਅੰਧ ਮਤਿ ਅਗਿਆਨੀ ਸੋ ਮੁਸੁ ਕਉ ਪਾਰਿ
ਜਾਣਤੇ ਨਾਹੀ। ਕੇਸੁ ਕਿਸਨ ਭਗਵਾਨ ਜੀ ਮੇਂ ਸੇ ਪ੍ਰ

ਭੁਏ। ਸਿਮੇਰੇ ਪਰਤਾ ਪਕ ਉਨੀ ਜਾਣਤੋ। ਸੋਹ ਉਕੈ ਸਾ
ਜੇ। ਸਭਨੇ ਭੁਤ ਪ੍ਰਾਣੀ ਫਿਕਮਤਾਈ ਸਰੁਤੋ। ਜਿਸੁ
ਕੇ ਅੰਸਾਈ ਸਰੁਨਾਹੀ ਜਾਣਤੋ ਕਛੁ ਪਾਟਿ ਜਾਣਤੋ
। ਤੇ ਫਲੁ ਰਿਅਾ ਪਵਿਤਿ ਸਿਕਾਫਲੁ ਸੁਣਾਅ
ਸਾਸਗਲੀ ਨਿਤ ਫਲੁ ਤੇ ਨਿਰਮਲ ਕਰਮ ਅਜਾਈ
ਕਥੈ ਸੁਏ ਪਵਿਸ਼ਟ ਕਰੈ ਤੇ ਭੀ ਨਿਤ ਫਲੁ ਜਾਈ।
ਰਾਖਾ ਸਿਬੁ ਸਿਤਿ ਨ ਕੀਰਈ ਵੈਤ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਪਚਾਤਿ

ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸਨ ਭਗਵਤੁ ਜਾਣਹਿ ਨਹੀ ਇਸੁ ਅਗਿਆਨ
 ਸੋਭਾਏ ॥ ੧ ॥ ਤੇ ਪੁਰਖ ਅਰਜਨ ਜੇ ਮਹਾਤਮ ਹਾਪੁਰ
 ਖੈਰੇ ਤੇ ਮੇਰ ਭਜਨੁ ਕਰਤੇ ਹੈ ॥ ਸੋ ਕੈਸੈ ਹੈ ਜਨ ਕੀ ਦੇਵਤਿ
 ਓਕੀ ਜੈਸੀ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਹੈ ॥ ਤੇ ਮੇਰ ਕੁਜ ਭੁਲਾਏ ਪਰ
 ਚਾਇ ਕਰਿ ਕਰਤੇ ਹੈ ॥ ਸੋ ਕੈਸਾ ਪਰ ਚਾਣਕ ਗਿਅਕਿ
 ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸਨ ਭਗਵਤ ਜੀ ਸਭਨੇ ਕੀ ਆਦਿ ਹੈ ॥ ਅਰੁ
 ਅਭਿਨਾਸੀ ਹੈ ॥ ਐਸਾ ਪਾਇ ਚਾਇ ਕਰਿ ਭਜੇ ਹੈ ॥

ਅਥਿਭਜਨਸੁਧਾ ਜੋ ਕਿਤੁ ਪ੍ਰਕਾਰ ਭਜੈ ਤੈਥੈ ਨਿਰ
 ਤਰਿ ਮੇਰੀ ਮਾਤਿ ਮਾ ਕੋ ਗਾਵੈ ਤੈਥੈ ਪਵੈ ਤੈਥੈ ਕੀਰਤਨੁ ਕ
 ਥਾ ਕਰੈ ਤੈਥੈ ਅਗੁਨਿ ਫੁਨਿ ਤੈਥੈ ਸਾਥਿ ਮੇਰੀ ਪੂਜਾ ਕਰੈ
 ਤੈਥੈ ਅਗੁ ਬਾਰ ਬਾਰ ਮੁਖਿ ਤੈਥੈ ਕਉ ਨ ਮਸਕਾਰੁ ਕਰੈ ਤੈਥੈ
 ਇਤੁ ਪ੍ਰਕਾਰ ਮੇਰਾ ਭਜਨੁ ਮੇਰੇ ਭਗਤ ਕਰਤੈ ਤੈਥੈ ਅ
 ਹੁਤੁ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਗਿਆਨੀ ਕਿਤੁ ਪ੍ਰਕਾਰ ਮੁਖਿ ਕਰਤੈ ਤੈਥੈ
 ਅਥਿ ਤਿਨ ਕਾ ਭਜਨੁ ਸੁਧਾ ਗਿਆਨੀ ਕਰਤੈ ਤੈਥੈ ਕਿ

ਏਕੁ ਹੀ ਜੁ ਤੈ ਪਾਗ ਬ੍ਰਹਮ ਪਾਗ ਅਸੁਰੁ ਗਣਨੁ ਜੀ ਤੈ ਤੁ
 ਸਗ ਕਿਛੁ ਨਹੀ ਏਕੁ ਹੀ ਤੈ ਸੋ ਕੈ ਸਾਹੈ ਅਰੁ ਕੁਤ
 ਕਹਾ ਮੁਸਕਉ ਜਾਣੈ ਤੈ ਸੋ ਸੁਣਾ ਤੇ ਅਰਜਨ ਕਿ
 ਰਤਿ ਭੀ ਤਉ ਹੀ ਤੈ ਅਰੁ ਜਗੁ ਭੀ ਤਉ ਹੀ ਤੈ ਕਿ
 ਰਤੁ ਕਹੀ ਅੰਜਗ ਕਾ ਕਰਣਾ ਗਾਇਤੁ ਜਗੁ ਅ
 ਰੁ ਕਿਰਤੁ ਕਹੀ ਅੰਤੈ ਸਲੋਕੁ ਸੋ ਕਿਰਤਿ
 ਕਲਾ ਪੂਰੁ ਆਪਿ ਤੈ ਜਗੁ ਭੀ ਭਿਨਨ ਕੋਇ ਏਹਿ

ਬਚਨਿਭੀਅਪਿਰੈਸਗਲਅਨਿਪ੍ਰਕੁਸੇਇ। ਜੇਮ
੨੫੬। ਭੀਐਜਗਮਤਿਸੋਭੀਐਪ੍ਰਕੁਆਪਿ। ਤੇਮਣ
ਤਾਗਮਰੁਅਗਨਿਕਲਾਸਗਲਬ੍ਰਤਮੁਨਿਭਗਤਿ।
੧। ਬਤੁੜਕੈਸਹੈ। ਜਗਤਿਧਿਤਾਏਸਾਤਦਦਕ
ਤਾਬਣਾਵਣਤਾਹੁਬਿਧਾਤਾਏ। ਜੇਦੇਤਿਸਗਲ
ਮਹਿਓਅਕਾਰੁਸੋਤੋਬ੍ਰਤਮੁਸਨਾਤਾਏ। ਰਿਕੁਜੁ
ਜੁਜੋਏਸਿਅਮਬੇਦਅਥਰਬਣਭੀਮੁਸੁਨਾ

ਏ-ਏ। ਸਭ ਕੀ ਗਤਿ ਕਰਤਾ ਪ੍ਰਭੂ ਸਖਾ ਨਿਵਾਸ ਸਥਾ
 ਛਾ। ੨। ਅੰਤ ਸਗਣਿ ਸਾਸਾਰੁ ਪੈਸਮ ਸਤੋ ਕਾਮੇ ਮਿਤੁ
 ॥ ਓਤਿ ਪਤਿ ਪਰਲੈ ਕਰਤਾ ਪ੍ਰਭੂ ਛਿਰਿ ਲੀਨੁ ਤਿਸੈ ਮ
 ਹਿਤੋਤਾ। ਸਰਬ ਕਲਾ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭੂ ਨਿਪਾਨੁ ਕਹੀ ਅਤਿ
 ਇਤੁ ਭਾਇ। ੩। ਅਥਿਨਾ ਸੀਬੀਜੁ ਸਰਬੰਗ ਕ
 ਅੰਤ ਸੁਰਜੁ ਤੇ ਇਤਾਧੋ। ਅਧੁ ਤੇ ਇਬਰਖਾ ਕਰੋ ਓ
 ਤ ਪਤਿ ਪਰਲੈ ਕ੍ਰਮੋ। ਦੇਵਤਾ ਅਸਥਿਤਿ ਹਰਿ ਕੀ

ਏਅਵਰੋਸਿਤਲਗਾਇ। ਸਰਬਕਲਾਜਗਜੀਵਨ
ਇਤੁਪੁਰਸੁਰਜਾਇ। ॥ ਤੇਅਰਜਨਇਕਿਤਿਬਿ
ਦਿਆਕਰਿਸੁਸ੍ਰਕਪੁਜੈਏ। ਤਿਨਕੀਬਾਤਸੁਣਾ।
ਤਿਬਿਦਿਆਕਰਸਮੈਪੁਨਨਆ। ਜਗੁਤਿਸੁਕਰਿ
ਸੁਸ੍ਰਕਉਪੁਜੈਏ। ਤਿਨਕੇਪਾਪਕਾਟੇਜਾਤੇਏ।
ਅਹੁਜਗਿਕਾਰਿਕਰਿਸੁਰਗਲੋਕਪਾਵਣਕੀਕਾਮ
ਨਾਬਿਖੈਕਾਮਨਾਕਰੇਏ। ਤੇਸੁਅਰਗਜਾਇਪ੍ਰਾਪਤਿ

ਤਤੇਐ। ਤੇਤਤਾਅਪਣੇਪੁਨਕੀਸਿਰਜਾਦਲਾਗਿਸੁ
 ਅਗਗਿਕੇਬਡੇਦਿਬਿਭੋਗਭੋਗੇਐ। ਤੇਤਤਾਸੁਗਗਿ
 ਕੇਤੋਗਭੋਗਕਗਿ। ਜਬਿਤਿਨਕਾਪੁਨਖੀਣੁਤਤੇ
 ਤਬਿਸੁਦਗਗਿਤੇਬਹੁਵਿਗਿਵਿਪਰੁਤੇਐ। ਗਿਵ
 ਕਰਿਬਹੁਵਮਨੁਖਲੋਕਬਿਖੇਆਵੈਐ। ਜੇਇਤ
 ਪ੍ਰਕਾਗਤਿਬਿਦਿਆਜਗੁਕਰਿਸੁਅਗਗਕੀਕਾ
 ਮਨਕਰੈਐ। ਤੇਸੁਅਗਗਿਕੇਸੁਖਜਾਇਭੋਗੈਐਸੁ

ਖਪਾਵੈਯੈ। ਅਰੁ ਬਹੁ ਹਿਗਰਭ ਬਿਖੈਆਵੈਯੈ ਤੁਖੁ
ਪਾਵੈਯੈ। ਕਬਹੁਨੁ ਖਕਬਹੁਨੁ ਖੁਆਖਿਏਤ ਬਾਤਿ
ਨਿਹਨੈਯੈ ਸੇਸੁਣਾ ਕਿਕਾਨਾ ਵਲੇਕੇ ਸੁਖਕਬ
ਤੁਨਾਤੀ। ਅਖਿਅਰਜਨ ਮੇਰੇ ਭਗਤਿ ਕੀ ਬਾਤਿ
ਸੁਣਾ। ਜੇਅਨਿਕਾਨਿਹਨ ਲੁਚੇਤਾਰਖਕਰਿਸੁਆ
ਸਿਸੁਆਸਿ ਮੇਰਾਨਾਮੁ ਸਿਮਰਣਕਰੇਯੈ। ਤਿਨਕੀ
ਕਲਿਆਨਕੇਨਿਮਿਤਿ। ਤਿਨਕੀਚਤੁਓਹਿਸਾਦ

ਪਾਨਹੋਇਕਗਿਛਿਰਤਰਹਿਤਾਹੋ। ਕਿਸੁਭਾਤਿਜੈਸੇਪ
 ਨਪਾਇਮਨੁਪਕੇਪਾਹਿਕੀਚਤੁਓਹਿਗਤਿਕੋਪਾਤਹੁ
 ਆਛਿਰਤਰਹਤਾਹੋ। ਤੈਸੇਹੀਤਉਆਪਣੇਰਗਤਿ
 ਕੀਚਤੁਓਹਿਛਿਰਤਰਹਤਾਹੋ। ਤਿਸਕਾਸਾਖੀਤੁ
 ਦੇਖੁਹੋਅਗਜਨਤੁਜੁਮੇਗਰਗਤੁਹੈਸੋਤਉਤੇਰੇਦੇ
 ਤਕੀਗਖਿਅਕੋਕੈਸਾਸਾਢਪਾਨਹੋ। ਅਰੁਅਪਣੀ
 ਦਿਬਿਅਤਿਮਾਕਾਹਿਕਤਿਤੇਰਾਮਨੁਆਪਣੇਸਾਥਿ

ਫੁਕਰੇ ਹੋ। ਇਤੁ ਪ੍ਰਕਾਰ ਤੇ ਰੇ ਮਨ ਕੀ ਗਥਿਆ ਕਰੇ ਹੋ।
ਅਰੁ ਪਰਮ ਸਰਪਾਸਾ ਬਿਤੇਰੇ ਰਥ ਕੇ ਘੋੜੇ ਤਕ ਤੇ
ਮੇਐਸਾ ਤੇ ਤਉ ਆਪਣਿਆ ਭਗਤ ਸਾਥਿ ਹੋ। ਜੈਸਾ
ਤੇਰਾ ਅਧੀਨ ਹੋ ਤੇਰੇ ਅਰਜਨ ਜੇ ਸੁਣ ਕੇ ਢਾਡਿ
ਕਰਿ ਕਿਸੀ ਅਉਰ ਦੇ ਵਤ ਕੀ ਉਪਾਸਨਾ ਕਰੇ ਹੋ।
ਸਰਪਾਸਾ ਬਿਤੇਰੀ ਮੋਹੀ ਤੀ ਪੂਜਾ ਕਰੇ ਹੋ। ਅਰੁ ਭੂ
ਲਿਕਰਿ ਕਰੇ ਹੋ। ਭੂਲਿ ਕਰਿ ਕਉ ਕਰੇ ਹੋ। ਸੋ ਸੁਣ

ਸਲੋਕੁ॥ ॥ ਸਗਲ ਜਗਤ ਭੋਗਤ ਸਭ ਕੇ
 ਪ੍ਰਭੁ ਤਰਿ ਏਕੁ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਭ ਜਨੈ ਨਹੀ ਤਿਨ ਆਵਦੁ ਜ
 ਣੁ ਵਿਸੇਖੁ॥ ੧॥ ਅਥ ਅਰਜਨ ਇਕ ਨਿਆਉ ਕੀ
 ਬਾਤ ਸੁਣ॥ ਜੋ ਕੋਈ ਮਨੁਖ ਦੇਵਤਿ ਓਕ ਬਰਤੀ
 ਉਪਾਸਕੂ॥ ਸੋ ਦੇਵਤਾ ਕੋ ਜਾਇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਤੋਇ॥ ਅ
 ਰੁਜੇ ਕੋਈ ਪਿਤਰ ਕਾ ਉਪਾਸਕੂ॥ ਤੋ ਜੋ ਪਿਤਰ ਕੇ
 ਲੋਕ ਕਉ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਤੋ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਕੋਈ ਪਾਸਕੂ

ਮਾਥਿਨਸੀ ਕਾਉਪਾਸਕੂਰੈ। ਸੋ ਮੁਝ ਕਉ ਪ੍ਰਾਪਤਿ
ਤਤੈ। ਤੇ ਅਰਜਨਹ ਉਜੈ ਤੇ ਸਾਲਿਗਰਾਮੁ ਅਹੁਮੇ
ਗੰਜੁਰੈ ਪ੍ਰਤਾਪਖਾਣਕੀ ਅਬ ਫਾਤੁਕੀ। ਜੈਸਾ
ਨਤੁਗੁਜੁਲਫਾਮੀਨਗਇਣੁ। ਉਥੈ ਕੁਠ ਬਿਖੇ ਬਿ
ਰਾਜੈ। ਤੈਸੇ ਹੀ ਤਿਸਕੇ ਬਿਖੇ ਸਾਲਿਗਰਾਮੁ ਪ੍ਰਤਾਪ
ਬਿਰਾਜੈ। ਜੋਇਨ ਬਿਖੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿਛਲੁ ਪੁਤ੍ਰਪੁਤ੍ਰ
ਜਲਪੁਜਾਪਰੇਸੋਤਿਨ ਕਾਦੀਆਲੇਵੈ ਤੇ ਕਾਉਕਰਿ।

ਤਿਸੁਕਾਹਣਤੇਏਕੁਤੇਅਹਜਨਜੋਤੁਭੇਜਨੁਕਹਿ
 ਜੋਤੋਮੁਕਹਿਨਿਨਤਪਸਿਆਅਥਵਅਭਿਰਭੀ
 ਕਹਮਕਹਹਿਅਪਕਛੁਨਹਖਤੁਸਭਕਿਛੁਪੁ
 ਕੁਕੇਥਪਤੁਛਲੁਕਿਛੁਇਛੋਨਹੀਅਸੁਯੀਕੋਸ
 ਮਗਧਿਧਗਿਤਿਸਤੇਛਲੁਕਉਣਪਾਵਤਿਰਲੇਬੁ
 ਰੇਸਿਸਾਰਕੇਕਹਮਸੁਖੁਤੁਖੁਕੇਦੇਵੇਤਾਰੇਤਿਨਕੋਕਾ
 ਹਿਨੁਗਹਿਤਿਤਿਨਿਤਲੁਮੁਕਤਿਪਗਿਅਹੇਅ

ਹਰਨਤਬਸੁਯਕ ਪ੍ਰਾਪਤਿਤੋਹਿਗਾਏਅਰਜਨਤ
ਉਸਭਨੇਕੁਤੋਪ੍ਰਾਣੀਓਸਾਬਿਏਕਸਾਤੋ। ਕਿਸੀਦੇਵਤਾ
ਕੇਭਗਤਿਸਾਬਿਮੇਰਾਵੈਹਨਾਹੀ। ਅਹੁਅਪਣੇਭਗਤ
ਸਾਬਿਮੁਯਕੋਪ੍ਰੀਤਿਨਹੀ। ਪਰੁਜੋਕੋਈਮੇਰਾਭਗਤੁ
ਮੇਰਾਸਿਮਰਣਭਜਨੁਪ੍ਰੀਤਸਾਬਿਕਰਤਾਹੈ। ਤਿਸੀ
ਭਾਤਿਤਉਪ੍ਰੀਤਿਸਾਬਿਤਿਨਕਸਿਮਰਣਭਜਨੁਕ
ਰੇਤੋ। ਅਥਿਅਉਸੁਯਾਅਰਜਨਜਿਕੋਈਅਗੇ

ਆਨੀ ਤੈ ਅਰੁ ਦੁਹਾ ਠਗੀ ਪਾਪੀ ਪਾਪ ਭੀ ਕਰੇ ਤੈ। ਅਰੁ
 ਕਿਸੀ ਸਮੇ ਅਨਨ ਮਨਿ ਤੋਇ ਕਰਿ। ਪਰ ਮੇਸਰ ਕਉ ਭੀ
 ਸਿਮਰੈ ਤੈ। ਕਿਰੇ ਸ੍ਰੀ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਪਰ ਮੇਸਰ ਜੀ। ਜੈ
 ਸਾ ਕੈ ਸਾਤ ਉਤੁ ਮਾਰਾ ਦਸੁ ਤੋ। ਤੁਮਾਰੀ ਸਹਨਿ ਤੋ। ਸੋ
 ਤੋ ਅਰ ਜਨ ਤਿਸ ਕੋ ਭੀ ਸਾ ਪੁਜਾਣਾ। ਜਿਨਿ ਮੇਰੇ ਬਿਖੈ
 ਨਿਤ ਚਉਕੀ ਆ ਹੈ। ਤਿਸੁ ਸਾਧ ਤੋ ਤੇ ਕਿਆ ਲਗੈ ਹੈ।
 ਮੇਰੇ ਭਜਨ ਆਗੈ ਪਾਪੁ ਕਿਆ ਹੈ। ਜੈ ਸੇ ਲਾ ਕਹੀ ਕੀ

ਪੋਟਿਕੋ ਇਕਓਵਿਤੇ ਅਗਨਿਲਗਾਈ ਅੰਧੈ। ਅ
ਗੁਪਤੀ ਏਕਮੇਲਕ ਵੀਆ ਭਸਮੁਤੋ ਇਜਾਤੀਆ
ਭੈ। ਇਸੁ ਪ੍ਰਕਾਰ ਮੇਰੇ ਭਜਨ ਸਾਥ ਪਾਪ ਜਲ ਜਾ
ਤੇਭੈ। ਤਾਤ ਕਾਲੀ ਧਰਮ ਆਤਮਾ ਤੋ ਇਜਾਤਾਏ
ਸੋਸਾਤਿ ਪਦ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਤੋਤਾਏ। ਤੇ ਕੁਤੇ ਅਰਜ
ਨ ਏਤਿ ਬਾਤਿ ਨਿਤ ਚੇਕ ਰਿਜਾਣਾ ਜੇ ਮੇਰੀ ਭਗਤਿ
ਕਾਨਾ ਸੁਨੀ ਤੋਤਾ। ਤੇ ਪੁਰਖ ਅਰਜਨ ਮੁਕੁਤਿ

ਇਤੁ ਪਾਪੁ ਜੁ ਨਿਸਿ ਮਰੇ ਤੈ ॥ ਕਭਿ ਏ ਪਾਪੁ ਜੁ ਨਿ ॥ ਇ
 ਸ਼੍ਰੀ ॥ ਅਹੁ ਬੈ ਸਿਸੁ ਦੁਏਰੀ ਪਰਮਗਤਿ ਕੋ ਜਾਇ
 ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਤੇ ਤੈ ॥ ਸੋ ਬ੍ਰਹਮ ਏ ਜੁ ਤੈ ਪੁਨਿ ਜਨਮੁ ਮੇਰਾ
 ਮੁਖੁ ਹੈ ਅਹੁ ਖੜੀ ਜੁ ਤੈ ਮੇਰੀ ਆ ਭੁਜਾ ਸੋਇ ਨ ਕੋ ਕਿਰ
 ਤਾ ਬ੍ਰਹਮ ਏ ਕਿਆ ਅਚਰ ਜੁ ਤੈ ॥ ਤਿਸੁ ਕਾਰਣ ਤੇ
 ਤੇ ਅਰਜਨ ਦੇਤੁ ਮਨੁ ਖਕਾਵੇ ਤੁਤੁ ਕਭਿ ਪ੍ਰਾਪਤਿ
 ਭਇਆ ਤੈ ॥ ਸੋ ਮੇਰੇ ਹ ਬਿਖੈ ਮੇਰੀ ਭਜਨੁ ਕਰਮ ॥

ਅਥਿਮਨੁਖ ਦੇਹ ਸੁਣ ਜੋ ਕੈ ਸੇ ਤਾ ਤਕਾਯੀ ਬਿਨ
 ਸਿਜਾ ਤੇ ਭੈ। ਇਸੁ ਬਿਖੈ ਕੋਈ ਸੁਖੁ ਨ ਹੀ। ਅਹੁ ਰੋਗੁ
 ਕਾਪੁ ਹੁੰ। ਯਾਤਿ ਤੇ ਮਾਸ ਤੇ ਆਦਿ ਲੇ ਕਹਿ ਅਪਾਇ
 ਵਸਤੁ ਸਾਥਿ ਭਰਿਆ ਭੂਆ ਹੈ। ਏਹ ਇਤਨੇ ਮਨੁਖ ਦੇ
 ਤਕੇ ਅਭਿਗਣ ਕਰੇ। ਅਥਿ ਇਸੁ ਦੇਹ ਕੀ ਵਡਿ ਆਈ
 ਸੁਣਾ ਜਬ ਕੁਮਤ ਕੁਮਤ ਜੀਉ ਇਸੁ ਮਨੁਖ ਦੇਹ
 ਬਿਖੈ ਆਵੈ। ਤਬ ਤੀਸੇ ਜਾਣੇ ਕਾਗਿ ਆਨੁਪ

ਏਹ ਅਮਿਤ ਭੈ ਸੇਵਨੁ ਹੀ। ਅਹੁ ਰੋਗੁ ਭੀ ਭਗੀ।

ਵੈਠੈ ਮੁਸਕਊਪਛਾਇਕਰਿ ਮੇਰਾ ਸਿਮਰਨੁ ਭਜਨੁ
 ਕਰੈ ਠੈ ਮੇਰੇ ਭਜਨ ਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੇਰੇ ਪਗ ਆਨੰਦ ਅਥਿ
 ਨਾ ਸੀ ਪਦ ਬਿਖੈ ਜਾਇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਤੇਤ ਠੈ ਮੇਰੇ ਪਦ
 ਕਾਦ ਤਾ ਮਨੁ ਖਰੇਤ ਤੀਠੈ ਏਤ ਇਸ ਕੀ ਵਡਿਅ
 ਦੀਠੈ ਇਸੁ ਕਾਰਣ ਤੇਤ ਮਰਜਨ ਏਤੁ ਮੇਸਾਨੇ
 ਤੁਤੁ ਸੁਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਭਇਆ ਠੈ ਸੋ ਇਸੁ ਦੇਤ ਕਊ
 ਪਾਇਕਰਿ ਮੇਰਾ ਭਜਨੁ ਕਹਾ ਆਕਾਨਿਤ ਚਲੁ

ਚੇਤਾ ਮੁਸ਼ਬਿਖੇ ਖੇਰਾ ਖੁ। ਸੇਹਾ ਭਗਤ ਤੇਤੁ। ਅਰੁ ਮੇਰੀ
ਪੁਜਾ ਕਰਹੁ। ਅਰੁ ਮੁਸ਼ਣੀ ਕਉ ਨ ਮਸਕਾਰ ਕਰਹੁ॥
ਇਤੁ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਤੈ ਕਰਿ ਮੇਹਾ ਭਜਨੁ ਕਰਹੁ। ਐਸੇ ਭ
ਜਨ ਕੇ ਮਾਗਿ ਮੇਰੇ ਸਾਥਿ ਮਿਲਿ ਜਾਹਿ। ਜਿਉ ਪਾਣੀ
ਸਾਥਿ ਪਾਣੀ ਮਿਲਿ ਜਾਤੈ॥

॥ ਇਤ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਤ ਗੀ

ਤਾ ਸ੍ਰੁਪਨਿਖਤ ਸੁਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਦਿਆ ਜੋਗ ਸਾਸਤ੍ਰੇ

ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਅਰਜਨ ਸੰਬਾਦੇ ਰਾਜਬਿਨਿ ਆਰਾਜਗੁ
 ਤਜ ਜੋਗਨ ਮਨਾਵੇ ਪਿਆਉ ॥੧॥

ਸ੍ਰੀਭਗਵਾਨੇ ਵਾਚੈ ॥ ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼
 ਨਭਗਵਾਨ ਅਰਜਨ ਕੋ ਕਹੈ ਹੈ ॥ ਕਿਤੇ ਮਹਾਬਾਹੋ ਅ
 ਰਜਨ ਬਹੁ ਹਤੁ ਮੇਗ ਪਰਮ ਵਚਨੁ ਸੁਣ ਸੋ ਤੁਸ
 ਕੋ ਕਿਉ ਕਹੈ ਤੇ ॥ ਤੁਸ ਕੋ ਸੁਣ ਏਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ॥ ਸੋ ਤੇ
 ਹੀ ਕਲਿਆਨ ਕੋ ਨਿਸਿਤਿ ਕਹੈ ਤੇ ॥ ਸੋ ਕਿਆ ਕਹੈ ਤੇ

ਅਪਣੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰੋ ਹੋ। ਤੇ ਅਰਜਨ ਜੈ ਸੀ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰਭ
 ਤਾ ਕੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਹੁ ਮਹਾ ਦੇਵ ਤੇ ਆਦਿ ਲੇ ਕਹਿ ਜੁ ਹੈ
 ਅਸੰਖ ਦੇਵ ਤਾ ਤੇ ਭੀ ਨਹੀ ਜਾਣਤਾ। ਅਹੁ ਸਪਤਿ ਰਿਖ
 ਹੁ ਤੇ ਆਦਿ ਲੇ ਕਹਿ ਜੈ ਹੈ ਅਸੰਖ ਰਖੀ ਸਰ ਤੇ ਭੀ ਨਹੀ
 ਜਾਣਤਾ। ਕਿਉ ਨਹੀ ਜਾਣਤੇ ਸੋ ਸੁਣਾ। ਦੇਵ ਤਾ ਅਹੁ
 ਰਖੀ ਸਰ ਹੁ ਕੀ ਆਦਿ ਹਉ ਹੀ ਤੇ। ਭੁਝੀ ਤੇ ਉਪ ਜੈ ਹੈ
 ਸੋ ਏਤ ਬਾਤਿ ਪ੍ਰਗਟੁ ਹੈ। ਜੋ ਕੋਈ ਕਿਸੀ ਤੇ ਉਪ ਜਿ

ਆਹੋਇਸੋਉਪਜਾਵਣਹਰੇਕੀਉਪਜਿਆਹੁਆਕਿਆ
 ਬਾਤਿਜਾਏ। ਤਿਸਕਾਦਿਸਟੀਤੁਸੁਣਾ। ਜੈਸੇਕੋਈ
 ਮਾਲੀਅਗਈਬਿਰਥਕੋਬਾਗੁਲਗਾਵੈਹੈ। ਸੋਬਿਰਥੁ
 ਮਾਲੀਕੀਬਾਤਿਕਉਕਿਆਜਾਏ। ਇਸੁਪ੍ਰਕਾਰੇ
 ਵੇਤੇਅਹੁਗਖੀਸਹੁਮੇਰੇਪ੍ਰਤਾਪਕੋਨਹੀਜਾਣਤੇ। ਅ
 ਬਿਜੇਦੇਵਤੇਅਹੁਗਖੀਸਹੁਮੇਰੇਪ੍ਰਤਾਪੁਨਹੀਜਾਣਤੇ
 ਸੇਸੁਣਾ। ਤੇਅਹਜਨਨਾਮੇਜਨਮਤਾਤੇਜਨਮਤੇਹਤ

ਤੋਹ ਅਰੁ ਮੇਰੀ ਆਵਿ ਨਹੀ ॥ ਅਨਾਦੀ ਹੋ ॥ ਅਰੁ ਸਭ ਨੇ ਲੇ
ਕੇ ਕਾਮ ਹਈ ਸ੍ਵਰੁ ਹੋ ॥ ਜੁ ਮਨੁ ਖਐ ਸਾਖੁ ਸੁ ਕਛਿ ਪਰਚ
ਏ ॥ ਸੇ ਮੇਰੇ ਜਾਨਣੈ ਕਾਗਿ ਆਨੀ ਕਹੀ ਐ ॥ ਤਿਸੁ ਮੇਰੇ
ਜਾਨਣੈ ਕਾਛੁ ਲੁਕਿਆ ਪਾਵੈ ਸੋ ਸੁਣੁ ॥ ਸੇਗਿ ਆਨੀ
ਸਭ ਨੇ ਪਾਪੇ ਤੇ ਮੁਕਤਿ ਹੋਇ ॥ ਅਥਿਅਰ ਜਾਨ ਅਭਿਰ
ਮੁਣਾ ਬੁਧਗਿਆਨੁ ਅਰੁ ਮੋਹੁ ਅਰੁ ਬਿਮਾ ਅਰੁ ਸਦੁ ਬੇ
ਲਣਾ ॥ ਅਰੁ ਇੰਦ੍ਰੀਆ ਜੀਤਣੀਆ ॥ ਅਰੁ ਮਨੁ ਜੀਤਣਾ

ਅਰੁਸੁਖਅਰੁਤੁਖੁਕਬਤੁਭਿਪਜਾਵਣਾਕਬਤੁਨ
 ਤੀਭਿਪਜਾਵਣਾਅਰੁਭੁਭਿਅਰੁਨਿਰਭੈਤਾਅਰੁਦ
 ਇਆਅਰੁਸਤੁਸਟਰਹਣਾਅਰੁਤਪਸਿਆਅਰੁ
 ਦਾਨੁਅਰੁਜਸੁਅਰੁਅਪਜਸੁਏਤੁਸਭਤੀਬੀਸਲਫ
 ਏਜੀਵਤੁਬਿਖੈਯੈਤਉਤੈਨਿਆਹਯੋਅਬਾਜਿਭਿ
 ਸਭਨੇਕਾਭਿਪਜਾਵਣਹਾਹਭਿਯੋਸੋਬਾਤਿਸੁਣਾਕ
 ਮਲਨਭਨਾਗਾਇਣਜੋਤਉਤੋਸੋਸੇਰੀਨਭਕਮਲ

ਤੇ ਮੇਰੀ ਅੰਸੁ ਜੁ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸੋ ਉਪਜਤ ਭਇਆ ॥ ਤਿ
ਸੁ ਮੇਰੇ ਅੰਸੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕੀ ਸਨਸਾ ਤੇ ਸਪਤਿ ਰਿਖ ਅਰੁ
ਰਮਨ ਉਪਜਤ ਭਏ ॥ ਬਹੁ ਹਿਤਿ ਨੇ ਸਪਤਿ ਰਿਖੋ ਤੇ ਅ
ਰੁ ਰਮਨ ਹੁ ਤੇ ਵੇਦੁ ਤਾ ਵੈਤਨਾ ਬਹੁ ਤੇ ਆਦਿ ਲੇ
ਕ ਰਿਸ ਭਯੀ ਪਰ ਜਾ ਸਿਸਟਿ ਉਪਜਤ ਭਈ ॥ ਤੇ ਅ
ਰਜਨ ਏਤ ਜੋ ਸੀ ਸਾਹਕਾ ਪਸਾਰਾ ਪਸਿਰਿਆ ਤੂ ਆ
ਹੈ ॥ ਸੋ ਇਸ ਕਾ ਆਦਿ ਕਰਣ ਕਰਤਾ ਮੁਸਕੋ ਪਹਿਚਾ

ਏ॥ ਸੋ ਤਿਨ ਜਾਨਨ ਹੋ ਨਿਤ ਚਲੁ ਜੋਗੁ ਪਾਇਆ ਹੈ॥
 ਇਸੁ ਬਾਤਿ ਬਿਖੈ ਸੀਸਾ ਕਿਛੁ ਨ ਹੀ॥ ਤੇ ਅਰਜਨ ਸਭਨੇ
 ਕਾਉ ਤਪਤਿ ਕਰਤਾ ਹੋਇ॥ ਪਰੁ ਕੁੰਭਾਰ ਕੀ ਨਿਆ
 ਈਕਿਆ ਸੋ ਸੁਣਾ ਕੁੰਭਾਰ ਬਾਸਣੁ ਪੜ੍ਹੈ॥ ਪਰੁ ਮਾਟੀ
 ਭੂ ਮਤੇ ਲੇਤਾ ਹੈ॥ ਜੇ ਭੂਮਤੇ ਮਾਟੀ ਨ ਲੇ॥ ਇਤ ਉਕਤ
 ਹ ਕੇ ਕਹੈ ਬਾਸਣ ਕੀ ਏਨ ਜਾਹਿ॥ ਸੋ ਹਉ ਕੈ ਸਾਕਰਤਾ
 ਤਾ॥ ਮੁਸੁਹੀ ਸਭ ਸਿਸਟਿ ਉਪਜਾਈ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਕਿਸੀ

ਦੁਸਰੀ ਠਉੜ ਤੇ ਲੇ ਕਰਿ ਉਪਜਾਈ ਨਾਤੀ। ਅਪਤੀ
ਤੇ ਮੁਝ ਸਿਸਟਿਕੀ ਨੀਤੈ। ਨਿਕਾਰੀ ਤੈ। ਅਹੁ ਅਪਤੀ
ਬਣਾਇ ਸਵਰੀ ਤੈ। ਮੇਰੇ ਗਿਆਨੀ ਭਗਤਿ ਮੇਸਾਮੁ
ਇਕੋ ਪਤਿ ਚਾਣ ਕਰਿ ਭਾਵ ਜੋ ਸਰਧਾ ~~ਮੇਰੇ ਪਤਿ ਚਾਣ~~
~~ਮੇਰੇ ਪਤਿ ਚਾਣ~~ ਮੇਰੇ ਪਤਿ ਚਾਣ ਤੈ। ਸੋ ਸਰਧਾ ਸੰਜੁਗ
ਤਿਸੇ ਮੇਰੇ ਭਜਨੁ ਕਰਤੇ ਤੈ। ਅਥ ਭਜਨੁ ਸੁਣ ਮੁਖ ਤੇ ਮ
ਨ ਕਾ ਚੇਤਾ ਨਿਸਚਲੁ ਮੇਰੇ ਬਿਖੈ ਰਖਤੇ ਤੈ। ਅਹੁ ਮੇਰੀ

ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਿਖੈ ਤਿਨ ਕੈ ਪ੍ਰਾਣ ਗਵਾਚਿ ਜਾਤੇ ਹੈ। ਸਸਾਰ
 ਕੀ ਕੋਈ ਬਾਤਿ ਤਿਨ ਕੋ ਚਿਤਿ ਨ ਯੀ ਆਵਤੀ। ਅਹੁ
 ਆਪਿ ਬੀਚਿ ਕਰਿ ਮੇਰੀ ਮਹਿ ਮਾ ਕੀ ਗੋਸਟਿ ਕਰਤੇ
 ਹੈ। ਅਹੁ ਨਿਤ ਹੀ ਮੇਰੀ ਮਹਿ ਮਾ ਕ ਬਾਸੁਣਤੇ ਹੈ। ਤਿ
 ਸੀ ਬਿਖੈ ਜਾਇ ਰਮਤੇ ਹੈ। ਅਹੁ ਮੇਰੇ ਗੁਣਿ ਸੁਣਿ ਸੁ
 ਣ ਅਤਿ ਤੇ ਖੁਸ਼ ਖੁਸ਼ ਪਾਵੈ ਹੈ। ਅਹੁ ਨਿਰਤ ਰਿਸੇਰਾ
 ਬੁਜਨੁ ਕਰਤੇ ਹੈ। ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਾਸਿ ਸੋਭਿਤਿ ਨ ਕੇ ਬੁਧ

ਜੇਗਦਨੁ ਕਰੇ ਤੋ ਸੇਕਉ ਦੁਬੁਧਿ॥ ਜਿਤੁ ਬੁਧਿਸੁ
ਸੁਤੀ ਕੋ ਅਭਿਪ੍ਰਾਪਤਿ ਤੋਇ॥ ਤੇ ਅਰਜਨ ਤਿਨ ਪ
ਰਿਤ ਉਅ ਉਗਰਿ ਪਾ ਕਰੇ ਤੋ॥ ਕਿਆ ਕਿਰਪਾ ਤਿ
ਨ ਕੇ ਰਿਦੈ ਬਿਖੈ॥ ਅਪਣੀ ਮਤਿ ਮਾਕਾ ਗਿਆਨੁ ਦੀ
ਪਕੁ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕਰਤਾ ਤੋ॥ ਤਿਸੁ ਗਿਆਨੁ ਦੀ ਪਕ ਕੇ
ਚਰਨੇ ਕਰਿ ਤਿਨ ਕੀ ਜੀ ਦੁਬੁਧਿ ਕਾ ਸੁਤੇ ਤਾ ਤੋ॥
ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸਨ ਭਗਵਾਨ ਕੇ ਵਚਨ ਸੁਣ ਕਰਿ॥ ਅਰਜਨ

ਬੋਲਤੁਇਆ॥ ਅਗਜੇਵਾਚੈ॥
 ॥ ਏਸੀਕ੍ਰਿਸਾਭਗਵਨਜੀਤਮਪਾਰਬ੍ਰਹਮਹੈ॥
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕਾਹੇਤੇਹੈ॥ ਸਭਤੇਪਰੈਹੈ॥ ਅਹੁਜੀ
 ਤੁਮਪਰਧਾਮਹੈ॥ ਪਰਧਾਮਕਾਅਰਥੁਕਿਆ॥
 ਧਾਮੁਨਾਮੁਪੈਪਰਿਕਾ॥ ਜਿਸਕਾਧਾਮੁਬੈਕੁਠਸ
 ਭਤੁਤੇਪਰੈਹੈ॥ ਅਹੁਧਾਮੁਤੇਜਕਾਭੀਨਾਮੁਪੈ॥ ਜਿ
 ਸਕਾਤੇਜੁਸਭਤੇਪਰੈਹੈ॥ ਅਹੁਜੀਤੁਮਪਰਮਪ

ਵਿਤੁ ਜੋ ਕੈ ਸੇ ਪਵਿਤੁ ਤੇ ਜਿਨ ਕੇ ਚਗਨ ਕਮਲਾਤੁ ਤੇ
ਗੰਗਾ ਤੇ ਆਦਿ ਲੇਕ ਰਿਤੀ ਰਸ ਪ੍ਰਗਟਿ ਭਏ ਹੈ। ਸਿ
ਲੋ ਕੀ ਕਉ ਪਵਿਤੁ ਕਰਣੇ ਕੇ ਨਿਸਿਤਿ ਅੰਸੇ ਤੇ ਪਵਿ
ਤੁ ਜੋ ਅਰੁ ਸਰਬ ਬਿਅਪੀ ਜੋ ਅਰੁ ਪ੍ਰਗਤਾ ਪਹਿ
ਲਿਓ ਤੇ ਪਹਿਲੋ ਜੋ ਅਰੁ ਦਿਬੁ ਹੋ ਕਿ ਨੀਕੀ ਏਨ
ਹੀ। ਅਰੁ ਸਭ ਨੇ ਦੇਵ ਕੇ ਆਦਿ ਦੇਵੁ ਜੋ ਅਰੁ
ਨਮ ਤੇ ਹਤੁ ਜੋ ਅਰੁ ਸਭ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਠਕੁਰੁ ਹੋ। ਤੇ

ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ ਰਿਖੀ ਸਹਤੁ ਮਾਗੀ ਮਹਿ ਮਾ ਕੋ ਕਹੈ ਹੈ। ਕਉਣ
 ਕਉਣ ਦੇਵ ਰਿਖ ਜੁ ਹੈ ਨਾਹ ਦੁਆਰੁ ਅੰਗ ਸਤੁ ਅ
 ਹੁ ਦੇਵ ਲਾ ਮਹਿ ਬਿਆਸੁ। ਏਹ ਧੀ ਸਹਤੁ ਮਾਗੀ
 ਮਹਿ ਮਾ ਕੋ ਕਹਤੈ ਹੈ। ਦੇਖੋ ਜੀ ਤੁਮ ਅਪਨੇ ਮੁਖ
 ਮਲਕ ਰਿਅਪਣੀ ਮਹਿ ਮਾ ਕਿਹ ਪਾਕ ਰਿਕਤੋ। ਏ
 ਕੇ ਸਵ ਜੀ ਏਹੁ ਜੇ ਮਹਾ ਨਿਭ ਵਤੁ ਮਾਗੀ ਮਹਿ ਮ
 ਮੁਖ ਕੇ ਸੁਵਣ ਕਹਾਵੈ ਹੈ। ਸੇਤੇ ਭਗਵਾਨ ਜੀ ਜਿ

ਤਨੀਕੁ ਤਿਨਕੀ ਬੁਧੈ। ਸੋ ਅਪਣੀ ਬੁਧਿਕੀ ਸਿਰਿ
ਜਾਵਾਯਾਗਿ ਤੁਮਾਰੀ ਮਹਿ ਮਾਕਰਤੇ ਹੈ। ਪਹੁਤੇ ਮ
ਹਾ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਜੈ ਸੀ ਤੁਮਾਰੀ ਮਹਿ ਮਾ ਪ੍ਰਭ ਤਾ ਹੈ। ਤਿ
ਸਕੇ ਜਨੀ ਏਕੋ ਨਕੀ ਏਕੇ ਵਤ ਸਮਰਥੁ ਹੈ। ਨਾਰਿ
ਖੀ ਸਰਹੀ ਸਮਰਥੁ ਹੈ। ਹੇ ਪ੍ਰਭ ਖੋਤ ਮਜੀ ਤੁਮ ਅਪ
ਨੇ ਅਤਮੇ ਕੇ ਪ੍ਰਤਾਪ ਕੇ ਅਪਹੀ ਭਲੇ ਕਰਿ ਜਾਣੇ
ਤਾ। ਤੁਮ ਕੈ ਸੇ ਹੋ ਭੂਤ ਭਵਨ ਤਾ। ਤੁਮ ਕੈ ਸੇ ਹੋ ਭੂਤ

ਕੇ ਉਤਪਤਿ ਕਰਤਾਹੇ ਅਹੁਰੂ ਤੇ ਕੇਈ ਸਰਠ ਕਰ
 ਪ੍ਰਭਾਹੇ ਅਹੁਰੇ ਵਹੁ ਕੇ ਵੇ ਵਹੇ ਅਹੁਰਗਤ ਸੰਸਾਰ
 ਰ ਕੇ ਮਿਤਾਹੇ ਹੇ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਤੁਮ ਅਪਣੀ ਸਭਾ
 ਪ੍ਰਭਤਾ ਮੁਖ ਕੇ ਸੁਵਣ ਕਰਾ ਵਹੁ ਜਿਸੁ ਬਿਰੂਤ
 ਕੇ ਬਿਸਤਾਰ ਕਰਿ ਬਿਆਪਿ ਕਰਿ ਬਿਰਾਜਹੁ ਤੇ
 ਹੇ ਮਹਾ ਜਗਨੁ ਉਤੁ ਮਾਹਾ ਕਿਨਤੁ ਕਿਨਤੁ ਭਾ
 ਵ ਬਿਖੇ ਚਿਤ ਵਨਾ ਕਰਤਾਹੇ ਇਤੁ ਜੇ ਸਾਹਬ

ਤਮੰਤੁਹੈ। ਅਗੁਇਸੁ ਬ੍ਰਹਮ ਡਬਿਖੈ ਅਸਥਾਵਰਿ
ਨਗਅਜੇ ਰੂਤ ਪ੍ਰਾਣੀ ਬਿਚਰੇ ਖੇਲੈ ਹੈ। ਸੋਏਤੁ
ਮਾਗੀ ਰਚਨਾ ਕੋ ਵੇਖਿ ਕਰਿ ਤਉ ਉਸਤਿਤ ਕਰੇ
ਅਗੁਤੁ ਮਾਗਨਾ ਮੁਸਿ ਮਗਨੁ ਭਜਨੁ ਕਰੇ ਹੈ। ਪਰ
ਜੀ ਜਾਨਿ ਤਉ ਤੁਮਾਗੁ ਭਜਨੁ ਕਰਤਾ ਹੈ। ਤਉ
ਭੀਤੁ ਮਾਗੇ ਮੁਖਿ ਕਮਲ ਤੇ ਅਸ੍ਰਿਤ ਮਹਿ ਮਾਨਿ
ਕਸਤੀ ਹੈ। ਏਤਿ ਸਕੇ ਸੁਣਨ ਕਰਤੇ ਮੁਸਿ ਕਉ

ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨਹੀਆ ਵਤੀਆ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਅਪਣੀ
 ਬਿਭੂਤ ਪ੍ਰਭ ਤਾ ਕੇ ਕਹੋ ਜੇ ਖੋਤੁ ਮਾ ਕਿਤ ਨੇ ਕੁ ਪ੍ਰਭ
 ਤਾ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਤੋਆ ਮਾਹ ਜਨ ਕੀ ਬੇਨਤੀ ਮਾ ਨਿਕਰਿ ਸ੍ਰੀ
 ਕ੍ਰਿਸਨ ਭਗਵਾਨ ਬੋਲਤ ਭਏ॥ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ਵਲੈ
 ਮਾ ਕੁਰਬੀਸੀ ਅਤੁ ਮਹਿ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਅਰਜਨ ਤਉ ਤੁਸੁ
 ਕਉ ਦਿ ਬਿਬਿਭੂਤ ਕਹੋ ਜੋ ਅਤਿ ਸੁਾਦਿ ਬਿਮਹਿ ਭੀ
 ਪਰਧਾਨ ਕਹੋ ਜੋ ਪਹੁ ਮੇਰੇ ਸਾਰੇ ਬਿਸਤਾਰ ਕਾ ਅੰਤੁ

ਕਿਛੁ ਨਾਤੀਆਵਤਾ ਅਥਿਵਿਬਿਤੇਭੀਪਰਿ
ਧਨਬਿਭੂਤਕਤਾਯੋਗਤਿਸਕਾਦਿਸਟੰਤੁਸੁਣਾ
ਜੈਸੇਕਿਸੀਚਕ੍ਰਵਰਤੀਰਾਜਾਕਾਬਡਾਦੀਪਨਗ
ਹੋਇਆਅਹੁਤਿਸੁਨਗਰਕੇਸਭਹੀਮਨੁਖਗਣੇ
ਨਜਾਹਿਅਤਿਸਨਗਰਤੇਜੈਸੇਬੀਸਪਚਾਸਿਸ੍ਰੇਸ
ਟਿਘਰਿਸੋਪਰਵਾਰਿਨੁਏਕਾਘੀਅਤਿਅਤਿਨ
ਤੁਘਰਤੁਪਰਿਵਾਰਤੁਤੇਭੀਜੈਸੇਏਕੁਏਕੁਸ੍ਰੇਸਟ

ਮਨੁਖ ਚੁਣਿਕਾ ਗੀਐ ॥ ਤਿਸੀ ਭੀ ਤਿਕਤੋ ਤੋ ॥
 ਹਮੇਰੇ ਸਾਰੇ ਬਿਸਤਰ ਕਾ ਅੰਤੁ ਕਿਛੁ ਨ ਹੀ ॥ ਅਥਿ
 ਤ ਬੋਹੇ ਹੀ ਮਹਿ ਪਤਿਲੇ ਸਾਹ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਸੁਣਾ ॥ ਤਿਹੁ
 ਵਾਕੇ ਸਾ ਅਰਜਨ ਸਾਰੇ ਸਮਾਰ ਕਾ ਅਤਮਾ ਤੁਸੁ
 ਸੁਕੇ ਜਾਣਾ ॥ ਅਹੁ ਸਭ ਨੇ ਭੂਤ ਪ੍ਰਾਣੀ ਓਕੇ ਰਿਦੇ
 ਬਿਖੈ ਭੀ ਤਉ ਹੀ ਬਸੇ ॥ ਅਹੁ ਸਭ ਨੇ ਕੀ ਆਦਿਅੰ
 ਤਿ ਮਧਿ ਮੁਝਿ ਕੇ ਜਾਣਾ ॥ ਇਤੁ ਤੇ ਸਗ ਬਿਮੇ ਪ੍ਰਭਤਾ

ਬੇਟੇ ਹੀ ਮਾਹਿ ਸਭ ਤੀ ਕਤੀ ਮਾਥਿ ਦਿਬਿ ਅਰੁ
ਪਰਧਾਨੁ ਸੁਣਾ ਬਾਰਹ ਸੁਰਜ ਤੈ ਏਕੁ ਏਕੁ ਸੁਰਜ
ਮਾਸ ਮਾਸ ਮਾਹਿ ਅਪਣੀ ਅਪਣੀ ਵਾਰੀ ਸੰਸਾਰਿ
ਬਿਖੈ ਪ੍ਰਕਾਸੁ ਕਰੇ ਤੈ ਤਿਨੇ ਸੁਰਜ ਤੁ ਬਿਖੈ ਬਿਸਨਨ
ਮਾਸੁ ਰਜੁ ਜੋ ਪੈ ਰਿਕੇ ਮਹੀਨੇ ਪ੍ਰਕਾਸੇ ਤੈ ਸੁੱਝਿ
ਤਾ ਅਗੁ ਜਿਤਨੇ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕਰਣ ਹਾਰੇ ਤੈ ਤਿਨੇ ਬਿ
ਖੈ ਸੁਰਜ ਤਉ ਤੈ ਅਗੁ ਉਣਵ ਜਾਸੈ ਪਵਨ ਤੁ ਬਿਖੈ

ਮਹੀਚਨਾਮਾ ਪਵਨਤਉਤੋ ॥ ਅਰੁ ਅਠਾਈਸਾਨਿ
ਖੜਤਬਿਖੈਚੰਦ੍ਰਮਾਤਉਤੋ ॥ ਅਰੁ ਚਗੁਬੇਦਤੁ
ਬਿਖੈਸਿਆਸੁਬੇਦੁਤਉਤੋ ॥ ਅਰੁ ਤੇਤੀਸਕੋਟਿ
ਦੇਵਤਾਬਿਖੈਇੰਦ੍ਰਤਉਤੋ ॥ ਅਰੁ ਦਸਹੀਇੰਦ੍ਰ
ਅਤੁਬਿਖੈਗਿਆਰਵਾਸਤੁਤਉਤੋ ॥ ਅਰੁ ਜਿਕਿ
ਛੁਤੁਤੁਪਾਲੀਅਤੁਬਿਖੈਚੇਤਨਤਾਉਸਤਉ
ਤੋ ॥ ਅਰੁ ਗਿਆਰਹੁਰਦ੍ਰੁਤਾਬਿਖੈਸਕਰੁਤਉਤੋ ॥

ਅਰੁਜਪਹੁਬਿਖੈਅਰੁਗਖਸਹੁਬਿਖੈਕੁਦੇਹੁਹਉਤੋਅ
 ਹੁਅਠਿਬਸਤਹੁਬਿਖੈਅਗਨਿਹਉਤੋਅਰੁਪਰਬਤ
 ਹੁਬਿਖੈਚਾਰਿਲਖਕੋਸਿਕਾਊਚਾਅਰੁਸਾਹਾਸੀਸੋ
 ਨੇਕਾਐਸਾਜੁਰੈਸੁਮੇਰੁਸੁਹਉਤੋਅਰੁਪਰੋਹਤਹੁਬਿ
 ਖੈਦੇਵਤਾਕਾਪਰੋਹਤੁਬਿਹੁਸਪਤਿਹਉਤੋਅਰੁਜਿ
 ਤਨੇਸੈਨਾਕੇਨਾਇਕਹੈਅਤਿਨਬਿਖੈਸਿਕਾਫਜੈਰੈਇਸੁ
 ਅਮਕਾਰਤਕਮਹਾਦੇਵਕਾਪੁਤ੍ਰਸੋਹਉਤੋਅਹਾਰਿ

ਖਜੁਰੈ ਸਪਤਿ ਰਿਖਾਤਿ ਨੇ ਬਿਖੈ ਕ੍ਰਿਗੁ ਤਉ ਤੋ ਅਹੁਜਿ
 ਤਨੇ ਬਚਨਿ ਬੋਲਣ ਮਹਿ ਬਚਨੈ ॥ ਤਿਨੇ ਬਿਖੈ ਫਿਅ
 ਕਾਹੁ ਤਉ ਤੋ ਅਹੁਜਿ ਤਨੇ ਮੇਰੇ ਅਹੁਜਿ ਮੇਰੇ ਜਗਿ ਕੀ
 ਜੇਤੈ ਮੇਰੇ ਤਖਕੇ ਨਿਮਤਿ ॥ ਤਿਨੇ ਬਿਖੈ ਸੁਵਾਸਿ ਸੁਵਾ
 ਸਿ ਮੇਰਾ ਨਾਮੁ ਜਪਣਾ ॥ ਇਤੁ ਜਗਤੁ ਬਿਖੈ ਜਪੁ ਜਗੁ
 ਉਤੋ ਅਹੁਜਿ ਤਨੇ ਅਸਥਾਵਰੁ ਠਉ ਹਿਤੇ ਢਲਾਏ
 ਨਾਹੀ ਢਲਤੇ ॥ ਤਿਨੇ ਬਿਖੈ ਤਿਸਾ ਚਲੁ ਪਰਬਤੁ

ਉਤੋ ਅਰੁ ਬਿਰਛੁ ਬਿਖੈ ਪਿਪਲੁ ਤਉਤੋ ਅਰੁ ਦੇਵ
ਰਿਖੁ ਬਿਖੈ ਨਗਰੁ ਤਉਤੋ ਅਰੁ ਗੰਧਰਬੁ ਬਿਖੈ ਚਿ
ਤਉਤੋ ਅਰੁ ਘੋੜਿ ਅਤੁ ਬਿਖੈ ਜੁਖੀ ਗਸਮੁ ਤਉਕੇ ਮ
ਥਨਿ ਤੇ ਆਇ ਤਕੇ ਸਾਥਿ ਨਿਕਸਿਆ ਤੈ ਆਜਿ ਸਕਾਨੁ ਤਉ
ਚੈ ਸੁਵਾਹੈ ਸੁਘੋੜਾ ਤਉਤੋ ਅਰੁ ਤਾਬੀ ਅਤੁ ਬਿਖੈ ਐਗ
ਪਤਿ ਤਉਤੋ ਅਰੁ ਮਨੁਖੇ ਬਿਖੈ ਰਾਜਾ ਤਉਤੋ ਅਰੁ ਅਧੁ
ਧਤੁ ਬਿਖੈ ਬਜਰੁ ਤਉਤੋ ਅਰੁ ਗਉ ਅਤੁ ਬਿਖੈ ਕਾਮਧੇ

ਨਤਉਤੋ। ਅਰੁ ਜਿ ਤੇ ਪ੍ਰਜਾ ਕੇ ਉਪਜਾਵਣ ਤਰੇ ਤੈ ਤਿ
 ਨੇ ਬਿਖੈ ਕਾਮੁ ਹਉਤੋ। ਅਰੁ ਸਗਲੁ ਬਿਖੈ ਬਾਸ ਕੁ ਹਉਤੋ
 ॥ ਅਰੁ ਨਾਗੁ ਬਿਖੈ ਅਮਿਤਿ ਜੁ ਹੋ ਸੇ ਸਨਾ ਗੁ ਸੇ ਹਉਤੋ।
 ਅਰੁ ਜਲੁ ਬਿਖੈ ਨਦੀ ਅਰੁ ਅਰੁ ਸਮੁਦਰੁ ਕਾਰ
 ਜਾ ਬਰ ਫੁਲੇ ਹਉਤੋ। ਅਰੁ ਪਿਤਰੁ ਬਿਖੈ ਅਰੁ ਜਵਾ
 ਹਉਤੋ। ਅਰੁ ਭਵਾਇਕੁ ਬਿਖੈ ਜਮੁ ਹਉਤੋ। ਅਰੁ
 ਵੈਤੁ ਬਿਖੈ ਪ੍ਰਤਿਲਾਦੁ ਹਉਤੋ। ਅਰੁ ਨਿਗਲਿ ਜਾਇ

ਤਹਿ ਅਤੁ ਬਿਖੈ ਕਾਲੁ ਹਉ ਤੋ ਅਰੁ ਸਿਰਗੁ ਬਿਖੈ ਸਿ
ਘੁ ਹਉ ਤੋ ਪਖੈ ਅਤੁ ਬਿਖੈ ਗਰਭੁ ਹਉ ਤੋ ਅਰੁ ਛਾਲਿ
ਮਾਗਣਿ ਤਹਿ ਅਤੁ ਬਿਖੈ ਪਵਨੁ ਹਉ ਤੋ ਅਰੁ ਸਸਤਪਾਗੀ
ਅਤੁ ਬਿਖੈ ਰਮੁ ਜੁ ਤੈ ਪਗ ਸਿਰਾ ਮੁਸੋਹਉ ਤੋ ਅਰੁ ਮਛ
ਤੁ ਬਿਖੈ ਮਾਗੁ ਮਛੁ ਹਉ ਤੋ ਅਰੁ ਨਦੀ ਅਤੁ ਬਿਖੈ ਜਾ
ਤਗਵੀ ਜੁ ਤੈ ਗਾਮੁ ਹਉ ਤੋ ਅਰੁ ਤੇ ਅਰਜਨ ਸੰਸਾਰ
ਕੀਉ ਤਪਤਿ ਅਰੁ ਮਧਿ ਅਰੁ ਅੰਤੁ ਏ ਮੁਸੁਤੀ ਕਉ ਜਾਣ

੧੭੩
ਅਰੁ ਬਿਦਿਆ ਬਿਖੈ ਅਧਿਆਤਮੁ ਬਿਦਿਆ ਭਉ ਤੋ
ਸੁਆਧਿਆਤਮ ਬਿਦਿਆ ਕਿਸ ਕੋ ਕਹਤੇ ਹੈ ਸੋ ਸੁਣਾ॥
ਸਭਨੇ ਆਤਮ ਓਕਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਇਸ ਤੇ ਮੇਰਾ ਨਾਮੁ ਅ
ਧਿਆਤਮੁ ਹੈ॥ ਸਭ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਧਿਕਾਰੀ ਠਾਕੁਰ ਮੁਖ
ਕੇ ਜਾਨਣਾ॥ ਇਸ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਧਿਆਤਮੁ ਬਿਦਿਆ ਹੈ
ਅਰੁ ਜਿਤ ਨਾਮੁ ਗੁਣ ਕਰਣ ਹਰੇ ਹੈ ਤਿਨੇ ਬਿਖੈ ਜਾਨੇ
ਗੀ ਗੋਸਟ ਚਰਣ ਹੈ ਸੁਭ ਉਤਾ॥ ਅਰੁ ਅਖਰੁ ਬਿਖੈ ਅਕ

ਰੁਆਖਰੁਤਉਤੋ। ਅਰੁਬਿਆਕਗਣਿਬਿਖੈਜੁਪੈਸੁਆਸਾ।
ਤਿਨੋਬਿਖੈਚੰਦ੍ਰਮਾਸੁਤਉਤੋ। ਅਰੁਅਖਰਮਾਬਿਨਾਸੀ
ਤੋ। ਅਰੁਕਾਲਤੇਰਤਤਉਤੋ। ਅਰੁਕਾਲਕਭੀਕਾਲੁ
ਤੋ। ਅਰੁਅਨੇਕਪ੍ਰਕਾਰਕੀਰਚਨਾਕਾਰਚਨਿਤਗਤੋ। ਅ
ਰੁਜਿਤਨੇਜੁਗਵਣੁਹਰੈ। ਤਿਨਮਤਿਮਿਹਤੁਜੋਜੀ
ਵਕੇਚੁਗਇਲੇਜਾਤੀਹੈਸੁਤਉਤੋ। ਅਰੁਜਿਕਿਢੁ
ਅਗੈਤੋਵਣਹੈਸੋਭੀਤਉਤੋ। ਅਰੁਇਸਤੀਅਹੁਮ

੧੭੪

ਤਿ। ਏ। ਇਸਤੀ ਕੀ ਗੀਤ। ਅਹੁ ਸੀਜੁ ਤੈ ਫਾਢ ਸੀ। ਅਹੁ
 ਸੁਰਸਤੀ ਅਹੁ ਸਿਮਰਤਿ ਅਹੁ ਮੇਧਾ। ਅਹੁ ਪ੍ਰਿਤਿ। ਅਹੁ
 ਖਿਆ। ਏਸਤਿ ਇਸਤੀ ਆਤਉਤੋ। ਅਹੁ ਬਿਆਕਰਣ
 ਬਿਖੈ ਜੋ ਤੈ ਸਾਮਤਿ ਨੋ ਬਿਖੈ ਬ੍ਰਿਤ ਸਾਮਤਉਤੋ। ਅ
 ਰਢੰਦੁ ਬਿਖੈ ਗਇਤੀ ਢੰਦੁਤਉਤੋ। ਅਹੁ ਬਾਹਤ
 ਮਾਸਤ ਬਿਖੈ ਮਾਹੁਤਉਤੋ। ਅਹੁ ਢਹੀਰੁਤਿ ਬਿਖੈ
 ਬਸਤਉਤੋ। ਅਹੁ ਕਪਟੀ ਅਹੁ ਬਿਖੈ ਜੁਆਤਉਤੋ।

॥ ਅਗੁਜਿ ਕਿਛੁ ਤੇਜੁ ਅਸੀ ਅਹੁ ਮਹਿ ਤੇਜੁ ਹੈ ਸੋਹ
ਉਤੋ ਅਗੁਜ ਹਾਦੇ ਇਸੈ ਨ ਕੇ ਦਲਿ ਜੁਧ ਕਉ ਏਕਠੇ
ਤੇਤੇ ਹੈ ॥ ਜਿਸੁ ਓਹਿ ਜੀ ਤਿਤੇ ਤੀ ਤੈ ਸੋਹ ਉਤੋ ॥ ਅਗੁਜਿ
ਕਿਛੁ ਉਦਾਸੀ ਅਹੁ ਬਿਖੈ ਉਦਾਸੁ ਹੈ ਸੁਤ ਉਤੋ ॥ ਅਹੁ
ਜਿ ਕਿਛੁ ਬਲਵੰਤੁ ਬਿਖੈ ਬਲੁ ਹੈ ਸੋਹ ਉਤੋ ॥ ਅਹੁ
ਬਿਸਨ ਬੰਸੀ ਜੁ ਹੈ ਜਾਦਵੇ ਬਿਖੈ ਬਾਸੁ ਦੇਵਤ ਉਤੋ
॥ ਅਹੁ ਪਾਠਵੇ ਬਿਖੈ ਅਹ ਜਨ ਤੁਜੁ ਹੈ ਸੋਹ ਉਤੋ ॥ ਅ

੧੧੫
 ਰੁਮਨੁਖੁ ਬਿਖੈ ਬਿਆਸੁ ਤਉ ਤੋ ਅਰੁ ਕਵਿ ਜੁ ਹੈਚ
 ਤੁਹ ਤਿਨੋ ਬਿਖੈ ਸੁਕਰਤ ਤਉ ਤੋ ਅਰੁ ਜਿਤ ਨੇ ਨਿਵਾਵ
 ਨਹੈ ਤੋ ਤਿਨੋ ਬਿਖੈ ਵਡਾ ਤਉ ਤੋ ਅਰੁ ਜਿਤ ਨੇ ਜੀਤ ਨੇ
 ਕੀਕਾ ਬਿਆਕਰੇ ਤੋ ਤਿਨੋ ਬਿਖੈ ਅਜੀਤਿ ਜੁ ਹੈ ਧਰਮੁ
 ਸੁਤਉ ਤੋ ਧਰਮੁ ਤਾਰੇ ਕਬਹੂ ਨਹੀ ਅਧਰਮੁ ਤਾਰੇ
 ਅਰੁ ਜਿਤ ਨੀ ਆਢ ਪਾਵਣੇ ਕੀ ਆਵਸਤੂ ਹੈ ਤਿ
 ਨੋ ਬਿਖੈ ਮੋਨਿ ਜੁ ਹੈ ਰੁਪ ਕਰਿ ਰਹਣਾ ਸੁਤਉ ਤੋ ਅ

ਹੁਜਿਰਿਛੁਗਿਆਨੀਅਤੁਮਹਿਗਿਆਨੁਪੈਸੋਭਿਤੋ
ਅਰੁਅਨੁਬਿਖੈਜਵਤਉਤੋਅਰੁਧਾਤੁਬਿਖੈਕ
ਰਨੁਜੋਤੈਸੁਇਨਸੋਤਉਤੋਅਰੁਪੈਡਨੰਦਨਤਿ
ਨਕੀਜਾਤਿਬਿਖੈਦਰੁਜੋਤੈਕੁਸਾਸੋਤਉਤੋਤੋਅ
ਰਜਨਜਿਤਨੇਭੂਤਪ੍ਰਾਣੀਐਤਿਨਕਾਬੀਜੁਤੁਮੁਖ
ਕੇਜਾਣੁਮੁਖਬਿਨਾਅਸਥਾਵਰਨੰਗਮਕਿਛੁਨਾਤੀ
।ਐਪਰੰਤਪਅਰਜਨਤਉਤੁਸੁਕਉਦਿਬਿਅਰੁ

ਪਰਧਾਨ ਬਿਭੂਤਿ ਕਹਾਇ ਲਾਗਾ ਸੋਇ ਸਕਾਭੀ ਅੰ
 ਤੁਕਿ ਢੁਨਾਹੀ ਸੋਇ ਤ ਬਿਭੂਤ ਤੁਸੁ ਕੇ ਕਿਸੁ ਭਾਤਿ
 ਕਹੀਐ ਹੈ। ਜੈਸਾ ਸਾਰੇ ਬਾਗੇ ਜੇਵੇ ਪਤਿਰੇ ਏ ਕੁਤੰਤੁਕਾ
 ਢਿਰਿ ਖਾਈਐ ਹੈ। ਇਸੁ ਭਾਤਿ ਬਿਭੂਤ ਕਹੀਐ।
 ਅਬਿਅਉਗਸੁਣ ਜਿ ਕੇਈ ਬਿਭੂਤ ਵੰਤੁ ਜੀਵੈ ਹੈ।
 ਅਹੁ ਜਿ ਕੇਈ ਸੋਭਾ ਵੰਤੁ ਹੈ। ਅਹੁ ਜਿ ਕੇਈ ਪ੍ਰਤਾਪ
 ਵੰਤੁ ਜੀਵੈ ਹੈ ਤਿਨ ਤਿਨ ਕੇ ਮੇਰੇ ਤੇ ਜਕਾ ਅਸੁ ਤੇਉ

ਪਜਿਆ ਜਾਣਾ ਅਥਵਾ ਤੇ ਅਰਜਨ ਬਡਾ ਗਿਆਨੁ
ਜਾਨਣਾ ਸੋ ਕਿਆ ਹੈ॥ ਇਤੁ ਤੇ ਏਕ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤਿਕੀ ਬਿ
ਭੂਤ ਕਹੀ॥ ਸੋਭੀ ਸਭ ਹੀ ਨਹੀ ਕਹੀ॥ ਐਸੇ ਅਸੰਖ
ਬ੍ਰਹਮਾ ਤਨਾਭਾ ਤਿਕੀ ਬਿਭੂਤਿ ਸਾਥਿ ਭਰੇ ਹੁਏ ਹੈ॥
ਮੁਸ਼ਤਿ ਨਿਕਾਸਿ ਕਾਰਿ ਪਸਰਿ ਰਹੇ ਹੈ॥ ਮੁਸ਼ਤਿ ਨਿਕਾ
ਭਾਤਿ ਨਿਕਸੇ ਹੈ॥ ਜੈਸੇ ਜਲ ਕਾਰਿ ਪੁਰਾਨ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਤੇ
ਏਕ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਹਰਿ ਨਿਕਸਿ ਪਛੇ॥ ਅਰੁ ਵਤੁ ਬ੍ਰਹਮਾ

ਸੁਰੇਤਿ ਕੇ ਦਾਣੇ ਪਰਿਪੜੈ ਤਿਸੀ ਦਾਣੇ ਕੋ ਰਿਗੇ ਵੈ॥
 ਅਰੁ ਪੀਛੈ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਪੂਰਨ ਕਾ ਪੂਰਨੁ ਤੀਤੈ॥ ਇਸੀ ਰੰ
 ਤਿ ਅਸੰਖ ਬ੍ਰਹਮ ਡਮ੍ਹਣ ਤੇ ਨਿਕਸੇ ਤੈ॥ ਅਰੁ ਪੀਛੈ
 ਪੂਰਨ ਕਾ ਪੂਰਨੁ ਤੈ॥ ਇਤ ਤੋ ਬਿਭੂਤ ਕਹੀ॥ ਅਬ ਅ
 ਰਜਨ ਜੋ ਤੇਰੇ ਗਥਿ ਪਰਿ ਬਿਰਾਜੇ ਤੈ॥ ਇਸੁ ਮੇਰੇ ਸਰੂਪ
 ਕੀ ਵਡਿ ਆਈ ਅਤਿ ਮਾਸੁਣਾ॥ ਮੇਰੀ ਆਦਿ ਨਹੀ ਅ
 ਰੁ ਮੇਰੀ ਮਧਿ ਨਹੀ॥ ਅਰੁ ਮੇਰਾ ਅਤੁ ਨਹੀ॥ ਪਾਰਬ੍ਰ

ਠਮਪਰੰਧਮਪੁਰਨਪੁਰਖਤੇਰੇਰਥਪਰਿਬਿਰਜੇਤੋ॥

ਧਾਨਮਦੁਜਾਨਪੁਰਿਖਤੀਤਰੁਸਿਖਪੁਰਾਨ

॥ਇਤਸ੍ਰੀਭਗਵਤਗੀਤਾਸ਼ੁਪ

ਨਿਖਤਸ੍ਰਬ੍ਰਹਮਾਬਿਦਿਅੰਜੋਗਸਾਸਤ੍ਰੇਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼

ਨਅਰਜਨਸੰਬਾਦੇ॥ਬਿਭੂਤਜੋਗਨਾਮਦਸਮੋਧਿ

ਆਉ॥੧੭॥ ੧੮॥ਅਸ੍ਰਰਜਨੇਵਦੈ॥

ਅਰਜਨਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਭਗਵਾਨਜੀਪਤਿਬੇਨਤੀਕਰੇ

ਤੈਅ ਕਿਤੇ ਮਹਾ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਤੇ ਮੇਰੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਅਪਣਾ ਗੁਣ
 ਜਪੁਤਾ ਪੁਸੁਣ ਕੇ ਸੁਣਵਿ ਕਰਾਇਆ ਸੇਤੁ ਮਾਰਾ ਪਰ
 ਤਾਪੁ ਸੁਣਿ ਕਰਿ ਸੇਰਾ ਸੇਤੁ ਤੁਰਿ ਭਇਆ ਸੀਸਾਰ
 ਕਉ ਪਜਾਣਾ ਅਹੁ ਪਹਲੇ ਤੇਣਾ ਸੋ ਬਿਸਥਾਰਿ ਕਰਿ
 ਮੁਏ ਸੁਣਿਆ ਅਹੁ ਤੇ ਕਮਲ ਦਲ ਲੋਚਨੀ ਜੀ
 ਤੁਮਾਰੇ ਆਤਮਾ ਕਾ ਅਬਿਨਾਸੀ ਮਹਤ ਮੁਸੋਭੀ
 ਸੁਣਵਣ ਕੀਆ ਤੇ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਤੇ ਪੁਰਖੇ ਤਮਜੀ

ਤੁਮਰੇ ਅਥਿਨਾਸੀਆ ਤੁਮ ਕੋ ਦੇਖਦੇ ਕੀ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰੀ
ਤ ਹੈ। ਜੇ ਮੇਰੀ ਬੇਨਤੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਤੁਮ ਆਨਾ ਤੁਮ
ਹੁੰਦੇ ਤਉ ਦੇਖਗੀ ਸਾਕੇ। ਤਉ ਤੇ ਜੋਗੀ ਸੁਹਕੇਈ
ਸੁਹਜੀ। ਮੁਝ ਕੋ ਆਪਣੇ ਅਥਨਾਸੀਆ ਤੁਮ ਕਾ
ਦਰਸਨੁ ਦਿਖਾਵਤੁ ਜੀ। ਅਰਜਨ ਕੀ ਬੇਨਤੀ ਮਨ
ਕਰਿ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸਨ ਭਗਵਨ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਾਨ ਬੋਲਤ ਭ
ਏ। ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਨੇ ਵਾਨੈ। ॥ ਤੇ ਅਰਜ

ਦੇਖੁ ਮੇਰਾ ਹੁਪੁ ਸੋ ਕਿ ਤਨੇ ਹੁਪ ਦੇਖੁ ਅਹੁ ਦਿਬਿ ਹੁਪ
 ਦੇਖਾ ਸਰਹੂ ਕੇ ਸਤ ਸੁ ਅਹੁ ਸਤ ਸੁ ਤੇ ਲਾਖ ਅਹੁ
 ਲਾਖ ਕੇ ਕੋਟਿ ਅਹੁ ਨਾਨ ਬਿਧੀ ਕੇ ਹੁਪ ਦੇਖੁ ਅ
 ਹੁ ਦਿਬ ਹੁਪ ਦੇਖੁ ਅਹੁ ਨਾਨ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੇ ਅਉਰ ਤੀ
 ਅਉਰ ਬਗਨ ਦੇਖੁ ਅਹੁ ਨਾਨ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਆ ਕਿਤੇ
 ਅਨਹੇ ਦੇਖੁ ਅਹੁ ਕੈ ਈ ਸੁਗਨ ਦੇਖੁ ਅਹੁ ਕੈ
 ਈ ਬਾਸ ਨੇਵ ਦੇਖੁ ਅਹੁ ਕੈ ਈ ਗੁਣ ਦੇਖੁ ਅਹੁ

ਕੈਈ ਅਸੁਨੀ ਕੁਮਾਰ ਦੇ ਖੁਆ ਅਰੁ ਕੈਈ ਪਵਨਿ ਦੇ
ਖੁਆ ਅਰੁ ਤੇ ਭਗਤ ਬਤੁ ਤੀਠਾ ਤਕੇ ਅਸ ਚਗਜ ਦੇ
ਖੁਆ ਅਰੁ ਜੋ ਕਿ ਢੁਆ ਗੈ ਤੁਸਿ ਨੀ ਦੇ ਬਿਆ
ਸੇ ਤੁ ਦੇ ਖੁਆ ਤੇ ਗੁਣਾ ਕੇ ਸਮਰ ਜਨ ਸੁਸਰਤੀ
ਜਗਤੁ ਸੰਸਾਰ ਏਕ ਠਾ ਅਬ ਯੀ ਦੇ ਖੁਆ ਸੁਮੇਗੀ ਦੇ
ਤਿਯੀ ਬਿਖੇ ਅਸ ਥਾ ਵਰ ਜੰਗਮ ਦੇ ਖੁਆ ਅਰੁ ਜੇ
ਕਢੁ ਅਭਿਰ ਦੇ ਖਣੇ ਕੀਇ ਢੁਪੈ ਸੇਭੀ ਦੇ ਖੁਆ ਪਰ

ਤੇ ਅਰਜਨ ਇਨਹੁਨੇ ਤੁਕਰਿ ਦੇਖਨ ਸਕਹਿਗਾ॥
 ਤੁਕਰਿ ਉਤਉਦਿ ਬਿਨੇ ਤੁਕਰਿ ਦਿਖਲਾਵੇਗਾ॥
 ਮੇਰੀ ਸ੍ਰੁਰ ਜਕੇ ਦੇਖੁ॥ ॥ ਸੰਜੋ ਵਧੈ॥
 ਸੰਜੋ ਗਜਾ ਪ੍ਰਿਤਗਸਟ ਪਾਹਿ ਕਰੇ॥ ਕਿਤੇ ਗਜਾ ਮ
 ਤਾ ਜੋ ਗੇ ਸ੍ਰੁਰ ਤੁਕੇ ਈ ਸਰਜੁ ਤੈ ਤਰਿ ਸ੍ਰੀ ਕਿਸਨ ਭ
 ਗਵਾਨ ਜੀ॥ ਤਿਨਹੁ ਇਉ ਬਨਨ ਕਹਿਕਰਿ ਤਤਕ
 ਲਾਹੀ ਅਰਜਨ ਕੋ ਪਰਮ ਈਸਰੁ ਪਦੁ ਦਿਖਾਵਤ

ਗੁਇਆ॥ ਜਿਸੁ ਰੂਪ ਬਿਖੈ ਅਨੇਕ ਮੁਖ ਅਰੁ ਅਨੇਕ
 ਨੇੜ ਅਨੇਕ ਅਦਿਭੁਤ ਵਰ ਸਨਾ॥ ਅਰੁ ਅਨੇਕ ਦਿ
 ਬ ਰੂਪਣ ਅਰੁ ਦਿਬ ਅਨੇਕ ਨਿਗਮ ਸਾਸਤਾ॥ ਅ
 ਰੁ ਦਿਬ ਮਾਲਾ ਕੀਠੁ ਬਿਖੈ॥ ਅਰੁ ਦਿਬ ਹੀ ਬਸਤ
 ਅਰੁ ਦਿਬ ਸੁਗੰਧ ਤਾਸਾ ਬਲੇਪਨ ਕੀ ਏਹੁ ਪਾ॥ ਅਰੁ
 ਸਭ ਹੀ ਅਚਰ ਜਮੈ॥ ਅਰੁ ਅਨਿਤ ਅਰੁ ਸਭ ਨੇ
 ਓਹੁ ਬਿਖੈ ਮੁਖ॥ ਜਿਉ ਅਕਾਸ ਬਿਖੈ ਏਕ ਹੀ

ਬਾਰਿਸਤਿਸੁਸੁਰਜਏਕਠੇਤੀਪ੍ਰਕਾਸਕਰਿਕਰਿ
 ਰਿਖਾਵਾਹਿ। ਸੁਤਿਨਕਾਪ੍ਰਕਾਸੁਭਗਵਾਨਕੇਖਿਸ
 ਰੂਪਕੀਸਮਾਨਤੇਏ। ਅਖਵਾਵਤੁਭੀਨਾਤੇਏ।
 ਤਹਾਸਰਜਗਤੁਸਮਾਹਏਕੁਤਾਤੀਅਨੇਕਪ੍ਰ
 ਕਾਰਿਕਾ। ਦੇਵਤੁਕੇਦੇਵਜੇਤੈਸੀਕ੍ਰਿਸਾਨਭਗ
 ਵਾਨਜੀ। ਤਿਨਕੇਸਰੀਰਬਿਖੈਪਭਵਅਹਜਾਨ
 ਦੇਖਿਆਸੇਤਿਸੁਭਗਵਾਨਕੇਸਰੂਪਕੇਦੇਖਿਕ

ਹਿਅਰਜਨੁਬਿਸਮੇਤੋਤਭਇਆ॥ ਅਰੁਅਰਜਨਕੇ
ਰੋਮਖੜੋਤੋਇਆਏ॥ ਸੋਅਰਜਨਮੈਸੇਹੁਪਕੇਦੇਬਿਕ
ਹਿਅਰਜਨਸਿਰਿਕਰਿਨਮਸਕਾਰੁਕੀਆ॥ ਅਰੁਦੋ
ਤਾਬਿਜੋਹਿਕਰਿਅਰਜਨਬੋਲਤਭਇਆ॥

ਅਰਜਨੋਵਾਚੈ ॥ ਏਦੇਵਤੁਕੇਦੇਵਸ੍ਰੀ
ਕ੍ਰਿਸਨਭਗਵਾਨਜੀ॥ ਏਉਤੁਆਰੇਦੇਤਿਬਿਖੇਦੇਖੋਤੋ॥
ਸੋਕਿਆਦੇਖੋਤੋ॥ ਸਭਤੀਭੂਤਪ੍ਰਾਨੀਸਾਰਸਸਾਰੁਏਕ

ਠਹੀ ਦੇਖੋ ਤੋ। ਅਹੁ ਇਸੁ ਸਾਹੇ ਸਿਆਹ ਕਾ ਠਾਕੁਰ ਬ੍ਰਹਮਾ
 ਦੇਖੋ ਤੋ। ਸੋ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਤਾ ਦੇਖੋ ਤੋ ਤੁਆ ਗੀਨਾ ਭਕਮਾਣ
 ਬਿਖੈ ਕਮਾਉ ਹੈ ਸੋ ਕਮਾਉ ਕੈ ਸਾ ਹੈ। ਅਤਿ ਸੁ ਦਰਿ ਹੈ।
 ਅਹੁ ਖਿਤ੍ਰਿ ਆਤੂਆ ਹੈ। ਅਹੁ ਸੁ ਵਹਨਿ ਕੇ ਬਹਨਿ ਕਾ ਬ
 ਹਨਿ ਹੈ। ਅਹੁ ਪ੍ਰਕਾਸੁ ਚਾਨਾ ਤਿਸੁ ਕਮਾਉ ਬਿਖੈ ਅਤਿ
 ਬਹੁਤ ਹੈ। ਅਸੀ ਕਮਾਉ ਬਿਖੈ ਸੋ ਭਾਸਤ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿ
 ਹਾਜਾਨ ਦੇਖੋ ਤੋ। ਅਹੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕੇ ਨਿਕਟਿ ਕੋ ਰਿਖੀ

ਸੁਰਦੇਖੋਤੋ। ਅਗੁਦਿਬ ਅਨੇਕ ਨਗਿ ਦੇਖੋਤੋ। ਅਗੁਜੀ
ਅਨੇਕ ਕੁਜਾ ਅਗੁ ਅਨੇਕ ਨੇਤ੍ਰ ਦੇਖੋਤੋ। ਅਗੁਜੀ ਜੋ
ਤੁਮਾਰੀ ਦੇਤ ਕਾ ਅੰਗੁ ਛੁਡੇ ਦੇਖੋਤੋ ਸੋ ਅਨੰਤ ਤੀ ਦੇਖੋ
ਤੋ। ਅਗੁਜੀ ਨਤੁ ਮਾਰਾ ਅਤੁ ਨ ਦੇਖੋਤੋ ਨ ਆਦਿ ਦੇਖੋਤੋ।
ਨਾਥਿ ਦੇਖੋਤੋ। ਏਥਿ ਸ੍ਵੇਸੁ ਰਿਜੀ ਅੰਸਾ ਬਿਸੁ ਭੁਪੁਤਾ
ਦੇਖੋਤੋ। ਅਗੁਜੀ ਤੁਮਾਰੇ ਮਸਤ ਕਹੁ ਬਿਖੈ ਅਤਿ ਸੁੰਦ
ਰ ਮੁਕਟ ਦੇਖੋਤੋ। ਅਗੁ ਕਿਤ ਨਿਧੁ ਕੇਤ ਬਿਬਿਖੈ ਗਦ

ਦੇਖੋਤੋ ਅਰੁ ਕਿਤ ਨਿਓਹ ਥੇ ਬਿਖੈ ਸੰਖ ਦੇਖੋਤੋ ਅਰੁ
 ਰੁ ਕਿਤ ਨਿਹੁ ਕੇ ਹਥੁ ਬਿਖੈ ਚਕ੍ਰ ਦੇਖੋਤੋ ਅਰੁ ਜੀ
 ਕੁ ਤੇਜੁ ਜੁ ਹੈ ਚੰਦ੍ਰਕ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ਤਿਨ ਤੇਜੁ ਕੇ ਪਰ
 ਬਤਿ ਦੇਖਤਾਤੋ ਅਰੁ ਜੀ ਸਭ ਤੀ ਦਿਸਾ ਬਿਖੈ ਪ੍ਰਕਾਸ
 ਤੀ ਦੇਖਤਾਤੋ ਅਰੁ ਜੀ ਸਭ ਤੀ ਤੁਮਾਰੇ ਸਹੂ ਪ੍ਰਕੇ ਦੇਖਿ
 ਨਹੀ ਸਕਤਾ ਸੇ ਤੁਮਾਰੇ ਕੈ ਸਾਸਹੂ ਪ੍ਰਕੇ ਦੇਖਤਾਤੋ ਜੈਸੇ
 ਪ੍ਰਬਾਲ ਅਗਨਿ ਬਲਤੀ ਤੇਇਆ ਅਰੁ ਜੈਸੇ ਅਸੰਖ ਸੂਰ

ਜਤੋਤਿ। ਐਸਾ ਅਮਿਤਿ ਬੇਸਿਰ ਜਾ ਵਤੇ ਜੁ ਦੇਖੋ ਤੋ।
॥ ਅਰੁ ਜੀਤੁ ਮਾਖਰਿ ਅਬਿਨਸੀ ਤੋ। ਅਰੁ ਸਭਨੇ ਤੇ ਪ
ਰੇ ਤੋ। ਅਰੁ ਜਾਨੈ ਜੋ ਗਤੁ ਮਤੋ। ਅਰੁ ਜੀ ਅਨੇਕ ਪਰਕ
ਰ ਸੰਸਾਰ ਕੀ ਰਚਨਾ ਤਿਸੁ ਸਾਬਿ ਪੂਰਨੁ ਤੋ। ਅਰੁ ਅਬਨ
ਸੀ ਤੋ। ਅਰੁ ਪੁਰਾਤਨ ਪਤਿਲੇ ਅਤੁ ਤੇ ਪਤਿਲੇ ਤੋ। ਅ
ਰੁ ਜੀ ਪਰਮ ਕੀ ਗਥਿ ਅਕਰੁ ਤੋ। ਅਰੁ ਸਤਿਸਨਾਤਨ ਪੁ
ਰਖ ਪੁਰਾਤਨ ਤੋ। ਅਗੰਮ ਅਤਿ ਬਿਖੈ ਤੁਮ ਅੰਧੇ ਸੇਈ ਸ੍ਰੁਤੋ।

ਅਰੁਜੀਅਨ-ਦੀਤੋ। ਅਰੁਅਨੰਤਤੋ। ਅਰੁਮਧਿਤੋਭੀ
 ਰਹਤਤੋ। ਅਰੁਜੀਤੁਮਾਰੇਪ੍ਰਕਾਸਕਾਭੀਅੰਤੁਨਤੀ।
 ਅਸਿਤਿਪ੍ਰਕਾਸਤੋ। ਅਰੁਜੀਅਨੰਤੁਹੀਤੁਮਾਰੀਭੂਜਾ
 ਹੈ। ਅਰੁਨੰਦੁਮਾਅਰੁਸੁਹਜਤੁਮਾਰੇਨੇਤ੍ਰਤੋ। ਅਰੁ
 ਜੀਤੁਮਾਰਿਓਮੁਖੇਬਿਖੇਅਭਪ੍ਰਬਲਾਬਲਤੀਅਗ
 ਨਿਦੇਖਤਾਤੋ। ਅਰੁਜੀਅਪਨੇਤੇਜਕਰਿਸਾਗੀਬਿਸ
 ਕੋਤਪਾਵੇਹੈ। ਅਰੁਜੀਧਰਤੀਅਰੁਅਕਾਸੁ। ਅਰੁ

ਸਭਹੀ ਵਿਸਾਤਿ ਨ ਸਭੁ ਨੋ ਬਿਖੈ ਤੁਮਾ ਗਏ ਕਤੀ ਸਗੁਪੁ
ਬਿਆਪਿ ਗਤਿ ਆਪੈ। ਜੇ ਬਡਿ ਅਹੁ ਤੇ ਬਡੇ ਏਹੁ ਤੁਮ
ਗਆਤਿ ਰੁਤ ਭੈ ਆਨ ਕਰੁ ਪੁਨੇ ਬਿਕਰਿ ਤੀਨੋ ਲੋਕ ਰਹਿ
ਗਏ। ਅਹੁ ਜੀਤ ਉਡ ਰਿਗਇਆ ਤੋ। ਅਹੁ ਜੀ ਕਈ
ਕੋਟਿ ਦੇਵਤ ਤੁਮੋ ਬਿਖੈ ਪ੍ਰਵੇਸੁ ਕਰਤੇ ਦੇਖਤਾ ਤੋ।
ਅਹੁ ਕਈ ਕੋਟਿ ਦੇਵਤ ਕਪਤੇ ਕਪਤੇ ਯਾ ਬਿਜੋਤਿ
ਕਰਿ ਤੁਮਾ ਗੀਉ ਸਤਤਿ ਕਰਤੇ। ਅਹੁ ਜੀ ਕਈ ਕੋਟਿ

ਹਖੀਸ੍ਰਗਸਿਧਫਰਤੇਤੁਮਕੋਅਸੀਰਬਾਦੁਕਰੇਤੈ।
 ਕਿਤੇਈਸ੍ਰਜੀਤੁਮਾਗੀਕਲਿਆਨਤੇਵੈ। ਤੁਮਾਗੀ
 ਜੈਤੇਵੈ। ਤੁਮਚਿਰਜੀਵਤੇਵਹੁਅਹੁਕਈਕੋਟਟੇ
 ਵਤਾਅਹੁਰਖੀਸਰਅਹੁਸਿਧਤਾਥਿਜੋਤ੍ਵਿਕਰਿਤੁਮ
 ਗੰਭੀਰਤਤਿਕਰਤੇਹੈ। ਅਹੁਕੈਈਕੋਟਿਤੁਮਾਹੇਊਪ
 ਰਿਪੁਯੋਕੀਵਰਖਾਕਰੈਤੈ। ਅਹੁਇਸੁਤੁਮਾਹੇਊਪਕੋ
 ਦੇਖਕਰਿਜੇਲੋਕਫਰੇਤੈ। ਸੋਤਿਨਪੁਲੋਕਤੁਕੋਕ

ਭਤੇ ਭੈਰਖੀ ਸਹਤੁ ਮਮਤੁ ਭਉਕਰੁ ਭਾਈ ਸ੍ਰਗ ਪਰਮ
ਵੈ ਆਲਯੋ ਅਰੁ ਕਈ ਹੁਦ ਦੇਖਤਾ ਤੋ ਅਰੁ ਕਈ ਸੁ
ਰਜ ਦੇਖਤਾ ਤੋ ਅਰੁ ਕਈ ਬੈਸਵ ਦੇਖਤਾ ਤੋ ਅਰੁ ਕ
ਈ ਸਿਧ ਦੇਵ ਦੇਖਤਾ ਅਰੁ ਜੀ ਕੈ ਈ ਬ੍ਰਹਮ ਦੇਖਤਾ
ਅਰੁ ਕਈ ਪਵਨ ਦੇਖਤਾ ਅਰੁ ਜੀ ਕੈ ਈ ਕੋਟਿ ਗੰਧਰ
ਬ ਦੇਖਤਾ ਤੋ ਅਰੁ ਕਈ ਕੋਟਿ ਦੈਤ ਦੇਖਤਾ ਤੋ
ਸੁਇਤ ਕੈ ਸੇ ਦੇਖਤਾ ਤੋ ਸਭ ਯੀਤੁ ਮਹੇ ਸਹੁ ਪੂਰੇਖ ਕਹਿ

ਬਿਸਮੇਲੁ ਏਵੇ ਖੋਹੋ ॥ ਅਰੁ ਜੀਤੁ ਮਾਰੇ ਬਹੁ ਤੇ ਸਰੂਪ ਦੇ
 ਖਤਾ ਹੋ ॥ ਅਰੁ ਬਹੁ ਤੇ ਮੁਖਿ ਬਹੁ ਤੇ ਨੇੜ ਦੇ ਖਤਾ ਹੋ ॥ ਅ
 ਰੁ ਜੀ ਬਡੀਆ ਅਨੇਕ ਭੁਜਾ ਦੇ ਖਤਾ ਹੋ ॥ ਅਰੁ ਬਹੁ ਤੇ
 ਤੁਮਾਰੇ ਉਰਸ ਬਲਾ ਦੇ ਖੋਹੋ ॥ ਅਰੁ ਬਹੁ ਤੇ ਚਰਣ ਬ
 ਹੁ ਤੇ ਉਰ ਪੇਟ ਦੇ ਖਤਾ ਹੋ ॥ ਅਰੁ ਜੀ ਬਹੁ ਤੀਆ
 ਭੈਆਨਕਾ ਤੁਮਾਰੇ ਮੁਖੁ ਬਿਖੈ ਦੜਾ ਦੇ ਖੋਹੋ ॥ ਇ
 ਸੁ ਤੁਮਾਰੇ ਹੁਪਕ ਦੇ ਖਿਕਰਿ ਸਭ ਹੀ ਲੋਕੁ ਡੁਗਿ

ਇਆਂ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਕੈਸੇ ਤੋਂ ਅਕਾਸ਼ ਕੇ ਢੁਕਿ ਹੋਤੇ।
ਅਰੁਠ ਭਉਹਿ ਭਉਹਿ ਬਿਖੈ ਕਈ ਕੋਟਿ ਸੂਰਜ ਤੁਕਾਪੁ
ਕਾਸੁ ਹੈ। ਅਰੁ ਅਨੇਕ ਤੀਤੁ ਮਾਰੇ ਬਗਨਿ ਗਿਐ। ਅ
ਰੁ ਅਤਿ ਬਡੇ ਅਰੁ ਬਹੁਤੇ ਤੁਮਾਰੇ ਨੇੜੇ। ਸੋ ਨੇੜੇ ਕੈਸੇ
ਤੇਤਿ ਨ ਬਿਖੈ ਮਹਾ ਅਗਨਿ ਹੈ। ਪਰ ਬਤਸੇ ਜਲ ਤੇ
ਦੇਖੀਐ ਹੈ। ਸੋ ਤੇ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਇਤੁ ਤੁਮਾਰੇ ਭੈ ਅਨਕ
ਰੂਪ ਦੇਖ ਕਰਿ ਮੇਰਾ ਅਤਰੁ ਡਰਿ ਗਇਆ ਹੈ। ਅਰੁ

ਨੀਤਉਪੀਰਜੁਭੀਨਤੀਪਾਵਤਾਹੇਬਿਸਨਜੀਅ
 ਬਬਸਿਨੀਬਸਿਪ੍ਰਸੰਨਤੋਵਹੁਹੇਪ੍ਰਭਜੀਮਤਾਪ੍ਰ
 ਲੈਕੀਅਗਨਿਸਮਾਨਤੁਮਾਹੇਮੁਖਹੁਬਿਖੈਅਤਿਭੈ
 ਮਾਨਕਦਾਤਾਦੇਖੋਤਾਅਹੁਜੀਮੁਸ਼ਕੋਦਿਸਾ
 ਭੀਭੂਲਿਗਏਹੈਨਤੀਜਾਣਤਾਕਿਪੂਰਬਪ
 ਢਮਕਿਸਿਓਤ੍ਰਿਤੈਅਹੁਸਾਂਤਿਭੀਨਤੀਪਾ
 ਵਤਾਹੇਜਗਨਈਸਿਜਗਤਿਕੇਬਸਵੈਕੇਠ

ਉਤ ਅਬ ਬਸਤੋ। ਨੇਖਿਆ ਜੀ ਦੇਖਿਆ ਪ੍ਰਸੰਨ ਤੇ ਵਡ
ਜੀ ਪ੍ਰਸੰਨ ਤੇ ਵਡਾ ਅਰੁ ਜੀ ਇਤੁ ਪਿਤ ਰਸਟ ਕੇ
ਪੁਤੁ ਕੀ ਸੈਨਾ ਕੇ ਜੁਏ ਜੋ ਪਾਗ ਜੋ। ਅਰੁ ਇਨੋ ਬਿ
ਖੇ ਮੁਖਿ ਭੀਖਮ ਅਰੁ ਦੁਖ ਅਰੁ ਕਰਨੁ। ਇਨ ਤੇ ਆ
ਨਿਯੋ ਕਰਿ ਨਿਤ ਨੇ ਜੋ ਧਾਏ। ਸੇ ਜੋ ਧਾ ਅਗਨਿ ਕੇ ਪ
ਰਬ ਤੇ ਜੋ ਸੇ ਜੋ ਏ। ਸੇ ਤੁ ਮਾਰੇ ਮੁਖਿ ਮਤਿ ਤਿਨੋ ਕੇ ਜੁ
ਤੁ ਪੜੇ ਦੇਖੇ ਏ। ਅਰੁ ਮਤ ਭੈਇ ਮਨ ਕੇ ਜੋ ਏ। ਤੁ

ਮਾਗੇ ਮੁਖ ਹੁ ਬਿਖੈ ਦਾ ਹੁ ਸੇ ਕਿ ਤਨੇ ਕੁ ਜੋ ਪਿਆ ਹੁ ਕੇ ਸਿ
 ਰਿ ਦਾ ਹੁ ਸਾ ਬਿਅਟ ਕੇ ਦੇਖ ਤਾ ਹੋ ॥ ਬਹੁ ਹੁ ਕੈ ਸੇ ਦੇ
 ਖੋ ਹੋ ਜੈ ਸੇ ਨ ਦੀ ਅਹੁ ਕੇ ਪਗ ਟਹ ਜਲ ਹੁ ਕੇ ਬਤੋ
 ਹੈ ॥ ਬੇਗ ਕੇ ਲੀਏ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਮਹਿ ਜਾਇ ਪੜ੍ਹ ਤੋ ਹੈ
 ॥ ਤਿਸ ਹੀ ਭਾਤਿ ਏ ਜੋ ਪਾਤੁ ਮਾਰਿ ਅਹੁ ਮੁਖ ਮ
 ਹਿ ਪੜ੍ਹ ਤੇ ਦੇਖੋ ॥ ਬਹੁ ਹੁ ਕੈ ਸੇ ਦੇਖੋ ਹੋ ਜੈ ਸੇ ਅਗ
 ਨ ਜਲ ਤੀ ਮਹਿ ਉਤ ਵਲੇ ਪਿਤੰਗ ਮਾਇ ਪੜ੍ਹ

ਤੇਐ। ਤੈਸੇ ਯੀ ਬਹੁਤੇ ਬੇਗ ਕੋ ਲੀਏ। ਤੁਮਾਰੇ ਮੁਖ
ਬਿਖੈ ਏ ਜੋ ਪਾਆਇ ਪੜ੍ਹਤੇ ਦੇਖਤਾ ਤੋ। ਅਹੁਜੀ
ਕਿਤਨੇ ਕਉ ਜੋ ਪਾਤੁਮ ਸੁਆਸ ਸਾਖ ਨਿਗਲਿ ਲੇ
ਤੇ ਤੋ। ਅਹੁਜੀ ਮਤ ਅਗਨਿ ਸਾਥਿ ਭਰੇ ਹੁਏ ਜੁ
ਤੈ ਤੁਮਾਰੇ ਮੁਖਿ ਤਿਨ ਤੁਮਾਰੇ ਕਰਿ ਸਾਥਿ ਕੋਤ
ਪਾਵੇ ਤੋ। ਅਹੁ ਤੁਮਾਰੇ ਤੇ ਜ ਕਰਿ ਸਾਗੀ ਬਿਸੁਭਰਿ
ਹਤੀ ਤੈ। ਤੇ ਬਿਸਨ ਜੀ ਤੇ ਮਤ ਬਿਸਨ ਜੀ ਅੰਸਾਤ

ਉਤੁਮਾਗਸਰੂਪਦੇਖਤਹੋਜੈਸਾਪੀਛੈਕਤਿਆਮਾਮ
 ਰਜੀਤਮਏਕਤੀਭੈਅਨਕਰੁਪਧਾਰਿਕਰਿਸਾਗੀਬਿ
 ਸਕੋਭਰਿਗਏਯੋਹੋਦੇਵਤਾਕੇਦੇਵਜੀ। ਤੁਮਤੁ
 ਕੋਮੋਨਮਸਕਾਰਹੈ। ਬਸਿਜੀਬਸਿਅਬਪ੍ਰਸੰ
 ਨਹੋਵਤੁਜੀ। ਤੁਮਗਾਆਦਿਅਹੁਅੰਤੁਤਉ
 ਪਾਇਆਚਹੇਥਾਸੋਜੀਨਤੀਪਾਇਸਕਤਾ। ਕਿ
 ਉਨਹੀਪਾਇਸਕਤਾਜੋਤੁਮਗਾਆਦਿਅਤਿ

ਤੇਇਤਬਿਪਾਇਆਭੀਜਾਇ। ਪਰਤੁਮਾਰਾਅਸਿ
ਅੰਤੁਰੈਯੀਨਤੀ। ਅਇਤੋਤਾਕਿਸੁਭੀਤਿਪਾਏ। ਇ
ਸੁਕਾਹੁਤੇਨਤੀਜਾਣੀਤਾ। ਅਰਜਨਕੇਬਚਨਸੁ
ਦਕੈਸ਼ੀਕਿਸਨਭਗਵਨਬੋਲਤਭਏ।

ਸ਼ੀਭਗਵਨੋਵਚੈ। ॥ ਤੇਅਰਜਨਇਸੁ
ਸਮੇਇਨਤੁਲੋਕੋਕਾਕਾਲਗੁਪਤੀਤਉਯੀਤੋਪ੍ਰਗ
ਇਆਤੋ। ਇਹਜੇਸੁਭੈਬਡਗੁਪਧਾਰਿਆਚੈ। ਇਤੁ

ਜੇਦੁਹਜੇਪਨਕੀਸੈਨਕੇਜੋਧਸਨਮੁਖਦੇਖੀਤੈਏ॥ ਏ
 ਸੁਸਭਤੀਏਕਤੁਸੁਬਿਨਾਨਾਹੋਤਿਗੇ॥ ਸਭਨੇਕੇ
 ਗਸਿਲੇਉਗਾ॥ ਤਿਸੁਕਰਣਤੇਹਅਰਜਨਉਠ
 ਖੜ੍ਹਹੋਤਾ॥ ਜਸੁਲੇਤਾ॥ ਸਤੁਹੁਕੇਜੀਤਕਰਿਬ
 ਡੇਧਰਤੀਕੇਗਜਿਕੇਭੋਗਭੋਗਾਤੇਸਾਬਿਸਾਚਨ
 ਅਰਜਨਬਾਏਤਾ॥ ਬਿਅਰੁਦਾਹਣੇਤਾ॥ ਬਿਅਕ
 ਜੈਸੀਪਨਖਬਾਣਕੀਚੋਟਕਰਿਕਰਿਸਤੁਹੁਕੇ

ਮਾਗਿਐ ਭੁਕਾਰੁ ਹੁਤੇ ਅਰਿਜੁ ਨ ਕਾਨਾ ਭੁਸਾਵਿਸਾ
ਚਿਨੁ ਹੈ ॥ ਰੇ ਸਾਥਿ ਸਾਚਿ ਨ ਅਰਿਜੁ ਨਾਇ ਹਸਭਰੀ
ਜੇ ਧਾਮੁ ਬੇਪਹਿ ਲੇਹੀ ਮਾਰਿ ਰਾਖੇ ਹੈ ॥ ਤੂ ਨਿਮਿ
ਤਿ ਮਾਤ੍ਰ ਕਥਨੀ ਅਮਾਤ੍ਰ ਹੋਹਾ ॥ ਜੇ ਲੋਕ ਕਹੈ ਕਿ ਅ
ਰਜੁ ਨ ਮਾਰੇ ॥ ਸੇਏਹ ਜੇ ਧਾਕੈ ਸੇਹੈ ॥ ਦ੍ਰੁਵਾਕੈ ਸਾਹੈ
॥ ਜਿਸ ਤੇ ਤੁਮ ਸਭਰੀ ਸਸਤ੍ਰ ਬਿਦਿਆ ਸੀ ਬੇਹੈ ॥ ਅ
ਭਯਾਨਕੀ ਚਿਟ ਤੇ ਚੁਕਤਾ ਨਾਹੀ ॥ ਬਾਣਿ ਕਾਰਿ ਭੀ

ਮਾਯੇ ਅਰੁ ਸਾਧਿਕ ਰਹੀ ਮਾਰੈ ॥ ਮੇਸਾ ਤੇ ਦ੍ਰੁਹਾ
 ਜੈ ॥ ਅਰੁ ਭੀ ਬਖੁ ਵੈਸਾ ਜੈ ॥ ਜਿ ਸਕੈ ਪ੍ਰਤਾਪੀ
 ਤਨ ਕਾ ਬਹੁ ਜੈ ॥ ਕਿ ਪੂਰ੍ਵ ਜਾਥੇ ਗੀਇ ਛਾਹੀਇ
 ॥ ਤਬ ਹੀ ਤੇਗ ਕਾ ਛੁਹੈ ॥ ਮੇਸਾ ਇਛਾ ਚਰੀ
 ਤੇ ਭੀ ਬਖੁ ਜੈ ॥ ਜਾਥੇ ਇਸਕੀਇ ਛਾਹੀਇ ਤਾਥੇ
 ਹੀ ਮਾਰੈ ॥ ਅਰੁ ਜਾਇ ਦ੍ਰੁਬੁ ਵੈਸਾ ਜੈ ॥ ਇਸਕਾ
 ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿਆਕਰੈ ॥ ਕਹਾਤ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿਆਕ

ਹੈ॥ ਸੋਸੁਏ ਕਰਖੇੜਕੇ ਮੰਡਲ ਥਿਖੇ ਸੀਪਰ
ਸਰਾਮ ਕੇ ਕੁੰਡ ਹੈ॥ ਕੈਸੇ ਕੁੰਡ ਹੈ॥ ਜਥਿ ਪਰਸਰਾ
ਮਜੀ ਨਿਖੜਾਇ ਏਕੀ ਆਇ ਕੀ ਸਥਾਰਿਖ
ਤੀ ਮਾਰੇ ਤਿਨੇ ਖੜੀਓ ਕੇਰੁ ਧਰਸਾ ਥਿਪਾਰਿ
ਕੁੰਡ ਭਰੇ॥ ਤਿਨੇ ਕੁੰਡ ਪਾਰਿ ਥੈਠਾ ਜਾਇ ਦਰਿ ਥਕਾ
ਇਤਾ ਤਪਸਿਆ ਕਰੈ॥ ਅਰੁ ਏਹੁ ਬੰਦਾ
ਹੈ॥ ਕਿ ਮੇਰੇ ਪੁਤ੍ਰ ਕਾ ਸਿਰੁ ਕੋਈ ਰੂਮਿ ਪਾਰਿਕਾ

ਟਿਡਾਏਸੋਤਿਸਕਾਭੀਸਿਰੁਭੂਤਿਪਰਿਗਿਨਿ
 ਪੜ੍ਹਿਆਅਰੁਕਰਹੁਸੂਰਜਿਕਾਅਵਿਤਾਰਹੈ॥
 ਇਨਤੇਆਦਿਲੇਕਾਰਿਅਉਰਭੀਜੇਧਾਯੈ॥ਸੋ
 ਏਹਤੇਰੇਕਰਮਰਣਕੇਨਾਹੀ॥ਏਹਿਮੁਖੁਹੀਆ
 ਰਿਗਾਥੈਹੈ॥ਮੇਰਿਓਮਾਰਿਓਕੇਤੂੰਮਾਹਾਡਰ
 ਹਿਮਤੁ॥ਇਨੇਸਤੀਓਕੇਮਾਹਾਸੰਜਿਓਵਾਚ
 ॥ ਸੰਜੈਧੁਤਰਾਸਟਰਕੇਕਹੈਹੈ॥ਕੀਰੇਗਜਾ

ਜੀਵਿਰੀਟੀਜੁਹੈਅਰਜੁਨਮੁਕਟਸਾਖਿਜਨਮਿ
ਅਹੈਅਇਸਤੇਅਰਿਜੁਨਕਾਨਾਮੁਕੀਟੀਹੈਕੇ
ਸਵਜੁਹੈਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸਨਗੁਰਗਵਾਨਜੀਤਿਨਕੇਬਰ
ਨਮੁਕਿਕਾਗਿਅਹੁਅਪਣੇਦੇਨੇਗਥਜੇਤ੍ਰਿਕ
ਰਿਅਹੁਰੈਕਾਰਿਥਾਰਿਥਾਰਿਕਾਪੇਹੈਗਥਜੇ
ਤ੍ਰਿਕਗਿਅਹੁਥਾਰਿਥਾਰਿਕਾਪਤੇਕਾਪਤੇਸ੍ਰੀ
ਕ੍ਰਿਸਨਗੁਰਗਵਾਨਕੇਚਰਣਕਮਲੇਮਿਰਿਨਮ

ਸਿਕਾਰੁ ਕਰਿ ਕਰਿ ਅਹੁ ਗਇ ਗਾਇ ਬਾਣੀ ਹੋ
 ਇਕਾਰਿ ਬੈਲਤ ਕੁਇਆ ਅਰਜੁ ਨੇਵਾਰ
 ਅਜਿਕਿ ਛੁਰਗ ਵਾਨਕੀ ਦੇਹਿ ਬਿਖੇ ਅਰਜੁ
 ਨ ਅਉਰੁ ਰਹਿਤ ਦੇਖੈ ਸੋ ਮੁਖ ਕਾਰਿ ਕਹੈ ॥
 ਹੇਰਿ ਖੀਕੇ ਸਜੀਤੁ ਮਾਰੇ ਸਹੀਰਿ ਬਿਖੇ ਜੁਹੈ ਸੋ
 ਸਾਰੁ ਅਤਿ ਸੁਸੰਸਾਰ ਥੀਰ ਬਹੁਤੀ ਓਠੁ ਉਨ੍ਹੇ
 ਬਿਖੇ ਸਾਧਿ ਮਹੰਤਿ ਤਨੈ ਕੀਆ ਮੰਡਲੀਆ ਥੈ

ਗੀਆ ਦੇ ਖਤਾਹਿ ਸਿਮਰੀ ਤਿਆਪ ਸਮਾਹਿਤੁ
ਮਾਰੀ ਮਾਹਿ ਮਾ ਕੋ ਕਹੈ ਹੈ ਸਿਤੁ ਮਾਰੀ ਮਾਹਿ ਮਾ
ਕਹੈ ਸੁਨਣੇ ਕੈ ਪਰੈ ਪਰਮ ਪਦੁ ਜੁ ਹੈ ਮੁਕਤਿ ਬੈ
ਕੁੰਠ ਪਦੁ ਤਿਸੁ ਬੈ ਕੁੰਠ ਪਦੁ ਕੇ ਸਾਧਿ ਪ੍ਰਾਪਤਿ
ਹੋਏ ਦੇ ਖਤਾਹਿ ਸਿਮਰੈ ਕੁੰਠ ਗੀਤੁ ਮਾਰੀ ਦੇਹ ਬਿ
ਖੈ ਦੇ ਖਤਾਹਿ ਅਹੁ ਸੰਸਾਰ ਗੀਤੁ ਮਾਰੀ ਮਾਹਿ ਮਾ
ਕੇ ਕਹਿਣ ਹਾਰੇ ਸਾਧਿ ਗੀ ਅਹੁ ਬੈ ਕੁੰਠ ਗੀਟੇਹ

ਸਭਗੀਬਤੋਤੁਆਗੀਦੇਹਾਹੀਥਿਖੇਦੇਖਤਾਹੀ
 ਆਮਰਜੀਕਹੂੰਕਹੂੰਗਾਖਸੈਕੀਸੈਨਾਇਸੁਤੁਆ
 ਰੂਪਕੇਦੇਖਕਾਰਿਡਰੀਐਸੋਗਾਖਸਡਰਤੇਦ
 ਸਹੀਦਿਸਾਥਿਖੇਭਾਗਤੇਜਾਤੇਐਆਮਰਜੀ
 ਕਈਕੋਟਿਸਿਧਿਤੁਅਕੋਕਹੂੰਕਹੂੰਨਮਸਕਾ
 ਰੁਕਰਤੇਦੇਖਤਾਹੀਐਥਾਡਿਓਤੇਬਡੇਜੀਤੁਅ
 ਕੋਕਿਉਨਮਸਕਾਹਨਿਕਰੀਐਨਾਤੁਅਕੋਅ

ਵਸਿਨਮਸਕਾਰੁ ਕਰਨਾ ਆਇਆ ਹੈ। ਤੁਮਕੈ
ਸੇਧੋ ਆਇ ਸੁਸੰਸਾਰ ਕਾ ਕਰਨਾ ਗਾਜੁ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮਾ
॥ ਤਿਸੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕੇ ਗ੍ਰੀਆ ਦਕਰਤਾ ਤੁਮਕੋ ਅਰੁ
ਅਨੰਤ ਹੋ। ਅਰੁ ਸਭੁ ਨੇ ਦੇਵਤਾ ਕੇ ਪੁਰ ਹੋ। ਆਇ
ਸੁਤੇ ਦੇਵੇ ਸਕਹੀਓ ਅਰੁ ਸਭੁ ਨੇ ਦੇਵਤਾ ਕੇ ਖਿ
ਖੇਬ ਸੇਧੈ। ਤਿਸੁ ਕਾਰਣ ਤੇ ਤੁਮ ਜਗੰਨੀ ਦਾਸੋ
॥ ਅਰੁ ਜੀ ਤੁਮ ਅਭਿਨਾਸੀ ਹੋ। ਅਰੁ ਦੇਹਿ ਤੇ ਗ੍ਰੀਧ

੧੫੭

ਹੈਂਗੋਅਰੁਜੀਵਤੇਗੀਪਰੈਂਗੋਅਰੁਜੀਤਮਆ
 ਦਿਦੇਵਹੋਅਰੁਜੀਪੁਰਾਣਪੁਰਖਹੋਅਰੁ
 ਜੀਅਨੇਕਪ੍ਰਕਾਰਕੀਥਿਸ੍ਰਸਾਥਿਪੁਰਣਹੋ
 ਆਇਸੁਕਾਰਣਤੇਥਿਸ੍ਰਨਿਧਾਨਹੋਅਰੁਜੀਥੇ
 ਦੇਥਿਥੇਜਾਨਣੈਜੋਗੁਤਮਹੋਅਰੁਜੀਤਮਾਹ
 ਧਾਮੁਗ੍ਰਿਹਅਰੁਤੇਜੁਸਰੂਤੇਪਰੈਂਗੋਆਇਸੁਕਾ
 ਰਣਤੇਪਰੰਧਾਮਹੋਅਰੁਜੀਅਸੰਤਿਹੋਸਾਰੇ

ਸੰਸਾਰ ਕੇ ਤਿਪਾਤਿ ਕਰਤਾ ਹੋ ॥ ਹੇ ਮਾਧੁਰੂ ਜੀਥਾ
ਉਰੂਤਾ ॥ ਤੁਮਹੀ ਹੋ ॥ ਅਰੁ ਜੀਜਮੁਭੀਤੁ ਮਹੀ ਹੋ ॥
ਅਰੁ ਜੀਚੰਦ੍ਰਮਾਭੀਤੁ ਮਹੀ ਹੋ ॥ ਅਰੁ ਜੀਅਗਨਿ
ਭੀਤੁ ਮਹੀ ਹੋ ॥ ਅਰੁ ਜੀਬਰਨੁਭੀਤੁ ਮਹੀ ਹੋ ॥ ਅ
ਰੁ ਜੀਮਾਰੀਪ੍ਰਜਾਸ੍ਰਿਸਟਿਭੀਤੁ ਮਹੀ ਹੋ ॥ ਅਰੁ
ਜੀਪ੍ਰਜਾਕੀਪ੍ਰਾਤਿਭੀਤੁ ਮਹੀ ਹੋ ॥ ਅਰੁ ਜੀਪ੍ਰਤਾਮ
ਹਾਦਾਦਾਭੀਤੁ ਮਹੀ ਹੋ ॥ ਅਰੁ ਜੀਪ੍ਰਨਦਾਦਾਭੀ

ਤੁਮਹੀਰੇ ਪੁਰਜੀ ਤੁਮਾਗੀ ਏਕ ਏਕ ਮੂਰਤਿ
 ਕੇ ਮੇਰਾ ਸਹਸੁ ਸਹਸੁ ਬਾਰਿਨ ਅਸਕਾਰ ਹੈ ॥ ਬ
 ਹੁ ਵਿਭੀ ਨ ਅਸਕਾਰ ਹੈ ॥ ਬਹੁ ਤੁਭੀ ਨ ਅਸਕਾ
 ਰ ਹੈ ॥ ਨ ਅਸਕਾਰ ਜੀ ਨ ਅਸਕਾਰਾ ਹਿ ਮਹਾ ਪੁ
 ਰਜੀ ਤੁਮਾਰੇ ਸਨਮੁਖੁ ਤੁਮਾਰੇ ਨ ਅਸਕਾਰਾ ॥
 ਤੁਮਾਗੀ ਪੀਠ ਕੇ ਨ ਅਸਕਾਰਾ ॥ ਤੁਮਾਗੀ ਦਾਹਣ
 ਥੇ ਤੁਕੇ ਨ ਅਸਕਾਰਾ ॥ ਤੁਮਾਗੀ ਬੀਠੀ ਓ ਤੁਕੇ ਨ

ਮਸਕਾਰਾ ਤੁਮਾਰੇ ਤਲੇ ਕੀ ਓੜਕੇ ਨ ਅਸਕਾਰ
ਤੁਮਾਰੇ ਉਪਰਿ ਕੀ ਓੜਕੇ ਨ ਅਸਕਾਰਾ ਤੁਮਾ
ਰੀ ਸਰਬਤ ਓੜਕੇ ਨ ਅਸਕਾਰ ਹੋ ॥ ਅਰੁ ਜੀ ਤੁਮਾ
ਰੇ ਬੀਰ ਜਪਗਾ ਕੁ ਅਕਾਰੀ ਅੰਤੁ ਵਿਦੁ ਨਾਹੀ ॥
ਅਰੁ ਜੀ ਸਰਕੇਰੀ ਤਰਿ ਤੁਮਾਰੀ ਹੋ ॥ ਅਰੁ ਜੀ ਸ
ਰਕੇ ਬਾਹਰਿ ਕੀ ਤੁਮਾਰੀ ਹੋ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ ਜੋ ਕੁ
ਸਖਾਜਾ ਏਕੈ ਮੁਖਿ ਪਾਟਿ ਬਾਢਿ ਬਚਨ ਕਹੈ ॥

ਸੁਆਭਿਆਬਰਨਕਹੇਯੋਯੋਕ੍ਰਿਸਨਮੇਗਰਭੁ
 ਲੇਆਭਿਯੋਜਾਦਵਮੇਗਅਮਕਾਕਾਰਜੁਕ
 ਗਾਹੇਸਖੇਮੇਰੀਏਹਟਹਲਕਗਾਸੁਹੇਮਹਾਪ੍ਰ
 ਭੂਜੀਏਹਿ ਮੁਏਅਜਾਨਿਤੇਅਵਗਿਆਕਰੀ
 ਯੋਸੇਹਉਤਮਕੇਪਹਿਚਨਤਾਨਥਾਜੋਤਮ
 ਅਸੇਬਡੇਈਸੁਹਪ੍ਰਕਹੇਹਉਤਮਾਰੀਅਹਿ
 ਯਾਨੇਕੇਸਦਧਾਨੁਨਥਾਅਸਦਧਾਨੁ

ਥਾ ਅਚੇਤੁ ਥਾ ਹੋ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਜੋ ਕੁਛੁ ਮੁਏ ਹਸਤੇ
ਅਵਗਿਆ ਕਰੀ ਹੈ ਅਰੁ ਤੁਮਾਰੀ ਸਮਾਨਿ ਮਾਰ
ਗਿ ਚਲਿਆ ਹੋ ਅਰੁ ਜੀਤੁ ਮਾਰੇ ਸਥਾਏ ਕਰੀ
ਸਿਹਤਾ ਪਾਰਿ ਸੈਨੁ ਕੀ ਆਹੋ ਅਰੁ ਜੀਤੁ ਮਾਰੀ ਸ
ਮਾਨਿਏ ਕਿ ਅਸਾਨਿ ਪਾਰਿ ਬੈਠਾ ਹੋ ਸੁਹੇ ਅਚੁ
ਤੁਮਾਰਿ ਨਾਸੀ ਪੁਰਖ ਜੀ ਹਊ ਆਪੁ ਈ ਅਵ
ਗਿਆ ਤੁਮੇ ਤੇ ਖਿਆ ਕਰਾਵੇ ਹੋ ਹੋ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ

ਮਾਗੀ ਮਾਹਿਮਾ ਅਪ੍ਰਮੇਏ ਹੈ। ਪ੍ਰਮਾਣੁ ਜੁ ਹੈ ਲੋਕਾ
 ਮਾਤਿ ਸਤੇ ਪ੍ਰਮੇਏ ਹੈ। ਇਸੁ ਕਾਰਣੁ ਤੇ ਪ੍ਰਮੇਏ ਹੈ।
 ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਅਸਥਾਵਰ ਕਹੀ ਅਹਿ ਜੇ ਠਏ ਨਤਨ
 ਹੀ ਚਲਤੇ। ਸੇ ਕਉਨੁ। ਪਰ ਬਾਤਿ ਅਰੁ ਬਿਰਛ
 ਅਰੁ ਤਿਨੁ ਜੁ ਹੈ ਪਾਹੁ। ਏਹ ਅਸਥਾਵਰ ਹੈ। ਅ
 ਰਜੰਗ ਮਜੇ ਚਰਨੇ ਕਹਿ ਚਲਤੇ ਹੈ। ਸੁਯੋ ਮਹਾ ਪ੍ਰ
 ਭੂ ਜੀ ਅਸਥਾਵਰ ਨੰਗ ਮਕੇ ਪਿਤਾ ਤੁਮ੍ਹਰੇ।

ਅਰੁਨੀ ਅਵਸਿਕ ਰਿਸਾਮ ਸਾਮ ਸਭ ਨੇ ਕੇ ਪੂਜ
 ਹੋ ਅਰੁ ਸਭੁ ਨੇ ਗੁਰੇ ਕੇ ਗੁਰੁ ਹੋ ਅਰੁਨੀ ਤੁਮਾਰੀ
 ਸਮਾਨੀ ਹੀ ਕੋਈ ਨਾ ਹੀ ਅਧਿਕ ਕਰਾਤੋ ਹੋਇ
 ਹੋ ਪੁਰਨੀ ਤਿਲੋ ਕੀ ਥਿਕੇ ਕੋਈ ਨਾ ਹੀ ਅਤਿ
 ਸੁਕਾਰਨ ਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਦਾ ਰਜੁ ਹੋ ਤੁਮ ਸੋਹ ਉ
 ਤੁਮ ਕੋ ਦੇਹਿ ਕਾਰਿ ਅਸਟੰਗ ਰੰਡ ਉਤਿ ਕਰੋ
 ਹੋ ਹੋਈ ਸਹੋ ਉਸਤਤਿ ਕਰੇ ਨੇ ਕੋ ਜੋਗ ਮੁਖ ਪ

ਰਿਤੁ ਮਾਕਿਰ ਪਾਲਹੋ ਵਹੁ ॥ ਜੈ ਸੇ ਪੁਤ੍ਰ ਕਾ ਅਪ
 ਰਾਧੁ ਪਿਤਾ ਖਿਮਾ ਕਰੈ ॥ ਅਹੁ ਜੀ ਜੈ ਸੇ ਪਤਿ ਬ
 ਤਾਇ ਸਤ ਹੀ ਕਾ ਅਪਰਾਧੁ ਕਰਤਾ ਖਿਮਾ ਕ
 ਰੈ ॥ ਇਸੀ ਪਾਰਿ ਕਾਰਿ ਮੇਰੀ ਅਵਗਿਅਾ ਖਿ
 ਮਾ ਕਰੈ ॥ ਹੇ ਮਹਾ ਪੁਰੂ ਜੀ ॥ ਐਸਾ ਤੁਮਾਰਾ ਸ੍ਰ
 ਰੂਪੁ ਭੁਝੇ ॥ ਆਗੇ ਕਬਹੂ ਨਾ ਹੀ ਦੇ ਖਿਮਾ ॥ ਅਥਿ
 ਹੀ ਦੇ ਖਿਮਾ ॥ ਜੈ ਜੀ ॥ ਇਸੁ ਤੁਮਾਰੇ ਸ੍ਰੂਪੁ ਕੇ ਦੇ

ਭਿਕਰਿ ਮੁਝ ਕੋ ਡਰਨੁ ਆਵੈ ॥ ਯੇ ਜਗੀ ਨਿਵਾ
ਸੇ ਦੇਵੇ ਸਾਥਿ ਜੀ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਵਹੁ ॥ ਮੁਝ ਕੋ
ਅਥਿਵਹੀ ਸ੍ਵਰੂਪੁ ਦਿਖਾਵਹੁ ॥ ਅਥਿਜੀ ਮੁ
ਝ ਕੋ ਅਥਿਬਹੁ ਨੁ ਉਸੀ ਤੁਮਾਰੇ ਰੂਪ ਕੇ ਦੇਖ
ਵੇਕੀ ਬਾਛਾਹੈ ॥ ਕੈਸੇ ਰੂਪ ਕੀ ਤੁਮਾਰੇ ਸਿਰਿ
ਪਾਰਿ ਪਰਮ ਸੁੰਦਰੁ ਤੁਕਢਾ ॥ ਅਰੁ ਸੁਵੇਖਿ ਥਿਥੇ
ਥਰਿ ਥਰਿ ਕਰਤੇ ਕੁੰਡਲਾ ॥ ਸੇਭਾ ਪਾਵੈ ॥ ਅਰੁ

ਅਤਿਸੁੰਦਰਿਸਾਚਿਕਨਿਘੁੰਘਰੀਆਰੇਕੇਸ
 ਸੋਭਾਪਾਵੈਹੈ॥ ਅਰੁਉਪਰਿਤੁਆਰੇਪੀਤੰਬ
 ਰਥਿਗਜੈਹੈ॥ ਅਰੁਕੰਠਥਿਖੇਬਨਮਾਲਾਥਿ
 ਗਜੈਹੈ॥ ਅਰੁਏਕਤੁਆਰੇਹਸਾਤਿਕਮਾਲਿਥਿ
 ਖੇਕਉਮੇਦਕੀਗਦਾਥਿਗਜੈਹੈ॥ ਅਰੁਏਕ
 ਹਸਾਤਿਕਮਾਲਿਥਿਖੇਸੁੰਦਰਸੁਨਚੜਾ॥ ਅਰੁਏ
 ਕਹਸਾਤਿਕਮਾਲਿਥਿਖੇਮੇਰੈਘੋਤ੍ਰਿਓਕੀਆ

1
ਬਾਗਾ ਅਰੁ ਏਕਹਾ ਬਘੇ ਟੇ ਪੇਰੁ ਕੀ ਛਟੀ॥
ਹੇ ਬਿਸੁ ਮੁਰਤੀ ਹੇ ਸਾਸੁ ਬਾਹਿ ਅਭਿਵਹੀ ਚਤੁ
ਰੁ ਰੁਜਰੁ ਪੁਮੁ ਏਕੇ ਦਿਖਾਵਹੁ॥ ਅਰਜੁਨ ਕੀ
ਬੇਨਤੀ ਮਾਨ ਕਰਿ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸਨ ਰੁਗਵਤ ਬੇਲਤ
ਰੁਏ॥ ਸ੍ਰੀ ਰੁਗਵਤੇ ਵਾਚਾ॥ ਹੇ ਅਰਜੁਨ ਏਹ ਸੁ
ਰੁਪੁ ਤੁਝ ਕੇ ਮੁਏ ਪ੍ਰਸੰਨੁ ਹੋਇ ਕਾਰਿ ਦਿਖਾਇ
ਆਹੈ॥ ਸੇਏਹੁ ਕੈਸਾ ਸੁਰੁਪੁ ਹੋ॥ ਆਪਣੇ ਆ

ਤਮਕਾਦਰਸਨੁਤੁਤਕੋਰਿਕਾਇਅਹੈ॥ ਬ
 ਹੁਕੈਸਾਸੁਰੁਪੁਹੈ॥ ਸਰਨੇਤੇਪਰੈਹੈ॥ ਅਰੁਅ
 ਨੰਤਿਹੈ॥ ਜਿਸਕਾਅੰਤੁਨਾਹੀ॥ ਅਰੁਜਿਸਕੀ
 ਆਦਿਭੀਨਾਹੀ॥ ਸੇਐਸਾਪਰਮਈਸੁਰਸੁ
 ਰੁਪੁਤੁਤਕੋਰਿਕਾਇਅਹੈ॥ ਅੁਏ॥ ਬਹੁ
 ਕੈਸਾਸੁਰੁਪੁਹੈ॥ ਜੋਕੋਈਚਾਰਿਬੇਦਪਵੈ॥ ਤਿ
 ਸਕੋਭੀਦੇਖਲਾਦਰਲਹੁਹੈ॥ ਅਰੁਜੁਕੋਈ

ਜਗਿ ਕਹੈ ਤਿਸ ਕੋ ਭੀ ਦੇਖਣਾ ਦੁਰਲਭੁ ਹੈ॥ ਅਰੁ
 ਜੁ ਕੋਈ ਅਨੇਕ ਪਾਠ ਪੜੈ ਤਿਸ ਕੋ ਭੀ ਦੇਖਣਾ ਦੁਰ
 ਲਭੁ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਦਾਨੇ ਕਰਿ ਭੀ ਦੁਰਲਭੁ ਹੈ॥ ਅਰੁ
 ਤੀਰਥ ਕੋਇ ਸਨਾਨੇ ਕਰਿ ਭੀ ਦੁਰਲਭੁ ਹੈ॥ ਅ
 ਰੁ ਬਡੀ ਤਪਸਿਆ ਕਰਿ ਭੀ ਦੁਰਲਭੁ ਹੈ॥ ਹੇਕ
 ਰ ਬੰਸੀ ਉਥਿ ਖੇਸੇ ਸੁਸਟ ਅਰਜੁਨ ਤਿਲੋਕੀ ਥਿ
 ਖੇ ਕਿਸੀ ਕੀ ਸਕਾਤਿ ਨਾਹੀ ਜੇ ਦੇਹ ਮੇਰਾ ਸੁਰੁ ਤੁ

ਦੇਖਿਸਕੈ। ਏਕਤੁਏਹੀ ਦੇਖਿਆਹੈ। ਅਉਰ
 ਕਿਨੁਨਾਹੀ ਦੇਖਿਆ। ਤਿਸੁਕਾਰਣਤੇਹੋਅ
 ਰਜੁਨਕੈ। ਇਕੋਤਿਆਗਿਕਾਰਿਅਹੁਡਰਿਕ
 ਰਿਮੂਢਸਾਹੇ। ਇਗਿਆਹੈਸੇਡਹੁਭੀਤਿਆ
 ਹੁਅਹੁਮੂਢਤਾਕੋਤਿਆਗੁ। ਅਹੁਮੇਰਾਅ
 ਤਿਵਡਾਅਹੁਪੋਰਿਕੁਇਆਨਿਕਸੁਰੂਪੁਦੇ
 ਖਿਕਾਰਿਜੇਤੂੰਡਹਿਗਿਆਹੈ। ਸੇਡਹਿਕੋਤਿ

ਆਗਿ ਕਹਿ ਕਰਿ ਬਹੁ ਧੁਪੀ ਤਿਸ ਨਹਿ ਹੋਰੁ ਅ
 ਨਥਿ ਖੇਮੁ ਸਿਉ ਧੁਪੀ ਤਿਕਰੁ ਬਹੁ ਧੁਪੀ
 ਵਹੀ ਸੁਰੁ ਪੁਟੇ ਖੁਸੀ ਸੰਜਿ ਉਦਾਗ ਸੰਜੇ ਧੁਪ
 ਗਸਟਰ ਕੇ ਕਹੈ ਹੋਰੁ ਕਿਹੋਗ ਜਾਨੀ ਬਾਸ ਦੇ ਵਜ੍ਹ
 ਹੈ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸਨ ਭਗਵਨ ਜੀ ਅਰਜੁਨ ਕੇ ਇਹੁ
 ਬਚਨੁ ਕਹਿ ਕਹਿ ਬਹੁ ਧੁਪੀ ਹੋਰੁ ਅਰਜਨ ਕਾ
 ਸਖਾਸਰੁ ਧੁਪੀ ਸੇਈ ਅਰਜਨ ਕੇ ਦਿਖਾਵਤ

ਕੁਏ॥ ਅਬ ਅਰਜਨ ਕਾਰੈ ਮਿਟਾਇ ਕਾਰਿ ਅਰ
 ਜਨ ਕੋ ਸੀ॥ ਤਿਉ ਪ੍ਰਯਾਤੁ ਕੁਏ॥ ਆਪਿ ਭੀ ਸੀ॥
 ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਹੋਵਤੁ ਕੁਏ॥ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸਨ ਰੁਗਾ ਵਾਨ
 ਕਾ ਸੀ॥ ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਦੇਖ ਕਾਰਿ ਅਰਜਨ ਬੋਲਤੁ
 ਇਆ॥ ਅਰਜਨੇ ਵਾਚੈ॥ ॥ ਹੇ ਜਨ
 ਰਦਨ ਦੇਵ ਜੀ॥ ਇਹੁ ਤੁਮਾਰਾ ਅਨੁਖ ਕਾ ਸੀ॥ ਤਿ
 ਸੁ ਰੂਪੁ ਮੁਏ ਦੇਖਿਆ॥ ਸੋ ਇਸ ਸਰੂਪ ਕੇ ਦੇਖ

ਕਹਿ॥ ਹਉਆਪੁਣੀਪ੍ਰਕਿਰਤਿਮਹਿਕੀਆਇ
ਆ॥ ਅਰੁਚੇਤੰਤਾਭੀਪਾਈ॥ ਅਰੁਸਾਂਤਿਸੁ
ਕੁਭੀਪਾਇਆ॥ ਅਰਜਨਕੇਬਚਨਸੁਇਕ
ਰਿਸੀਕ੍ਰਿਸਨਭਗਵਾਨਜੀਭੋਲਤਕਏ॥
ਸੀਭਗਵਾਨੇਵਚੈ॥ ॥ ਹੇਅਰਜਨਇਹਜੁਮੇਰਾ
ਸਰੁਪੁਤੁਝੈਦੇਖਿਆਰੈ॥ ਸੋਦੇਖਣਾਆਤਿਦੁ
ਰਲੁਭੈ॥ ਇਹਸਰੁਪੁਕਥਹੁਦੇਵਤਿਆਭੀਨ

ਹੀ ਦੇ ਖਿਆਲ ਇਸੁ ਸਰੂਪ ਮੇਰੇ ਦੇਖ ਲੇ ਕੀਏ
 ਵਤੇ ਨਿਤ ਹੀ ਬਾਛਾ ਕਰਤੇ ਹੈ। ਸੇਵ ਹੁਕੈ ਸਾ
 ਸਰੂਪੁ ਤਥੇ ਦੇਖਾਇਆ ਹੈ। ਬੇਦ ਪਾਠੀ
 ਅਹਕੋ ਦੁਰਲੇਭ ਹੈ। ਹੇ ਅਰਜਨ ਹਉ ਬੇਦ
 ਹੁਕ ਰਿਕੀ ਨਹੀ ਪਾਈ ਤਾ। ਅਰੁ ਨਾਤ ਪਾਸਿ
 ਆਤੇ ਪਾਈ ਤਾ। ਅਰੁ ਨਾਟ ਨੇਤੇ ਪਾਈ
 ਤਾ। ਅਰੁ ਨਾ ਜਗੁ ਹੁਤੇ ਪਾਈ ਤਾ। ਸੇ

ਅਨੇਕ ਪਰਕਾਰ ਕੇ ਜੋ ਧਰਮ ਆਤਿ ਨੇ ਕਰਿ
ਹਉ ਪਾਵਣਾ ਕਠਨ ਹੋ ਜੋ ਤੁਝਿ ਕਿਉ ਕਰਿ ਪਾ
ਇਆ ਹੋ ਸੋ ਸੁਣਾ ਤੁਮੇਗਾ ਅਨੰਤ ਭਗਤੁ ਹੈ॥
ਮੁਖਿ ਚਿਨਤਾ ਤੁਅਉਰ ਕਿਸੀ ਕਾਰਜ ਨੁ ਕਰ
ਤਾਨ ਹੀ॥ ਇਸੁ ਕਾਰਨ ਤੇ ਹਉ ਤੁਝੇ ਦੇ ਖਿਆਲੇ
ਝਹੁ ਕਰਿ॥ ਅਰੁ ਗਿਆਨ ਕੇ ਨੇ ਝਹੁ ਕਰਿ ਪਾਰਿ
ਚਾਇਆ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਪਰੰਤਪ ਅਰਜਨ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗ

ਤਕਰਿਤੁ ਏਹ ਉਪਾਇਆ ॥ ਤੇਗ ਅਧੀਨੁ ਹੋ
 ॥ ਅਰੁ ਤੁਮੁ ਏ ਥਿਖੇ ਪਗ ਪਾਤਿ ਕੀ ਕਾਇਆ ॥ ਤੁ
 ਮੁ ਏ ਥਿਖੇ ਹਉ ਤੁ ਏ ਥਿਖੇ ॥ ਹੋ ਪੰਡਨੰਦ ਨ ਅਰਜ
 ਨ ਤੁ ਏ ਕੇ ਕਰਣਾ ਮੇ ਸੁਣਾ ॥ ਪਰਮ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਾਥਿ ਮੇ
 ਗੀ ਪੂਜਾ ਕਰਾ ॥ ਅਰ ਸੁਆਸੁ ਮੁਆਸ ਮੇਰਾ ਨਾ ਮੁਸਿ ਮ
 ਹੁ ਕਰਾ ॥ ਇਤੁ ਪ੍ਰਕਾਰ ਮੇਰਾ ਕਰਗਤ ਹੋ ॥ ਅਰੁ ਸੀਸਾ
 ਰ ਕੇਲੀ ਕਰੁ ਕਾਸੀ ਗੁਨ ਕਰਾ ॥ ਅਰੁ ਸਗੁਨੇ ਕੂਤੁ ਪ੍ਰਾਣੀ

ਅਹੁਸਾਖਿ ਨਿਰਵੈਰ ਰਹਾ ਜਥੇ ਅਸਾਹਿ ਵਹਿਗਾਤ
ਬਮੁਖਿ ਬਿਖੇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਈਗਾ॥

ਇਤਿਸ਼੍ਰੀ ਕੁਰੁ ਵਤਗੀ ਤਾਸੁ ਪਾਨਿਖਤਸੇ
ਬ੍ਰਹਮਾਦਿ ਦਿਆ ਜੋਗਸਾਸਤ੍ਰੇ ਸ਼੍ਰੀਕ੍ਰਿਸਨਾ ਅਰ
ਜਨ ਸੰਬਾਦੇ॥ ਬਿਸਰੁ ਪੁਰਸਨ ਜੋਗਨਾਮਦਿਕਾ
ਦਸੋ ਪਿਆਉ॥ ੧॥ ਅਰਜਨੇ ਵਚੈ॥

ਅਰਜਨ ਸ਼੍ਰੀਕ੍ਰਿਸਨ ਕੁਰੁ ਵਾਨ ਪਾਹਿ ਪ੍ਰਸੰਨ੍ਹ ਕਰੇ

ਜੈਸੇ ਕਿਹੋ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਏਕ ਤੁਮਾਰੇ ਭਗਤ ਤੁਮਾਰੇ
 ਇਸੁ ਕਮਲ ਨੈਨ ਕੇ ਉਪਾਸਾ ਕੀਯੋ ॥ ਇਸੁ ਸੁਰੂ
 ਪੁਕੀ ਨਿਰੰਤਰਿ ਉਪਾਸਨਾ ਕਰੈ ॥ ਅਹ ਦੂਸ
 ਰਾਜੇ ਤੁਮਾਰਾ ਅਖਰ ਅਥਿਨਾ ਸੀਸੁ ਪੂਰੈ
 ਜੀ ॥ ਅਹ ਤਿਸੁ ਅਥਿਨਾ ਸੀਸੁ ਪ੍ਰਕਾਸਨ ਰਿ
 ਦੇ ਸਭੀ ਕਹਤੇ ॥ ਅਨਰਿ ਦੇ ਸਾਕਿ ਸਕ ਉਕ
 ਹੀ ॥ ਜੇ ਸਕੀ ਮਾਹਿ ਬਾਥ ਗਨਿ ਬਿਖੈ ਨਹੀਆ

ਵਤੀਏਕਤੋਤੁਮਾਰੇਤਿਸੁਸਹੁਪਕੇਓਪਾਸਕਿ
ਚੈਅਤਨੇਦੇਨੇਓਪਾਸਕੋਥਿਖੇਰਤੁਹਓਪਾਸ
ਕੁਕਓਨੁਕਹੀਐਅਸੇਹੇਮਹਾਪੁਰਜੀਕਿਰਪਾ
ਕਾਰਿਇਸੁਮੇਰੇਪ੍ਰਸੰਨਕਾਉਤਹਦੇਹੋਅਰ
ਜਨਕੀਬੇਨਤੀਮਾਨਿਕਾਰਿਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸਨਕੁਰਾ
ਵਾਨਜੀਬੇਲਤਕੁਏਅਸੀਕੁਰਾਵਨੇਵਾਐ
ਹੋਅਰਜਨਏਹੁਜੇਅਗਪ੍ਰਗਾਟਿਸਹੁਪੁਕ

ਮਲਨੈ ਨਹੈ॥ ਜੇ ਮਨ ਕਾ ਨਿਹਚੁ ਲੁਚੇ ਤਾ ਮੇਰੇ॥
 ਬਿਖੇਰਾ ਬਿਕਾਰਿ॥ ਅਰੁ ਪਰਮ ਸਰਧਾ ਸੰਜੁ
 ਗਾਤਿ ਨਿਤਿ ਜੁ ਗਾਤਿ ਇਤੁ ਪ੍ਰਕਾਰਿ ਜੇ ਮੇਰੇ॥
 ਇਸੁ ਕਮਲ ਨੈਨ ਸਹੁ ਪ੍ਰਕੇ ਉਪਾਸ ਕਰੈ॥
 ਮੇਰੇ ਮਾਤਿ ਬਿਖੇ ਏਕ ਏ ਹਰੁ ਗਾਤਿ ਮਾਤਿ ਸੇ
 ਸਾਟਿ ਹੈ॥ ਅਤੇ ਰਤੁ ਰਹੈ॥ ਅਥਿ ਦੂਸਰੇ ਸਹੁ
 ਪ੍ਰਕਾਰਿ ਰਤੁ ਸੁਣੁ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਤੇ ਦੂਸਰੇ

ਰੇਸਰੂਪਕਾਮਹਤਮੁਸੁਲਾਪਿਥਮੇਤੋਅਖਰਮੁ
ਭਿਨਸੀਹੋਅਹੁਤਿਸੁਕੀਅਹਿਮਾਜਿਹਵੇ
ਬਚਨਕਰਿਕਹੀਜਾਤੀਨਹੀਅਇਤਿਕਾਰੁ
ਤੇਤਿਸਕੇਅਨਰਿਦੇਸੁਕਹਤੇਹੋਅਰਨੇੜ
ਹੁਕਰਿਦੇਥਿਅਨਹੀਜਾਤਾਅਇਸੁਕਾਰੁ
ਤੇਅਥਿਅਕਰਤਕਹੀਏਹੋਅਹੁਸਰਬਥਿ
ਆਪੀਹੋਅਹੁਨਕਰਿਤਿਸੁਕਾਸਰੂਪੁ

ਪ੍ਰਤਾਪੁਚਿਤਾਵਿਆਨਹੀਜਾਤਾ॥ਇਸੁਕਾਰਨੁ
 ਤੇਅਚਿਤੁਕਹੀਏਹੈ॥ਅਰੁਤਿਸੁਥਿਖੈਕੈ
 ਟੀਥਿਕਾਰਨਹੀ॥ਕਿਅਥਿਕਾਰੁਕਬਹੂਬ
 ਦਿਤਾਘਾਟਿਤਾਨਹੀ॥ਇਸੁਕਾਰਨੁਤੇਕੁਟਿ
 ਸਥਕਹੀਐਹੈ॥ਅਰੁਕਬਹੂਠਉਤ੍ਰਿਤੇਹਲ
 ਤਾਚਲਤਾਨਹੀ॥ਇਸੁਕਾਰਨੁਤੇਅਚਲੁਕਹੀ
 ਏਹੈ॥ਅਰੁਅਓਰਕਿਸੀਦੁਸਰੇਕਾਰਲਾਇ

ਆਹਲਤਾਨੀ। ਇਸੁਕਾਰਨੁ ਤੇ ਪ੍ਰੇਵਕਹੀਏ
ਹੈ। ਏਤੈ ਆਰਪੁ ਤਾਪੁ ਮੇਰੇ ਅਭਿਅਕਤਸ
ਰੂਪਕੇ ਮੁਏ ਕਹੇ। ਅਭਿਜੇ ਇਸਕੇ ਉਪਾਸ
ਕਸੇਵਕਹੈ ਤਿਨਕੇ ਸਾਧਨ ਬਢਨੁ ਸੁਲਾ। ਜਿਨੇ
ਸਾਧਨੇ ਕਰਿ ਅਭਿਕਤਸ ਰੂਪੁ ਪਾਈਐ। ਤਿ
ਨੇ ਤੀਨ ਸਾਧਨਾ ਕਰਹੀ ਕਉਲੁ ਤੀਨਿ ਮੁਖ
ਤੇ ਸਮਸਤਿ। ਇੰਦ੍ਰੀਆ ਕਾ ਸੰਜਮੁ ਕਰਿ ਕਰਿ

ਏਦੀਆਜੀਤਿਰਖਈਆਅਹੁਸਕੁਨਹੁ
 ਕੁਤੇਪੁਲੀਅਹੁਸਾਸਿਸਮਤਾਦਿਸਾਟਿਅਹੁ
 ਸਭਤੇਕੁਤਹੁਪੁਲੀਅਹੁਕੀਕਲਿਆਲਥਿ
 ਥੇਤਿਨਕੀਪੁੀਤਿਅਕਿਆਪੁੀਤਿਅਕੇਹੇਅਥਿ
 ਨਾਸੀਪੁਰਖਜੀਸਭਨੇਕੇਸੁਖੀਰਖਯੋਇਨੇ
 ਤੇਸਾਧਨਹੁਕਰਿਅਸਥਅਕਤਸਹੁਪ
 ਕੈਓਪਾਸਕੀਆਥਿਈਸੁਜੁਹੈਸੇਮੁਏਕੇਪਾ

ਵੈਰੈ॥ ਅਥ ਅਰਜਨ ਅਭਿਰਸੁ ਨੁ ਜੇ ਮੇਰੇ ਅ
ਥਿਗਤਿ ਸਹੁ ਪਵੇ ਉਪਾਸਕ ਹੋ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਅ
ਧਿਕ ਤੇ ਅਧਿਕ ਕਠੇ ਸੁਕ ਸਟੁ ਹੋ॥ ਕਿਆ ਕ
ਸਟੁ ਹੋ ਸੇ ਸੁਨਾ ਸਭ ਹੀ ਏਦ੍ਰੀਆ ਜੀਤ ਲੀਆ
ਏ ਭੀ ਕਠਨ ਹੋ॥ ਅਰੁ ਸਮਤਾ ਦ੍ਰਿਸਾਇ ਭੀ ਕਠ
ਨੁ ਹੋ॥ ਅਰੁ ਜੋ ਕੋਈ ਧੂ ਜਾ ਕਾਰਿ ਜਾਇ ਤਿ ਸਕਾ
ਭੀ ਕਠਾ ਬਾਢਨਾ॥ ਅਰੁ ਜੋ ਕੋਈ ਦੁਖੁ ਦੇਇ ਜਾ

ਇਤਿਸਕਾਭੀਰੁਲਾਥਾਛੁਲਾਏਤੋਜਿਨਿਦੇ
 ਹਧਾਰੀਯੈਤਿਸਕਉਤੀਨੋਸਾਧਨਾਕਹਣੀਕ
 ਠਨਹੈ॥ ਅਹੁਜਿਸਕੇਪਾਟਨੇਕੇਨਮਿਤਿਐ
 ਸ੍ਰੀਕਠਨਸਾਧਨਾਕੀਜੇਹੈ॥ ਸੋਤੋਦੇਖਏਮੇ
 ਨਾਹੀ॥ ਨੇੜਦੇਖਿਕਰਿਕਿਆਸੁਖੁਪਾਧਰਿ
 ॥ ਅਹੁਬਚਨਕਰਿਤਿਸਕੀਮਹਿਮਾਕਹੀਜਾ
 ਤੀਨਹੀ॥ ਸੁਭੀਜਿਹਵਾਕਭੀਹੁਕੁਲੁਗਾਇ

ਕਰਿਸੁਖੁਪਾਵੈ॥ ਅਰੁ ਅਨਿਕ ਰਿਚਿਤਾ ਕਰੇ॥
 ਨਹੀ ਆਵਤਾ॥ ਤਬ ਮਨੁ ਕਵਣੁ ਸਰੂਪ ਕੇ॥
 ਤਵ ਕਰਿ ਨਿਸਚਲੁ ਹੋਇ ਸੁਖੁਪਾਵੈ॥ ਇਸੁ
 ਕਾਰਣੁ ਤੇ ਜਿਨ ਦੇਹ ਧਾਰੀ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਅਭਿ
 ਕਤ ਕੀਉ ਪਾਸ ਨਾ ਭਿਖੇ ਕਸਟੁ ਹੋ॥ ਅਥ ਅ
 ਰਜਨ ਮੇਰੇ॥ ਇਸੁ ਕਮਲ ਨੈਨ ਸਰੂਪ ਕੇ॥
 ਪਾਸੁ ਹੋ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਖਿਰਤੰਤੁ ਸੁਨਾ॥ ਹਉ ਜੀਏ

ਕੀਨੰਦਨੁ ਜਸੇਧਾਨੰਦਨੁ ਨੰਦਿਵੇਨੰਦਨੁ॥
 ਪਰਮਸੁੰਦਰਪਰਮਾਨੰਦਿਕਾਸੁੰਦਰਐਸਾ
 ਜੋਹਉਸੀਕ੍ਰਿਸਨਚੰਦਨੀਜੁਇਸੁਮੇਰੇਸ
 ਰੂਪਵੇਉਪਾਸਕਿਹੈਮੇਰੀਜੀਸੁਗਣਿਆਏਹੈ
 ॥ ਅਰੁਜਿਨੇਸਰੁਜੀਅਪਨੇਕਰਮਮੇਰੇਬਿ
 ਥੇਅਰਪੇਹੈ॥ ਕਿਤਪ੍ਰਕਾਰਮੇਰੇਬਿਥੇਤਿਨੇਸ
 ਰਜੀਕਰਮਸਅਰਪੇਹੈ॥ ਸੇਪ੍ਰਕਾਰਸੁਨੁ॥ ਪ

ਹੁਤੇ ਮੁਖ ਕੋ ਸਮਰਾਧਿਆ ਕਿਸੀ ਕ੍ਰਿਸਨ ਕੁਗਦਾ
ਨ ਜੀਏ ਹੁਰਿ ਮੰਦਰ ਤੁਮਾਰੇ ਗੋਅਰ ਜੀ ਹਓ
ਗੀਤੁ ਮਾਗਦਾ ਸੁਹੇਦਾ ਸੁਹੇਦਿ ਕਰਿ ਮੇਰਾ ਭੁ
ਜਨੁ ਕਰੇ ਰਸੇਈ ਤੇ ਕੋਥਿ ਦੱਸੀ ਕੀਐ ਸਿਮ
ਰਨੁ ਤੇ ਮੇਰਾ ਕਥਾ ਤੇ ਮੇਰੀ ਗਾਵਨੁ ਤੇ ਕੋਥਿ
ਦਾਸੁ ਨਨਾ ਤੇ ਹਿਰਧਾ ਹੀਰਾ ਜਾਇਤੁ ਪ੍ਰਕਾਸ
ਜੇ ਅਨੰਤ ਮਨ ਹੋਇ ਕਰਿ ਮੇਰਾ ਭੁਜਨੁ ਕਰਤੇਐ

ਮੇਰੀ ਭਿਯਾ ਸੁਨਾ ਕਰਤੇ ਹੈ ॥ ਤਿਨ ਸਾਥਿ ਹਉ ਵੈਸਾ
 ਹੈ ॥ ਅਬ ਮੇਰਾ ਥਿਰ ਤੈ ਤੁਸੁ ॥ ਸੰਸਾਰ ਨਾਮ
 ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੇ ਦੁਖ ਕਾ ਸਾਗਰ ਸਮੁੰ
 ਦੁ ਹੈ ॥ ਤੇ ਮੁਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਤੇ ਤਿਨ ਕੁਭ ਤੁਹ
 ਕਉ ਹਉ ਤਾ ਤਕਾਲੀ ਸੰਸਾਰ ਤੇ ਮੁਕਤਿ ਕਰਤਾ ਹੈ
 ॥ ਚਿਰੁ ਨਹੀ ਲਗਾ ਦੁਤਾ ॥ ਕਿਨ ਕੋ ਜਿਨੇ ਮਨ ਕਾ
 ਹਚ ਲੁਚੇ ਤਾ ਮੇਰੇ ਥਿਥੇ ਰਾਖਿਆ ਹੈ ॥ ਅਰਨ

ਨਿਜੇ ਮੇਰੇ ਉਪਾਸ ਕਸੇ ਵ ਕਹੈ ॥ ਤਿਨ ਦੇ ਇਹੀ ਸਾ
ਧਨ ਕਰਣੀ ਆਕ ਉਹੁ ਸਾਧਨ ਮੇਸੁ ਹੁ ॥ ਅਖਿ
ਤੇ ਅਨ ਕਾ ਨਿਹਚਲੁ ਚੇਤਾ ਮੇਰੇ ਥਿਥੇ ਰਾਖਨਾ ॥
ਅਰੁ ਬੁਧਿ ਕਾ ਨਿਸਚਾ ਮੇਰੇ ਥਿਥੇ ਨਿਸਚਲੁ
ਕਰਨਾ ॥ ਏਹੇ ਨੇ ਸਾਧਨ ਭਜਨ ਮੇਰੇ ਕਰਗਤ ਕ
ਰਣੀ ॥ ਇਸ ਤੇ ਉਪਰਾਤਿ ਕੇਈ ਅਵਰੁ ਬਡਾ ਨਾਮੇ
ਰਾਭ ਜਨੁ ਹੀ ॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕਰਣੇ ਕੋ ॥ ਅਰੁ ਨਾਕਿ

ਛੁਰਗਤ ਕੇਰਗਤ ਕਰਣੀ ਬਾਕੀ ਰਹੀ ਹੈ॥ ਇਸੁ
 ਥਿਥੇ ਸੰਸਾਰਿ ਛੁਨਾਹੀ॥ ਹੇ ਅਰਜਨ ਤੇਰੇ ਮ
 ਨ ਕਾਸੀ॥ ਸੁਚਲੁ ਚੇਤਾ ਮੇਰੇ ਥਿਥੇ ਲਾਗਾ ਹੈ॥ ਤਾ
 ਤੁ ਵਿਰਤਾਰ ਬੁਧੁ ਇਆ॥ ਅਰੁ ਜੇਤੇ ਰਾਨਿ ਸ
 ਚਲੁ ਚੇਤਾ ਮੇਰੇ ਥਿਥੇ ਨਾਹੀ॥ ਲਾਗਾ ਤਬ ਅਭਿ
 ਆਸੁ ਜੇ ਕੁਕਰਾ॥ ਆਰਿਆਸੁ ਕਿਆ ਕਹੀ
 ਮੇਰੈ॥ ਜਬ ਮੇਰੈ ਸਿਮਰਣਿ ਕੋਤਿ ਆਗਿ ਕਰਿ

ਅਨੁਕਿਛੁ ਅਵਰੁ ਬਾਤਿ ਕੀ ਚਿਤਵਣੀ ਕੈ ਜਾਇ
ਅਤਬ ਬੁਧਿ ਸਾਥਿ ਅਨਿਕੈ ਪਕੜਾਇ ਕਾਰਿ ਬ
ਹੁਤਿ ਮੇਰੈ ਗੀਥਿ ਖੇਨਿਹ ਰਲੁ ਚੇਤਾ ਰਾਖੇ ॥ ਏ
ਸਕਾਨਾ ਮੁਅਭਿ ਆਸੁ ਕਹੀ ਐਹੈ ॥ ਹੇ ਅਰਜ
ਨ ਤੂ ਅਭਿ ਆਸੁ ਜੋਗੁ ਕਰਾ ॥ ਅਹੁ ਅਭਿ ਆ
ਸੁ ਜੋਗੁ ਤੇਰੇ ਪਹਿ ਕੀਆ ਨ ਜਾਇ ॥ ਮਨੁ ਨਿਹ
ਚਲੁ ਕੀਆ ਨ ਜਾਇ ॥ ਤਉ ਅਉਰ ਸੁਨੁ ॥ ਪ੍ਰਾ

29
ਤਾਕਾਲਤੇਲੇਕਹਿਸੇਵੈਪਾਰਿਜੰਤਅਗੀਧੂਜਾਸੇ
ਵਾਕਹਾਮੇਰੇਅਰਥਮੇਕੀਧੂਜਾਕਹਾਹਿਗਾ
॥ਤਥਿਮੇਰੀਧੂਜਾਕੇਪ੍ਰਸਾਦੈਸੰਸਾਰਤੇਮੁ
ਕਤਿਹੋਹਿਗਾ॥ਅਰੁਜੰਤੇਰੇਪਾਰਿਧੂਜਾਭੀਨ
ਹੀਕਹੀਜਾਤੀ॥ਤਥਿਦੋਨੇਹਥਿਜੋਦ੍ਰਿਕ
ਹਿ॥ਅਰੁਸਿਰਿਕਾਰਿਮੇਰੇਚਰਣਕਮਲੁਹੁਕ
ਉਮਸਕਾਰੁਕਹਾ॥ਅਰੁਮੁਖਿਤੇਇਹੁਬਚ

ਨੁਕਹੁ ਆਕਿ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸਨ ਭਗਵਾਨ ਜੀ ਹਉਤ
ਆਗੀ ਸਗਵਿਹੋਇ ਤ ਪ੍ਰਕਾਰਿ ਸੇਰੀ ਸਗਵਿ
ਆਉਤ ਥਤੇਗਾ ਅਲਹ ਉਹੀ ਅਪਣੇ ਚਰਣ ਕ
ਅਲਹੁ ਸਾਥਿ ਨਿਰਚਲੁ ਗਏਗਾ ਹੋ ਅਰਜਨ
ਅਨਕਾ ਨਿਰਚਲੁ ਚੇਤਾ ਮੇਰੇ ਮਿਥੈ ਗਏਗਾ ਇ
ਹੁ ਬਡੀ ਕਲਿ ਆਵੁ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਇਸੀ ਕਉ ਅਭਿ
ਆਸੁ ਭੀ ਕਹਤੇ ਹੈ ॥ ਇਸੁ ਅਭਿ ਆਸ ਤੇ ਹੀ

ਆਨੁ ਸੇਸੁ ਟੁਹੈ ॥ ਕਉਨੁ ਹਿ ਆਨੁ ਮੇਰੀ ਮਾ
 ਮਾ ਕਾ ਕਹਾਨਾ ॥ ਅਹੁ ਸੁਨਾਨਾ ਬਹੁ ਫਿਦਿ ਸੁ
 ਹਿ ਆਨੁ ਤੇ ਮੇਰੇ ਧਿਆਨੁ ਸਾਥਿ ਜੁਨੁ ਰਹ
 ਟਾਏ ਸੁੰਟੈ ॥ ਜਾਬੁ ਮੇਰੇ ਧਿਆਨੁ ਸਾਥਿ ਜੁ
 ਨਿ ਆਇ ॥ ਤਬ ਸੁਰਹੀ ਕਰਮ ਅਹੁ ਕਰਮੁ
 ਕੇ ਫਲੁ ਤਿਸੁ ਕੈ ਤਿਆਗੁ ਜਾਤੇ ॥ ਜਾਬੁ ਕਰ
 ਮਾਤਿ ਆਹਿ ਜਾਤੇ ॥ ਤਬ ਮੇਰਾ ਰੁਗੁ ਤੁਹੈ ਤੁ

ਹੈ ਸਾਂਤਿ ਭੁਧੁ ॥੫॥ ਅਥਿ ਜੋ ਕੋਈ ਮੇਰਾ ਰਗ ਤੋ ਤਾ ਹੈ ਸਾਂਤਿ
ਪਦ ਕੇ ਪ੍ਰਪਾਤਿ ਗਇਆ ਹੈ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਲਛਣ ਸੁਣੁ
॥ ਕਿਸੇ ਰੂਤਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਕਾ ਬੁਰਾ ਮਨਾ ਵੈ ਨਹੀ ॥ ਅਰੁ
ਸਰੁ ਕਿਸੀ ਕਾ ਮਿਤ੍ਰਾ ॥ ਅਰੁ ਸਰੁ ਪਾਰਿ ਕਿਰਪਾ
ਲਾ ॥ ਅਰੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਅਰੁ ਮਮਤਾ ਤੇ ਰਹਤਾ ॥ ਨਾ
ਕਿ ਛੁਹ ਉਹੋ ਨਾ ਕਿ ਛੁ ਮੇਰਾ ਹੈ ॥ ਸਰੁ ਕਿ ਛੁ ਰਗ
ਵਾਨ ਕਾ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਸੁਖ ਦੁਖ ਥਿਥੇ ਏਕ ਸਾ ॥ ਅ

ਰੁਖਿ ਮਾਵੈ ਤੁਛਾ ਅਰੁ ਸਟਾਸੰਤੁ ਸਟੁ ਪ੍ਰਸੰਨ ਅਰੁ ਨਿ
 ਰੰਤਾਰਿ ਮੇਰੇ ਸਾਥਿ ਜੁ ਟਿਕਿਆ ਹੁਆ ਅਰੁ ਸੰਸਾਰੁ
 ਰਕੀ ਬਿਖਿਆ ਤੇ ਆਤਮਾ ਜੀਤਿ ਰਖਿਆ ਹੈ ॥ ਅ
 ਰੁ ਮੇਰੇ ਸਾਥਿ ਆਇ ਨ ਨਿਹਰਾ ਅਰੁ ਮਨ ਕਾ ਨਿਹ
 ਚਲੁ ਚੇਤਾ ਰਖਣਾ ਅਰੁ ਬੁਧਿ ਕਾ ਨਿਸਚਾ ਮੇਰੇ ਬਿ
 ਥੈ ਆਇ ਨ ਕਰਨਾ ਜੀਏ ਤੁਪਰ ਕਾਰਿ ਮੇਰਾ ਕੁਗਤੁ ਮੇ
 ਰਾ ਭਜਨ ਕਰੈ ॥ ਸੋ ਮੁਖ ਉਘਾਤਿ ਆਗੈ ॥

ਬਹੁੜਿਕੈਸਾਹੈਜੇਆਪਿਕਿਸੀਤੇਡਰੇਨਹੀਅਰੁ
ਅਓਗਕਿਸੀਕਉਆਪਿਡਗਾਵੈਨਹੀ॥ਅਰੁਕਸੀ
ਵਸਤੁਪਾਏਤੇਹਰਖੁਨਹੋਇ॥ਅਰੁਬੁਰੀਵਸਤੁ
ਪਾਏਤੇਸੋਕਨਕਰੈ॥ਐਸਾਜੇਹੈਮੁਕਤਿਰੁਪੁਕਰਾ
ਤੁਸੇਮੁਖਵਉਆਤਿਪਿਆਰਾਹੈ॥ਬਹੁੜਿਕੈਸਾਹੈ
॥ਜਿਸਕੋਕਿਸੀਵਸਤੁਕੀਬਾਛਨਹੀ॥ਅਰੁਦੇਹਕੋ
ਜਲਮਿਰਤਕਾਰਿਗਿਏਸਨਾਨਕਾਰਿਪਾਵਿਤਗਾਖੈ

੨੭੭
ਹੈ॥ ਅਰੁ ਅੰਤਹ ਕਰਨੁ ਮੇਰੇ ਸਿਖ ਮਰਣ ਕਰਿ ਪਾਇ
ਤਗਥੈ॥ ਅਰੁ ਨਿਰਮਲ ਮਾਤਿ ਕਰਿ ਮੁਖੈ ਕੇ ਅ
ਭਿਨਾਸੀ ਪਹਿਚਾਣੇ॥ ਅਰੁ ਸੰਸਾਰ ਕੇ ਲੋਕੋ ਤੇ
ਉਦਾਸੀ ਨਾ॥ ਕਿਸੀ ਸਾਭਿ ਬਾਤਿ ਨ ਕਰੈ॥ ਅਰੁ
ਸਦਾ ਸੁਖੀ॥ ਅਰੁ ਜਿ ਨਿਸਰੁ ਹੀ ਕਾਰਜਿ॥ ਅਰੁ
ਸੰਸਾਰ ਕੇ ਤਿਆਗੇ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜੈ॥ ਮੇਰਾ ਰੁਗਤੁ
॥ ਸੇ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ॥ ਬਹੁ ਫਿਕੈ ਸਾਧੈ॥ ਜੈ ਕੁਲੀ

ਵਸਤੁਪਾਏ ਤੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਨਹੋਇ ॥ ਅਰੁ ਬੁਰੀ ਵਸ
ਤੁਪਾਏ ਤੇ ਸੋ ਕੁਨ ਕਰੈ ॥ ਅਰੁ ਗਈ ਵਸਤੁ ਕੀ ॥
ਤਾਨ ਕਰੈ ॥ ਅਨਹੀਤੀ ਵਸਤੁ ਕੀ ਬਾਛਨ ਕਰੈ ॥
ਰੁਸੀ ਸਾਰ ਕਾਰੁ ਲਾਬੁ ਗਾਏ ਨੇ ਕਾਤਿਆਰੁ ॥
ਰੁਮੇਰੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਾਥਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ਜੇਐ ਸਾ
ਕੁਗਤੁ ਹੈ ॥ ਸੋ ਮੇਗਾਧਿ ਆਗੈ ॥ ਬਹੁ ਟਿਕੈ ਸਾਹੇ
॥ ਸਤੁ ਅਰੁ ਮਿਤੁ ਸਾਥਿ ਏਕ ਸਮਾਨ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਜੈ

ਸਾਕਿਨਹੁਆਦਰੁਕੀਆਤੈਸਾਹੀਅਨਆਦਰੁ
 ਕੀਆਯਆਦਰਹੁਏਪ੍ਰਸੰਨਨਹੋਏ॥ਅਹੁਅਨ
 ਆਦਰਹੁਏਸੰਤਾਨਕਰੈ॥ਅਹੁਸੀਤਅਹੁਓਸ
 ਨਅਹੁਸੁਖਅਹੁਦੁਖਜਿਸਕੇਏਕਸਮਾਨਾ॥ਅ
 ਹੁਦੁਸਰੈਕਾਸੰਗੁਨਕਰੈ॥ਏਕਾਏਕੀਨਿਰਬੰਧ
 ਨਹੋਇ॥ਬਹੁਨਿਕੈਸਾਰੈ॥ਉਸਤਾਤਿਅਹੁਨਿ
 ਦਾਜਿਸਕੇਏਕਸਮਾਨਹੈ॥ਅਹੁਮੇਰੇਨਾਮਸਿ

ਮਰਨਿ ਬਿਨਾ ਕੇਛੁ ਜਿਹ ਦਾਤੇ ਭੈਨ ਹੀ॥ ਅਰੁ
ਜੀਤਿ ਕੀਤਿ ਪਰਕਾਰ ਸਦਾ ਹੀ ਸੰਤੁਸਟ ਹੋ॥ ਅ
ਰੁਪੁਰੁਸ ਦਾਹੇ ਕਾ ਕੋਈ ਅੰਤੁ ਨ ਕਹੈ॥ ਬਲੀਯ
ਹੁਈ ਚਛਿੜ ਦੇਖ ਕੈ ਮੇਰਾ ਭਜਨੁ ਕਹੈ॥ ਅਰੁ ਸੰਸਾਰ
ਰਤੇ ਉਦਾਸਿ ਰਹੈ॥ ਅਰੁ ਮੇਰੇ ਚਰਣ ਕਮਲ
ਸਾਖਿ ਤਿਸ ਕਾ ਦਿਨ ਨਿਹਰਾ॥ ਅਰੁ ਮੁਖ ਹੀ ਸਾ
ਖਿ ਤਿਸ ਕੀ ਪਰਮ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੋ॥ ਐਸਾ ਜੋ ਨਰੁ ਸਨਮੁ

ਖੁਮੇਗਭਗਤਹੈ॥ ਸੋਮੁਏਕਉਅਤਿਧਿਆਰਾ
 ਹੈ॥ ਹੇਅਰਜਨਇਹਜੇਮੁਏਅਪਨੇਭਗਤੇ
 ਕੇਸਾਧਨਲਛਨਉਪਦੇਸੁਕੀਏਕਹੈ॥ ਸੁ
 ਇਹੁਕੈਸੇਧਰਮਸਾਧਨਹੈ॥ ਇਨਕਾਨਾਮੁਅੰ
 ਮ੍ਰਿਤੁਧਰਮੁਹੈ॥ ਜੈਸੇਅੰਮ੍ਰਿਤਕੇਪਾਨਕੀਏਤੇਨ
 ਕੇਈਰੋਗੁਹੀਰਹਤਾਹੈ॥ ਅਹੁਨਾਮਰਤਾਹੀਹੈ॥
 ਤੈਸੇਹੀਇਹੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਰੁਧਰਮੁਹੈ॥ ਅਪਣੇ

ਕਸਤੁਰੀ ਜਥਾ ਰਖ ਜੈ ਸੇਵੇ ਤੈ ਸੇ ਹੀ ਕਰੇ ਹੋ ਜੈ ਪ
ਰਮ ਸੁਰਧਾ ਸਾਥਾ ਇਨਹੁ ਧਰਮ ਅਹੁ ਕੀ ਉਪਾਸ
ਨਾ ਕਰੇ ਹੋ। ਸੇ ਰੁਗਤੁ ਸਭ ਨੇ ਰੁਗਤੁ ਤੇ ਮੇਰੇ
ਮਨ ਬਿਖੇ ਅਤਿ ਪਿਆਰ ਹੋ।

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਰੁਗਦਤਗੀਤਾ ਸੂਪਨਿਖਤ ਸੇਖਰ
ਅਥਾਇਆ ਜੈਗਸਾਸਤ੍ਰੇ। ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸਨਾ ਅਰਜਨ
ਸੰਬਾਦੇ। ਰੁਗਤ ਜੈ ਕੇ ਨਾਮੁ ਦੁਆਦਸੇ ਪਿਆਉ। ੧੨

ਅਰਜਨੇਵਾਚੈ॥ ॥ ਅਰਜਨਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਰ
 ਗਵਾਨਕੋਪ੍ਰਸੰਨਕਰੇਯੈ॥ ਕਿਰੋਪ੍ਰਕੁਜੀਪ੍ਰਕਿਰ
 ਤਿਕਿਸਕਉਕਹਤੇਯੈ॥ ਅਰੁਪੁਰਖੁਕਿਸਕਉ
 ਕਹਤੇਯੈ॥ ਅਰੁਥੇਨ੍ਹਾਕਿਸਕਉਕਹਤੇਯੈ॥ ਅਰੁ
 ਥੇਤ੍ਰਕੁਕਿਸਕੋਕਹਤੇਯੈ॥ ਅਰੁਗੇਉਕਿਸਕ
 ਉਕਹਤੇਯੈ॥ ਏਨੈਛੈਗੀਥਾਤੁਕਾਕ੍ਰਿਪਾਕਰ
 ਮੁਖਕੋਬਿਤੰਤਸੁਵਲਿਕਰਾਵੁਹਾ॥ ਅਰਜਨ

ਕੀ ਬਿਨਤੀ ਆਲੀ ਕਰਿ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸਨ ਭਗਵਨ ਬੋਲ
ਤਰਏ॥ ॥ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਨੇ ਵਾਚੈ॥ ਹੇ ਕੁੰਤੀ
ਨੰਦਨ ਅਭਜਨ ਏਹੁ ਜੇ ਮਨੁ ਖਕੇ ਦੇਹ ਕਾ ਸਗੀਰ
ਹੈ ਇਸ ਕੋ ਖੇਤ੍ਰ ਕਹਤੇ ਹੈ॥ ਖੇਤ੍ਰ ਕਿਉ ਕਹਤ ਹੈ ਸੇ
ਸੁਲਾ ਅਜ ਭਇਹੁ ਜੀਵਾ ਠਿਰਤਾ ਠਿਰਤਾ ਜਾ ਬਾ
ਨੁ ਖਦੇਹਾ ਥਿਥੇ ਆਵੈ ਹੈ॥ ਤਬ ਹੀ ਚੇਤੰਨੁ ਹੋਤਾ
ਹੈ॥ ਅਕਿਆ ਚੇਤੰਨੁ ਪਰਮੇਸਰ ਕੋ ਗ੍ਰੀਧਾ ਹਿੰਦੁ

ਤਾਹੈ॥ ਅਰੁ ਪਾਪ ਅਰੁ ਪੁੰਨ ਕਉ ਭੀ ਸਮਝਤਾਹੈ॥
 ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਮਨੁਖ ਦੇਹ ਕੋ ਪਾਇ ਕਾਰਿ ਜੀ ਵਿਚੁ
 ਲਾਭੁ ਰਾਖਾ ਪੁੰਨ ਕਰਤਾਹੈ॥ ਤੈਸਾ ਹੀ ਠਲੁ
 ਪਾਵੈ॥ ਅਉਰ ਦੇਹ ਧਾਰੀ ਕੋ ਨਾ ਪਾਪੁ ਹੈ ਨਾ
 ਪੁੰਨੁ॥ ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਕਾ ਠਲੁ ਮਨੁਖ ਦੇਹ ਹੀ
 ਖਿਖੈ॥ ਏਧ ਜੇਹੈ॥ ਇਸੁ ਕਰਨ ਤੇ ਇਸੁ ਦੇਹ ਕਉ
 ਬੇੜ ਕਰਤੇਹੈ॥ ਅਉਰ ਜੇ ਤਨੀ ਅਰੁ ਬਾਤ ਹੁਕਾ

ਇਸੁ ਸਰੀਰ ਕਾ ਠਾਣੁ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਜੋ ਇਸੁ
ਟਕੈ ਸਮਝੈ ਹੈ। ਸੇਤ ਤਕਾ ਬੇਤਾ ਹੈ। ਖੇਤ੍ਰ ਕ੍ਰਿਸ
ਕੈ ਕਹਤੇ ਹੈ। ਸੇਰਾਰ ਕਾ ਅਰਜਨ ਸਰਨੇ ਸਰੀਰ
ਕੇ ਖੇਤ੍ਰ ਕਾ ਜਨਨਿ ਹਾਰਾ ਖੇਤ੍ਰ ਕਾ ਅਰਤੁ ਮੁਖ
ਕੈ ਜਾਨੁ। ਅਰਜਿਤੁ ਹਿਅਨੁ ਕਾਰਿ ਖੇਤ੍ਰੀ ਜਾ
ਨੀਐ। ਅਰਥੇਤ੍ਰ ਕ੍ਰਿਸੈ ਹੋਇ ਸੇਰੀ ਜਾਨੀਐ। ਸੇ
ਸੇਰੇ ਮਾਤਿ ਕਾਰਿ ਆਨੁ ਇਹੁ ਹੈ। ਅਬ ਖੇਤ੍ਰ ਜੋ

ਹੈ ਦੇ ਹਿਤਿ ਸਕਾਸਕਰਹੀ ਬਿਰਤੰਤੁ ਸੁਲਾਜੇਇ
 ਸਕਾਠਾਟੁ ਕਿਤਨੀ ਆਵ ਸੁਭੰ ਕਾ ਬਣਾਇ
 ਆਹੈ ਅਰੁ ਜੋ ਕਿਛੁਇ ਸੁਖੇ ਤਾ ਬਿਖੇ ਵਰਤ
 ਮਾਨੁ ਵਰਤੇਹੈ ਸੋਭੀ ਸੁਲਾਜੇ ਬੇਤਕਾ ਬਿਰ
 ਤੰਤੁ ਰਿਖੀ ਸਰਹੁ ਬਹੁਤੀ ਭਾਤੀ ਕਰਿ ਕਹਿਆ
 ਹੈ ਅਰੁ ਬੇਦਹੁ ਭੀ ਕੀਨਿ ਕੀਨਿ ਬਹੁਤੇ ਪਰ
 ਕਾਰ ਕਰਿ ਕਹਿਆਹੈ ਪਰ ਅਰਜਨ ਅਥਿਹਉ

ਜੋ ਤੁਥ ਕੋ ਕਹੈ ਹੈ। ਸੋ ਨਿਹਚੇ ਕਾ ਕਿਆ ਤਿਸੇ ਫੀ
ਹੈ। ਜਿਸੇ ਮੇਰੇ ਪੁਖ ਕਾ ਮਲ ਤੇ ਨਿਕਸੇ ਹੈ। ਆਖਿਸ
ਹੀਰਥੇ ਤਕਾ ਥਿਰ ਤੰਤਸੁ ਏ। ਭੂਮਿ ਜਲੁ ਅਗ
ਨਿਪਵਨੁ ਅਕਾਸੁ ਏਹੁ ਪੰਚਤਤੁ ਹੈ। ਭੂਮਿ ਕਾ
ਅੰਸੁ ਦੇਹਿ ਬਿਖੇਅਾਸੁ ਹੈ। ਅਰੁ ਹੁਪੁਰ ਜੋ ਲੋ
ਹੁਸੇ ਜਲ ਕਾ ਅੰਸੁ ਹੈ। ਅਰੁ ਅਗਨਿ ਕਾ ਅੰਸੁ
ਉਦਰਿ ਬਿਖੇਅਾਗਨਿ ਹੈ। ਅਰੁ ਪਵਨ ਕਾ ਅੰਸੁ

੨੨੨
ਸੁਆਸੁਹੈਅਕਾਸੁਕਾਅੰਸੁਪੁਥਾਵੁਹੈਏ
ਤੋਪੰਥੇਮਹਾਬੂਤਦੇਹਿਥਿਖੇਹੈਅਰੁਅੰ
ਕਾਰੁਅਰੁਬੁਧੰਅਰੁਬੁਧੰਅਰੁਮਨੁਅਰੁਚਿ
ਤਾਅਰੁਦਸਹੀਏਦੁੀਅੰਪੰਠਿਗਿਆਨ
ਏਦੁੀਆਅਰਪੰਚਕਰਮਏਦੁੀਆਗਿ
ਆਨਏਦੁੀਆਕਉਣੁਠੇਕਿਨਸਕਾਸੇਤਿ
ਜਿਹਵਾਤੁਚਾਏਪਾਚੇਗੀਗਿਆਨਏਦੁੀਆਹੈ॥

ਇਨੇ ਬਿਖੇਰਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਏਕਰ ਮੁਨਹੀ ਕਰ
ਜਾਣਤੀਆਂ। ਅਥਕਰ ਮਾਇੰਦੀਆਂ ਸੁਣ।
ਹਥਿਰ ਰਣਗੁਦਾ ਲੰਕਿ ਤੁਚਾ ਏ ਪੀਚੇ ਕ
ਰਮਾਇੰਦੀਆਂ ਹੈ। ਏਕਰ ਮਹੀ ਕਰਿ ਜਾਣਤੀ
ਆਂ ਹੈ। ਇਨਾ ਬਿਖੇਰਿਆ ਨਾ ਕੀ ਛੁਨਹੀਂ ਆਹੁ
ਸੁਪਰਸਾਇੰਦੀ ਜੋ ਹੈ ਤੁਚਾ ਸੇਸ ਬਨੇ ਇੰਦੁ ਅ
ਹੁ ਬਿਖੇਰਿਆ ਪੀਚੇ ਏ ਹੈ। ਅਹੁ ਜਿਹ ਦਾ ਬਿ

ਖੇਟੇਨੇ ਗੁਣਹੈ॥ ਜਬ ਸੁਆ ਦੁਲੇਤੀਹੈ॥ ਤਬਾਤਿ
 ਮੈ ਭਿਖੇ॥ ਗਿਆਨ ਗੁਣਹੈ॥ ਅਰਜਬ ਬਚਨ
 ਬੋਲਤੀਹੈ॥ ਤਬਾਤਿ ਸੁਭਿਖੇ ਕਰਮ ਗੁਣਹੈ॥ ਅ
 ਹਲਿ ਫੁਭਿਖੇ॥ ਗੀਟੇ ਇਹੁਣਹੈ॥ ਜਬਾਤਿ ਸਤੀ
 ਕੋਰੇ॥ ਗਤਾਹੈ॥ ਤਬਾਤਿ ਸੁਭਿਖੇ॥ ਗਿਆਨ ਗੁਣਹੈ॥
 ਅਰਜਬ ਲਗੀ ਕਰੇ॥ ਮੂਤੇਹੈ॥ ਤਬਾਤਿ ਸੁ
 ਭਿਖੇ॥ ਕਰਮ ਗੁਣਹੈ॥ ਏਤੇ ਦਸਹੀ॥ ਏਦੀ ਕਹੀ

ਅਹੁਪੀਸਿਇਦੀਕੈਪੀਚਹੀਅਹਾਰੈ॥ਕਉਣੁ
ਅਹਾਰਸੇਸੁਣੁ॥ਠੇਕੁਕਾਰੂਪਦੇਖਣਾ॥ਅ
ਰੁਨਾਸਕਾਕਾਬਾਸਨਾਲੈਣਾ॥ਅਹੁਜਿਹਵਾਕਾ
ਸੁਆਦੁਲੈਣਾ॥ਅਰੁਸੁਵਣਕਾਸਬਦੁਸੁਨ
ਣਾ॥ਅਹੁਸੁਪਰਸੁਇਦੀਜੇਹੈਤੁਰਾ॥ਤਿਸਕਾ
ਅਹਾਰੁਪਹਰਹੈ॥ਚੰਦਨੁਲੇਪੁਕਰਣਾ॥ਠੰਢੀ
ਵਸਤੁਲਗੀਤਤੀਵਸਤੁਲਗੀ॥ਏਪੀਚਹੀਇ

ਦੀਆ ਕੇ ਪੰਚੀ ਅਹਾ ਰਹੈ। ਏਸ ਰਹੀ ਏ ਕਹੀ।
 ਵਸੁਤੁ ਹੈ। ਇਨ ਕਾ ਸਰੀ ਰੁਥਾਇਆ ਹੈ। ਅਥਿ
 ਜੇ ਕਿਛੁ ਇਸੁ ਸਰੀ ਰਕੇ ਥਿਥੇ ਰਹ ਤੇ ਹੈ ਸੇ ਸੁਣੁ॥
 ਭਈ ਵਸਤੁ ਖਾਵਣੇ ਪਹਰਣੇ ਕੀ ਇਛਾ ਬਾਛ
 ॥ ਅਹੁ ਬੁਰੀ ਵਸਤੁ ਥਿਥੇ ਅਥਾਣਾ॥ ਅਹੁ ਕ
 ਬਹੁ ਦੁਖੁ ਕਬਹੂ ਸੁਖੁ॥ ਏਹਾ ਰਹੀ ਬਾਤਾ ਇਸੁ
 ਥਿਥੇ ਵਰਤੇ ਹੈ॥ ਸੁਚਾਰਿ ਬਾਤਾ ਗੀਤਿ ਨਿਪ

ਰਕਾਰ ਵਰਤੇ ਹੈ॥ ਸੋ ਤੀ ਨੈ ਪਰਕਾਰ ਸੁਣਾਇ ਹੁਚ
ਰਹੀ ਬਾਤ ਹੁਕੀ ਇਸੁ ਬਿਖੇ ਭੀ ਨ ਸਦ ਹੀ ਹੈ॥
ਅਰੁ ਇਨ ਹੁਚਾਰੇ ਕੀ ਇਸੁ ਬਿਖੇ ਚੋਤੰ ਨ ਤਾ ਹੈ॥
ਅਰੁ ਇਨ ਹੁਚਾਰੇ ਕੀ ਇਸੁ ਬਿਖੇ ਦਿ ਨ ਤਾ ਹੈ॥
ਹੇ ਅੰਜਨ ਇਹੁ ਬੇੜ ਸਰੀਰ ਕਾ ਬਿਰਤੰਤੁ ਮੁਏ
ਤੁਝ ਕਉ ਸਭ ਹੀ ਕਹਿ ਆ॥ ਅਭਾਜਿ ਨ ਹੁਸਾ
ਧਨ ਹੁਤੇ ਮੇਰੇ ਜਾਣੇ ਕਾਰਿ ਆਨੁ ਭਿਯੋ ਸੇਸ

ਧਨਸੁਨੁ ਮੁਖਸੇ ਮੇਸਾਨ ਹੋਇ ਅਪੁਲੀਪੁ
 ਜਾਮਾਨਤਾਨ ਕਰਾਵੈ ਗੁਰੁ ਗੁਸਾਈ ਹੋਇ ਨ ਥੈ
 ਠੇ। ਏਹੁ ਮਨ ਬਚਨਿ ਕਾਰਿ ਕਰਿ ਸਭਾ ਕਿਸੀ ਕਾ
 ਸੇਵਕ ਹੀ ਹੋਇ ਰਹੈ। ਅਰੁ ਪਖੰਡੀ ਨ ਹੋਇ। ਕਿ
 ਆਪਖੰਡੀ। ਜੇ ਚਉਕਤੀ ਆਰਿ ਕਾਰਿ ਨੇਤ੍ਰ ਮੁ
 ਰਦਿ ਕਾਰਿ ਥੈ ਠਾਹੋਇ। ਲੋਕ ਜਾਣੈ ਹੋ ਕਿ ਕੋਈ ਮ
 ਹੰਤ ਥੈ ਠਾਹੈ। ਅਰੁ ਮਨਾ ਬਖੋ। ਬੁਝਾ ਕੇ ਰੋਗੁ

ਕੇਚਿਤਵੇਹੈ। ਸੋਇਸੁਪਖੰਡਤੇਰਹਤੁਹੋਇ। ਅਰੁ
ਨਕਹਿਕਿਸੀਕਾਬੁਰਨਾਚਿਤਵੈ। ਅਰਬਚਨਿਕਹਿਕਿਸੀ
ਕੇਬਚਨੁਕੰਠੇਭੇਲੇਨਾਹੀ। ਅਰੁਹਾਥਹਕਹਿ
ਚਰਨੁਕਹਿਕਿਸੀ। ਅਸਥਾਵਰਜੰਗਮਕੇਦੁਖਾ
ਵੈਨਾਹੀ। ਅਰੁਜੇਕੋਈਦੁਰਬਚਨਕਹਿਜਾਇ
ਕੋਈਦੁਖੁਦੇਇਜਾਇ। ਤਥਖਿਆਕਾਰਿਰਹੇ। ਅ
ਰੁਨਿਮਾਰਿਭੂਤਸਭਕਿਸੀਸਾਥਿਨਿਦਿਅਹੁਆ

ਅਰੁ ਮੇਰੇ ਮਾਗਹਿ ਕਾਉ ਪਦੇ ਸੁਕੁੰਨੁ ਹਾਰਾ ਜੋ ਹੈ ਕੁ
 ਰ ਦੇਉ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰ ਲੀ ॥ ਅਰੁ ਜਨਿ ਮਿ
 ਰਤ ਕਾ ਕੋਇ ਸਨਾਨ ਕਾਰਿ ਦੇਹ ਕੋ ਪਾਵਿਤਰ ਗਏ ॥
 ਸਰੂ ਅੰਤਹ ਕਰਾਇ ਮੇਰੇ ਸਿਮਰਾਇ ਕਾਰਿ ਪਾਵਿਤ
 ਰ ਗਏ ॥ ਅਰੁ ਧੀਰ ਜੀਅ ਨ ਕੋ ਭੀ ਨਿਹਚਲੁ ਗਏ
 ॥ ਅਰੁ ਇੰਦ੍ਰੀਅ ਕੇ ਭੋਗ ਹੁਤੇ ਭੈਰਾਗੁ ॥ ਅਰੁ
 ਅਹੰਕਾਰ ਤੇ ਰਹਤਾ ॥ ਏਸਾ ਧਨ ਕਰੇ ॥ ਸੇਏ ਸਾ

ਧਨਕੈਸੇਯੋ॥ ਜਨਮਮਿਰਤੁਅਹੁਜਗਜੈਹੈਬੁਢੇ
ਪਾਅਹੁਰੇਗੁ॥ ਏਜੈਹੈਦੁਖਸੇਇਨਹੁਸਾਧਨ
ਹੁਕਾਰਿਇਨਹੁਦੁਖਹੁਤੇਮੁਕਾਤਿਹੈਤਹੈ॥ ਬਹੁ
ਇਅਉਰਕੀਸਾਧਨਸੁਹਾ॥ ਅਹੁਪੁਤਅਹੁ
ਇਸਤੀਅਹੁਪਰੁਇਨਾਸਾਥਿਪ੍ਰੀਤਿਮੇਹੁਲ
ਗਵੈਨਾਹੀ॥ ਅਹੁਸਤੁਅਹੁਮਿਤੁਪੁਤਿਇਨ
ਸਾਥਿਸੁਦਾਏਕਸਮਾਨਿਗੈ॥ ਅਹੁਮੁਇਸਾਥਿ

੨੨੮
 ਕੈਸਾ ਹੋਇਆ ਮੇਰਾ ਅਨਿਤ ਭਜਨੁ ਕਰੈ ॥ ਜੈ ਸੇਖਰਿ
 ਬ੍ਰਤਾਸੀ ਲਵੰਤ ਇਸਤੀ ਅਪਣੇ ਭਰਤਾ ਕੀ ਸੇਵਾ
 ਕਰੈ ॥ ਅਰੁ ਪਗਾਏ ਪੁਰਖਿ ਕਉ ਦੇਖਤੀ ਭੀ ਨਾ
 ਹੀ ॥ ਤੈਸਾ ਹੀ ਮੇਰਾ ਭਗਤੁ ਮੁਖੀ ਕੇ ਸਿਮਰੈ ਪੂ
 ਜੈ ॥ ਅਉਰਾ ਕੀਸੀ ਦੂਜੇ ਕਾ ਨਾ ਓਭੀ ਨ ਲਵੈ ॥
 ਮੇਸਾ ਜੇ ਮੁਖ ਸਾਥਿ ਹੋਇ ॥ ਅਰੁ ਏਕੀ ਤਿਥੈ ਠੇ
 ॥ ਦੂਸਰੇ ਸੰਸਾਰੀ ਮਨੁ ਖਕਾ ਸੰਗੁ ਕਬਹੂ ਨ ਕਰੈ

ਅਰਹਉਜੈਹੋਸਰਨੇਆਤਮਾਕਾਅਧਿਕਾਰੀਠਾ
ਕੁਰਹੋਸੇਮੁਖਾਅਧਿਆਤਮਈਸੁਰਕੇਜਾਨਲੇ
ਕੇਏਕੀਤਿਥੈਠਾਭਿਚਾਰੇਕਾਕਿਦੇਖਾਅਧਿਆ
ਤਮਈਸੁਰਜੀਕੈਸੇਹੈਹੇਅਰਜਨਏਸਰਹੀਸਾ
ਧਨਗਿਆਨਕੇਮੁਖਕਹੈਹੈਇਨੇਸਾਧਨੇਭਿ
ਨਾਕੇਈਕਿਛੁਅਭਿਰਥਾਤਿਕਹੈਸੇਸਰਹੀਅ
ਗਿਆਨਜਲਦਾਇਹਤੋਗਿਆਨੁਕਹਿਆ)

ਜੈਸੇ ਦੀਪਕ ਕੀ ਸਮਗ੍ਰੀ ਤੇ ਬਾਤੀ ਅਗਨਿ
 ਹੈ। ਏਏ ਕਠੇ ਕਰਿ ਕਾਰਿ ਦੀਪਕੁ ਜਲਾਇ ਕਰਿ
 ਘਰ ਮਾਹਿਧਰੀ ਮੇਂ ਹੈ। ਤਾਦ ਦੀਪਕੁ ਕੇ ਚਾਨ
 ਲੇ ਕੇ ਪੈ ਹੈ। ਜੋ ਕਿਛੁ ਪਾਰਿ ਮਾਹਿਵ ਸਤੁ ਹੈ ਤੀ ਹੈ। ਸੋ
 ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦੇਖੀ ਤੀ ਹੈ। ਸੋ ਤੇ ਇਹੁ ਗਿਆਨੁ ਦੀਪ
 ਕਵ ਸਤੁ ਦੇਖਣੀ ਹੈ ਤਉ ਸੋ ਸੁਲਾਹੇ ਅਰਜਨ ਤੁ
 ਏ ਜੋ ਗੋਊ ਕਾ ਪ੍ਰਸੰਨੁ ਕੀਆ ਥਾ ਸੋ ਗੋਊ ਹਉ

ਜੇ ਸੇ ਜਿਸੁ ਕਾਰਿ ਤੇ ਮੇਰਾ ਨਾਮੁ ਰੇਉ ਹੈ ॥ ਤਿਸੁ
ਰੇਉ ਕਾ ਮਹਾਤਮੁ ਸੁਨਾ ॥ ਜਿਸੁ ਕੇ ਮਹਾਤਮੁ
ਹੈ ਸਮਝੈ ਤੇ ਜਨਮ ਮਰਨ ਤੇ ਮੁਕਤਿ ਹੋਰਿ ॥
ਜੇ ਸੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੇ ਪਾਨਿ ਕੀ ਏ ਤੇ ਨ ਕੋਈ ਰੋਗੁ ਹੀ
ਰਹਤਾ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਨਾ ਮਰਤੁ ਹੀ ਨਿਕਟਿ ਅਵਤੀ
ਹੈ ॥ ਤੈ ਸੇ ਹੀ ਮੇਰੇ ਰੇਉ ਸਰੂਪੁ ਕੇ ਗਿਆਨ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤ ਕੇ ਪਾਨਿ ਕਾਰਿ ਜਨਮ ਮਰਨ ਤੇ ਮੁਕਤਿ ਹੋਰਿ

ਗਾਅਬਰੇਉਕਾਮਹਾਤਮੁਸੁਣਾਗੇਉਅਨ
 ਦੀਐ।ਤਿਸਕੀਆਦਿਨਹੀ।ਅਹੁਸਭਨੇਤੇਅ
 ਤਿਪਰੈਐ।ਇਸੁਕਾਰਹਿਤੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਕਹੀ
 ਐਐ।ਅਹੁਜੀਵਅਹੁਦੇਹਇਨਦੇਨਹੁਤੇਭੀ
 ਪਰੈਐ।ਅਹੁਸਭਨੇਠਉਤ੍ਰਹੁਥਿਖੇ।ਤਿਸਕੇ
 ਚਰਦਿਐ।ਅਹੁਸਭਨਹੁਠਉਤ੍ਰਹੁਥਿਖੇ।ਤਿ
 ਸਕਾਮੁਖਐ।ਅਹੁਸਭਨੇਠਉਤ੍ਰਹੁਥਿਖੇ

ਤਿਸਕਾਮੁਖਹੈ॥ ਅਰੁਸਕਰਨੇਠਉੜਹੁਥਿਖੇਤਿ
ਸਕੈਕੰਨਹੈ॥ ਅਰੁਸਕਰਨਹੁਠਉੜਹੁਥਿਖੇਆ
ਪਕਰਿਬਸਿਆਹੈ॥ ਅਰੁਸਕਰਨੇਇੰਦ੍ਰੀਅਹੁਕੈ
ਗੁਲਕਾਪ੍ਰਕਾਸਕਰਹਉਹੈ॥ ਅਰੁਸਕਰਨੇਇੰਦ੍ਰੀਅ
ਹੁਤੇਰਹਤੁਹੈ॥ ਅਰੁਸਕਰਨੇਸਾਥਿਅਥਿਆਹੁਆ
ਹੈ॥ ਅਰੁਆਪਨਿਗੁਲਹੈ॥ ਅਰੁਗੁਲਹੁਕੈਕੋਰੋਗੈ
ਹੈ॥ ਅਰੁਅਸਥਾਵਰਜੰਗਮਭੂਤਿਪ੍ਰਾਣੀਤਿਨ

ਕੇਬਾਹਰਿਭੀਅਹੁਭੀਤਰਿਭੀਆਪਿਹੀਭਿਆ
 ਪਿਰਹਿਆਹੋਅਹੁਹੋਅਤਿਸੂਖਮੁਜਾਇਆ
 ਜਾਤਾਨਹੀਇਸੁਕਾਰਨਤੇਲੋਕਕਹਤੇਹੋਕਿਪ
 ਰਮੇਸਰਦੁਰਹੋਅਹੁਸਭਨੇਥਿਖੇਥਿਆਪਿ
 ਅਭੀਹੋਅਹੁਸਭਨੇਤੇਨਿਆਗਭੀਹੋਅ
 ਹੁਸਭਨੇਕਾਰਨਹਾਗਭੀਹੋਤਿਸਕਉਤੁ
 ਹੋਊਜਾਣੁਅਹੁਜਬਸਾਰੇਸੰਸਾਰਕੇਕ੍ਰਮਿਲੇ

ਤਾਹੈ॥ ਤਥਿ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਮੁ ਕੁਸਨੁ ਹੋਤਾਹੈ॥ ਅਰੁ
ਜਬ ਬਹੁ ਫਿਰਿਆ ਪਤੇ ਸੰਸਾਰ ਕੇ ਪ੍ਰਗਟੁ ਕਰੈ॥
ਤਥਿ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਮੁ ਉਤਪਤਿ ਕਰਤਾ ਹੋਤਾਹੈ॥
ਅਰੁ ਜਬ ਸਭ ਨੇ ਕੇ ਅੰਤ ਰਿਬਾਹ ਰਿਆ ਪਰਿ
ਥਿਆ ਪਯੋਹੈ॥ ਤਥਿ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਮੁ ਉਥਿ ਸਨੁ ਹੋਤਾ
ਹੈ॥ ਤਿਨੇ ਸਭ ਨੇ ਕੀਜੈ ਤਿਸੇ ਟੀਹੈ॥ ਅਰੁ ਤਿਸ ਕੁ
ਜੁਹੈ ਅਧਿਕਾਰੁ ਅਰੁ ਆਗਿਆ ਨੁਇਨ ਦੇਨੇ

२५२
ਤੇਪਰੇਹੈ॥ ਇਹੁਹੋਉਕੇਜਾਨਣੇਕਾਰਿਆਨੁਹੈ
॥ ਅਰੁਇਸੁਗਿਆਨਹੀਕਰਕੇਜਾਣਿਆਜਾ
ਤਾਹੈ॥ ਹਾਥਿਕਰਦੇਖਿਆਨਹੀਜਾਤਾ॥ ਅਰੁ
ਸਭਨੇਕੇਰਿਦੇਖਿਯੇਬਸੈਹੈ॥ ਅਰਜਨਇਹੁਕੇ
ਤੁਅਰੁਗਿਆਨੁਅਰੁਹੋਉਇਨਤੀਨੋਕਾਥਿਰ
ਤੰਤੁਭਈਗਾਤਿਭਿੰਨਭਿੰਨਕਰਿਤੁਏਕੇਖੁਏਕ
ਹਿਆਅਮੇਰੇਕੁਗਾਤਿਏਤੀਨੋਥਿਰਤੰਤਸਮਝ

ਕਰਿ ਮੇਰੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਾਥਿ ਜੇਹੈ ਸਰਧਾ ਪ੍ਰੀ
ਤਿਸੇ ਮੁਇ ਸਾਥਿ ਲਗਾਵੈ ਯੈ ॥ ਅਥ ਪ੍ਰਕਿਰ
ਤਿ ਅਰੁ ਪੁਰਖ ਕਾ ਬਿਰਤੰਤੁ ਸੁਨਾ ਪ੍ਰਕਿਰਤਿ
ਜੇਹੈ ਮਾਇਆ ॥ ਅਰੁ ਪੁਰਖੁ ਜੇਹੈ ਜੀਵ ਸੇਇ ਨ
ਦੇ ਨੈਕੇ ਭੀ ਤੂ ਅਨਾ ਦੀ ਜਾਨੁ ॥ ਜਿ ਮੇਰੀ ਆਇ
ਨਾਹੀ ਤਿਉ ਇਨ ਕੀ ਭੀ ਆਇ ਨਾਹੀ ॥ ਜਿ ਭਿ
ਕਾਰ ਉਹੋ ਤਬ ਕੇ ਦੇ ਭੀ ਪੈ ॥ ਅਭਿ ਇਨ ਦੇ ਨੈਕਾ

ਭੀਨਿ ਭੀਨਿ ਬਿਰਤੀ ਤੁਸੁ ਟੁ। ਇਹੁ ਦੇਹ ਕੇ ਜੋ
 ਹੈ ਗੁਣੁ ਇੰਦ੍ਰੀਆਨੁ ਕੀ ਉਪਜਾਵਹਿ ਗਰੀਬ
 ਕਿਰਤਿ ਮਾਇਆ ਜਾਣੁ। ਕਾਰਜ ਕਾਰਣੁ ਕਰ
 ਤਾ ਕਾਰਜੁ ਕਰੀਐ। ਜੋ ਕਿਛੁ ਵਸਤੁ ਉਪਜੀ
 ਅਹੁ ਜਿਸ ਤੇ ਵਸਤੁ ਕਾਰਜੁ ਉਪਜਿਆ।
 ਸੇ ਕਾਰਣੁ ਕਰੀਐ। ਅਹੁ ਜੋ ਹੋਵੈ ਤਿਸ ਕਾਇਸ
 ਟੀ ਤੁਸੁ ਟੁ। ਕਾਰਜੁ ਮਾਟੀ ਕਾ ਬਾਸੁ ਅਉਥਾ

ਸੁਕਾਕਾਰਨੁਮਾਟੀਐ॥ ਜਿਸਤੇਥਾਸੁਓ
ਪਾਜਿਆ॥ ਅਰੁਥਾਸੁਕਾਕਾਰਤਾਕੁਭਾਰੁਐ॥
ਅਰੁਸੰਸਾਰੁਕਾਰਨੁਐਕਾਰਨੁਕੀਮਾਇਅਰੁ
ਸਾਗਸੰਸਾਰੁਮਾਇਆਕਾਰੁਪੁਐ॥ ਮਾਇਆ
ਹੀਤੇਸੰਸਾਰੁਪ੍ਰਗਟਿਕੁਇਆਐ॥ ਅਰੁਸੰਸਾ
ਰਕੀਕਰਨੁਹਾਰੀਕੀਮਾਇਆਹੀਜਾਨੁ॥ ਇ
ਹੁਤੇਮਾਇਆਕਾਬਿਰਤੰਤੁਸਗਲਾਕਾਰਿਆ॥

ਅਥਪੁਰਖੁ ਜੋ ਹੈ ਜੀਵ ਤਿਸਕੀ ਬਾਤਿ ਸੁਲੁ
ਪੁਰਖੁ ਜੋ ਹੈ ਜੀਵ ਸੁਇ ਸੁਪ੍ਰਕਿਰਤਿ ਕਾਉ
ਪ੍ਰਜਾਇਆ ਜੋ ਹੈ ਸਰੀਰੁ ਨਾਮਾਨਗੁ ਗਾਇ
ਸੁਸਰੀਰਨ ਕਾਰ ਬਿਖੇਦੁ ਖਅਹੁ ਸੁਖ ਕਾ
ਕੋਰਤਾ ਜੀਵ ਹੈ। ਦੁਖ ਅਹੁ ਸੁਖ ਉਕੋਰੈ
ਹੈ। ਪ੍ਰਕਿਰਤਿ ਕੇ ਉਪ੍ਰਜਾਏ ਹੁਏ ਜੋ ਹੈ ਦੇਹਿ
ਇੰਦ੍ਰੀਅ ਹੁਕੇ ਗੁਣਾ ਤਿਨ ਗੁਣ ਹੁਕੇ ਕੋਰੈ।

ਅਰੁਤਿਨਹੁਕੁਣਹੁਕੇਸੰਗਾਕਿਗਤਿਨਕਾਰੰਗੁ
ਜੀਵਕਉਲਾਗਾਤਾਹੈ॥ਤਿਨਕੈਰੰਗਿਕਾਰੰ
ਗਿਆਜਾਤਾਹੈ॥ਤਿਨਹੁਕੁਣਹੁਕੇਸੰਗਿਪਰ
ਸਾਦਿਜੈਨੇਜੈਨੇਬਿਖੈਜੀਵਕੁਮਤਾਹੈ॥ਅ
ਬਅਰਜਨਮੇਰੀਬਾਤਿਸੁਣਾਜੋਹਉਕੈਸਾਹੈ
॥ਇਨਮਾਇਅਅਰੁਜੀਵਆਪਿਬੀਤਿਮਿ
ਇਕਾਰਿਮੇਰੇਆਗੈਕਉਤੁਕਰਚਿਆਹੈ॥ਇ

ਨਕਾ ਕਉ ਤਕ ਦੇਖਹਿ ਹਾਗਾ ਹਉਹੋ ਅਉਏ ਜੀ
 ਵਮਰੁ ਮਾਇਆ ਦੇ ਨੇਨ ਮਸਕਾਰੁ ਕਰਤੇ ਹੈ
 ॥ ਅਰੁ ਇਨ ਕੀ ਨਿਆ ਓਕਹਿ ਹਾਗਾ ਭੀ ਹਉ
 ਹੋ ॥ ਅਰੁ ਇਨ ਕਾ ਕਰਣ ਹਾਰੁ ਭੀ ਹਉਹੋ ॥ ਅ
 ਰੁ ਇਨ ਕੇ ਕਉ ਤਕ ਦੇਖਹੇ ਕਾਰੋ ਗਤਾ ਭੀ ਹਉ
 ਹੋ ॥ ਅਰੁ ਮਹਾਈ ਸਹਈ ਸਹਹੁ ਕਾਈ ਸਹੁ ਹੋ ॥
 ਅਰੁ ਦੇਹ ਤੇ ਭੀ ਪਰੇ ਹੋ ॥ ਅਰੁ ਜੀ ਵਤੇ ਭੀ ਪਰੇ

ਜੋਇਸੁਕਾਰਹਿ ਪ੍ਰਾਤਮਾਕਹੀਓਹੋਜੋਕੋਈ
ਇਤੁਇਤੁਪਰਕਾਰਸੁਖਦੁਖਕੇਰੋਗੁਸੁਖੇ
ਸੋਮਾਇਆਕੇਜਾਣੈਅਹਇਨਕਾਦੇਖਣ
ਹਾਗਨਿਆਰੇਕਾਨਿਆਗਮੁਏਕੇਜਾਣੈ॥
ਸੋਇਨੇਤੀਨੇਕੋਗਿਆਨਜਾਣੇਕਾਛਲੁਕਿ
ਆਪਾਵੈਸੋਸੁਖਾਸੋਸਾਸਿਸਾਸਿਸਿਮਰਿ
ਕੇਜਨਮਅਰਨਕੇਬੰਧਾਨਤੇਮੁਕਤਿਹੋਇਯੇ

ਅਕਾਸ ਅਥ ਅਓ ਰਸੁ ਨਾ ਕੇਈ ਜੋਗ ਧਿਆ
 ਨ ਕਰਿ ਅਪਣੈ ਆਤਮਾ ਹੀ ਬਿਖੈ ਆਪਣੇ
 ਆਤਮਾ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਪਾਵੈ ॥ ਇਸੁ ਮਾਗਹੀ
 ਕਿੰਤੂ ਰਬੁ ਹੋਤੇ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਏਕ ਸੰਖ ਸਾਸਤ
 ਕੇ ਮਾਗਹੀ ਮੁਢ ਕੇ ਦੇਖਤੇ ਹੈ ॥ ਸਿੰਘ ਸਾ
 ਸਤ ਵਾ ਲੇਕਹਤੇ ਹੈ ॥ ਕਿ ਜਿ ਵਿਦੁ ਹੈ ਇਸੁ ਪ
 ਰਮੇ ਸੁਰਹੀ ਹੈ ॥ ਦੂਸਰਾ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ॥ ਅਰੁ

ਏਕੁ ਮੇਰੇ ਸਰੂਪ ਕੀ ਧੂ ਜਾ ਕਰਤੇ ਹੈ॥ ਤੂੰ ਹੁਸ
ਰੂਪ ਹੁ ਖਿਖੇ ਮੇਰਾ ਦਰਸਨੁ ਪਾਵੇ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਏ
ਕੁ ਮੇਰੇ ਕਰਗਤ ਹੁ ਕੇ ਮੁਖ ਤੇ ਮੇਰੀ ਮਹਿਮਾ ਸੁ
ਣਤੇ ਹੈ॥ ਸੁਣਹੀ ਕਹਿਤਿ ਨ ਕੀ ਧੂ॥ ਤਿ ਮੇਰੇ ਚਰ
ਨਕ ਮਲ ਖਿਖੇ ਲਾਗਤੀ ਹੈ॥ ਮੇਰਾ ਨਾਮੁ ਸਿ
ਮਰਣ ਕਰਣ ਲਾਗਤੇ ਹੈ॥ ਤੇ ਕੁ ਮੇਰੀ ਪਰਮ
ਗਤਿ ਕੇ ਜਾਇ ਪਾਪਾ ਤਿ ਤੇ ਹੈ॥ ਨਿਕਰਤਿ

ਬੰਸੀਅਹੁਥਿਖੇਸੇਸਾਟਿਅਹਜਨਅ
 ਥਿਅਉਰਸੁਣਾਜਿਕਿਛੁਅਸੁਥਾਵਰਜੰ
 ਗਮਰੂਤਿਪ੍ਰਾਣੀਪ੍ਰਗਟਿਕਏਹੈ॥ਸੇਜੀਵ
 ਅਰੁਦੇਹਕੇਏਕਫੇਹੋਣੇਤੇਕਏਹੈ॥ਸਰਨੇਰੂ
 ਤਹੁਪ੍ਰਾਣੀਓਥਿਖੇਪਰਸੇਸਹੁਸਮਾਜੀਥਿ
 ਆਪਿਆਹੈ॥ਅਰੁਦੇਹਕੇਨਾਸਹੋਏਤੇਤਿਸ
 ਕਲਾਸੁਨਹੀਹੋਤਾ॥ਜਿਨਐਸਾਅਥਿਨਾਸੀਪ

ਰਮੇਸੁਰੁ ਪਹਿਚਾਣਿ ਆਯੋ ॥ ਤਿਨਹੀ ਪਹਿਚਾ
ਣਿ ਆਜਿ ਨਿਸਰੁ ਨੇਕੁ ਤਹੁ ਪਾਲੀ ਅਹੁ ਬਿ
ਖੇ ਏਕਹੀ ਪਰਮੇਸੁਰੁ ਭਿਆਪੀ ਪਹਿਚਾਣਿ
ਆਯੋ ॥ ਸੇ ਪਹਿਚਾਣਿ ਗਰਾਸੁ ਭਾਕਿ ਸੀਕਾਸੁ
ਖਟਾਇ ਕੁਸੇ ਵਕੁ ਹੋਇ ਰਹੈ ॥ ਦੁਖਾਵੈ ਕਿਸੀ
ਕੋ ਨਹੀ ॥ ਸੇ ਭੀ ਮੇਰੀ ਪਰਮਗਤਿ ਕੋ ਜਾਇ ਪ
ਰਾਪਾਤਿ ਹੋਇ ॥ ਅਬਾ ਮੁਰੁ ਸੁਣਾ ॥ ਜਿਤਨੇ

ਸਕੁਹੀਕਰਮਹੋਤੈਹੈਸੇਦੇਹਇਦੀਆਮਨੁ
 ਇਨਤੈਹੋਤੈਹੈਸੇਇਹੁਸਕੁਹੀਪ੍ਰਕਿਰਤ
 ਆਇਆਕੇਹੈਅਰੁਜੇਕੇਈਆਤਮਾਕੇ
 ਦੇਖੈਸੇਅਕਰਤਾਕੇਦੇਖੈਅਕਿਆਤਮਾਕਿ
 ਛੁਨੀਕਰਤਾਜਥਿਏਹੁਕੂਤਪ੍ਰਣੀਅਹੁਕਾ
 ਥਿਸਤਾਰੁਜੇਕਿੰਨਿਕਿੰਨਦੇਖੀਅਹੈਅਥ
 ਕਿੰਨਕਿੰਨਦਿਸਾਇਦੁਰਿਹੈਇਏਕਹੀਆਤ

ਮਾਬੁਹਮੁਸਭਨੇਥਖੇਦਿਸਟੀਆਵੈ॥ਜਿਤੁ
ਸਮੇਅੇਸੀਦਿਸਾਟਿਹੋਇ॥ਨਿਤਹੀਸਮੇਤਿ
ਨਿਬੁਹਮੁਪਾਇਆ॥ਬੁਹਮਸਾਥਿਮਿਲਿਅਸੇ
ਕੈਸਾਹੋ॥ਆਤਮਾਬੁਹਮੁਅਨਾਦੀਹੋ॥ਜਿਸਕੀਆ
ਦਿਨਹੀ॥ਅਰੁਲਿਰਕੁਣੁਤੀਨਹੁਕੁਣੁਤੇਅਤੀਤੁ
ਹੋ॥ਅਰੁਪਰਮਾਤਮਾਆਥਨਾਸੀਹੋ॥ਹੇਕੁੰਤੀਨੰ
ਦਨਸਰੀਰਹੀਭਿਖੈਆਤਮਾਥਸੈਹੋ॥ਅਰੁਕ

ਛੁਕਰ ਮੁਨੀ ਕਰਤਾ ਅਰੁ ਨਿਰਮਲੇ ਪੂਰੈ ॥ ਸ
 ਰਨੇ ਦੇਹ ਬਖੇ ਆਤਮਾ ਰਾਮੁ ਬਸੇ ॥ ਤਉ ਦੇਹ ਕੇ
 ਗੁਣ ਤਿਸ ਕੇ ਲੇਖੁ ਛੁਨੀ ਕਾਰਿ ਸੁਖ ਤੇ ॥ ਨਿਰ
 ਲੇਖ ਕਾ ਨਿਰਲੇਖੁ ਹੀ ॥ ਜਿਉ ਅਕਾਸੁ ਅਤਿ
 ਸਰਬਾਥ ਆਪੀ ॥ ਅਰੁ ਸਰਨੇ ਤੇ ਨਿਰਲੇ
 ਪੂਰੈ ॥ ਹੇ ਰਾਹਤ ਆਥਿ ਏਕ ਮੇਰਾ ਮਹਾ ਪੁਤਾ ਪੁ
 ਸੁਟੁ ਮਜੈ ਸੇ ਸੁਹਜੁ ਪਾਤਹ ਕਾਲ ਪੂਰਾ ਬਾਇਸਾ

ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵੀ ਬਾਰ ਸਰਨੇ ਲੋਕ
ਕੋਚਾਟ ਨਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕਰਤਾ ਹੈ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕੋਕਿਸੀ
ਦੇਸ ਪ੍ਰੀਤ ਹੈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਨੇ ਲੋਕ ਪ੍ਰੀਤ ਸੁਰਜ ਕਾ
ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਚਾਟ ਨਾ ਏਕੀ ਬਾਰ ਹੋਤਾ ਹੈ ਜੈਸੇ
ਬ੍ਰਹਮਾ ਤੇ ਲੋਕ ਰਿਚੀ ਟੀ ਪਰਜ ਤੇ ਹੈ ਅਸਥਾ
ਦਰਜੰਗ ਅਸੰਸਾਰ ਤਿਨ ਸਰਨੇ ਨੀ ਦਰੁ ਕੋ ਸਰੀਰ
ਹੁਸਮੇਤੀ ਹਉ ਏਕੀ ਬਾਰ ਪ੍ਰਕਾਸੇ ਪ੍ਰਗ

ਟਿਕਰੇਗਾ ਹੇ ਅਰਜਨਾਇ ਹੁਖੇਤੁ ਜੇ ਹੈ ਸਰੀਰਾ
 ਅਰੁਖੇਤੁ ਜੇ ਹੈ ਜੀਵਾ ਅਰੁਖੇਤੁ ਜੇ ਹੈ ਸੇਹਉ
 ਕੈਸਾ ਹੋਨੇ ਤੇ ਕੇਉ ਪਾਵਨੇ ਹੀ ਸਾਥਿ ਜੀਵ ਅਰੁ
 ਸਰੀਰ ਸਰੁ ਹੀ ਏਕੇ ਤੇ ਤਨਿ ਮਖਹੀ ਸਾਥਿ ਪੁ
 ਗਟਿ ਕਰੇਗਾ ਜੇ ਕੋਈ ਮਾਨੁ ਖਾਗਿ ਆਨ ਕੇ ਤੇ ਤ
 ਹੁਕਰਿ ਇਹੁ ਮੇਰਾ ਪੁਤਾ ਪੁਥੀ ਢਾਰੇਗਾ ਅਰੁ ਮੇ
 ਰੀ ਉਸਤਾਤਿ ਕਰੈਗਾ ਕਿਧੰਨ ਹੋਸੀ ਕ੍ਰਿਸਨ ਕੁਰੁ

ਵਾਨਜੀਸੀਨਕੇਨਿਅਖਹੀਸਾਥਿਸਤੁਕਿਛੁਪ੍ਰਕਾ
 ਟਰਾਇਆਹੈ॥ਐਸੇਪਰਮਪੁਰਖਜੈਹੈਪਾਰਬ੍ਰ
 ਹਮਪਰਮੇਸਰਤਿਸਕੇਮੇਗਨਮਸਕਾਰਹੈ॥ਬ
 ਹੁਨਿਭੀਨਮਸਕਾਰਹੈ॥ਜੈਇਤੁਪ੍ਰਕਾਰਮੁਖ
 ਕਉਐਸਾਈਸਰਪ੍ਰਭਾਇਕਾਰਿਮੇਰੀਉਸ
 ਤਤਿਕਰੇਹੈ॥ਅਹੁਮੁਖਕਉਨਮਸਕਾਰਕਰਤੇ॥
 ॥ਤਿਨਕਾਛਨੁਮੁਨੁ॥ਜੈਕਿਆਪਾਵਹਿ॥ਤੇਮੇ

ਰੇਗੁਗਤਸੀਸਾਰਕੇਜਨਮਮਰਨਕੇਬੰਧਨਕੇਕਾ
 ਟਿਕਰਿਮੇਰੇਪੁਰਮਾਨੰਦਅਭਿਨਾਸੀਪਦ
 ਬਿਖੇਜਾਇਪਗਪਤਿਹੋਤੇਹੈ॥

ਇਤਿਸ੍ਰੀਭਗਵਤਗੀਤਾਸੂਪਨਖਨੁਸੇਬੁ
 ਹਮਾਬਿਦਿਆਜੋਗਸਾਸਤ੍ਰੇਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸਨਾਅਰ
 ਜਨਸੰਬਾਦੇ॥ਥੇ੩ਥੇ੩ਗਾਗਿਆਨਪੁਰਖਾਬਿ
 ਰਾਗੀਜੋਗਨਮਾਤ੍ਰਿਉਦਸੋਧਿਆਉ॥੧੩॥

ਸ੍ਰੰਗ ਵਲੋਂ ਵੇਚੈ। ਸ੍ਰੀ ਸ੍ਰਿਸਤਰਗ ਵਾਨ ਅਰਜ
ਨਕਉ ਕਰੇ। ਕੇਹੇ ਅਰਜਨਹਉ ਬ੍ਰਹਮ ਵਿਗੀਤ
ਸ੍ਰਕਉ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸੁਭੰਨੇ ਗਿਆਨੇ ਤੇ ਉਤ
ਸੁਕਰੇ। ਜਿਸੁ ਗਿਆਨ ਕੇ ਜਾਣੇ ਤੇ ਸੁਭਗਤ ਪ
ਰਮਾਨੰਦ ਅਭਿਨਾਸੀ ਪਦ ਭਿਖੇ ਜਾਇ ਪਰਾ
ਪਾਤਿ ਕਰੇ। ਜਿਨੇ ਇਸ ਗਿਆਨ ਕਾ ਅਸ
ਰਾਈ ਆਰੈ। ਅਸਗਈ ਆਕਿਆ ਕੀ ਐਸੇ

ਸੁਲੁਆਜਿਨੇਮੇਗਾਗਿਆਨੁਸੁਣਿਆਕਿਸੀਕਿ
 ਸਨਰਗਵਾਨਐਸੇਬਡੇਈਸਰਹੈ॥ਐਸਾਪ
 ਹਿਰਾਣਿਕਰਿਮੇਰੀਸਰਣਿਆਏ॥ਤਿਨਕਾਮੇ
 ਰੇਜੈਸਾਧਰਮੁਹੋਤਰੁਇਆ॥ਮੇਰੇਜੈਸਾਧਰ
 ਖੁਆਕੀਐਸੇਸੁਲਾਤੇਮੇਰੇਕੁਗਤਸੰਸਾ
 ਰਕੇਉਪਜਣੇਕੇਸਮੇਉਪਜਤੇਨਹੀ॥ਅਰੁਸੰਸਾ
 ਰਕੇਪਰਲੇਸਾਥਿਪਰਲੇਨਹੀਹੋਤੇ॥ਏਹੁਕਾ

ਦੈ ਮੇਰੇ ਜੈ ਸਾਧਰਾ ਜੈ ਸੇਹ ਉਸੰ ਸਾਰ ਕੇ ਉਪ
ਜਲੇ ਸਾਥਿ ਉਪ ਜਤਾਨ ਹੀ ਅਰੁ ਪਰਲੇ ਸਾ
ਥਿ ਪਰਲੇ ਹੋਤਾਨ ਹੀ ਤੈ ਸੇਹੀ ਮੇਰੇ ਕਰਾਤਿ ਹੋਏ
ਇਹ ਤੇ ਗਿਆਨ ਕੀ ਵਡਿ ਆਈ ਅਰੁ ਫਲੁ ਕਹਿ
ਆਆਥਿ ਜਿਸੁ ਗਿਆਨ ਕੀ ਐਸੀ ਵਡਿ ਆ
ਈ ਅਰੁ ਫਲੁ ਕਹਿ ਆਸੇ ਅਥਾ ਗਿਆਨੁ ਮੂਲੁ
ਹਰੇ ਬਾਰਤ ਏਕੁ ਮੇਰਾ ਨਾਮੁ ਮਹਾਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਹੈ ॥ ਸੁ

ਕਿਸੁ ਕਾਰਨੁ ਤੇ ਮੇਰਾ ਨਾਮੁ ਮਹਾਦਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਹੈ ਤਿ
 ਸਕਾ ਅਰਥੁ ਸੁਨੁ ॥ ਜਿਥਿ ਸੰਸਾਰ ਕੇ ਅਪੁਲੈ
 ਉਦਗਥਿ ਖੋਲੈ ਗਥ ਤਹਿ ਤਬ ਮਹਾ ਪਰਲੋ
 ਤਾਹੈ ॥ ਅਰਜਥ ਸੰਸਾਰ ਕੇ ਉਪਜਨੇ ਕਾ ਸਮਾਯਾ
 ਵੇਹੈ ॥ ਤਬ ਬਹੁ ਫਿਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਕੇ ਅਪਲੇ ਗਰ
 ਕ ਉਦਰ ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਤਾਹਿ ॥ ਯੇ ਗਾਰਤ ਅਰਜ
 ਨ ਇਸੁ ਕਾਰਨੁ ਤੇ ਮੇਰਾ ਨਾਮੁ ਮਹਾਦਿ ਬ੍ਰਹਮੁ

ਐ॥ ਮਹਾਦਿਕਾਜੀ ਐ ਬੁਝਾ ਕੈ ਈ ਬੁਝਾ ਬੁਝਾ
ਕਹਤੇ ਐ ਕੈ ਈ ਮਹਾਦਿ ਬੁਝਾ ਕਹਤੇ ਐ ॥ ਹੇ
ਤੀਨੰਦਨ ਤਿਸ ਕਾ ਅਰੁ ਬੁਝੁ ਲਾਭੁ ਏ ਕਹੀ
ਪਾਰ ਬੁਝਾ ਐ ਸਹਤੇ ਅਨੇ ਕਰੀ ਤਿ ਕਾ ਸੰਸਾ
ਰੁਪੁ ਗਟ ਕਹੀ ਆ ਜਿ ਤਨੇ ਦੇਹ ਧਾਰੀ ਪੀਛੇ
ਵਗਤਿ ਗਏ ਐ ॥ ਅਰੁ ਜਿ ਤਨੇ ਵਰਤ ਮਾਨ ਅ
ਭਿ ਵਰਤੇ ਐ ॥ ਅਰੁ ਜਿ ਤਨੇ ਅਗੇ ਹੋਵਹਿ ਗੇ ॥

ਸੋਕਿਸੀਜੈਸਾਕੰਈਨਹੀਅਹੁਅਉਰਹੀ
 ਅਉਰਸਰਨੇਕੀਆਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਾਅਉਰਹੀਅ
 ਉਰਸਬਟਾਇਸੁਕਾਰਨਤੇਮੇਰਾਨਾਮੁਬੁ
 ਹਮੁਅਹਾਦਿਯੋਅਹੁਬੀਰਜਿਕਾਦੇਵਇਹਾਰ
 ਪਿਤਾਭੀਹਉਹੀਹੋਅਹੁਸਾਤਕਗਜਸੁਤਾ
 ਮਸੁਏਜੋਹੈਤੀਨੇਗੁਣਾਸੋਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿਜੋਹੈ
 ਮੇਰੀਆਇਆਤੇਤੀਨੇਗੁਣੁਆਇਆਤੇਪ੍ਰ

ਗਾਇਰਏਹੈ। ਹੇਮਗਥਾਹੇਅਰਜਨਸੇਏਤੀਨੇ
ਮਾਇਆਕੇਗੁਣਸਭਨੇਦੇਹੇਮਾਹਿਥਿਆਧਿਆ
ਜੇਹੈਅਥਿਨਾਸੀਜੀਵਸੁਤੀਨਹੁਗੁਣਹੁਕਰਿਆ
ਇਆਬੀਧਿਮਲਿਆਹੈ। ਜਿਤਾਜਿਤਪਰਕਾਰਤੀ
ਨਹੁਗੁਣਹੁਜੀਵਬੀਧਿਆਸੇਪਰਕਾਰਕਿਸੀ
ਕਿੰਨਿਸੁਲਾਪ੍ਰਥਮੇਤੈਸਾਤੁਕੁਗੁਣਕਾਪ੍ਰਕਾਰ
ਸੁਲਾਨਿਰਮਲਤਜੇਹੈਪਾਵਿਤਤਾਅਗੁਣਿਦੁੀਅਹੁ

ਬਿਖੈ ਨਿਰਮਲੁ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਅਹੁ ਸੁਖੁ ਅਹੁ ਬਿਖੈ
 ਗਿਆਨੁ ਅਹੁ ਰੋਗੁ ਤੇਰਹੁ ਤੁਅਰੋਗੀ ॥ ਰੇਅਨ
 ਘਨ ਨਿਰਪਾਪ ਅਰਜਨ ਇਤੁ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜੀ
 ਵਸਾਤ ਕਹੁ ਨੁ ਕਰਿ ਬੰਧਿ ਆਹੈ ॥ ਅਥਰਾ ਜਸ
 ਗੁਣ ਕਾ ਬਿਰਤੰਤੁ ਸੁਣ ॥ ਕੁਟੰਬ ਕੇ ਲੇਕਹੁ ਸਾਖਿ
 ਮੇਹੁ ਅਮਤਾ ਕਿਏਹੁ ਮੇਰੇ ਹੋ ॥ ਹਉ ਇਨ ਕਾਹੈ ॥
 ਅਹੁ ਦਰਬੁ ਖਟ ਲੇਕੀ ਤਿਸਨਾ ॥ ਇਤ ਪਰਕਾ

ਰਿਜੀਵਗਜਸਕੁਟਕਰਿਬੰਧਿਆਹੈ। ਹੇਕੁੰਤੀ
ਨੰਦਨਰਿਹਸਨਭੰਧੀਕੁਟੰਬਕੇਲੇਕਜੋਆਇ
ਏਕਠੇਭੁਏਹੈ। ਜੋਸੇਨਉਕਾਬੇਤੀਪੁਰਿਏਕਏ
ਕਠੇਹੋਤੈਸੇਧੀਕੁਟੰਬਕੇਲੇਕਹੈ। ਆਇਨਸਾਥਿ
ਜੋਇਨਸਮਤਾਮੇਹੁਜੀਵਲਗਾਇਗਥਿਆਹੈ
ਸੋਇਹੁਰਜਗੁਕਰਿਇਸੁਭੰਤੀਬੰਧਿਆ
ਹੈ। ਅਥਤਾਮਸੀਕੀਬਾਤਸੁਣੁ। ਤਾਮਸੀਕਉ

ਤੁਸਾਰਾ ਅਗਿਆਨੀ ਹੀ ਜਾਨੁ ॥ ਅਸਾ ਵਧਾਨ
 ਤਾਗੋ ਵਿੰਦਕਾ ਵਿਸਾਰਨਾ ਅਰੁ ਆਲਸੁ ਅਰੁ
 ਨਿੰਦਾ ਹੇ ਭਾਰਤ ਅਰਜਨ ਇਤੁ ਪਰਕਾਰ ਜੀਵ
 ਤਾਮਿ ਗੁਣ ਬੀਧਿ ਆਯੋ ॥ ਨਿੰਦਾ ਅਰੁ ਆਲਸੁ
 ਅਰੁ ਅਸਾ ਵਧਾਨ ਤਾ ॥ ਏਤੀਨੇ ਦੇਹ ਧਾਰੀ ਅ
 ਹੁ ਕੇ ਮੇਹਨ ਹਾਰੇ ॥ ਅਰੁ ਤਾਮਸ ਤੇ ਉਪਜੇ ॥ ਸਾ
 ਤਕ ਗੁਣ ਸੁਖ ਉਜਾਣੈ ॥ ਸੁਖ ਪ੍ਰਗਟਿ ਕਰੇ

॥ ਅਰੁ ਹੇ ਭਾਰਤ ਅਰ ਜਨ ਗਾਜੀ ਸਕੁ ਨੁ ਕਰਮ
ਕੋ ਪ੍ਰਗਟਿ ਕਰਤਾ ਹੈ ॥ ਨਿਕੰ ਆਰਹਿ ਨਹੀ ਦੇ
ਤਾ ॥ ਅਰੁ ਮਾਗਿ ਆਨੁ ਅਰੁ ਅਸਾ ਵਧਾਨ ਤਾਇ
ਨ ਕੇਤ ਮੇਕੁ ਨੁ ਪ੍ਰਗਟਿ ਕਰੇ ਹੈ ॥ ਹੇ ਭਾਰਤ ਏਤੀ
ਗੁਣ ਦੇਹ ਬਿਖੇਸ ਦਾ ਵਰਤੈ ਹੈ ॥ ਕਬਹੂ ਰਾਜ
ਗੁਣ ਵਰਤੈ ਹੈ ॥ ਕਬਹੂ ਤਾ ਮਸਕੁ ਨੁ ਵਰਤੈ ਹੈ ॥
ਕਬਹੂ ਸਾਤ ਕਗੁਣ ਵਰਤੈ ਹੈ ॥ ਅਰ ਕਬਹੂ ਸਾਤ

ਕਥਹੁਤੁ ਵਧਿ ਜਾਤਾ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਬੁਝੁ ਰਾਜ ਸਭੁ
 ਬਹੁਤੁ ਵਧਿ ਜਾਤਾ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਕਥਹੁਤਾ ਮਸਵਧਿ
 ਜਾਤਾ ਹੈ॥ ਜਬ ਇਤਨੇ ਲਛਣ ਹੋਨਿ ਤਬ ਜਾਨਣਾ ਕਿ
 ਮੇਰੀ ਦੇਹ ਬਿਖੇ ਸਾਤ ਕਰੁ ਵਧਿ ਆਪੈ॥ ਕਉ
 ਵਕਉ ਲਛਣ ਮੇਸੁ ਨਾ ਜਾ ਬਿਸਰੁ ਹੀ ਦੇਹ
 ਕੇ ਜੋ ਦੁਆਰੇ ਤਿਨੇ ਬਿਖੇ ਨਿਰਮਲ ਪਰਗਾ
 ਸਹੋਇ॥ ਕਿ ਆਪਰ ਗਾਸੁ ਪਨੇੜਹੁ ਬਿਖੇਇ

ਸਾਇ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ। ਨਾਸਕਾਤੇ ਨਿਰਮਲੁ ਦਾ
ਸੁਚਲੈ। ਅਰਸੁ ਦਲੁ ਸੁਗਤਿ ਰਲੀ ਹੋਇ।
ਅਰੁ ਮੁਖੁ ਭੀ ਨਿਰਮਲੁ ਅਰੁ ਗੁਰੁ ਹੋਇ। ਅਰੁ
ਦੇਨੈ ਤਲੈ ਕੇ ਦੁਆਰੇ ਭੀ ਨਿਰਮਲੁ ਰਲੀ।
ਅਰੁ ਮਨ ਭਿਖੈ ਪਰਮੇਸਰ ਕੇ ਜਾਨਣੇ ਕਾਗੀ
ਆਨੁ ਪਰਗਾਸੁ ਹੋਇ। ਜਬ ਇਤਨੇ ਲਛ
ਨੁ ਹੋਇ ਤਥਿ ਜਾਨਣਾ ਜੇ ਮੇਰੀ ਦੇਹ ਭਿਖੈ ਸਾ

੨੪੬

ਤਕਰੁਲੁਵਇਆਹੈ॥ ਜਬਰਾਜਸਕੁਲੁਵ
ਇਤਾਹੈਤਿਸਕੈਲਛਨਸੁਲੁਸਾਥਿਦਰ
ਬੁਖਟੇਕਾਏਭੁੰਤਾਹੈ॥ ਅਰੁਸਦਾਕਛੁ
ਕਾਰਜੁਕਿਰਤਿਕਰਤਾਹੀਰਹਤਾਹੈ॥ ਕਿਸੀ
ਸਮੇਤਿਕੀਆਨਹੀਰਹਤਾ॥ ਹੇਕਾਰਤਬੰਸੀ
ਅਹੁਥਿਖੇਸੁਸਾਟਿਅਰਜਨਤਥਿਜਾਨਣਾ
ਕਿਮੇਗੀਦੇਹਥਿਖੇਰਾਜਸਕੁਲੁਵਇਆਹੈ॥

ਜਾਥਿਤਾਮਸਗੁਰੁਵਧਤਾਹੈ॥ਤਿਸਕੇਲਛਨ
ਸੁਲਾਸਾਥਿਸਰਹੀਜੈਹੈਦੇਹਕੇਦੁਆਰੇਤਿਨੇ
ਥਿਥੇਪਰਗਾਸੁਥੇਨਹੈਇ॥ਅਰੁਪਰਮੇਸ
ਰਕਾਦਿਸਾਰਣਾਇਸਕਾਨਾਮੁਅਸਾਵਧਾ
ਨਤਾਹੈ॥ਅਹੁਇਸਤੀਪੁਤ੍ਰਇਨੇਸਾਥਮੇਹੁ
ਥੁਹੁਤੁਹੈਇ॥ਏਕਾਰਿਨੰਦਨਅਰਜਨਤਾਥਿਜਾ
ਨਣਾਕਿਮੇਰੇਥਿਥੇਤਾਮਸੁਵਧਿਅਹੈਇ॥ਅ

284
ਬਾਓਰਸੁਨੁਜਬਸਾਤਕਗੁਣਕੇਵਧੇਤੇਦੇ
ਹਧਾਰੀਜੋਹੈਮਾਨੁਖਾਦੇਹਕੋਤਿਆਗੇ॥ਤਬ
ਦੇਵਤਾਕਾਜਨਮੁਪਾਵੈਹੈ॥ਜਬਹਜਸਗੁਣ
ਕੇਵਧੇਦੇਹਕੋਤਿਆਗੇ॥ਤਬਮਾਨੁਖਦੇਹ
ਕੋਬਹੁਇਠਿਰਿਪਾਵੈ॥ਅਰੁਜਬਤਾਮਸ
ਗੁਣਕੇਵਧੇਤੇਮਾਨੁਖਦੇਹਕੋਤਿਆਗੇ॥ਤੁ
ਥਮੂਨਜੋਨਿਜੋਹੈਧਸੁਮਾਰਚਰਨਹੁਵਾਲੇ॥

ਨਾਗਾਈ ਇਨਹੁ ਤੇ ਅਹਿ ਲੇ ਕਾਰਿ ਜੇ ਹੈ ਅ
ਗਿਆਨ ਜੇ ਨਿਤਿ ਨ ਕੇ ਜਾਇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਇ
ਅਥ ਤੀਨੋ ਗੁਣ ਹੁ ਕੇ ਜੇ ਹੈ ਕਰਮ ਤਿਨ ਕੇ ਫ
ਲ ਸੁਣੁ ॥ ਸਾਤ ਕ ਗੁਣ ਕਾ ਫਲੁ ਨਿਰਮਲਾ ਅ
ਰੁਗ ਜਸ ਗੁਣ ਕਾ ਫਲੁ ਅਗਿਆਨੁ ॥ ਸਾਤ
ਕ ਗੁਣ ਤੇ ਗਿਆਨੁ ਉਪ ਜੇ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਰਾਜਸ
ਗੁਣ ਤੇ ਲੋਕੁ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਅਸਾਵਧਾਨਤਾ

ਅਰੁਮੇਹੁ ਅਰੁਮਾਰਿਆਨਤਾਏਤਾਮਸਕੁਲੁ
 ਤੇਉਪਜੇਹੈ॥ ਅਰੁਜਿਨੇਅਨਖਹੁਕੀਸਾਤਕੀ
 ਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤਹੈਤੇਦੇਹਕੋਤਿਆਗਿਕਰਿਕੂਮਿਪਾਰਿ
 ਜਨਮੁਲੇਤੇਹੈ॥ ਅਰੁਜਿਨਕੀਤਾਮਸੀਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿ
 ਤਿਹੈ॥ ਤੇਮ੍ਰਾਨੁਖਦੇਹਕੋਤਿਆਗਿਕਾਰਿਕੂਮ
 ਕੇਤਲੇਜੇਹੈ॥ ਪਤਾਲਕੇਲੇਕਤੇਤਹਾਕੇਜਾਇਪ੍ਰਾ
 ਪਤਿਹੈਤੇਹੈ॥ ਅਭਿਮੇਰੇਪਰਮਾਨੰਦਅਥਿਨਾ

ਸੀਖਿਥੈ ਕਥਿ ਜਾਇ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਸੁਲਾ॥
ਜਥਿ ਭੁਝਕ ਉਪਾਹਿ ਛਾਣੇ ਤਥਿ ਮੇਰੇ ਪਦ ਥਿਥੈ
ਜਾਇ॥ ਮੇਰਾ ਪਛਾਨ ਲਾਕਿ ਆਹੈ ਸੈ ਸੁਲਾ॥ ਹਉ
ਇਨੈ ਗੁਣੈ ਕਾ ਕਰਤਾ ਹੋ॥ ਅਰੁ ਇਨੈ ਗੁਣੈ ਕਾ
ਉਤਕ੍ਰਾਤਿਸ ਕਾਰੇ ਪੁਰਹਾਰਾ ਹੋ॥ ਅਰੁ ਇਨੈ ਤੇ
ਨਹੁ ਗੁਣੁ ਹੁਤੇ ਨਿਆਰਾ ਅਤੀਤ ਹੋ॥ ਜੇ ਅਸਾ
ਭੁਝਕੈ ਪਾਹਿ ਚਾਣੇ ਸੈ ਮੇਰੇ ਜਾਨਣੇ ਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

२५७
ਮੇਰੇ ਪਰਮਾਨੰਦ ਅਭਿਨਾਸੀ ਪਦ ਵਿਖੇ ਜਾ
ਇਥਾ ਪਾਤਿਹੋਇ। ਬਹੁ ਨਿਹਉ ਕੈ ਸਾਹੋਇ
ਨੇਗੁਣੁ ਹੁਕਾਨੀਆ ਓਕਰਣਗਾਗਾਹੋਅਰੁ
ਇਨੇਤੀਤਹੁਗੁਣਹੁਤੇਅਤੀਤਹੋਅਰੁਜੀਵ
ਕਾਗੀਅਰੁਦੇਹਕਾਕੀਉਪਜਾਵਣਗਾਗਾਹੋ
ਅਜੇਐਸਾਮੁਖੈਪਹਿਚਾਣੈਸੇਅਨਕੁਜਨਮੁ
ਮਿਰਤੁਜਗਾਜੈਹੈਬੁਢੇਪਾਇਨਕੇਦੁਖਹੁਕੈ

ਕਾਟਿਕਰਿਮੁਕਾਤਿਪਦਵੇਜਾਇਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਇ
ਅਜਿਨਿਮੇਰੇਜਾਨਦੇਕਾਗਿਆਨਨਾਮਾਅੰਮ੍ਰਿ
ਤਪਾਨਕੀਆਹੈ॥ਤਿਸੁਗਿਆਨਾਮੰਮ੍ਰਿ
ਤਪਾਨਕੇਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਸੰਸਾਰਕੇਬਿਖੈਨਾਜ
ਨਮੁਏਇਅਰੁਨਾਅਹੈ॥ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸਨਭਗਵਾਨ
ਕੇਬਚਨਸੁਣਿਕਰਿ॥ਅਰਜਨਭਗਤੁ
ਬਿਨਤੀਕਰੈ॥ਦੀਨਦਇਆਲਜੀਕੈਪ੍ਰਸ

ਮੇਰੇ ਪਰਮਾਨੰਦ ਅਥਿਨਾਸੀ ਪਦ ਬਿਖੇ ਜਾ
 ਇਧਾ ਪਾਤਿਹੋਇ। ਬਹੁ ਨਿਹਉ ਕੈ ਸਾਹੋਇ
 ਨੇਗੁਣ ਹੁਕਾਨੀਆ ਓਕਰਣ ਹਾਗਾਹੋ। ਅਰੁ
 ਇਨੋਤੀਤ ਹੁਗੁਣ ਹੁਤੇ ਅਤੀਤੁ ਹੋ। ਅਰੁ ਜੀਵ
 ਕਾਗੀ ਅਰੁ ਦੇਹ ਕਾਗੀ ਓਪ ਜਾਵਣ ਹਾਗਾਹੋ
 ਜਿਥੇ ਮੇਸਾ ਮੁਖੈ ਪਹਿਚਾਣੈ ਸੇਅਨ ਕੁਜਾਨਮੁ
 ਮਿਰਤੁ ਜਗਾਜੈ ਹੈ ਬੁਢੇ ਪਾਇਨ ਕੇ ਦੁਖ ਹੁਕੈ

ਕਾਟਿਕਰਿ ਮੁਕਤਿ ਪਦ ਕੇ ਜਾਇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਇ
ਅਜਿਨਿ ਮੇਰੇ ਜਾਨ ਦੇ ਕਾਗਿ ਆਨ ਨਾਮ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਤਪਾਨ ਕੀ ਆਹੈ ॥ ਤਿਸੁ ਗਿਆਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਤਪਾਨ ਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸੰਸਾਰ ਕੇ ਬਿਥੈ ਨਾਜ
ਨ ਮੁਢੇਇ ਅਰੁ ਨਾ ਅਹੈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸਨ ਭਗਵਾਨ
ਕੇ ਬਚਨ ਸੁਣਿ ਕਰਿ ॥ ਅਰਜਨ ਭਗਤ
ਬਿਨਤੀ ਕਰੈ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲੀ ਕੇ ਪ੍ਰਸ

ਨਕਰੈ॥ ਅਰਜਨੇਵਚੈ॥ ਹੇਮਗਧ
 ਭਜੀਇਹੁਜੀਵਜੇਤੀਨਹੁਕੁਦਹੁਸਾਖਿਭੀ
 ਯਿਆਐ॥ ਸੇਹਪ੍ਰਭਜੀਇਨਹੁਕੁਦਹੁਤੇਮੁ
 ਕਾਤਿਕਿਤੁਪ੍ਰਕਾਰਿਹੋਇ॥ ਸੇਪ੍ਰਕਾਰੁਕ੍ਰਿਪਾ
 ਕਰਿਕਹੋ॥ ਅਰੁਜੇਦੇਹਿਸਾਖਿਹੋਤੇਹੀਤੀਨਹੁ
 ਕੁਦਹੁਤੇਅਤੀਤਹੋ॥ ਤਿਸਕੇਲਛਨਭੀਕ੍ਰਿ
 ਪਾਕਾਰਿਕਹੋ॥ ਜੇਹਊਸਮਝੈਕਿਅਮਕਾਤੀ

ਨਹੁ ਗੁਣਹੁ ਤੇ ਅਤੀਤੁ ਨਿਆਰਾਜੈ॥ ਅਰਜਨ
ਕੀ ਬਿਨਤੀ ਆਨਿ ਕਾਰਿ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸਨ ਕੁਗਢਾਨ
ਜੀ ਬਿਲਤ ਕੁਏ॥ ਸ੍ਰੀ ਕੁਗਢਾਨੇ ਦਾਏ॥ ਜੇਅ
ਰਜਨ ਜੋ ਦੇਹ ਸਾਥਿ ਹੋਤੇ ਹੀਤੀ ਨਹੁ ਗੁਣਹੁ ਤੇ
ਅਤੀਤੁ ਜੈਤਿ ਸਕੈ ਲਛਨ ਸੁਣਾ॥ ਜੋ ਕੋਈ ਦੇ
ਹ ਬਿਖੇ ਕੁਛੁ ਉਪਜੈ ਅਰੁ ਉਪਜ ਕਾਰਿ ਗੁਣੁ
ਦੇ ਹਿ ਬਿਖੇ ਵਰਤੇ॥ ਤਬ ਵਹੁ ਗੁਣਹੁ ਕਾ ਮੇਰਿ

ਆਮੈ ਗਿਣੇ ਨਹੀ॥ ਅਹੁ ਮਨ ਥਿਥੇ ਕਲਪੇ ਭੀਨ
 ਗੀ॥ ਕਿ ਇਹੁ ਗੁਲੁ ਬੁਰਾ ਹੋ॥ ਅਹੁ ਤਿਸੁ ਗੁਲੁ
 ਕੇ ਦੂਰਿ ਹੋਵੇ ਕੀ ਬਾਛਾ ਭੀਨਾ ਕਰੈ॥ ਕਿ ਇਹੁ
 ਗੁਲੁ ਦੂਰਿ ਹੋਵੇ ਨਾ ਹੋ॥ ਕੈਸਾ ਗੁਲੁ ਹੁਤੇ ਉਦਾ
 ਸੀਨਾ ਹੋ॥ ਕਿ ਇਨ ਸਾਥਿ ਮੁਏ ਕਿਆ ਪਰੋਸ
 ਨਹੀ॥ ਜੈਸੇ ਸਿਧ ਸਨ ਕੀ ਮਾਇਆ ਕੇ ਗੁਲੁ ਮਾਇ
 ਆਉ ਪਜਾਏ ਹੋ॥ ਤੈਸੇ ਗੀਤੈ ਸੇ ਸੁਗਾਏ ਥਿ

ਖੇਦੇਹਿਸਾਥਿਲੇਗੁਣਵਰਤੇਹੈਹਉਜੋ
ਆਤਮਾਸੁਇਨਤੇਨਿਆਰਾਹੋਇਤੁਪ੍ਰਕਾਰਿ
ਸਮਾਇਕਾਰਿਗੁਣਕਾਹਲਾਇਆਚਲਾਇਆ
ਚਲੇਨਹੀਯਾਬਹੁਇਸੇਕੈਸਾਹੈਦੁਖਅਹੁਸੁਖ
ਬਿਖੇਏਕਸਮਾਨਹੈਅਹੁਮਾਟੀਅਹੁਪਥਾ
ਹਅਹੁਕੰਚਨੁਏਤਿਸਕੇਏਕਸਮਾਨਹੈਅ
ਹੁਪ੍ਰੀਤਮੁਅਹੁਅਦਪ੍ਰੀਤਮੁਏਤਿਸਕੇਏਕ

ਸਮਾਨਹੋ॥ ਅਹੁ ਉਸਤਾਤਿ ਅਹੁ ਨਿੰਦਾ ਬਿਖੇ
 ਏਕ ਸਮਾਨ॥ ਅਹੁ ਕਿਨੀਆ ਦਰੁ ਕੀਆਤ
 ਉਪਸੰਨ ਨਹੋਇ॥ ਅਹੁ ਕਿਨੀਅਨ ਆਦਰੁ
 ਕੀਆਤ ਉਬੁਰਾਨ ਮਨਾਵੈ॥ ਅਹੁ ਸਾਤਿ
 ਮਿਤਿ ਸਾਥਿ ਏਕ ਸਮਾਨ ਅਹੁ ਜਿਸ ਤੇ ਕਿਸੀ
 ਕਾਰਜੁ ਕਿਰਤਿ ਕਾ ਅਰੰਭੁ ਨਹੀ ਉਠਤਾ॥ ਹੇ
 ਪਾਡਵ ਅਰਜਨ ਤੁਝੈ ਤੀਨਹੁ ਕੁਝ ਹੁਤੇ ਅਤੀ

ਤਕਾਪ੍ਰਸੰਨਵੀਆਥਾਮੇਏਸਕੁਹੀਤਿਸਕੇਲਛ
ਨਮੁਖੈਥਿਸਥਾਰਿਕਾਰਿਕਹੇਅਥਿਜੀਤੁਪੁ
ਕਾਰਿਤੀਨਦੁਗੁਲਹੁਤੇਅਤੀਤੁਹੇਇਸੇਪ੍ਰਕਾਰੁ
ਸੁਨੁਕਾਕੇਦਲਏਕਐਗੀਹੀਉਪਾਸਨਾਸੇਵਾਸਿ
ਮਰਹੁਕੁਜਨੁਕਰੇਹਾਦੁਸਰੈਕਿਸੀਕਾਨਾਮੁਭੀ
ਨਲੇਇਅਐਸੀਸੀਲਵੰਤਕੁਗਲਐਗੀਕ
ਬਹੁਦ੍ਰਿਕੈਸਾਮੁਖਿਕੈਕਹੇਕਿਹੇਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸਨਭ

ਗਵਨਜੀਤੁ ਮਮੇਰੇ ਪੁਰੀਅ ਅਰੁ ਜੀਹ ਉਤੁ
 ਮਾਗਦਾ ਸੁਰੀਅ ਅਰੁ ਜੀਤੁ ਮਮੇਰੇ ਕਰਹਿ ਕੁਰ
 ਇਹ ਰੇਹੋ ਅਰੁ ਜੀਉ ਰੀਨੁ ਹੋਤੁ ਮਦੀ
 ਨਦਇਆ ਲਹੋਹੇ ਪੁਰੁ ਜੀਹ ਉਤੁ ਮਾ
 ਗੀ ਸੁਰਹਿ ਹੋਹੇ ਪਾਡਵ ਅਰੁ ਜਨ ਜੇਇ ਤੁਪੁ
 ਕਾਰਿ ਮੇਗਦਾ ਸੁਰੀਇ ਕਾਰਿ ਕੇਵਲ ਏਕ ਮੇਗੀ
 ਹੀ ਸੁਰਹਿ ਆਇ ਕਾਰਿ ਮੇਗਾ ਭਜਨੁ ਕਰੇ।

ਸੰਤੀ ਨਹੁ ਕੁਨਹੁ ਤੇ ਅਤੀ ਤੁਹੇ ਇਏ ਹਿਸਾਥਿ
ਤੇ ਤੇ ਹੀ ਮੁਕਤਿ ਪਾਵੈ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਹੋਇ
ਏ ਹਿਤੋ ਤ੍ਰਿਗੁਣ ਅਤੀ ਤੁਹੇ ਕੇ ਮਾਗਗਿ ਪ੍ਰ
ਕਾਰਿ ਕੇ ਅਥਿ ਜਿਸ ਕੀ ਸਹਾਇ ਅਏਤੀ
ਨੇ ਕੁਨਹੁ ਤੇ ਅਤੀ ਤੁਹੇ ਇਏ ਸੇ ਹਉ ਕੈ ਸਾਹੇ ਅ
ਬ ਮੇਗ ਪਰਤਾ ਪੁਸੁਣੁ ਇਤਨੀ ਬਾਤ ਹੁਕਾਨਾ
ਮੁਬਹੁ ਮੁਹੈ ਸੇ ਸੁਣੁ ਏਕ ਤੇ ਸਾਗੀ ਥਿ ਸੁਣੇ

२५६
ਗੀਥਿਸੁਰੂਪੀਬ੍ਰਹਮੁਹੈ॥ਅਰੁਏਕਬੇਦਪੁਰਾ
ਲਸਾਸਤ੍ਰਹੈ॥ਏਸਬਦਬ੍ਰਹਮੁਹੈ॥ਅਰੁਮੁ
ਕਤਿਕਾਨਾਮੁਭੀਬ੍ਰਹਮੁਹੈ॥ਅਰੁਮੇਰੇਬੈਕੁ
ਠਧਾਮਕਾਨਾਮੁਭੀਬ੍ਰਹਮੁਹੈ॥ਸੋਇਨੇਬ੍ਰ
ਹਮੇਕਾਹਉਹੀਪ੍ਰਭੁਅਰੁਠਾਕੁਰਹੈ॥ਅਰੁ
ਇਨਕੀਸੇਭਾਭੀਹਉਹੀਹੈ॥ਬਹੁਤ੍ਵੈਸਾਰੇ
॥ਅਰੁਤੁਤੇਰਹਤੁਹੈਅਭਿਨਾਸੀਹੈ॥ਅਰੁਸਾਸ

ਤਪੁਗਤਨੁਹੋ॥ ਅਰੁਧਰਮਰੁਪੁਹੋ॥ ਅਰੁਜੇ
ਕੇਈਤੀਨਹੁਲੇਕਹੁਤੇਨਿਆਗਾਏਕੀਤਕਾ
ਸੁਖੁਕਹੀਏਹੈ॥ ਸੇਅੇਸੇਪਰਮਾਨੰਦਸੁਖਕਾ
ਸਾਗਰੁਸੁਖਾਨਿਧਾਨਭਗਵਨੁਹਉਹੋ॥
ਇਭੀਸ੍ਰੀਕਰਗਵਤਗੀਤਾਸੁਪਨਖ
ਤਸੇਬ੍ਰਹਮਾਬਾਦਿਅਜੇਗਸਾਸਤ੍ਰੇਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿ
ਸਨਾਅਰਜਨਸੰਬਾਦੇ॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿਗੁਰੁਭੇ

੨੫੭ ਦੱਜੋਗਨਾਮਚਤੁਰਦਸੇਯਿਆਉ॥੧੪॥

॥ श्रीब्रह्मदेवदेव ॥

ਸ੍ਰੀ ਸਿਸਨਭਗਵਾਨ ਅਰਜਨ ਕੇ ਕਹੇ ਹੈ॥

ਕਿਹੋ ਅਰਜਨ ਦੇਹੁ ਸੰਸਾਰ ਬਿਛੁਰੁ ਪੁਰੈ॥

ਅਰੁਣਿਸੁ ਬਿਛਵਾਸੁ ਲੁਭੁ ਫੁਊ ਪਾਰਿਹੈ॥

ਅਹੁਇਸਕੀਆਸਾਖਾਤਲੇਯੋ।ਇਹੁਭਲ

ਟਾਧਿਛੁਯੈ॥ ਇਸੁਕਾਅਰਥੁਸੁਣੁ॥ ਜਾਧਿਮਾ

ਸਿਰ

ਨੁਖੁਆਤਾਕੇਗਰਬਿਖਿਖੈਹੋਤਾਹੈਤਾਥਿਇਸਕ
ਮੁਲਮੁਦੁਹੈਚਰਨਾਸੋਚਰਨਗਰਬਿਖੇ
ਉਪਾਰਿਹੋਤੇਹੈਸੋਚਰਨਅਰਗਥਿਇ
ਸਕੀਆਸਾਖਾਹੈਅਹੁਜਬਗਰਬੁਤੇਬਾਹ
ਗਿਨਿਕਸੇਹੈਤਥਿਉਲਟਹੋਇਚਲੇਹੈ।
ਮੁਲਮੁਦੁਜੋਹੈਸਿਰਸੇਉਪਾਰਿਕੋਹੋਤਾਹੈਅ
ਰੁਸਾਖਾਇਸਕੇਚਰਨਅਹੁਗਥਿਸੇਸਾ

ਖਾਤ ਲੈਯੋ॥ ਇਸੁ ਕਾਰਨ ਤੇ ਉਲਟਾ ਬਿਰਧੁ
 ਯੋ॥ ਅਰੁ ਇਸ ਕਉ ਬਿਨਸਿਆ ਹੁਆ ਭੀ
 ਕਹਤੇ ਯੋ॥ ਅਰੁ ਅਭਿਨਾਸੀ ਕੀ ਕਹਤੇ ਯੋ॥ ਅ
 ਰੁਤਿ ਸਕਾ ਅਰਥੁ ਸੁਨਾ॥ ਆਤਮਾ ਅਭਿ
 ਨਾਸੀ ਯੋ॥ ਅਰੁ ਦੇਹ ਬਿਨਸਤੀ ਯੋ॥ ਇਸ ਕਾ
 ਰਣ ਤੇ ਅਭਿਨਾਸੀ ਅਰੁ ਬਿਨਸਿਆ ਹੁਆ ਕ
 ਹੀਏ ਯੋ॥ ਅਰੁ ਇਸੁ ਬਿਛੁਰੇ ਬੇਦ ਪਾਤਿ ਯੋ॥ ਤਿ

ਸਕਾਅਰਬੁ ਸੁਣੁ॥ ਬੇਟਹੀਯਾਧਧੁੰਨਕਾਮਾ
ਰਗੁਸਮਾਣਵੈ॥ ਐਸੁਕਾਰੁਤੇ ਬੇਟਪਤਿ
ਐਜੇਇਮੁਬਿਛੁਕੇਪਹਿਚਾਣੇਸੇਈਬੇਟਕਾ
ਪਨੁਇਹਾਰਾਪੀਤਿਤੁਕਹਾਵੈ॥ ਅਹੁਇਹੁ
ਬਿਛੁਊਪਾਰਿਬ੍ਰਹਮਾਕੇਲੇਕਲਗਿ॥ ਅਰਤ
ਲੇਸੇਖਕੇਲੇਕਲਗਿਪਸਰਿਰਹਿਆਹੈ॥ ਅ
ਰੁਸਾਤਕਹਾਜਸਤਾਮਸਏਤੀਨੇਗੁਣਇਸੁ

ਬਿਰਛ ਕੇ ਡਾਠੀ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਦੇਖ ਏਸੁ ਨ ਲਾਖਾ
 ਦੁਆ ਪਾਹਿਰੁ ਲਾਇਹੁ ਬਿਰਛ ਕਉ ਗੁਛੈ ਲਾ
 ਗੈ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਇਸੁ ਬਿਰਛ ਕੀ ਕੁਮਿ ਕਉ ਲ
 ਗੈ॥ ਕਿਸੁ ਪਾਹਿ ਲਾਗਾ ਹੈ॥ ਕਿਹਉ ਹੋਇਹੁ ਮੇ
 ਰਾ ਨਾਮੁ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਇਹੁ ਮੇਰੀ ਜਾਤੁ ਹੈ॥ ਇਸੁ
 ਪਾਹਿ ਲਾਗਾ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਪਦਨ ਬੈਰੈ ਇਤੇ ਬਿਰ
 ਥਿ ਸਾਥਿ ਜੇਦ ਦੇ ਬਾਧੀ ਤੇ ਹੈ॥ ਜੁਣ ਬਾਨਿਸਾ

ਬਿਗਾਏ ਨ ਪਨੇ ਸੋਝ ਖੜੁ ਕਉ ਲਹੈ॥ ਅ
ਰੁ ਜੇ ਵਟੇ ਕਉ ਲਹੈ॥ ਸੋ ਸੁਣਾ ਜੋ ਮੇਰੇ ਸਾਥਿ
ਰਗਤ ਮੇਰੀ ਮਾਹਿਮਾ ਕਉ ਕਹਤੇ ਹੈ॥ ਪਟੇਗਾ
ਵਟੇ ਹੈ॥ ਭਾਗਵਤ ਪੁਰਾਣਾ॥ ਅਰੁ ਗੀਤਾ ਤੇ
ਆਦਿ ਲੇਖਾਰਿ ਜੋ ਹੈ॥ ਮੇਰੀ ਮਾਹਿਮਾ ਸੋਝ ਖੜੁ
ਹੈ॥ ਅਰੁ ਰਿਹਸਨ ਬੰਧੀ ਜੁ ਹੈ ਕੁਟਿ ਬਕੈ ਮਾਨੁ
ਖਸੈ ਈ॥ ਇਸੁ ਬਿਰਢੁ ਸਾਥਿ ਜੇ ਵਟੇ ਹੈ॥ ਸੋਇ

ਸੁਭਿਰਛਕੋਵੈਈਜਾਨਿਨਹੀਸਕਤਾਅਰੁਇ
 ਸਕਾਅਰੁਇਅੰਤੁਰੀਕਿਸੀਕੋਕਰੇਨਹੀਪਾ
 ਇਆਜਾਤਾਅਰੁਹਉਅਰੁਮੇਰੇਕੀਚੇਤਨ
 ਤਪਰਿਤ੍ਰਿਵਿਥਾਗਾਯੋਇਸੁਆਇਆਕੇ
 ਭਿਰਛਪੁਰਿਇਹਜੀਵਠਾਸੁਆਰੁਆ
 ਯੋਅਥਇਹੁਭਿਰਛੁਕਿਤਪਰਕਾਭਕਟੀ
 ਮੇਸੇਪਰਕਾਰਸੁਨਾਪ੍ਰਥਮੇਤਉਕੁਟੰਬ

ਕੇਆਨੁਖੁਕਾਸੰਗੁਤਿਆਰੇ॥ਇਹੁਅਸੰਖ
 ਹੀਸਸਤੁਗੁਇਆ॥ਅਨੁਸਸਤੁਗੁਖਿਕਾਰਿ
 ਪਕਟੀਤਾਹੈ॥ਸੇਸੇਰੇਚਰਣੁਸਾਥਿਦਿ॥੬
 ਨਿਹਚਾਇਹਹੀਗੁਇਆਸਸਤੁ॥ਕੁਟੰਬ
 ਕਾਤਿਆਗੁਕੀਆਤਿਸਤੋਉਪਰੰਤਿ॥ਕੀਆ
 ਕਰੇਸੇਸੁਣਾ॥ਤਿਸੁਪੁਰਖਕੇਆਗਗਿਪਾਰਿ
 ਸਾਵਧਾਨੁਹੋਇ॥ਵਿਸੁਕੇਆਗਗਿਪਾਰਿ॥੧

ਸਕੇਪਾਇਕਾਰਿਬਹੁਤਿਸੰਸਾਰਕੇਆਗਰਿ
 ਮਹਿਨਆਵੈ॥ਤਿਸੁਕੇਆਗਰਿਪੁਰਿਸਾਵੁ
 ਧਾਨਹੋਇ॥ਸਾਵੁਧਾਨਾਕਿਸੁਰਾਤਿਹੋਇ
 ਸੇਸੁਲਾਦੇਨੇਹਾਥਿਜੇਤਿਕਾਰਿਸਿਰਕਾਰਿ
 ਨਿਅਸਕਾਰੁਕਰੈ॥ਅਰੁਮੁਖਤੇਇਹੁਬਰ
 ਨੁਕਰੈ॥ਕਿਹੋਆਦਿਪੁਰਖਾਅਸਥਾਨੁਅ
 ਰੁਪਰਤਾਪੁਸੁਲਾਕੈਈਕੈਟਿਥੈਕੀਰਕੈਉ

ਪਾਗਿਤਿ ਸਕਾ ਅਸਥਾਨੁ ਜੈ॥ ਅਰੁ ਚਉਕਰੈ
ਆਰੇ ਨਿਗਧਾਗਾ ਅਪਣੇ ਹੀ ਅਧਾਰਿ ਥਿ
ਗਜਿ ਆਨੁ ਥਿਗ ਜੈ॥ ਇਹ ਤੇ ਆਦਿ ਪੁਰ
ਖਕਾ ਅਸਥਾਨੁ ਕਹਿਆ॥ ਅਥ ਆਦਿ ਪੁਰ
ਖਕਾ ਕਿਛੁ ਪਰਤਾ ਪੁਸੁਣਾ॥ ਤਿਸੁ ਆਦਿ ਪੁ
ਰਖ ਕੋਰੈ ਅਹੁ ਤੇ ਕੋਟਿ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਚਉਗਾਸੀ
ਲਖ ਜੀਵ ਜੈ ਨਿਕੀ॥ ਅਉਰ ਹੀ ਅਉਰ

ਚਨਾਸਾਥਿਭਰੇਹੂਏਨਿਰੰਤਰਿਨਿਕਸਤੇਹੈ
 ॥ ਅਰੁਆਪਿਆਦਿਪੁਰਖੁਪੁਰਨਕਾਪੁਰ
 ਨੁਹੀਹੈ॥ ਅਰੁਸਦਾਨਿਹਚਲੁਹੈ॥ ਇਹਤੇਆ
 ਦਿਪੁਰਖਈਸਰਕਾਪਰਤਾਪੁਕਹਿਆ॥
 ਐਸੇਆਦਿਪੁਰਖਕੀਸਰਹਿਤੇਆਇ
 ਆਸਰਹਿਆਇਕਰਿਕੈਸੀਰਹਤਿਜੁਗ
 ਤਿਰਹੈ॥ ਸੇਸੁਨੁ॥ ਅਪਨੁਆਨੁਦੁਰਿਕਰ

ਲਾਕਿਹਉ ਵਿਸੀਜੈਸਾਨਾਹੀ॥ ਅਰੁ ਦੁਸਰੈ
ਸੀਕਾਸੰਗੁ ਨ ਕਹੈ॥ ਏਕਾਏਕੀ ਨਿਰਬੰਧੁ ਨ ਹੋਇ
॥ ਅਰੁ ਵਿਸੀਸਾਖਿ ਮੇਰੁ ਲਗਾਵੈ ਨਹੀ॥ ਅਰੁ ਸ
ਰਨੇਆਤਮਿਓਕਾ ਆਇਕਾਰੀਜੋਹਉ॥ ਸੇ
ਮੁਖਿ ਆਇਆਤਮਾਥਿਥੇਮਨਕਾਨਿਹਚਲੁ
ਚੇਤਾਗਥੇ॥ ਅਰੁ ਸੁਆਸਾਨਿਕਲਤੇਰੀਅਰੁ
ਸੁਆਸਵਨਤੇਰੀਮੇਰਾਨਾਮੁ ਜਪੇਕਉਲੁਨਾ

२६३ भुजये भे सुना आदि पुरख अथिना सीरुग
दुन जीते रीसरहि ॥ आदि पुन पुकरे ॥ अरु
छुटि मेरे ररुना राधि टकी से दवा अरु मे
रे नाम बे सिमरहि ॥ धिना कि सी दस तु
वी काम न भ्रष्टा न करै ॥ आदि इति ते लख
न पूजा विरुगाति सरहि ॥ आदि करि वरे ॥
अथि ति सुभरगाति के रू वि आकर ता ॥

ਸੇਅਭਿਸੇਗੀਕਰਤੁਤਸੁਣਾਇਹੁਜੇਹੈਸੰਸਾਰ
ਰਸੀਤਉਸਨਸੁਖਦੁਖਹਰਖਸੇਗਾਇਨੇ
ਬਿਕਾਰੇਸਾਭਿਪੂਰਨਹੈ॥ਸੇਅਸੇਸੰਸਾਰ
ਸਮੁੰਦ੍ਰਤੇ॥ਤਿਸੁਅਪਣੇਗਿਆਨੀਰਗਤਕੈ
ਮੁਕਤਿਕਰੈ॥ਮੁਕਤਿਕਾਰਿਕਰਿਕਗਲੇਜਾ
ਤਾਹੈ॥ਸੇਸੁਣਾਅਗਜੇਪਰਮਾਨੰਦਅਭਿ
ਨਾਸੀਪਦਹੈ॥ਤਿਸੁਪਦਭਿਖੇਤਿਸਕੈਲੇ

ਜਾਤਾ ਹੋ ਸੇ ਮੇਰਾ ਪਦ ਕੈ ਸਾਹੈ ॥ ਕਿ ਛੁਕਤਿ
ਸੁਪਦ ਕਾ ਬਹੁ ਵਿਭੀ ਪਰਤਾ ਪੁਸੁਨਾ ॥ ਤਹ
ਸੁਗਜਿ ਕੀ ਭੀਗ ਮਨਹੀ ॥ ਕਿ ਆਗ ਮਸੂਰ
ਜੁਤਿ ਸੁਪਦ ਕੈ ਪਹੁ ਚਿਯੀ ਨਹੀ ਸਕਤਾ ॥
ਅਰੁ ਨਾਤਹਾ ਸੂਰਜ ਕਾ ਪ੍ਰਕਾਸੁ ਹੀ ਹੋਤਾ ਹੋ ॥ ਅ
ਹੁਇ ਸੀਭੰ ॥ ਤਿਚੰਦ੍ਰ ਮਾਕੀ ਭੀਗ ਮਨਹੀ ॥
ਜਿਸੁ ਪਦ ਕੈ ਗਇ ਆਬਹੁ ਵਿਸੀ ਸਾਰ ਕੇ

ਮਾਹਗਿ ਮਹਿਨ ਆਵੈ। ਸੇਐ ਸਾਪਰਮਧਾ
ਮੁਖੁ ਮੇਰਾ ਜੈ। ਇਹ ਤੇਜੈ ਆਇ ਪੁਰਖ ਕੀ
ਸਰਨੁ ਭਗਤੁ ਆਇ ਆਖਾ। ਸੇ ਤੇ ਭਗਵਾਨ
ਕੇ ਅਭਿਨਾਸੀ ਪਦ ਕੇ ਜਾਇ ਪਰਾਪਤਿ ਭਇ
ਆ। ਤਿਸ ਕਾ ਤੇ ਭਿਰਤੀ ਤੁ ਪੂਰਨ ਭਇਆ।
ਅਥ ਅਰਜਨ ਅਭਿਰਸੁ ਨੁ। ਇਹੁ ਜੈ ਕੈ ਕਹੁ
ਬਿਖੈ ਜੀਵ ਭੂਤੁ ਜੈ। ਸੇ ਮੇਰੀ ਗੀ ਅੰ ਸੁਹੈ। ਅ

ਰਜੀਵੁਤਸਨਾਤਨਪੁਰਾਤਨੈ॥ ਅਰੁਪਾ
 ਚੇਇਦੀਆਅਰੁਛਰਵਾਮਨੁਏਛੈਗੀਇ
 ਸੁਜੀਅਕੈਅਪਣੁਅਪਣੁਗੁਲੁਕੀਓ੩
 ਕੇਖੇਚਤੇਹੀਰਹਤੇਹੈ॥ ਅਥਿਸਰੀਰਕਾਤ
 ਆਗਣਾਅਰੁਲੈਣਾਕਿਆਹੈਸੇਸੁਣੁ॥ ਇ
 ਸੁਦੇਹਕਾਈਸਰੁਜੋਹੈਸੇਸੁਣੁਇਹੁਦੇਹਕਾ
 ਈਸਰੁਜੋਹੈਸੇਜੀਵਹੈ॥ ਸੇਜਥਿਜੀਵਦੇਹਕੈ

ਤਿਆਗੇਹੈ॥ ਤਥਾਇਸੁ ਜੀਵਕੀਉ ਲਾਘਹੈ॥
ਜੈਸੇਅਗਲਾਚਰਨੁ ਉਠਾਇਪੀਛੈਗਥਿਆ
ਬਹੁਨਿਪਿਛਲਾਚਰਨੁ ਉਠਾਇਆਗੈਗ
ਥਿਆ॥ ਤੈਸੇਹੀਦੇਹਲੈਈਅਹੁਤਿਆਗ
ਈ॥ ਇਸੁਜੀਵਕੀਉ ਲਾਘਹੈ॥ ਅਹੁਜੈਸੀਥਾ
ਸਨਾਕੈਲੀਏਦੇਹਕੈਤਿਆਗੇਹੈ॥ ਸੋਈਥਾ
ਸਨਾਸਾਖੀਲੀਏਜਾਤਾਹੈ॥ ਕੈਸੇਜੈਸੇਕਿਸੀ

੨੬੬ ਵਸਤੁ ਕੋ ਛੁਹਿ ਕਹਿ ਵਾਉ ਚ ਕੈ ਤੈ ਸੀ ਹੀ ਬਾਸ
ਨਾਪੁ ਵਨ ਕੇ ਸਾਥਿ ਆਵੈ ॥ ਇਸੀ ਰਾਤਿ ਜੋ
ਸੀ ਬਾਸ ਨਾ ਖਿਖੈ ਸਗੀਰ ਕੋ ਤਿਆਗੇ ਹੋ ॥ ਤੈ ਸੀ
ਹੀ ਬਾਸ ਨਾ ਲੇ ਜਾਤਾ ਹੋ ॥ ਸੋ ਤਿ ਜੋ ਹੈ ਕਾਨਿ ॥
ਅਰੁ ਨੇੜਿ ਅਰੁ ਸੁਖ ਰਸ ਜੁ ਹੈ ਤੁਚਾ ਅਰੁ ਸਿ
ਰਵਾ ॥ ਅਰੁ ਨਾ ਸੁਕਾ ਅਰੁ ਏ ਪਾਛੇ ਇੰਦ੍ਰੀ
ਆ ॥ ਅਰੁ ਇਨ ਕਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਛੁਹਿ ਵਾ

ਮਨਾਇਨੋਇਦੀਓਅਰੁਮਨਕੈਸਾਥਮਿ
ਲਿਕਰਿਇਹੁਜੀਵਾਬਖੇਆਕੈਰੋਗਰੋਰੋ
ਹੈ॥ ਚਲਤਾਥੈਠਤਾਭੇਜਨੁਕਰਤਾ॥ ਅਰੁਮ
ਉਰਭੀਕਿਛੁਕਾਰਜੁਕਿਰਤਿਕਰਤਾ॥ ਸੁਸਦਾ
ਸਰਬਦਾਇਹੁਜੀਵਹੈ॥ ਜੋਕਛੁਕਰੇਹੈਸੁਇ
ਦੀਆਮਿਲਿਆਹੀਕਰੇਹੈ॥ ਪਰੁਇਹੁਕਉਤ
ਕੁਮੁਤਿਜੋਹੈਮੁਰਖਾਤਿਨਕੋਨਹੀਦੇਖੀਤਾ॥ ਨਿ

ਨਕੋਗਿਆਨਕੇਨੇਤ੍ਰਿਹੈਤੇਗਿਆਨਕੇਨੇਤ੍ਰ
 ਹੁਕਰਿਮੇਰੀਰਚਨਾਕਾਕਉਤਕੁਦੇਖਤੇਯੋ
 ਸੇਗਿਆਨਕੇਨੇਤ੍ਰਕਹਾਤੇਉਪਜੇਯੋਜਨਬ
 ਮੇਰੇਸਿਮਰਣਿਧਿਆਨਜੋਗਸਾਥਿਜੁਣੇ
 ਹੋ।ਤਾਥਿਮੇਰੇਸਿਮਰਣਿਕੇਪ੍ਰਸਾਦਿਗਿਆ
 ਨਉਪਜੇਯੋ।ਤਿਨਜੋਗੀਅਹੁਮਾਹਿਭੀਏ
 ਕੁਕੇਈਜੋਮੇਰੇਸਿਮਰਣਿਸਾਥਿਕਿਰਤਾਰਥੁ

ਪਾਇਤ੍ਰਾਨਿਗਮਲੁਕਇਆਹੈ॥ਤਿਸੀਕੈਗਿ
ਆਨਉਪਜੇਹੈ॥ਤਿਸੁਗਿਆਨਕੇਨੇਤ੍ਰਹਕਾਰਿ
ਗਿਆਨੀਪੂਰਖਮੇਰੀਰਚਨਾਕਾਕਉਤਕੁ
ਦੇਖਤੇਹੈ॥ਸੇਕਿਆਕਉਤਕੁਦੇਖਤੇਹੈ॥ਅ
ਰਜਨਅਥਕਉਤਕੁਸੁਣਾਹੈ॥ਅਰਜਨਇ
ਹੁਸੁਰਜੁਜੈਅਪਣੇਪ੍ਰਕਾਸਿਕਾਰਿਸਭਨੈਕੈ
ਕਉਕਾਅੰਧਿਅੰਧਿਕਾਹੁਮਿਟਾਵੈਹੈ॥ਸੇਸੁਰ

ਸਿਥਿਥੈਤੇਜੁਮੇਗਜਾਣੁ॥ ਅਰੁਜੇਕਿਛੁਰੰ
 ਦੁਆਅਰੁਅਗਨਿਥਿਥੈਤੇਜੁਹੈਸੇਤੇਜੁਮੇ
 ਗਹੈ॥ ਅਰੁਇਹਰੂਮਜੁਅਸਥਾਵਰਨੰਗ
 ਮਜੈਹੈਭੂਤਪ੍ਰਾਣੀਇਨਕੇਅਪਣੇਪਾਰਿਧਾ
 ਰਿਕਾਰਿਨਿਹਚਲੁਹੋਇਕਾਰਿਖਤ੍ਰਾਹੋਇ
 ॥ ਸੇਭੂਮਕੇਤਲੇਬਲੁਮੇਗਹੈ॥ ਮੇਰੇਆਸ
 ਰੇਹੈ॥ ਅਰੁਜਿਤਨੇਮਨਖਹੁਕੇਅੰਨਹੈਅਰੁ

ਤਿਨ ਪਾਸ ਹੈ। ਅਰੁ ਥਿਰ ਛਹੈ ਸੇਇ ਨੇ ਥਿ
ਥੇਰ ਸੁਜੇ ਹੈ ਸੁਵਾਦੁ ਸੇ ਸੁਵਾਦੁ ਗੀਰ ਉਥੇ
ਤਾਂ। ਅਰੁ ਉਹੀ ਸਰੁ ਨੇ ਭੂਤ ਹੁ ਪ੍ਰਾਨੀ ਅ
ਹੁ ਕੇ ਉਦਰ ਥਿਥੇ ਅਗਨਿ ਹੋਇ ਕਾਰਿ ਪਾਣਿ
ਆਹੈ। ਅਰੁ ਪ੍ਰਾਨ ਬਾਉ ਉਪਾਰਿ ਕੀ ਅਰੁ ਅ
ਪਾਨ ਬਾਉ ਤਲੇ ਕੀ। ਏਹੁ ਜੁ ਉਦਰਿ ਥਿਥੇ
ਪ੍ਰਾਣਿ ਅਰੁ ਅਪਾਨਿ ਬਾਉ ਹੋ। ਸੇਇ ਸੁਅ

ਗਨਿਅਰੁ ਬਾਉਸਾਥਿਜੇਮਨੁਖਚਾਰਿਪੁ
 ਕਾਰਕੇਅੰਨਿਰੋਜਨੁਕਰਤੇਯੋਤਿਸੁਅੰ
 ਨਕੋਭੀਹਉਹੀਪਚਾਣੈਯੋਚਾਰਿਪੁਕਾ
 ਰਿਕਾਅੰਨੁਕਉਲੁਸੇਸੁਨੁਏਕਕੁਥਿ॥
 ਦੁਸਕਰੋਜੁਤੀਸਗਲੇਹਜੀਚਉਥਾ
 ਪੇਹਜਾਏਚਾਰਿਪੁਕਾਰਿਕੇਅੰਨਾਅ
 ਗਕਾਰਿਧਾਪਕਾਭੁੰਨਾਹੋਇਸੇਕੁਥਿਕ

ਹਾਇਆ ਅਰੁ ਕਚਾ ਅੰਨੁ ਜੋ ਹੈ ਕਚੇ ਚਣੁ ਕਚੇ
ਚਾਵਣਾ ਅਰੁ ਧੀਨੀ ਮੇਲਾਇ ਨ ਤੇ ਆਇ
ਲੇਕਾਰਿ ਜੋ ਕਚਾ ਹੀ ਅੰਨੁ ਭੋਜਨੁ ਹੈ। ਸੇਇ
ਸੁਕਚੇ ਅੰਨ ਕਾ ਨਾਮੁ ਭੋਜੁ ਕਹੀਐ ਹੈ। ਅਰੁ
ਅਖੜੀਆ ਅਖਰ ਭੂਜਾ ਹਿਦਵਾਣਾ ਅੰਬੁਰੀ
ਨਾ। ਇਨ ਤੇ ਆਇ ਲੇਕਾਰਿ ਅਉਰ ਭੀ ਜੋਐ
ਸੇਹੈ ਤੇ ਅੰਨ ਲੇਹ ਜਿ ਕਹੀਏ ਹੈ। ਅਰੁ ਦੁਧ

੨੭੦
ਦੀ ਛਾਢਿ ਸਰਬਤ ਪਾਣੀ ਏ ਅੰਨ ਪੇਹ
ਜਿਕਰੀ ਏ ਗੈ ਏ ਤੇ ਚਾਰੇ ਪ੍ਰਕਾਰਿ ਕੇ ਅੰਨ
ਕਹੈ ਅਰੁ ਸਭ ਨੇ ਕੇ ਰਿਦੈ ਬਿਖੈ ਕੀ ਹਉਰੀ
ਥੈ ਠਾਹੈ ਅਰੁ ਹਉਰੀ ਰਿਦੈ ਬਿਖੈ ਥੈ ਠਿਕ
ਰਿਗਿ ਆਨੁ ਦੇ ਕਾਰਿ ਮਨੁ ਖੁਹੁ ਤੇ ਭਲੇ ਕ
ਰਮ ਕਰਾਵੈ ਹੋ ਅਰੁ ਹਉਰੀ ਮਨੁ ਖੁਹੁ ਕੈ
ਆਗਿ ਆਨੁ ਦੇ ਇਕ ਰਿਪਾ ਪਕਰਾਵੈ ਹੋ

੫੫
ਅਰੁਸਭੁਨੇਬੇਦਹੁਥਿਥੇਪਾਰਿਚਾਨਣੇਜੋਗਹ
ਉਹੀਹੋਅਰੁਬੇਦਹੁਕਾਉਪਜਾਵਣਹਗਾ
ਭੀਹਉਹੀਹੋਅਰੁਬੇਦਹੁਕਾਅੰਤੁਕਰਣਿ
ਹਾਗਭੀਹਉਹੀਹੋਅੰਤੁਕਰਣਿਹਾਰਾਕੇ
ਆਕਹੀਏਸੁਸੁਲਾਜਿਤਨੀਕੁਮਿਤਿਬੇਦ
ਹੁਕੀਹੈਸੇਅਪਣੀਮਿਤਿਕੀਮਿਰਜਾਦਾ
ਲਕਾਮੇਰੀਮਾਰਿਮਾਕਹਿਕਹਿਕਹਿਤਿਨਕੀ

२७९ भित्तिनिधुनजाती है। तब घेदकहते है
किनेडिनीनेडि। तुआरीमहमाकेहमजा
नहेकेसमरबुनही। ऐसुकारनतेघे
दहकाअंतकगहहगहउही। अघ
अरजतअउरमुलु। ऐहजेदेहिद्या
रीबुतप्राणीअहकाबिसुषारुपसा
गहै। सुसारापसारादेनैपुर्वेकाहै।

ਏਕੁ ਪੁਰਖੁ ਬਿਨ ਸਤਾਹੈ ॥ ਅਰੁ ਦੁਸਰਾ ਅ
ਬਿਨਾ ਸੀ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ॥ ਤਿਨੈ ਦੇਨੈ ਪੁਰਖੁ ਹੁਕਾ
ਬਿਰਤੰਤੁ ਸੁਣਾ ॥ ਅਰੁ ਦੁਸਰਾ ਨੀਵ ਪੁਰਖੁ
ਹੈ ॥ ਸੇ ਅਬਿਨਾਸੀ ਹੋਇ ਹਇ ਨਹੀ ਦੇਨੈ
ਪੁਰਖੁ ਹੁਕਾ ਬਿਸਤਾਰੁ ਪਸਾਰਾਹੈ ॥ ਬਹੁਇ
ਇਨਹੁ ਦੇਨੈ ਪੁਰਖੁ ਹੁਤੇ ਏਕਾ ਅਉਰਤੀ ਸ
ਗਉਤ ਮੁਹੈ ਜਿਸ ਕੇ ਪਰਆਤਮਾ ਕਹਤੈ ॥

ਸੋਤੀਸਗਉਤਮੁਪਰਆਤਮਾਹੈ॥ ਸੋਪਰਮਾ
 ਤਮਾਕੈਸਾਹੈ॥ ਤਿਸਕਾਕੁਛੁਕੁਮਹਾਤਮੁਪ
 ਤਾਪੁਸੁਲੁ॥ ਜਿਸੁਪ੍ਰਮਾਤਮਾਕੈਨੇੜਕੇਉ
 ਘਾਛੁਏਕਰ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਤੇਆਦਿਕਾਰਿਚੀ
 ਟੀਪਰਜੀਤੀ॥ ਕੂਤਪ੍ਰਾਣੀਚਉਦਹਕੁ
 ਵਨਹੁਸਮੇਤਿਪ੍ਰਗਟਿਕੁਏਹੈ॥ ਅਰੁਤਿ
 ਸੀਪਰਮਾਤਮਾਤਮਾਕੈਨੇੜਕੇਦੇਖਏਕ

ਰਿਸਰਨੈਕੀਪ੍ਰਤਿਪਾਲਨਹੋਤੀਹੈ॥ ਅਰੁ
ਤਿਸੀਪੁਰਮਾਤਾਮਾਕੀਦਿਸਾਇਕਾਰਿਸੁ
ਕਹੀਭੁਪਧਾਰੇਹੈ॥ ਬਹੁਨਿਜਭਾਤਿਸੁ
ਪੁਰਮਾਰਤਮਾਕੇਨੇੜਹੁਕੀਪਲਕਲ
ਗਤੀਹੈ॥ ਤਥਿਪਲਕਕੇਲਾਗਣੇਸਾਥਿਸੁ
ਕਹੀਲੇਕਪੁਰਲੇਹੋਇਜਾਤੇਹੈ॥ ਜਿਸਕਾ
ਐਸਾਮਹਾਤਮੁਪ੍ਰਤਾਪੁਹੈ॥ ਤਿਸੁਕਾਰ

ਨਤੇਤਿਸਕੇਪਰਮਾਤਮਾਕਹਤੇਹੈ॥ਅਰੁ
 ਤਿਸੁਪਰਮਾਤਮਾਪੁਰਖਕੇਪੁਰਖੋਤਮੁ
 ਗੀਕਹਤੇਹੈ॥ਅਭਿਪੁਰਖੋਤਮਕਾਅਰ
 ਥੁਸੁਨੁ॥ਭਿਨਸਿਆਹੋਇਆਕਹੋਹੈਸ
 ਗੀਰਪੁਰਖਾਤਿਸਤੇਅਤੀਤੁਅਰੁਦੁਸਰਾ
 ਅਭਿਨਾਸੀਪੁਰਖੁਜੁਪੈਜੀਵਤਿਸਤੇ
 ਉਤਮੁਹੈ॥ਇਸਕਾਰਨਤੇਲੋਕਅਰੁਥੇਦ

ਹੁਥਿਖੇਤਿਸਕਾਨਾਮੁਪੁਰਖੇਤਮੁਕਹੇਹੈ॥
ਹੇਨਿਹਪਾਪਅਰਜਨਸੇਪੁਰਖੇਤਮੁਹਉ
ਹੋਹੇਗਾਰਤਜਿਨੇਸੇਰੋਗਿਆਨੀਅਹੁ
ਗਤਹੁਇਤੁਪੁਕਾਰਿਪੁਰਖੇਤਮੁਪਹਿਚਾਨਿ
ਆਸੇਮੁਖਵਉਪਹਿਚਾਨਿਕਰਿਤਨੇਕਿ
ਆਕਰਣਹੈਸੇਸੁਣੁਸੇਸਕੁਨੀਬਿਧੀਸ
ਕੁਨੇਕਾਵਹੁਕਾਰਿਸਕੁਨੇਕਾਨਹੁਥਿਖੇਮੇਰਾ

ਭਜਨੁ ਕੇ ਕੇ ਅਰਜਨ ਇਹੁ ਗੁਰ ਜਸ ਸਤ ਮੇ
 ਤੁਝ ਕਉ ਕਹਿ ਆਯੋ ॥ ਜੇ ਅਨਿਘ ਨਿਨਹ ਪਾ
 ਪਾ ਅਰਜਨ ਜਬ ਇਸੁ ਸਾਸਤ੍ਰ ਕੇ ਸਮਾਇਕ
 ਰਿਮੁਝ ਕਉ ਪੁਰਖੋਤ ਮੁਪਾਹਿ ਚਾਇ ਕਾਰਿ
 ਮੇਰੇ ਚਰਣ ਕਮਲੇ ਸਾਥਿ ਦਿਨ ਨਿਹ ਚਾਕ
 ਰਹਿਗਾ ॥ ਤਾਭਿ ਤੂੰ ਜੇ ਕਾਰਤ ਅਰਜਨ ਕਿ
 ਰਤਾਰ ਥੂੰਹਿ ਰਿਗਾ ॥

ਇਤਿਸ੍ਰੀਕੁਗਵਤਗੀਤਾਸੁਪਨਖਤਸੇਬ
ਹਮਦਿਦਿਆਜੇਗਸਾਸਤੇਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸਨਾਅਰ
ਜਨਸੰਬਾਦੇਸੰਸਾਗਧਿਛਤੇਭੇਦਕੁਠਾਰਪੁ
ਰਥੇਤਮਜੇਗਨਾਮਪੰਚਦਸੇਧਿਆਉ॥੧੫
॥ ਸ੍ਰੀਕੁਗਵਤਨੇਵਾਚੈ॥ ॥ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿ
ਸਨਕੁਗਵਨਾਅਰਜਨਕੋਕਹੇਹੈ॥ਕਿਹੇਅਰ
ਜਨਅਥਬਹੁਤਿਕੀਮੁਖਤੇਤੁਅਉਰਬਾ

ਤਸੁਲਾਏ ਜੋ ਹੈ ਮਾਨਖਾਤਿ ਨ ਮਨੁ ਖਹੁ ਖਿਖੈ ਇਕੋ ਨੇ
 ਮਨੁ ਖਹੁ ਕੇ ਦੇ ਵਤਾ ਕੇ ਜੋ ਸੇ ਸੁਗਾਉ ਹੈ ਮਾਅਹੁ ਇਕ
 ਨੇ ਮਨ ਖਹੁ ਖਿਖੈ ਦੇ ਤੋ ਕੋ ਜੋ ਸੇ ਸੁਗਾਉ ਹੈ ਸੇ ਕਿੰ
 ਨਾਭੰ ਨ ਕਠਿ ਕਰੇ ਹੋ ਗਾਪ੍ਰਥ ਮੇ ਤੇ ਦੇ ਵਤਾ ਕੇ ਸੁਗਾ
 ਵੈ ਸੇ ਸੁਲਾਨਿ ਰਭੈ ਹੈ ਕਿਸੀ ਕਾਤਿ ਨ ਕੈ ਮਨ ਮਾਹਿ
 ਭਉ ਨਹੀ ਮਾਅਹੁ ਤਿਨ ਕਾ ਅੰਤਾ ਕਰਨੁ ਮਾਅਹਿ
 ਸੁਪੁਨਿ ਰਮ ਲਾ ਮਾਅਹੁ ਮੇਰੇ ਜਾਨਣ ਕਾ ਗਿਆ

ਨੁਤਿਨਕੇਅਨਬੁਧਿਬਿਖੇਅਰੁਮੇਰੇਸਿਮਗਣਿਜੋ
ਗਸਾਥਿਜੁਕੇਹੁਏਅਰੁਜਥਾਸਕਤਿਦਾਨੁਕਰ
ਨਾਅਰੁਮੇਰੀਅਨਿਆਥੇਦਹੁਬਿਖੇਜੁਗਾਈਹੈਸੋ
ਥੇਦੁਪਤਨਾਸਹਸਿਸੀਰਥਾਪਤਨੀਪੁਰਾਣ
ਹੁਕੇਸਤੋਤਪਤਨੇਅਰੁਕੀਰਤਨੁਕਰਨਾਅਰੁ
ਤਪਸਿਆਕਰਣੀਤਪਸਿਆਅਗਲੇਸਤਾਰ
ਦੇਇਆਇਬਿਖੇਕਰੇਗਾਅਰੁਅਹਿੰਸਾਜੋ

੨੭੬ ਹੈਦਇਆਕੋਈਜੀਵਦੁਖਾਵੈਨਹੀਅਗੁਹਿਰ
ਦੇਕਾਅਤਿਕੋਮਲੁਸਤਿਬਾਰੀਸਚੁਬੋਲਣ
ਅਭਕਿਸੀਪਹਿਕ੍ਰੋਧੁਨਹੀਰੋਵਣਾਅਗੁਜਿ
ਤਨੇਸਰੀਰਕੀਰਖਿਆਹੋਇਆਤਿਤਨਾਹੀਛਾ
ਦਨੁਭੋਜਨੁਕਾਅੰਗੀਕਾਰੁਕਰੇਅਗੁਕਿਛੁ
ਛਾਦਨਿਭੋਜਨਿਤੇਅਧਿਕਰਾਖੇਨਹੀਇ
ਸੁਕਾਨਾਮੁਤਿਆਗੁਧੈਅਗੁਸੁਦਾਸੀਤਿ

ਸੁਆਥਿਥੇਲੀਨੁਹੋਇਆਅਰੁਕਿਸੀਕੀਨਿੰਦਾ
ਨਹੀਕਰਣੀਅਰੁਏਰੁਤੇਰਹਤਾਅਰੁਪਾਪ
ਕਰਣੇਤੇਲਜਾਕਰਣੀਅਰੁਚੰਚਲੁਸੁਗਾਵਤੇ
ਰਹਤਹੋਇਆਅਰੁਨਿਸਚਲਾਸਨਾਅਰੁਨਿ
ਸਚਲਸੁਭਗੀਇੰਦੀਆਅਰੁਨਿਸਚਲੁਮ
ਨੁਅਰੁਤੇਜਸੀਤਤੇਜਸੀਕਿਆਤਿਸੁਕੀ
ਅਵਾਰੀਆਕੇਈਕਰਿਨਸਕੋਸੁਕੁਕੇਈਤਿਸੁ

ਕਉ ਨ ਮਸਕਾਰੁ ਕਰੇ ॥ ਅਰੁ ਖਿੰਮਾਵੰਤੁ ਵੇਈਗਾ
 ਲਿਦੇਇ ਜਾਇ ਵੇਈ ਦੁਖੁ ਦੇਇ ਜਾਇ ॥ ਤਖ
 ਉਸ ਕੇ ਸਹਿ ਰਹੇ ॥ ਇਸ ਕਉ ਖਿੰਮਾਵੰਤੁ ਕਰ
 ਤੇ ॥ ਅਰੁ ਧੀਰਜੀ ਬਿਆਏ ਕਰੇ ਬਿੰਦੀ ਕੀ
 ਸਰਣਾ ਜੇ ਕਿਛੁ ਨਾ ਹਾਇ ਕੀਇ ਛਾਤੇਰੇ ਤਾਹੇ ॥
 ਸੋਭਾਹੀਰੇ ਤਾਹੇ ਜੇ ਇਹ ਬਾਤਿ ਸਮਝਕ
 ਰਿਮੋਹੀ ਹੀ ਸਰਣਿ ਸਦਾ ਸੰਤਸੁ ਪ੍ਰਸੰਨ੍ਹ ਰਹੇ ॥

ਇਸੁ ਕਾ ਨਾਮੁ ਧੀਰਜੁ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਦੇਹ ਕਉ ਜਲਮਿ
ਰਤ ਕਾ ਕੇ ਇਸੁ ਨਾਨਕ ਰਿਪਾਵਿ ਤਗਾਏ॥ ਅਰੁ
ਅੰਤਹ ਕਰੁ ਜੋ ਹੈ ਰਿਹਦਾ ਸੇਸੁ ਆਸੁ ਆ
ਸੁ ਮੇਰੇ ਨਾਮਿ ਮਗਨਿ ਕਰਿ ਪਾਵਿ ਤਗਾਏ॥ ਅ
ਰੁ ਕਿਸੀ ਸਾਖਿ ਕਪਟ ਨ ਕਰੈ॥ ਅਰੁ ਆਪਨੀ
ਮਾਨਤਾ ਧੂਜਾਨ ਕਰਾਵੈ॥ ਗੁਰੁ ਗੁਸਾਈ ਹੋਇ
ਨ ਬੈਠੇ॥ ਹੋ ਪਾਰਸ ਅਰਜਨ ਦੇਸ ਕਹੀਲ

੨੬੮ ਛਨਮਨੁ ਖਹੁ ਬਿਖੈ ਦੇਵ ਤਾ ਕੈ ਜੈ ਅਥ ਦੂਸਰੈ
ਦੈ ਤਹੁ ਕੇ ਲਛਨ ਸੁਨੁ ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਤੇ ਪਾਖੰਡ
ਜੈ ਪਾਖੰਡ ਕਿਆ ਜੋ ਲੋਕ ਹੁ ਬਿਖੈ ਆਪ ਕਉ
ਧਰਮ ਆਤਮਾ ਦਿਖਾਵੁ ॥ ਅਰੁ ਮਨ ਹਿ
ਖੈ ਪਾਪ ਚਿਤ ਵੇਖੇ ॥ ਇਹ ਤੋ ਕ੍ਰਿਸਤੀ ਪਾਖੰ
ਡੀ ਕਹਿਆ ॥ ਅਰੁ ਅਤੀਤ ਕਾ ਪਾਖੰਡ ਕਹਿਆ
ਜੈ ਸੁਨੁ ॥ ਜੋ ਸੰਸਾਰ ਕੋ ਤਿਆਗ ਕਰਿ ਮੋਹੀ ਸਰ

ਹਿ ਆਇਕਾਰਿ ਮੇਰੇ ਚਰਨੁ ਰਕਮ ਲਖਿ ਨਾ॥
ਨੋ ਕਿਛੁ ਅਉਰ ਬਾਤਿ ਕੀ ਅਨਿਖਿ ਖੈ ਕਾ ਮਨਾ ਕਰੇ
ਆਇਹੁ ਅਤੀਤ ਕਾ ਪਾਖੰਡੁ ਹੋ॥ ਅਰੁ ਗਰਬੈ ਕੇ
ਮੁਝ ਜੈਸਾ ਅਉਰ ਕੋਈ ਨਹੀ॥ ਅਰੁ ਕੋ ਪੁਆ
ਰੁ ਕਠੇ ਰੁਬੇ ਲਣਾ॥ ਹੇ ਪਾਰਥ ਅਰਜਨ ਏ ਪਾ
ਚਹੀ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ ਦੈਤ ਹੁਕੀ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਇਨ ਕੀ ਉਤ
ਪਾਤਿ ਅਗਿਆਨ ਤੇ ਹੈ॥ ਅਥਿ ਦੋਨੋ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ

ਹੁਕਾਠ ਲੁਸੁਣਾ ਜਿਨੈ ਮਨੁ ਖਹੁ ਬਿਖੈ ਦੇਵਤਾ ਕੀ
 ਪ੍ਰਕਿਰਤ ਹੈ ॥ ਤੇ ਸੰਸਾਰ ਤੇ ਮੁਕਤਿ ਹੋ ਤੇ ਹੈ ॥ ਅਰੁ
 ਜਿਨ ਹੁਮਨ ਖਹੁ ਬਿਖੈ ਦੇਵਤਾ ਕੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤ ਹੈ
 ॥ ਤੇ ਸੰਸਾਰ ਕੇ ਜਨਮ ਮਰਣ ਕੇ ਬੰਧਨ ਮਹਿ ਪੜਤੇ
 ਹੈ ॥ ਜਾ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸਨ ਰੁਗ ਵਾਨ ਕੇ ਮੁਖ ਕਮਲ ਤੇ ਦੇ
 ਨੈ ਲਛਨ ਸੁਭਾਵ ਸੰਵਨ ਕੀਏ ਅਰਜਨ ॥ ਤਬ
 ਅਰਜਨ ਅਪਨੇ ਬੀਚਾਰਿ ਮਹਿ ਪਾਇਆ ॥ ਕਿਮ

ਤੁਥੇ ਈ ਦੇ ਤਹੁ ਕਾ ਸੁਰਾਉ ਮੁਏ ਥਿਓ ਤਹਿ ਏ ॥
ਤੁਥੇ ਮੀਰਿ ਸਨਭਗੁ ਵਾਨੀ ਇਤਨਾ ਅਰਜਨ
ਕਾ ਬੀਚਾਰਨਾ ਸਹਿਨ ਸਾਕਿਆ ॥ ਤੁਥੇ ਕਦੇ ਨ
ਨ ਕੇਸਵ ਜੀ ਤੁਤ ਕਾਲਿ ਅਰਜਨ ਕੇ ਬੈਲ ਉਠੇ ॥
ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨੇ ਦਾਚੈ ॥ ॥ ਕਿਹੇ ਪ੍ਰੀਤ ਦਾ ਅਰ
ਜਨ ਤੁਮ ਤੁਆ ਪ੍ਰਕਾਸੇ ਚਰਿਤ੍ਰ ਦੇਵਤਾ ਕੀ ਪ੍ਰਕਿ
ਰਤ ਸਾਥਿ ਹੀ ਲੇ ਜਨ ਮਿਆਰੈ ॥ ਹੇ ਅਰਜਨ ਮ

ਨੁਖਹੁੰ ਥਿਖੇਏ ਦੇ ਨੇ ਸੁਭਾਵ ਦਰਤੇ ਹੈ। ਸੇ ਦੇ ਦ
 ਤਾ ਕੇ ਸੁਭਾਵ ਤੁਝ ਕੇ ਮੁਖੈ ਥਿਸਤਾਰ ਕਾਰਿ ਕਹੈ
 ॥ ਅਰੁ ਦੇ ਤਹੁ ਕੇ ਸੁਭਾਵ ਬੇ ਰੇਹੀ ਮਹਿ ਕਹੈ ਹੈ।
 ਅਥ ਬਹੁ ਨਿਦੈ ਤਹੁ ਕੇ ਲਛਨ ਥਿਸਥਾਰ ਕਾਰਿ
 ਕਹੈ ਹੈ। ਤੁਸੁ ਦਨ ਕਰਾ ਜਿਨਹੁ ਮਨੁ ਖਹੁ ਕੀ ਦੇ
 ਤਹੁ ਕੀ ਜੈ ਸੀ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ ਹੈ। ਸੇ ਮਨੁ ਖਹੁ ਹਸਤਹੀ
 ਥਿਖੇ ਸੁਖੀ ਹਾਰਿ ਜਾਣਤੇ ਹੈ। ਅਰੁ ਜਿ ਵਿਹਸ

ਤਕੋਤਿਅਗਕਰਿਅਤੀਤਹੋਤੇਹੈ॥ ਤਬਅਤੀਤਹੋਏ
ਕੀਜੁਗਤਿਨਹੀਜਾਣਤੇ॥ ਕਿਅਤੀਤਕਿਸੁਭੀਤਿ
ਹੋਈਏਹੈ॥ ਅਰੁਨਾਕਿਦੁਪਾਇਤਤਾਕਾਕਿਜਾ
ਲਤੇਹੈ॥ ਅਰੁਨਾਇਸਨਾਨਹੀਕਾਰਿਜਾਣਤੇਹੈ॥ ਅ
ਰੁਸਤਿਸਰੂਪਜੋਹੈਅਭਿਨਾਸੀਸੋਹਉ॥ ਤਿਨਕੋ
ਦੇਖੀਤਾਹੀਨਹੀ॥ ਅਰੁਆਪਸਬੀਚਮਿਲਿਕ
ਰਿਇਹੁਗੋਸਾਟਿਕਰੇਹੈ॥ ਕਿਪਰਮੇਸਰੁਕਹੈ॥

ਏ ਕਿਨੇ ਦੇ ਬਿਆਪੁ ਰਮੇ ਸੁਰਹੈ ਕੇ ਹੈ ਜੀ ਨਾਜੀ॥
 ਅਰੁ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਕਿਨੇ ਉਪਜਾਇਆ ਨਾਜੀ॥
 ਸੰਸਾਰੁ ਕਾਈ ਸੁਰਕੈ ਈ ਨਹੀ॥ ਹਮ ਆਪੁ ਤੇ ਆ
 ਪੁ ਉਪਜਾਇਆ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਮੁਹੀ ਆਪੁ ਪਰਮੇ
 ਸੁਰਹੈ॥ ਤੇ ਪੁਰਖ ਅੰਧੁ ਮਤਿ ਆਪੁ ਕਉ ਪੁ
 ਰਮੇ ਸੁਰੁ ਕਹਤੇ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਸੁਰੁ ਨੇ ਬਾਤ ਤੇ ਕੁ
 ਲੀ ਬਾਤਿ॥ ਤਿਨੇ ਇਹੁ ਸਮਝੈ ਹੈ॥ ਕਿਆ

ਕਿਰਲੇਕਲੇਭੈਜਨਮ੍ਹਾਦਭੈਗੀਅਗਾਅਰੁ
ਇਸਤੀਸਾਥਿਕਾਮਿਕਾਮੁਧੁਭੈਗੀਏਏ
ਦੇਨੇਭਾਤਾਤਿਨੇਪਰਮਲਾਭੁਜਾਇਆਇ
ਤੁਪਰਕਾਰਤਿਨਕੀਅਤਿਅੰਧਬੁਧਿਰਈ
ਅਮਰੁਨਾਮੁਰਇਆਤਿਨਕਾਆਤਮਾਅ
ਰੁਆਤਿਏਨੀਹੈਮਾਤਿਤਿਨੇਕੀਅਮਰੁਜੇਕਿ
ਫੁਕਾਰਜੁਕਿਰਤਿਅਰੰਕੁਕਰਤੇਯੋਸੇਜਿਸੁ

ਕਾਗਜਿ ਤੇ ਆਪਹੀ ਕਸਟ ਪਾਵਹਿ। ਕਰਮੁ
 ਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਅੰਗੁਰ ਕਰਤੇ ਹੈ। ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਪੂਰਨ
 ਕਬਹੂੰ ਰੀਤਾਨਹੀ। ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜੈ ਹੈ ਕਾ ਸੁਤਿ ਸੁ
 ਕਾਮ ਕਾ ਤਿਨੇ ਆਸ ਰਾਪ ਕੀਤਿਆ ਹੈ। ਅਰੁ
 ਪਾਖੰਡ ਅਰੁ ਗਰਬ ਕੇ ਅਟਕੇ ਅੰਧਿ ਰੇ ਸਾ
 ਧਿ ਅੰਧ ਮਤ ਮਤ ਵਾਲੇ ਹੋਇ ਰਹੇ ਹੈ। ਆਇਆ
 ਕੇ ਮੇਹੇ ਹੁਏ ਮਿਥਿ ਅਵਸਤੁ ਕਉ ਪਕੜ ਰਹੇ

ਹੈ॥ ਅਰੁ ਅਤਿ ਅਧਿ ਵੜ ਸੁਰਾਣੁ ਬਿਖੈ ਵਰਤੇ
ਹੈ॥ ਅਰੁ ਜਬ ਲਾਗਿ ਸੰਸਾਰਿ ਕਾ ਪ੍ਰਲੋਹ ਤਾਏ
॥ ਤਬ ਲਾਗਿ ਨਿਤ ਹੀ ਪਰਮਾਰਿ ਤਾ ਬਿਖੈ ਮਗ
ਨੁ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਇਸ ਤੀਸਾ ਬਿਕੰਮੁ ਰੋਗੁ ਣਾਇ
ਹੀ ਪਰਮਲਾਭੁ ਅਰੁ ਕਾਮਹੀ ਸਾਥਿ ਦਿ ਤਨਿ
ਹਰਾ॥ ਅਰੁ ਕੈ ਈਆ ਸਾਥੇ ਠਾ ਸਹੁ ਸਾਥਿ ਬੰ
ਧੇ ਹੁਏ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਕੰਮੁ ਅਰੁ ਕਰੋਧਾਇ ਨੇ ਦੋਰੇ

ਥਿਖੇ ਮਹਾਮਗਨਾ ਅਰੁ ਨਿਤ ਕਾਮ ਭੁਗਾਹਿ
 ਥਿਖੇ ਨਈ ਜੀਬਾ ਛਾਅ ਅਰੁ ਕਾਮ ਕੇ ਨਿਮਿ
 ਤਿਅੰ ਨਿਅਾਇ ਕਪਟ ਕਾ ਦਰ ਬੁਓ ਪਜਾ
 ਵੈਯੈ ਕਪਟ ਕਾ ਦਰ ਬੁਓ ਪਜਾ ਇਕਾਰਿ ਕ
 ਹਤੇਯੈ ਕਿਇਹੁ ਮੁਝ ਕਉ ਥਡਾ ਲਾਭੁ ਪਰਾ
 ਪਤਿਭਇਆ ਅਰੁ ਇਹੁ ਮੇਗਾ ਮਨੈ ਰਬੁ ਪੁ
 ਰਨੁ ਭਇਆ ਅਰੁ ਇਹੁ ਪ੍ਰਾਤਹ ਕਾਲ ਪਾਏ

ਗਾਅਰੁਇਹਪਰਲੇਦਿਨਿਪਾਏਗਾਅ
ਰੁਇਹੁਸੁਤੁਮੁਏਮਾਰਿਆਅਰੁਅਮਕਾਤੁ
ਏਮਾਰਿਰਗਾਇਆਅਰੁਉਈਸਰੁਅਰੁ
ਹਉਕੇਰੀਆਰੁਉਸਿਧੁਹਉਬਲਿਵਨੁ
ਅਰੁਉਸੁਖੀਹਉਸਤਿਪੁਰਖਾਸਤਿਪੀਤੀ
ਲਗਧਨਪਾਤੁਪੁਰਾਤਨੁਸਾਰੁਕਾਰੁਅਰੇ
ਸਮਾਨਦੁਸਰਾਕੇਨਹੀਅਉਹੀਸਭਹੁਤੇ

ਨਾਕੁਰੁ ਹੋ॥ ਅਉਰ ਸਕੁ ਹੀ ਮੇਰੇ ਦਾਸੁ ਹੋ॥ ਮੇਰੇ
 ਅਗਿਆਨ ਕਰਿ ਮੇਰੇ ਹੋ॥ ਅਰੁ ਅਨੇਕ ਬਿਖਿ
 ਆਕੀ ਚਿੰਟੁ ਨਾ ਬਿਖੈ ਤਿਨ ਕਾ ਮਨੁ ਕੁ ਮੇ
 ਹੋ॥ ਅਰੁ ਮੇਰੇ ਜਾਣਿ ਮਾਹਿ ਠ ਸੇਹੁ ਏ॥ ਅਰੁ
 ਕਾਮ ਕੇ ਭੋਗ ਕਰਿ ਪੁਕੜੇ ਹੁ ਏ॥ ਸੋ ਕੇ ਸੋ
 ਈਹਾ ਭੀ ਨਰਕਿ ਮਾਹਿ ਪੁਕੜੇ ਹੁ ਏ॥ ਅਰੁ
 ਆਗੈ ਭੀ ਨਰਕਿ ਮਾਹਿ ਜਾਇ ਪੜ੍ਹਹਿ ਰੇ॥

ਅਧਤਿਨਕੇਜਾਗਿਐਹਤਿਸਰੂਪਾਸਿਗਾਧਿ
ਬਿਆਹਿਥੇਟੀਥੇਟਾਕੇਥਿਆਗਾਇਹਕਾ
ਗਜਾਕਿਸੁਰੰਗਤਿਕਰਤੇਹੈਸੇਸੁਣਾਧਿਥਮੇਤੋ
ਅਹੰਕਾਰੁਜੇਇਹਜਗੁਹਉਕਰੇਹੈਅਹੁਕਿਸੀ
ਕਉਸਿਰੁਨਾਹੀਨਿਵਾਦਤੋਅਹੁਧਨਕੇਗਰ
ਬਕਰਿਉਨਅਤਿਮਤਿਵਾਥੇਹੈਅਹੁਲੋਕਹੁ
ਬਿਖੇਰਲਾਭਲਾਕਹਾਵਣੁਕੇਨਮਿਤਿਜਾਗਿ

ਕਰੇਹੈ॥ ਮੇਸੇਜੇਹੈ ਪਾਖੰਡੀਹੈ॥ ਜੇਮੁਏਜਿਤੁ
 ਥਿਧਿਜਗਕਰਹੇਕੀਥਿਧਿਕਹੀਹੈ॥ ਸੇਨਹੀਕ
 ਰਤੇ॥ ਬਹੁਨਕੈਸੇਹੈਅਹੰਕਾਰੁਅਹੁਬਲੁ॥
 ਅਹਗਰਬੁਅਹਕੀਮੁਅਹਕੋਰੁਧਾਇਨੇਸਾ
 ਬਕਰੇਹੁਏਹੈ॥ ਅਹੁਹਉਜੇਆਤਮਰਾਮੁਸ
 ਕਨੇਦੇਹੈਥਿਯੇਥਿਆਧਿਹੈ॥ ਤੇਦੈਤਿਬੁਧੀ
 ਜੇਹੈਮਨੁਖਮੇਕੈਸੇਹੈਦਹਧਾਰੀਕਉਦੁਖੁਦੇ

ਤੇਹੈ। ਹਰਿਕਿਸੀਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਤੇਹੈ। ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਹੈ ਕੰਠਿ ਮਨੁ ਖਰੁ ਥਿਥੈ ਅਧਮਨੀ ਚਧਾਪੀ
ਤਿਨਕੇ ਬਿਸਤਾਰ ਕਰਿ ਲਛਾਨਿ ਸੁਰਾਵਕੇ
ਹੈ। ਅਥਿ ਮੇਰੀ ਬਾਤਿ ਸੁਨੁ। ਜੇਹਉ ਤਿਨੇ ਸਾਥ
ਕੈ ਸਾਹੈ। ਤਿਨਕੇ ਦੁਖ ਦਾਇਕ ਕਲਹਿ ਸਾਥੁ
ਗੀਰੁਈ ਜੇਹੈ। ਅਗਿਆਨਿ ਅਸੁਰੀ ਜੇਨਿਗ
ਦਹਿਕੁ ਕਰੇ ਜੇਹੈ। ਕੁਤੇ। ਇਨਤੇ ਆਦਿ ਲੇਕਾਰਿ

ਤਿਹੋਇਕਾਰਿਮੇਗਾਰੁਜਨੁਕਰੁ। ਸੋਅਪੁਨੇਅ
 ਤਮਾਰੀਕਲਿਆਇਤਿਨਹੀਕਰੀ। ਅਰੁਸੇ
 ਈਮਨੁਖਪਰਮਗਾਤਿਕੋਜਾਇਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋ
 ਇਗਾ। ਹੇਅਰਜਨਸਾਸਤ੍ਰਕੀਬਿਧਿਕੋਤਿ
 ਆਗਿਕਾਰੀ। ਅਰੁਅਪੁਨੇਮਨਕੀਬੁਸੀਕਉ
 ਲੇਕਾਰਿਜੋਕੋਈਜਗੁਤਪਸਿਆਦਾਨੁਇਹੁਸਾ
 ਸਤ੍ਰਕੀਬਿਧਿਕੋਤਿਆਗਿਕਾਰਿਅਰੁਅਪੁਨੀ

ਬੁਧਿਕੇ ਲੇਕਰਿ ਕਰੇਯੈ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਬਾਤਿ ਸੁਨਾਤਿ
ਕਿਸੀ ਕਰਮ ਕੀ ਏਕਾ ਛਲੁ ਮਿਧਿ ਨਾ ਪਾਵਹਿ॥
ਅਰੁ ਨਾਤਿ ਨ ਕੋ ਕਿਸੀ ਮੋਹੇਇ॥ ਤਿਸੁ ਕਾਰਨੁ ਤੋ
ਅਰਜਨ ਜੇਭਲੇ ਅਤਿ ਮਾਤਿ ਕੋ ਨਿਰਮਲੁ ਯੋਗੇ॥
ਜੁਥਿ ਛੁਜਾ ਕੁਤ ਪ੍ਰਸਿਧਾ ਦਾਨੁ ਕਰੇਯੈ॥ ਸੋਸਾ
ਸਤ੍ਰਕੀ ਬਿਧਿ ਕੇ ਮਾਨੇਯੈ॥ ਤੇ ਮੇਰੀ ਕੀਰਧਾ ਤੇ ਮੇ
ਰੇ ਪਰਮਗਾਤਿ ਕੋ ਜਾਇ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਤੈ॥

ਅਉਰਕੀਜੇਅਗਿਆਨਅਧਿਵਿਤਜੇਨਿ
 ਹੋਅਤਿਨੋਥਿਖੇਤਿਨਕੇਡਾਰਿਦੇਤਾਹੋਕਥਿਲਗ
 ਡਾਰਿਦੇਤਾਹੋਥਾਰਿਥਾਰਿਇਨਹੀਕੁਚੀਲਜੇ
 ਨਹੁਥਿਖੇਤਿਨਕੇਕੁਮਾਵੇਹੋਹੇਕੁੰਤੀਨੰਦਨ
 ਜਿਨੇਹਉਨਹੀਪਾਇਆਜਬਲਗਿਮੁਝ
 ਕੇਧਾਪਾਤਿਨਹੀਕੁਏਤਬਲਗਿਥਾਰਿਥਾਰਿ
 ਠੀਰਜੇਨਹੁਥਿਖੇਕੁਮਤੇਫਿਰਤੇਹੋਆਥਿ

ਅਰਜਨ ਅਉਰ ਸੁਣਾ ਜਿਕੋਈ ਨਰਕ ਕਹੀਏ
ਹੈ ਸੁਤਿ ਸੁਨਾਰ ਕਵੇਤੀ ਨਿਦ ਆਰੇਯੈ। ਇਸੁਆ
ਤਮਾਕਾਨਾ ਸੁਕਰਣੇ ਗਏ। ਤੇ ਕਊਣੀ ਨਿਦ
ਆਰੇ ਸੇ ਸੁਣਾ ਕਾਮੁ ਅਰੁ ਕ੍ਰਿਯਾ ਅਰੁ ਲੇਕੁਏ
ਤੀਨੇ ਨਰਕਿ ਕੇ ਦੁਆਰੇਯੈ। ਤਿਸੁ ਕਾਰਣ ਤੇ
ਅਰਜਨ ਹੇ ਸਬੇ ਹੇਧੀ ਤਮ ਤੂ ਇਨੇ ਤੀਨ ਦੁਕਾ
ਤਿਆਰੁ ਕਰਿ। ਹੇ ਕੀਤੀ ਨੰਦਨ ਅਰਜਨ ਏਕੰ

ਤਿਹੋਇਕਾਰਿ ਮੇਗਾਰੁ ਜਨੁ ਕਹਾ ਸੋ ਅਪੁਨੇ
 ਤਮਾਕੀ ਕਲਿਆਣਿ ਤਿਨਹੀ ਕਰੀ ॥ ਅਰੁ ਸੇ
 ਈ ਮਨੁ ਖਪਰਮਗਾ ਤਿਕੋ ਜਾਇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋ
 ਇਗਾ ਹੋ ਅਰਜਨ ਸਾਸਤ੍ਰਕੀ ਬਿਧਿ ਕੋਤਿ
 ਆਗਿ ਕਾਰੀ ॥ ਅਰੁ ਅਪੁਨੇ ਮਨਕੀ ਬੁਝੀ ਕਉ
 ਲੇਕਾਠਿ ਜੋ ਕੋਈ ਜਗੁ ਤਪਸਿਆ ਦਾਨੁ ਇਹੁ ਸਾ
 ਸਤ੍ਰਕੀ ਬਿਧਿ ਕੋਤਿ ਆਗਿ ਕਾਰੀ ॥ ਅਰੁ ਅਪੁਨੇ

ਬੁਧਿਕੇਲੇਕਰਿਕਰੇਹੈ॥ਤਨਕੀਬਾਤਿਸੁਨਾਤੇ
ਕਿਸੀਕਰਮਕੀਏਕਾਫਲੁਸਿਧਿਨਾਪਾਵਹਿ॥
ਅਰੁਨਾਤਿਨਕੋਕਿਸੀਸੋਹੇਇ॥ਤਿਸੁਕਾਰਨੁਤੇ
ਅਰਜਨਜੋਰਲੇਆਤਿਆਤਿਕੋਨਿਰਮਲੁਹੈ॥ਤੇ
ਜੁਥੈਛੁਜਗੁਤਪ੍ਰਸਿਧਾਦਾਨੁਕਰੇਹੈਸੇਸਾ
ਸਤ੍ਰਕੀਥਾਧਿਕੇਮਾਨੇਹੈ॥ਤੇਮੇਰੀਕੀਰਧਾਤੇਮੇ
ਰੇਪਰਮਗਾਤਿਕੋਜਾਇਪਰਾਪਾਤਿਹੈ॥

ਇਤਿਸ੍ਰੀਕੁਰਗਵਾਤਿਗੀਤਾਸੁਪਨਿਖਤਸੇਬ
 ਹਮਥਿਦਿਅੰਜੋਗਸਾਸਤ੍ਰੇਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸਨਾਮ
 ਰਜਨਸੰਥਾਦੇਰੈਵਾਸਰਸੰਪਾਤਿਥਿਕੁ
 ਗਿੰਜੋਗਨਾਮਥੇਨ੍ਰਸੇਪਿਆਉ॥੧੬॥

ਅਰਜਨੇਵਾਚ॥ ॥ਅਰਜਨਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿ
 ਸਨਕੁਰਗਵਾਨਪਹਿਪ੍ਰਸੰਨਕਰੇਯੈਕਿਰੇਸ੍ਰੀ
 ਕ੍ਰਿਸਨਦੇਵਗੀਜੇਸਾਸਤ੍ਰਕੀਥਿਧਿਪਹਿ

ਚਾਣੁ ਤੇ ਨਹੀ ਹੋ ਸੇ ਹੋ ਪੁਰਜੀ ਮੇਰੇ ਮਾਤਿ ਥਿ
ਖੇ ਸਾਸਤਰੀ ਕੀ ਥਿ ਧਿ ਤਿਨ ਹੀ ਸਮਾਣੀ ਕਿਨਾ
ਜਿਨੇ ਤੁਮ ਆਥਿ ਨਾਸੀ ਅਰੁ ਪੁਰਮਾਨੰਦ ਕਾਸ
ਮੁੰਦੁ ਅੰਘੇ ਸਾਤ ਮਕੈ ਪਹਿ ਚਾਣੁ ਕਰਿ ਜੋ ਤੁਮ
ਗੰਧਰਬੁ ਆਵੇ ਤੁਮਾਗਰੁ ਗਤੁ ਹੋਵੈ ਤੁਮਾ
ਗਮਿ ਮਹਾਨੁ ਪੁਰਜਨੁ ਕਰੇ ਸੇ ਤਿਨ ਹੀ ਸਾਸਤਰ
ਕੀ ਥਿ ਧਿ ਪਹਿ ਚਾਣੀ ਅਰੁ ਜੀ ਜਿਨੇ ਮਨੁ

ਨਥਿਨਾਹੀਆਪਹੀਜਾਗਿਉਠੈਐਸੇਏਕਸ
 ਰਧਾਸਾਤਿਕੀਹੈਐਕਰਾਜਸੀਹੈਐਕਤਮ
 ਸੀਹੈਐਤੀਨਹੀਸਰਧਾਕਉਭਿੰਨਭਿੰਨਮੁਖੁ
 ਆਜਿਨਹੁਮਨਖਹੁਕੀਸਾਤਿਕੀਪਰਕਿਰਤਿ
 ਹੈਐਤਿਨਕੀਸਰਧਾਦੇਵਤਿਓਕੀਧੂਜਾਸਾ
 ਥਿਲਾਗਤੀਹੈਐਅਹੁਜਿਨਹੁਮਨਖਹੁਕੀਰਾ
 ਜਸੀਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿਹੈਐਤਿਨਕੀਸਰਧਾਜਖਹੁ

ਅਰੁਗਾਖਸੁਹਕੀਪੂਜਾਥਿਖੇਲਾਗੀਹੈ॥ ਅਰੁ
ਜਿਨੇਅਨਖਹੁਕੀਤਾਮਸੀਪ੍ਰਾਕਿਰਤਿਹੈ॥ ਉ
ਨਕੀਸਰਧਾਪ੍ਰੇਤਹੁਭੁਤਹੁਇਨਤੇਆਦਿ
ਲੋਕਾਰਿਜੇਹੈ॥ ਤਾਮਸੀਦੇਵਤਿਨੇਥਿਖੇਲ
ਗਤੀਹੈ॥ ਅਥਿਜੇਇਤੁਪਰਕਾਰਤਪਸਿ
ਆਕਰਤੇਹੈ॥ ਸੇਤਪਸਿਆਅਸੁਰੀਦੈਤਹੁ
ਕੀਕਹੀਏ॥ ਸੇਕਉਹੁਤਪਸਿਆਸੇਸੁਨੁ॥

ਅਹੁਤੁ ਮਾਘਿ ਬਿਨਾ ਸੀ ਅਹੁਤੁ ਪਰਮਾਨੰਦ ਕਾ
 ਸਮੁੰਦੁ ਪਾਹਿ ਚਾਣੇ ਨਹੀ ॥ ਤਿਨੇ ਸਾਸਤ੍ਰੀ ਬਿ
 ਧਿ ਸਹੀ ਜਾਣੀ ॥ ਅਹੁਤੀ ਸੀਨੇ ਮੰਦਿ ਭਾਗੀ ॥
 ਹੁਮਾਸਤ੍ਰੀ ਬਿਧਿ ਤੁਮਾਗਾ ਭਜਨੁ ਤਿਆ ਕੈ ॥
 ਅਹੁਤੁ ਸਹਯਾਸਾ ਬਿਅਉਗ ਵਿਸੀ ॥ ਵਿਸੀ ਕੀ ਸੇਵਾ
 ਪੂਜਾ ਕਰਤੇ ॥ ਸੇਹੇ ਕਮਲ ਨੈਨਾ ਵਿਰਪਾਨੇ ਧਾਨ
 ॥ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸਨ ਕਰਗ ਵਾਨ ਜੀ ॥ ਤੇ ਮਨੁ ਖਸਾਤਿ ਕੀ ਕ

ਹੀਆਹਿਾਕਿਰਾਜਸੀਕਹੀਆਹਿਕਿਤਾਅਸੀਕਹੀ
ਆਹਿਾਇਨਕਾਉਤਰੁਤੁਅਕਿਰਧਾਕਾਰਿਮੇਰੇ
ਭਿਖੇਉਪਦੇਸੁਕਹੁਆਰਜਨਕੀਥੇਨਤੀਆ
ਨਿਕਾਰਿਸੀਹਿਸਨਕਹਾਵਾਨਬੈਲਤਕਏ॥
ਸੀਕਹਾਵਾਨੇਵਾਚਾ॥ ॥੧੦॥ਅਰਜਨਪੁ
ਜਾਕਹੇਕੀਸਰਧਾਭੀਤੀਨਪਰਕਾਰਕੀਮਨੁ
ਖਰੁਕੇਏ॥ਸੇਸਰਧਾਤਿਨਮਨਖਰੁਕੇਜਤ

ਨਥਿਨਾਹੀਆਪਹੀਜਾਗਿਉਠੈਐਸੇਏਕਸ
 ਰਧਾਮਾਤਿਕੀਹੈਐਕਰਾਜਸੀਹੈਐਕਤਮ
 ਸੀਹੈਐਤੀਨਹੀਸਰਧਾਕਉਥਿੰਨਥਿੰਨਮੁਖੁ
 ਆਜਿਨਹੁਮਨਖਹੁਕੀਸਾਤਿਕੀਧਰਕਿਗਤਿ
 ਹੈਐਤਿਨਕੀਸਰਧਾਦੇਵਤਿਐਕੀਧੁਜਾਮਾ
 ਥਿਲਾਗਤੀਹੈਐਅਹਾਜਿਨਹੁਮਨਖਹੁਕੀਗ
 ਜਸੀਧੁਕ੍ਰਿਤਿਹੈਐਤਿਨਕੀਸਰਧਾਜਖਹੁ

ਅਰੁਗਖਸੁਹਕੀਪੂਜਾਥਿਖੇਲਾਗੀਹੈ॥ ਅਰੁ
ਜਿਨੇਅਨਖਹੁਕੀਤਾਮਸੀਪ੍ਰਕਿਰਤਿਹੈ॥ ਉ
ਨਕੀਸਰਧਾਪ੍ਰੇਤਹੁਭੁਤਹੁਇਨਤੇਆਦਿ
ਲੋਕਾਰਿਜੇਹੈ॥ ਤਾਮਸੀਦੇਵਤਿਨੇਥਿਖੇਲ
ਗਤੀਹੈ॥ ਅਥਿਜੇਇਤੁਪਰਕਾਰਤਪਸਿ
ਆਕਰਤੇਹੈ॥ ਸੇਤਪਸਿਆਅਸੁਰੀਦੈਤਹੁ
ਕੀਕਹੀਏ॥ ਸੇਕਉਨੁਤਪਸਿਆਸੇਸੁਨੁ॥

249 ਜੇਸਾਸਤਥਿਥੇਕਹੀਨਹੀਅਹੁਜਿਸਕੋਦੇਖ
ਤੇਹੀਡਰਹੁਆਵੈਅੇਸੀਤਪਸਿਆਜੋਤਪ
ਸੀਜਨਕਰੇਹੈਅਹੁਤਿਨਤਪਸੀਅਹੁਕੇਮ
ਨਥਿਥੇਅੰਬੁਧਿਹੋਤੀਹੈਅਕਿਹਉਤਪਸੀ
ਹੋਤਪਸਿਆਕਰੇਹੈਅਹੁਲੇਕਹੁਕੇਦੇਖਾ
ਵਹੇਕੇਨਿਮਿਤਿਤਪਸਿਆਕਰੇਹੈਜੋਲੇਕ
ਦੇਖਕਾਰਿਕਹੈਕਿਥਾਤਪਸੀਹੈਅਹੁਅਸੀ

ਭਿਖੇਤਪਸਿਆਕੇਫਲਕੀਕਾਮਨਾਕਰਤਹੈ॥
ਅਗੁਜਿਸੁਤਪਸਿਆਕੇਕਰਤੇਅਪਦੇਸਰੀ
ਰਕਉਗੀਕਸਟੁਪਾਵੈ॥ ਅਗੁਤਿਨਕੀਦੇਹਥਿ
ਖੇਜੇਹਉਹੀਆਤਮਾਹਾਮੁਥਿਆਧਿਆਰੈ॥
ਸੋਮੁਏਕਉਦੁਖੁਦੇਤੇਹੈ॥ ਜੋਇਤੁਪ੍ਰਕਾਰਿਅੰ
ਧਿਆਤਿਅਗਿਆਨੀਤਪਸਿਆਕਰੇਹੈ॥ ਤਿ
ਨਕੇਤੁਹੈਅਰਜਨਨਿਸਚੇਕਰਿਦੈ॥ ਤਿਤਪਸੀ

ਜਾਨੁ॥ ਇਹੁ ਦੈਤੁ ਕੀਤ ਪਾਸਿਆ ਹੈ॥ ਅਥਿ
 ਅਗਾਰਿ ਕੇ ਭੇਦਿ ਕਰਿ ਸੁਨੁ॥ ਅਗਰ ਭੀਤੀ ਨਿ
 ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਾ ਤੀਨ ਪ੍ਰਕਾਰਿ ਕੇ ਮਨ ਖਹੁ ਕੋਇ
 ਆਗਾ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਤੀਨ ਹੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੇ ਜਾਗਿ ਹੈ॥
 ਅਰੁ ਤੀਨ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਤ ਪਾਸਿਆ ਹੈ॥ ਅਰੁ
 ਤੀਨ ਹੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਾ ਦਾਨੁ ਹੈ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਭਿੰਨ
 ਭਿੰਨ ਭੇਦਿ ਸੁਨੁ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਸਾਤ ਕੀ ਅ

ਹਾਰੁ ਸੁਨੁ ॥ ਜਿਸ ਕੇ ਖਾਏ ਆਰਿ ਬਲਾ ਬਹੁਤੁ
ਹੋਇ ॥ ਸੇ ਤੇ ਆਰ ਬਲਾ ਕਾ ਦਾ ਪਾਵਨੁ ਹਾਰੁ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ਸੇ ਦੇਵਤਾ ਹੀ ਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਕੁਇ ਆ
ਹੈ ॥ ਜਿਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨਿ ਕੀ ਏ ਦੇਵਤਾ ਅ
ਮਰ ਕੁਏ ਹੈ ॥ ਅਬ ਮਨੁ ਕਹੁ ਕਾ ਅਹਾਰੁ ਸੁਨੁ
॥ ਜਿਸ ਕੇ ਖਾਏ ਤੇ ਦੇਹ ਬਿਖੇ ਬਲੁ ਹੋਇ ॥ ਅ
ਰੁਕਛੁ ਰੋਗੁ ਨ ਓਪ ਜੈ ॥ ਅਹੁ ਜਿਸ ਕੇ ਖਾ

ਏਮਨਿ ਥਿਥੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਓਪ ਜੈ ਆਕਿਰ ਲਾਭੇ
 ਜਨੁ ਖਾਇਆ ਅਹੁ ਸੁਵਾਰਿ ਸਾਥਿ ਰਹਿ
 ਆਹੁ ਆ ਅਹੁ ਪਿਗਤਿ ਸਾਥਿ ਥਿਥਾਹੁ
 ਆਹੁ ਆਹੁ ਚਾਵੁ ਲਪਤ ਲੀਧਾ ਤ੍ਰੀਪਿ
 ਤਿਸਾਥਿ ਚੇਖ ਤ੍ਰੀਹੁ ਈਯੋ ਸਾ ਅਹੁ ਸਾ
 ਤਰੀ ਮਨੁ ਖਹੁ ਕੇ ਪਿਆਰਾ ਹੋ ਅਥਿਰਾ
 ਜਸੀ ਅਹੁ ਸੁਨੁ ਕਾਵਿ ਵਾ ਅਹੁ ਖਟਾ ॥

ਅਰੁਸਏ ਨਾ ਅਰੁਖਾ ਅਗੁਜਿ ਸਕੇਖਾ
ਏਤੁ ਦੁਜਲ ਉਠੇ ਅਗੁਜਿ ਸਕੇਖਾ ਏਤੋਰੇ
ਗੁਓਪਜੈ ਅਰੁਦੁਖੁ ਉਪਜੇ ਹੈ ਅੇਸੇ ਬੁਰੇ
ਠਲਾ ਜਿ ਸਕੇਖਾ ਏਤੇ ਉਪਜੈ ਸਿਐਸਾ ਅ
ਗਰੁਗਜਸੀ ਅਨੁਖੁ ਕੇਖਿ ਆਗਾ ਹੈ ਅ
ਬਤਾਅਸੀ ਅਗਰੁ ਸੁਨਾ ਜਿ ਸੁਭਿਖੇਗ
ਤਿਥਿ ਤੀਤਰੁ ਟੀਹੈ ਗਤਕਾ ਬਾਸੀ ਅ

ਰਸੁ ਵਾਦੁ ਜਿਸ ਤੇ ਮਿਟਿ ਗਇਆ ਹੋਇ॥
 ਅਰੁ ਸੇਸ ਤੇ ਦੁਰਭਾਸਨਾ ਓਠ ਗਈ ਹੋਇ॥
 ॥ ਅਰੁ ਗਰਿਕਿ ਸੀਕਾ ਜੂਠਾ ਭੇਜਨੁ ਅਹਾ
 ਰਤਾ ਮਸੀਆਨੁ ਧਰੁ ਕਉ ਪਿਆਰਾ ਹੈ॥
 ਅਥ ਤੀਨ ਪੁਰਕਾਰ ਕੈ ਜਗਿ ਸੁਣੁ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ
 ਸਾਤ ਕੀ ਜਗੁ ਸੁਣੁ॥ ਜਿਸੁ ਜਗਿ ਥਿਥੇ ਕਹੁ॥
 ਏਪਾ ਵੇਣੇ ਕੀ ਕਾਮਨਾ ਨ ਹੋਇ॥ ਅਰੁ ਜਿਉ ਸਾ

ਸਤ੍ਰਿਥੇਥਿਥਿਕਰੀਹੈਤਿਸੀਥਿਥਿਕੀਜੈ
ਅਰੁਜਗੁਕਰਨਹਰਾਕਹੈਕਿਇਹੁਜਗੁਕ
ਰਨਾਭੁਥਕਉਜੁਗਾਤਿਹੈਜੇਇਤੁਪ੍ਰਕਾਰਿਸਾ
ਵਧਾਂਨੁਹੋਇਕਰਿਜਗੁਕੀਜੈਸੇਜਗੁਸਾ
ਤਕੀਕਰੀਏਅਥਰਾਜਸੀਜਗੁਸੁਏ॥
ਜਿਸੁਜਗਾਥਿਥੇਠਲੁਪਾਵਣੇਕੀਕਾਮਨਾ
ਹੋਇਅਰੁਲੋਕਹੁਥਿਥੇਰੁਲਾਭੁਲਾਕਹਾ

ਦੁਣੇ ਕੋ ਨਿਮਿਤਿ ਕੀ ਜੋ ਹੋ ਰਾਗਤ ਬੰਸੀ ਅਹੁ
 ਬਿਖੇ ਸੇਸਾਟਿ ਅਰਜਨ ਤਿਸੁ ਜਗ ਕਉ ਤੂੰ
 ਰਾਜਸੀ ਜਗੁ ਜਾਣੁ ॥ ਅਬ ਤਾਮਸੀ ਜਗੁ ਸੁ
 ਣੁ ॥ ਜਿਸੁ ਜਗ ਬਿਖੇ ਸਾਸਤ੍ਰ ਕੀ ਬਿਧਿ ਨਹ
 ਣਿ ॥ ਅਹੁ ਅੰਨ੍ਹ ਕੀ ਅਪਾਇ ਤੁਹੇ ਣਿ ॥ ਅਹੁ
 ਜਿਸ ਬਿਖੇ ਬੇਦ ਹੁਕੇ ਅੰਤ੍ਰੀ ਨ ਪਤੀ ਅਹਿ
 ॥ ਅਹੁ ਦਖਣਾ ਗ੍ਰੀਨ ਹੋਇ ॥ ਅਹੁ ਜਗੁ ਕਰ

ਇਹਾਰੇਥੇਸਰਧਾਭੀਨਹੋਇਆਰੇਅਰਜ
ਨਤਿਸੁਜਗਕੇਤੁਤਾਅਸੀਜਗੁਜਾਨੁਅ
ਬਤੀਨਪਰਕਾਰੀਤਪਸਿਆਸੁਨੁਕ
ਉਨਤੀਨਪਰਕਾਰੀਦੇਹਕੀਬਚਨਕੀ
ਅਰੁਮਨਕੀਏਤੀਨੇਤਪਸਿਆਸੁਨੁਕ
ਥਮੇਤਦੇਹਕੀਤਪਸਿਆਸੁਨੁਕਜਾਕੇਈ
ਨਿਕਾਜੀਵਨਹੋਇਆਤਹਾਭੂਮਪਰਿਭਲੀ

२८६
ਗੰਤਿ ਦੇਖ ਕਰਿ ਚਰ ਨੁਗਾਏ ॥ ਇਹੁ ਤੇਰ
ਰਹੁ ਕੀਤ ਪਸਿਆਹੈ ॥ ਅਰੁ ਹਾਥੁ ਕਰਿ
ਕੈਈ ਅਸਥਾਵਰ ਜੰਗ ਮੂਟ ਖਾਵੈ ਨਹੀ ॥
ਇਹੁ ਹਾਥੁ ਕੀਤ ਪਸਿਆਹੈ ॥ ਅਰੁ ਦੇਹਿ
ਬਿਗਤਿ ਕਰਿ ਕਾਰਿ ਜਲਿ ਮਿਰਤ ਕਾਸਾਥਿ
ਸੋਚਾ ਚਾਰ ਕਰਨਾ ॥ ਅਰੁ ਆਚ ਮਨ ਕਰਨੈ
॥ ਅਰੁ ਤਿਲ ਕੁਲਗਾ ਵਣਾ ॥ ਅਰੁ ਸਾਸ

ਗਿਰੀਅਕੀਧੁਜਾਕਰਣੀ॥ ਅਰੁਬੁਹਮਲ
ਕੀਧੁਜਾਕਰਣੀ॥ ਅਰੁਮੇਰੇਆਗਗਿਕਾ
ਉਪਦੇਸੁਕਰਣਿਗਾਰੇਗੁਰਤਿਸਕਉਧੁ
ਜੈ॥ ਅਰੁਜਿਸਕੀਬੁਧਿਆਪਤੇਆਧਿ
ਕਰੋਇਪਰਮੇਸਰਕੇਜਾਨਹੈਕੀਤਿਸਕੇਧੁਜੈ
॥ ਅਰੁਬੁਹਮਚਰਜੁਗਖਣਾਬੁਹਮੁਚਰ
ਜੁਕਿਆਮੈਸੁਣਾਜੁਗਿਸਤੀਹੋਇਤਉ

ਪਗਈ ਇਸਤੀ ਸੁਪਰਸੁਨ ਕਰੈ॥ ਅਰੁ ਜੇ
 ਖੂਕ ਤਿਥੈ ਗਗੀ ਹੋਇ ਤਉ ਇਸਤੀ ਕ
 ਉਮਨ ਕ ਰਿਚਿਤਾਰੇਨ ਹੀ॥ ਇਹੁ ਬ੍ਰਹ
 ਮੁਚਰ ਜੁਕਰਾਵੈ॥ ਅਰੁ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਕੀ
 ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ॥ ਇਹੁ ਇਤਨੇ ਪ੍ਰਕਾਰਿ ਸ
 ਗੀਰ ਕੀ ਤਪਸਿਆ ਕਰੀ॥ ਅਬ ਬਚਨ
 ਕੀ ਤਪਸਿਆ ਸੁਨੁ॥ ਸਾਤਿ ਬੈਲੁ ਨਾ॥

ਸਤਿਗੁਰੀਕੈਸਾਜਿਸਕੇਕਹੈਕੈਈਸੁਨਇਹ
ਗਦੁਪੁਨਪਾਵੈ॥ਅਰੁਮੀਠੀਥਾਣੀਮਧੁਰ
ਸੁਰਹੋਇਕਹਿਬਰਨੁਬੋਲਣਾ॥ਕਿਸੁਰੀ
ਤਿਥੇਲਣਾਜੋਕਿਸੀਕੋਬੋਲਾਵੈ॥ਤਥਾਕਿ
ਸੁਰਾਤਿਥੇਲਾਵੈਸੋਸੁਣਾ॥ਭਾਈਜੀਰੁਗਤ
ਜੀ॥ਸਾਧਜੀਪ੍ਰਭਜੀ॥ਮਿਤ੍ਰਜੀਜਿਸੁਬਰ
ਨਕੈਕਹਤੇਹੀਸੁਨਣਹਾਰਾਅਤਿਤੇਖਪਾਵੈ

॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਤੇ ਭਰਨੁ ਬੈਠਾ ॥ ਅਰੁ ਜੋ ਕੋਈ ਅ
 ਵਰੁ ਮਨੁ ਖਾਧਾ ॥ ਕੇ ਬੁਲਾਵੈ ਕਿਹੋ ਅਮ ਕੋ ॥
 ਸਿਸ ਕੋ ਕਹਨਾ ॥ ਕਿ ਜੀਉ ਗਾਈ ਜੀ ॥ ਇਹੁ ਇ
 ਤਨੇ ਪ੍ਰਕਾਰਿ ਭਰਨ ਕੀਤ ਪਾਸਿ ਆਪੈ ॥ ਅਉ
 ਰ ਭੀ ਕਿਛੁ ਭਰਨ ਕੀਤ ਪਾਸਿ ਆਸੁਨਾ ॥ ਥੇ
 ਦ ਆਤਾ ਜੁਹੈ ਗਾਇ ਤੀ ਅਰੁ ਥੇ ਦ ਪੜ੍ਹਣਾ
 ॥ ਸਹਸੁ ਸੀਰਖਾ ਪੜ੍ਹਨੀ ॥ ਪੁਗਨੁ ਹੁਕੇ

ਸਤ੍ਰੇਤ੍ਰਪਨੁਣਾਕਥਾਭਿਖੇਜੈਮੇਰੀਲੀਲਾ
ਅਵਤਾਰਹੁਕੇਚਰਿਤ੍ਰਪਨੁਣਾਅਰੁਕੀਰਤ
ਨੁਕਰਣਾਮੇਰੇਭਿਸਨਪੁਰਗਾਵਣਾਇ
ਹੁਇਤਨੇਪਰਕਾਰਭਰਨਕੀਤਪਾਸਿਆਕ
ਗਏਹੈਅਭਮਨਕੀਤਪਾਸਿਆਸੁਣਾਮਿ
ਥਮੇਤੈਮਨਕੇਪ੍ਰਸੰਨਕਰਣਾਅਰੁਮਨਭਿ
ਖੇਅੰਮ੍ਰਿਤਜੈਮੇਰੀਪ੍ਰੀਤਿਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤ

ਪ੍ਰੀਤਿ ਮੁਇ ਸਾਥਿ ਲਗਾਵਣੀ ॥ ਅਰੁ ਮਨ ਕੇ
 ਅਵਗਛਿ ਤਵ ਨਾਤੇ ਨਿਵਾਭਿ ਕਾਰਿ ਮਨਿ ਕਾ
 ਨਿਸਚਲੁ ਚੇਤਾਰਖਾਣਾ ॥ ਅਰੁ ਅਤਿ ਸੁਧੁ
 ਨਿਰਮਲੁ ਮੇਰੇ ਬਿਖੇ ਭਾਉ ਜੋ ਹੈ ਸਹਧਾ
 ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਵਣੀ ॥ ਇਹੁ ਮਨ ਕੀ ਤਪਾਸਿ
 ਆਕਰੀ ਏਹੈ ॥ ਅਭਿਸੁ ਆਸਿ ਕੀਤਪੁ
 ਸਿਕੀਤਪਾਸਿ ਅਸੁਨਾ ॥ ਸੁਆਸਿ ਸੁ

ਆਸਿ ਮੇਰਾ ਨਾਮੁ ਆਸਿ ਮਰਨੁ ਕਰਣਾ ॥ ਹਰਿ
ਕ੍ਰਿਸਨ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸਨ ॥ ਗਾਯਾ ਕ੍ਰਿਸਨ ਮਹਾ
ਭਿਸਨ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਦੇਵ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਅਭਿਨਾ
ਸ੍ਰੀ ਪੁਰਖ ॥ ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਅਭਿਗਤਿ ਪੁਰਖ
ਸ੍ਰੀਤ ਪੁਰਖ ॥ ਅਮਿਤ ਪੁਰਖ ਅਲਖ ਪੁ
ਰਖ ॥ ਇਨ ਤੇ ਆਦਿ ਲੇਖਾਰਿ ਜੇਹੈ ਮੇਰੇ ਨਾ
ਮੁ ॥ ਸੁਆਸਿ ਸੁਆਸਿ ਮੇਰਾ ਨਾਮੁ ਜਪਣਾ

੩੦
ਇਹੁ ਸੁਆਸ ਕੀ ਤਪਸਿਆ ਹੈ ॥ ਏਤ੍ਰੇ ਹਿ
ਕੀ ਚਰਨ ਕੀ ਸਨ ਕੀ ਸੁਆਸ ਕੀ ਏਸ ਰੁ
ਹੀ ਤਪਸਿਆ ਕਰੀ ॥ ਅਭਿਨਿਤ ਤਪਸਿ
ਆ ਕੇ ਭੀਤੀ ਨ ਪਰ ਕਾ ਕੇ ਭੇਦ ਹੈ ॥ ਇਹ ਤਤ
ਪਸਿਆ ਕਰਣੀ ਕਰੀ ॥ ਜਿਉ ਮੇਰੀ ਆਗੀ
ਆਇਹੁ ਮੁਇ ਕਰੀ ॥ ਜੇ ਏਤਹੀ ਪ੍ਰਕਾਰਿ ਏ
ਚਰੇ ਤਪਸਿਆ ਕਰੇ ਹੈ ॥ ਅਥ ਇਸੁ ਤਪ

ਸਿਆਵੇਭੀਤੀਨਭੇਦਿਹੈ॥ ਤੇਤੀਨੇਭੇਦਿਸੁ
 ਨੁ॥ ਜੇਪਰਸਾਰਧਾਸਾਥਿਏਚਾਰਿਤਪਸਿ
 ਆਕਰੇਹੈ॥ ਅਰੁਕਰਿਕਰਿਇਨਕਾਕਿਛੁ
 ਠਲੁਨਹੀਭੰਛਤਾ॥ ਮੁਝਈਸੁਰੁਅਥਿਨਾ
 ਸੀਪਰਮੇਸਰੁਥਿਖੇਸਮਅਰਧੁਨੁਕਰੇਹੈ
 ॥ ਸੇਸਾਤਕੀਤਪਸੀਕਹਾਵੈ॥ ਅਰੁਜੇਥੇਕਹੁ
 ਥਿਖੇਭਲਾਭਲਾਕਹਾਵਣੁਕੋਨਿਮਿਤਿਕ

ਰੇਅਰੁਅਪੁਲੀਪੂਜਾਮਾਨਤਾਕਗਾਵਹੇਕੇ
 ਨਿਮਿਤਿਜੇਤਪਸਿਆਕਰੇਹੈ॥ਐਸਾਜੇ
 ਹੈਪਾਖੰਡੀਤਪਸੀਸੇਗਜਸੀਤਪਸੀਕਹਾ
 ਵੈ॥ਤਿਸਕੀਤਪਸਿਆਨਿਹਚਲੁਨਹੀ॥
 ਚਲੀਹੁਈਬਹੀਹੁਈਤਿਸਕੀਤਪਸਿਆ
 ਹੈ॥ਅਬਤਾਮਸੀਤਪਸਿਆਸੁਨੁ॥ਜੇਅ
 ਰਿਅਾਨਕੋਲੀਏਤਪਸਿਆਕੀਜੇ॥ਅ

ਹੁਜਿਸਕਉਕਰਤੇਅਪਨਾਸਰੀਰੁਕੀਕਸ
ਟੁਪਾਵੈਅਰੁਅਉਰਿਕਿਸੀਕੇਬੁਰਾਹੋਦ
ਹੇਕੇਨਿਆਤੀਕੀਜੈਸੇਸੇਸੀਤਪਸਿਆ
ਤਾਮਸੀਕਹੀਏਹੈਅਥਤੀਨਪ੍ਰਕਾਰਕਾ
ਦਾਨੁਸੁਨਾਪ੍ਰਥਮੇਸਾਤਕੀਦਾਨੁਸੁਨਾ
ਜੇਇਤਪ੍ਰਕਾਰਿਦਾਨੁਦੀਜੈਕੀਇਹਦਾ
ਨੁਮੁਖਅਵਸਸਾਮਿਸਾਮਿਦੇਵਨਾਅ

ਰਬਰ ਮਨਾ ਬਿਖੇ ਦੇ ਨਾ। ਜਿਸ ਤੇ ਬਹੁ ਟਿਕ
 ਫੁਲ ਸੰਸਾਰਿ ਕੀ ਮਾਇਆ ਕਾ ਉਪਕਾਰ ਨਹੋ
 ਇ। ਅਰੁ ਕਿਸੀ ਕੁਟੁਮਬ ਕੇ ਕਾ ਬਹੁ ਮਨੁ
 ਨਹੋਇ। ਅਰੁ ਪਾਇਤੁ ਭੂਮ ਪਰਗਾਇ ਕੇ ਗੋ
 ਰੇ ਕੇ ਰਉ ਕੇ ਸਾਥਿ ਲੇ ਪੀਰੁ ਏ ਭੂਮ ਹੋਇ।
 ਅਰੁ ਸਮਾਭੀ ਪਾਇਤੁ ਪਾਤਕ ਲਹੋਇ।
 ਅਰੁ ਆਪ ਭੀ ਪਾਇਤੁ ਹੋਇ। ਅਰੁ ਰਲੇ ਪ

ਦਿਤੁ ਸੁਕਰਾ ਅੰਬੁ ਮਾਣਿ ਬਿਖੇ ਦਾਨੁ ਕ
ਰਨਾ ॥ ਸੋਇ ਤੁ ਬਿਧਿ ਦਾਨੁ ਸਾਤੀ ਕੀ ਕਹੀ
ਏਹੋ ॥ ਅਥ ਰਾਜ ਸੀ ਦਾਨੁ ਸੁਣਾ ਜੋ ਤਿ ਸੁਬ
ਰਮਣ ਕੇ ਦਾਨੁ ਦੀਜੈ ॥ ਜਿਸ ਤੈ ਬਹੁ ਹਿ ਕਿਛੁ
ਆਪ ਕੇ ਮਾਇਆ ਕਉ ਪਕਾਰੈ ਇਹੋ ॥ ਅ
ਰੁ ਬਿਸੀ ਕੁਰੁ ਅਸ ਕੇ ਕਾਬੁ ਮੁਹੁ ਹੋਇ ॥
ਤਿਸ ਕੇ ਦਾਨੁ ਦੀਜੈ ॥ ਅਰੁ ਦਾਨੁ ਕਾਰਿ ਕਾਰਿ

ਦਾਨਕਾਠਲੁਮਾਗੁਨਾਅਰੁਦਾਨੁਕਾਰਿਕਾਰਿ
 ਪੀਛੈਕਲਪਨਾਕੀਜੈ॥ਸੋਐਸਾਦਾਨੁਗਾ
 ਜਸੀਕਹੀਐ॥ਅਥਤਾਮਸੀਦਾਨੁਸੁਨੁ॥
 ਠਉਟਰੀਅਪਾਵਿੜਹੋਇ॥ਅਰੁਸਮਾਰੁਟਿ
 ਅਪਾਵਿੜਹੋਇ॥ਸਮਾਅਪਾਵਿੜਕਿਆ
 ਜੈਆਪਿਰੈਜਨੁਪਾਇਕਾਰਿਦਾਨੁਕੀਸੈ॥
 ਅਰੁਬ੍ਰਹਮਨੁਬਿਨਾਕਿਸੀਅਉਰਕਉ

ਅਪਾਵਿਤ੍ਰਮਲੇਛਾਥਿਖੇਦਾਨੁਕਰਣ॥
ਅਹੁੰਕ੍ਰੇਧਸਾਥਿਗਾਲਿਦੇਇਕਰਿਜੋਕ
ਰਣਾਸੋਇਹੁਤਾਮਸੀਦਾਨੁਕਰਾਵੈ॥ਹਿਅਹੁੰ
ਜਨਾਜਿਸਕੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਕਹਤੇਹੈਸੇਕੈਸਾਹੈ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਜਿਸਕੇਗਜਸਗੁਣਤੇਸੰਸਾ
ਰਕੀਉਤਪਾਤਿਕੇਨਿਸ਼ਾਤਿਬ੍ਰਹਮਾਪ੍ਰਗ
ਟਿਭੁਇਆ॥ਅਹੁੰਜਿਸਕੇਸਤੰਗੁਣਤੇ

ਸੰਸਾਰ ਕੇ ਪ੍ਰਤ ਪਾ ਲਨੇ ਕੇ ਨਿਮਾਤਿ ਬਿਸਾਨਿ
 ਪ੍ਰਗਟਿ ਰਾਇਆ ਹੋ ॥ ਅਰੁ ਸੰਸਾਰਿ ਕੇ
 ਸਹਾਇ ਕੇ ਨਿਮਾਤਿ ਜਿਸ ਕੇ ਤਮੋ ਗੁਣ ਤੇ ਮ
 ਹੰਗੁ ਦ੍ਰੁ ਪ੍ਰਗਟਿ ਰਾਇਆ ॥ ਐਸਾ ਜੇ ਪੈ ਪਾ
 ਰ ਬ੍ਰਹਮੁ ਤਿਨ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਹੀ ਬ੍ਰਹਮ ਲਓ
 ਪਜਾਏ ॥ ਅਰੁ ਤਿਨ ਹੀ ਜਾਗਿ ਉਪਜਾਏ
 ॥ ਤਿਸ ਕਾਰਣਿ ਤੇ ਜਿਤੁ ਪ੍ਰਕਾਰਿ ਪਾਰ ਬ੍ਰ

ਹਮ ਕੀ ਆਗਿਆ ਹੋਇ ਬੇਦਿ ਬਿਖੇ ਸੇ ਬੇ
ਦੁਭਕਤਾ ਬ੍ਰਹਮਣੁ ਬੇਦ ਕੀ ਬਿਧਿ ਕੇ ਸਮ
ਇਕ ਰਿਜਾਗਿ ਦਾਨੁ ਤਪਸਿਆ ਅਭਿਰਕੀ
ਜੇਹੈ ਪਾਇ ਵਲ ਛਨਾਇ ਸਨਾਤਨ ਆਦਿ
ਲੇਕਾਰਿ ਕਾਰਿਹੈ ਤੇ ਸਕਹੀ ਬੇਦਿ ਕੀ ਬਿ
ਧਿ ਕੇ ਸਮਝ ਕਾਰਿ ਕਰਮ ਕਰੇਹੈ ਆਖਿ
ਇਨ ਜਾਗਿ ਤਪਸਿਆ ਦਾਨ ਕਾ ਛਲੁ ਮੁਖੁ

ਜੇਇਨਕਾਠਲਕਛੁਨਹੀਬਾਛਤੇ॥੩॥
 ਨਕੋਮੁਕਤਿਕੀਬਾਛਹੈਤੇਮੁਕਤਿਪਾਵੈਹੈ॥ਅਰੁ
 ਜੇਕਾਮਨਾਪਾਵਦੇਕੇਨਿਮਿਤਿਕਰੇਹੈਤਾਕਾ
 ਮਨਾਕੋਪਾਵੈਹੈ॥ਅਥਮੇਰੀਬਾਤਿਸੁਣੁ॥ਜੇ
 ਕੋਈਮੇਗਾਰਗਤੁਇਤੁਪ੍ਰਕਾਰਮੁਏਕੋਸਿਮ
 ਰਲੁਕਰੇਹੈ॥ਸੋਹਉਅੰਗੀਕਾਰਕਰੇਹੈ॥
 ਕਿਤੁਪ੍ਰਕਾਰਸੇਪ੍ਰਕਾਰਸੁਣੁ॥ਪ੍ਰਿਥ

ਮੇਂ ਤੇ ਮੁਝ ਵੇਸਾ ਤਿ ਜਾਣੈ ॥ ਜਿ ਵਿਛੁਹ ਉਪਰ
ਮੇਸਰ ਬਿਖੇ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰੇ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਅੰ
ਗੀ ਕਾਰ ਕੋ ਬੰਦ ਜੀ ਕਰੇ ॥ ਅਰੁ ਆਪ ਕੋ ਗੀ
ਸਾਤਿ ਜਾਣੈ ॥ ਵਿਕੋ ਬੰਦ ਜੀ ਕੀ ਮਹਾਰਜ
ਜੀ ਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਹਉ ਗੀ ਕੋ ਬੰਦ ਜੀ ਕਾਰੁ ॥
ਤੁਹੈ ॥ ਇਤੁ ਪਰ ਕਾਰਿ ਅਪਣਾ ਸਾਤਿ ਪੂਰੁ
ਮੁਝ ਵੇ ਕੀ ਪਾਹਿ ਚਾਣੈ ॥ ਅਰੁ ਆਪ ਕੋ ਗੀ

੨੦੬

ਪਹਿਚਾਣੇ॥ ਕਿਹਉ ਮਨਸਾ ਬਾਚਾ ਕਰਮ
 ਨਾ ਕਰਿ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੋ॥ ਐਸਾ
 ਮੇਰਾ ਦਾਸੁ ਹੋਇ ਕਰਿ ਸਰਪਾਸਾ ਥਿਜਿ ਕਿ
 ਛੁ ਮੇਰਾ ਭਗਤੁ ਮੁਖੈ ਸਮਾ ਅਰਪਣ ਕਰੇ
 ਹੋ॥ ਸੇਭ ਗਤਿ ਕਾ ਦੀਆ ਮੁਖੈ ਪ੍ਰਾਪਤਿ
 ਹੋਤਾ ਹੋ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਸਰਪਾ ਤੇ ਰਹਤਿ ਜੇ ਕਿਛੁ
 ਅਗਨਿ ਕੇ ਬਿਖੈ ਹੋ ਮਕਰੀਏ ਅਰੁ ਦਾਨੁ ਕੀ

ਜੇ॥ ਅਰੁਤਪਾਸਿਆਕੀਜੇ॥ ਅਉਰਭੀਜਿ
ਕਿਛੁਸਤਕਰਮਸਰਪਾਤੇਰਹਤਕੀਜੇਹੈਤਿਨ
ਕਾਠਲੁਸੁਲਾਜੇਮੇਰੇਨਮਿਤਿਕਰੇਸੇਹਉਭੀ
ਅੰਗੀਕਾਰੁਨਕਰੇ॥ ਅਰੁਜਿਕਿਸੀਦੇਵਤਾ
ਪ੍ਰਿਤਰੋਕੇਨਾਮਿਤਿਕਰੇ॥ ਸੋਤਿਨਕੇਗੀਪਰਾ
ਪਾਤਿਨਹੋਇ॥ ਜਿਸਕੇਪਰਾਪਾਤਿਹੋਇਸੇਸੁ
ਲਾਇਤਿਨਕਾਠਲਪ੍ਰੇਤਹੁਕੇਅਹੁਭੂਤਹੁਕੇ

ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਅਰੁ ਕਰਹਿ ਗਾਗਾ ਪ੍ਰੇਤੁ ਤੁਤੁ
ਹੋਇ ਕਰਿ ਗਿਤਿ ਨਾ ਕੋ ਠਲ ਕੋ ਕੋਹੋ ॥

ਇਤ ਸ੍ਰੀ ਕਰਗ ਵਤਿ ਗੀਤਾ ਸੁਪਾਨਿ ਖਤ
ਸੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਦਿਆ ॥ ਜੋਗ ਸਾਸਤ੍ਰੇ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿ
ਸ਼ਨਾ ਅਰਜਨ ਸੰਬਾਦੇ ॥ ਤ੍ਰਿਥਿ ਪ੍ਰਿਸਰ
ਧਾ ਬਿਰਾਗ ਜੋਗੇ ਨਾਮਾ ਸਪਤ ਦਸੋ ਪਿ
ਆਉ ॥ ੧੭ ॥ ਅਰਜਨੇ ਵਾਚਾ ॥

ਅਰਜਨਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸਨਭਗਵਾਨਪਾਰਿਪ੍ਰਸੰ
ਨਕਰੇਹੈ। ਕਿਹੇਮਾਗਾਬਾਹੋਰਿਖੀਕੇਸਜੀ
ਹੋਮਥਸੂਦਨਜੀ। ਕੇਸੀਦੈਤਿਕੇਮਾਰ
ਲਗਾਹੈਪ੍ਰਭੂਜੀ। ਉਤਮਹੁਤੇਸੰਨਿਆ
ਸਕਾਤੰਤੁਜਾਣਿਆਚਾਹੈ। ਜੇਸੰਨਿਆ
ਸੁਕਿਸੁਕੈਕਹਤੇਹੈ। ਅਰਜੀਤਿਆਗਿਕਾ
ਭੀਤੰਤੁਜਾਣਿਆਚਾਹੈ। ਜੇਤਿਆਕੁਕਿ

ਸਰਬਕਰਤੈ ਹੈ ਸੋ ਫਿ ਪਾਕਰਿ ਇਨ੍ਹੈ ਦੇ ਨ
 ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੁਕਾ ਭੀਨ ਭੀਨ ਉਤਰੁ ਕਹੈ ਅਰ
 ਜਨਕੀ ਬੇਨਤੀ ਮਾਨਿ ਕਰਿ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ
 ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਾਨ ਬੇਲਤ ਰੁਏ ॥

ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨੇ ਦਾ ਚਾ ॥ ਹੇ ਅਰਜਨ
 ਸੰਸਾਰ ਕੀ ਕਾਮਨਾ ਕੇ ਸੁਭਹੀ ਕਰਮ ਤਿਆ
 ਕਾਰਿ ਮੇਰੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਕੀ ਸਰਣੁ ਆ

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १ ॥
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १ ॥
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १ ॥
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १ ॥
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १ ॥
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १ ॥
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १ ॥
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १ ॥
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १ ॥
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १ ॥

੨੦

੩੯੪

ਤਿਆਗੀ ਹੋਤਾ ਹੈ। ਅਥਿਅਰਜਨ ਅਓਹ ਸੁ
ਲਾਮਨੁ ਮਹੁ ਕੇ ਨਿਤ ਹੀ ਆਪਣੇ ਕਰਮ ਹੁਕੀਏ
ਕੇਤੀ ਨ ਪ੍ਰਕਾਰਿ ਕੇ ਠਲਾਹੇ ਤੇ ਹੈ ਸ੍ਰੋਸ਼ਣ ਕਰੁ
ਤਾਲਿਓ ਕਰਮੋ ਕਾ ਠਲਾਹੁ ਸੁਖੁ ਆਹ ਬੁਰੇ ਕਰ
ਮਕਾ ਠਲਾਹੁ ਸੁਖੁ ਆਹੁ ਜੋ ਰੁਲਾ ਬੁਰਾ ਵੈ ਨ ਕ
ਲੇਹੁ ਏ ਕਰਮ ਕੀ ਜਾਤਿ। ਤਬਿ ਧੁਖੁ ਆਹੁ ਤੁ
ਖਰੇ ਲੇ ਮਿਲੇ ਠਲਾਪਾਵੈ ਹੈ। ਸੇਤੀ ਨ ਹੀ ਪ੍ਰਕ

ਰਿਕੇ ਫਲ ਨਿਤ ਹੀ ਨਿਤ ਸੰਸਾਰਿ ਕੇ ਮਨੁਖ
ਹੁਕੇ ਹੋਤੇ ਹੋ। ਪਰੁ ਅੰਗ ਜਨ ਕਿਨ ਕੇ ਹੋਤੇ ਹੋ।
ਜੇ ਸੰਸਾਰਿ ਕੇ ਤਿ ਆਗਿ ਕਰਿ ਮੇਰੀ ਸਰਦਿ ਨਾ
ਹੀ ਆਇ ਤਿਨ ਕੇ। ਅਰੁ ਜੇ ਮੇਰੇ ਚਰਦਿ ਕਮਲ
ਕੀ ਸਰਦਿ ਆਇ ਹੋ। ਤਿਨ ਕੇ ਨਿਕਟਿ ਕੋਈ ਦੁ
ਖ ਦਾਇਕ ਫਲੁ ਨਾ ਹੀ ਆਇ ਸਕਤਾ। ਅਬ
ਅਰੁ ਜਨ ਅਊਰੁ ਬਾਤਿ ਸੁਲੁ। ਜਿ ਤਨੇ ਕਰਮ।
5846/87

ਦੇਹਿਧਾਰੀਮਨੁਖਹੁਤੇਹੋਤੇਹੈ। ਭੁਲੇਅਥਿਫ
 ਬੁਗੇ। ਸੋਸਤਹੀਕਰਮਦੇਹਿਇੰਦੀਆਮਨੁਇ
 ਨਤੇਹੋਤੇਹੈ। ਅਰੁਅਰਜਨਆਤਮਾਕੇਸਾਹੇ
 ॥ ਆਤਮਾਅਕਰਤਾਹੈ। ਕਿਛੁਨਹੀਕਰਤਾ
 ॥ ਅਰੁਆਤਮਾਕੇਵਲਏਕਹੀਹੈ। ਅਰੁਨਿ
 ਰਮਲਕਾਨਿਰਮਲੁਹੈ। ਸੋਆਤਮਾਕੇਐਸਾ
 ਤੇਪਛਾਣਤੇਹੈ। ਜਿਨਕੀਬੁਧਿਅਤਿਨਿਰਮ

ਲੁਧੋ। ਅਰੁ ਫਰਮਤੀਜੁ ਹੈ ਅੰਧ ਅਤਿ ਤੇ ਆ
ਤਮਾ ਕੋ ਐਸਾ ਨਹੀਂ ਦੇਖਤੈ ਹੈ। ਅਰਜਨ ਜਿਨ
ਕੇ ਅੰਧ ਬੁਧਿ ਨਹੀਂ। ਕਿ ਆ ਅੰਧ ਬੁਧਿ ਆਰਿ
ਹਉ ਜੁ ਤੋ ਕੋਈ ਆਤਮਾ ਸੋ ਅਕਰਤਾ ਹੈ ਕਿ
ਫੁਨਹੀ ਕਰਤਾ। ਜੋ ਕਿ ਫੁਰਲਾ ਬੁਰਾ ਕਰਮ
ਤੇਰਾ ਹੈ। ਸੋ ਇੰਦ੍ਰੀ ਅਹੁਤੇ ਅਨਿਤੈ ਪੈਤਾ ਹੈ। ਜਿ
ਸਕੈ ਐਸੀ ਬੁਧਿ ਹੈ। ਜੇ ਵਹੁ ਸਰਨੇ ਲੋਕ ਹੁਕੇ

१६ भागे। तबिनति नरेदी भारिआ। अरु
नरिछु रिसी करम काति सके बंधन ल
गा। अविअर ज नती न पूकार का गिआ
ना। अरु ती न पूकारि का करम। अरु ती
न ही पूकारि का करम का करत। ऐ न के के
द बि न बि न करि सु द। अवि प हि ले त
सां त की गिआ नु सु द। जि सु गिआ न करि

੧੬ ਇਹੁ ਸਤੁ ਹੈ ਇਹੁ ਸਿਤੁ ਹੈ॥ ਇਹੁ ਮੇਰੁ ਹੈ ਇਹੁ
ਤੇਰੁ ਹੈ॥ ਸੇ ਅਰਜਨ ਇਹੁ ਸਾਰਾ ਰਜ ਸੀ ਗਿਆਨੁ
ਹੈ॥ ਅਗੁ ਜਿਤੁ ਗਿਆਨ ਕਰਿ ਸਭ ਕੇਈ ਬੁਝਾਇ
ਸਰਿਅਦੈ॥ ਅਰੁ ਸਭ ਨੇ ਸਾਥਿ ਵੇਰੁ ਬਾਧਿ ਰਹੀ
ਏ॥ ਸੇਐ ਸਾਧਿਅਨ ਤਾ ਅਸੀ ਕਹੀਐ ਹੈ॥
ਅਬਿਅਰਜਨ ਤੀਨ ਪ੍ਰਕਾਰਿ ਕਰਮੁ ਸੁਭਾ॥
ਜੇ ਇਹੁ ਪ੍ਰਕਾਰਿ - ਪ੍ਰਕੀਜੈ॥ ਜੇ ਇਹੁ ਕਰ

ਸਭ ਨੇ ਰੂਤ ਹੁਪਾਲੀ ਅਹੁ ਬਿਖੇ ਕਹੀ ਅਇ
ਨਾਸੀਆ ਤਮਾ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬਿਆਪਿਆ ਦਿਸਟੀਆ
ਵੈ ਇਹੁ ਜਾਇ ਕਰਿ ਸਭ ਕਿਸੀ ਕਾ ਸੁਖ ਦਾਇਕ
ਹੋਇ ਰਹੈ। ਭਖਾਵੈ ਕੀ ਕੋ ਨਹੀ। ਸੋਇ ਹੁਗਿ
ਆਨਸਾਂ ਤਕੀ ਕਹਾਵੈ। ਅਹੁ ਜਤੁ ਗਿਆਨ ਕਰਿ
ਭਿਨ ਦਿਸਾਇ ਰੋਇ। ਕਿਇਹੁ ਅਉਰੁ ਹੋਇਹੁ
ਅਉਰੁ ਹੋਇਹੁ। ਇਹੁ ਆਪਣੇ ਹੋਇਹੁ ਪਗਾਇਆ ਹੈ।